

లేచి కరాకరిం బెనఁగఁ * లీలగ, వా రిటు పోర నల్క మై
నేచి స్రవించె ఘర్మజల * బృందము నెత్తురు గ్రమ్మె మీనులన్. ౮౦౯

అర్థములు. పుట్ట చెండువలె=పుట్టము+చెండు=చెండువలె గుండ్రముగా
లోపల గ్రచ్చకాయ పెట్టి గుడ్డలతోఁ గుట్టినది. ఈడఁబోక=వెనుదీయక, కరాకరిన్ =
చేయిచేయికలిసి చేయు యుద్ధము, కరాకరి వ్యతీహార బహుప్రీహి. గోపురమందున్న
వాఁడును. యుద్ధప్రయత్నమున లేనివాఁడు నగుట నాయుధములు రావణుఁడు ధరిం
చినవాఁడు కాఁడు, ఏచి=అతిశయించి. ఘర్మజలబృందము=చెమట నీళ్ళసముఠాము

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లు విసరివేయఁగా సుగ్రీవుఁడు పుట్టచెండువలె పై కెగరి చేతులతో వాని
నేలఁ బడఁద్రోచెను. ఇట్లు శ్రోచినమాత్రమున వెనుదీయక రావణుఁడు త్వరగా
లేచి చేతులతో యుద్ధముచేయ నారంభించెను. వారిట్లు కోపముతో యుద్ధము
చేయఁగా చెమట నీళ్ళు కాతెను. దేహములందు నెత్తురుజెప్పెను.

ఉ. ఒంహారుమేను మే నొఱయ * నుగ్రత నిల్చుచు వీతచేష్టు లై
యొంహారుఁ బాసి దవ్వు చని * హుమ్మని తాఁకుచు మీఁద దూఁకుచున్

గండున ముష్టిఘాతముల * గాఢకరోగ్రతలంబులన్ నము
ద్దండతఁ బోరి రిద్దఱును * దర్ప మెలర్ప ననల్పధీరతన్ ౮౧౦
అర్థములు. మేను మేనొఱయన్ = దేహము దేహము రాచుకొనునట్లు,
వీత చేష్టులై=చేష్టలు మానినవారై, ముష్టిఘాతములన్ = పిడికిలి పోటుల, తలం
బులన్=అరచేతులన్, అనల్ప=గొప్పదగు, ధీరతన్=ధైర్యముతో.

తా త్ప ర్య ము

ఒకరిదేహ మొకరికి రాచుకొనునట్లు లేమియుఁ జేయక నిలబడుచుకొంచెము
దూరము వెనుకకుఁబోయిహుమ్మని మరలఁబైపడుచుమీఁదదూఁకుచు పోరుపమున
పిడికిలిపోటుల, అఱచేతి దెబ్బలచే నిద్దఱు గొప్పధైర్యము గలవారై యుద్ధముచేసిరి.

ఉ. నెత్తురు కాఱుమేనుల వ * నేవరరాత్రిచరాధిపు ల్మదిన్
హత్తినరోప వేగములనల్లల నాడఁగ గోపురాగ్ర ము

స్వెత్తుగ నొంహారు నివసరి * యేయుచు వీచుచు నెత్తివేయుచున్
దత్తఱ లేక యొంహొకరుఁ * దాఁచుచుఁ ద్రోచుచుఁ బెన్దలాడుచున్. ౮౧౧

అర్థములు. వనేవరాధిపుఁడు రాత్రిచరాధిపుఁడు = సుగ్రీవుఁడు రావ
ణుఁడు, ద్యంధ్యాంతమందలి యధిపశబ్దము రెండు శబ్దములతో నన్వయించును.
ఉస్వెత్తుగ=అడుగునుండి, ఉహ్వా+ఎత్తు=ఉస్వెత్తెనదని తోచెడిది.

తా త్ప ర్య ము

దేహములనుండి నెత్తురు కాఱుచుండఁగా సుగ్రీవ రావణులు కోపాతిశయమున
గోపుర మూఁగునట్లు లెదుటివాని నంతయు నెత్తి దబాలున విసరివైచుచును,

ఎత్తివేయుచు, తడఁబడక యొకరి నొకరు కొట్టుచుఁ బడఁచ్రోయుచు, పెనఁగు లాడుచు.

కం. ఒక్కఁ డొక్కనిఁ జాట్టుచు, నొక్కఁ డొక్కరునిఁ దిగిచి * మొడికంబుగఁ బై నెక్కుచు మేనులు వంచుచు, నుక్కున నొండొకరు గదియొనొడిసియుగ డ్దన్. అర్థములు. తిగిచి=ఈడ్చి, ఒడికంబుగ=నేర్పున, ఒడిసి=పట్టి.

తా త్వ ర్య ము

ఒక్కని మఱియొకరుచుట్టి తిరుగుచు ఒక్కఁడు మఱియొకనిలాగి క్రిందఁ ద్రోచి నేర్పునఁ బై నెక్కుచు, దేహములు వంచుచు బలముగ నొకరి నొకరు పట్టుకొని యిరువురు ప్రక్కనుండు నగ డ్దయందు.

కం. డొల్లిరి; వారిరువురు ధరఁ, ద్రెళ్ళక మింటికిని నెగిరి * ధృతి చెడక మొకిం తల్లన నిలిచి పెనంగిరి, మల్లహావకుశలు లసుర * మర్కటనాథుల్. అర్థములు. డొల్లిరి = పడిరి, మల్లహావకుశలులు = మల్లయుద్ధమునందు నేర్పరులు.

తా త్వ ర్య ము

అగ డ్దలోఁ బడియు నేలఁ దగులక ముందే యిరువురు పైకి మరల గోపు రము మీఁదికి నెగసి ధైర్యముతోఁ గొంసెము గాసిదీర నిలిచి, ద్వంద్వయుద్ధమున నేర్పరులైన యిరువురు మరల యుద్ధము చేసిరి.

ఉ. ఒండొరు బాహురజ్జువుల * నుక్కిరి బిక్కిరిగా విగించుచున్ దండిమగంటిమిం బులుల * దారిని సింహము లట్లు మత్తివే దండ్లములో యనంగఁ దెగి * తాఁకుచు తొమ్మున తొమ్ముఁ దాఁచి యా గండరగండ లిద్దఱును * క్షూయుగపత్రికయ వ్రాలి లేచుచున్. అర్థములు. ఉక్కిరి బిక్కిరి = ఊపిరాడ కుండునట్లు, తాఁచి = కొట్టి గండర గండలు=శూరులలో శూరులు, క్షూన్=భూమియందు, యుగపత్రికయ= ఒక్కసారిగ.

తా త్వ ర్య ము

ఒకరి నొకరు పగములవలె చేతులతో నూపిరి యాడకుండ విగించుచు, పులులవలె సింహములవలె మదపు టేనుఁగులవలె దెగఁబడి తగులుచు, తొమ్ముతో తొమ్ము కొట్టుచు శూరాతిశూరు లిరువురు నొక్కసారిగ నేలఁబడి లేచుచు తొమ్ముతో తొమ్ము కొట్టుకొనిన వేగమునకు నిరువు రొక రటు మఱి యొకరిటు వెల్లకిలఁబడినారని భావము.

సీ. పూచినమోదుగు * బూరుగువడుపున, రంజిల్లు మేనుల * శ్రమము లేక చక్రాకృతులు గాఁగ * సంచరించుచు దాటి, యట్టె పైకెగిరి యనోయ్యమెదిరి

భక్త్యాఠ్ఠమై పాంచుః బావురుఁబిల్లులు, మాడ్కిని నిల్చుచు * మఱియు మఱియు
 సవ్యాపసవ్యాప * సవ్యసవ్యంబులు, లోసుగాఁగల వెక్కు * స్థానములను
 తే. దిగుగుచును ముందఁకుఁబోయి * మరలివచ్చి, వక్రగమనంబులను లఘు * విక్రమంబు
 వెలయఁబట్టుచుఁ గొట్టుచు * విడివడుచును, బోరి తిద్దలు సరిగాఁగ * భూరిబలులు.

అర్థములు. చక్రాకృతులుగా = గుండ్రముగా, దీనికి మండల మని పేరు. ఇది మల్లయుద్ధ గమనములందలి భేదము. 'ఏకపాదక్రచారో యస్సచారీ త్యభిధీయతే ద్విపాదక్రమణం యత్తు కరణం నామ తద్భవేత్, కరణానాం సమా యోగా త్థండ మిత్యభిధీయతే' అంటే స్త్రీభిశ్చతుర్భిర్వా, సంయుక్తం మండలం భవేత్ తని భరత వాక్యము. ఈ గమనము లన్నియు నేటికిని జెట్టులు పోరునపుడు చూడవచ్చును. కుత్సితియుద్ధము ప్రబలమగుటచే మగతనము పారుపము దెలుపు నీ మల్లవిద్య యెందైన వినోద ప్రదర్శనమునకై వినియోగింపఁ బడుచున్నది. భక్త్యాఠ్ఠము = అప్పచ్చికోరిక, బావురుఁబిల్లులు = గండుపిల్లులు, సవ్య + అపసవ్య + సవ్యాపసవ్యంబులు = కుసులు, ఏడమలు, కుడి యెడమలు.

తాత్పర్యము

నెతురు కాలుటచే పూచిన మోదుగుల వలె బూరుఁగుల వలె గాన వచ్చుచు, అట్లున్నను గాసిలేక మండలాకారముగఁ దిరుగుచు దాటి పైకెగిరి పడుచు, ఒకరినొక రెదిరించుచు తిండి పదార్థమునకై పొంచుచునుండు పిల్లులవలె పొంచుచు, నిలుచుచు కుడివైపుగాఁ గొంతినేపు, ఎడమవైపుగా-కుడి యెడమ లుగాఁ గొంతినేపు తిరుగుచు. ఇట్లు నానాస్థానకముల నుండుచుఁ దిరుగుచుఁ ముందఁటికిఁ బోయి వెనుక వెనుకకు వచ్చి వంకరగాఁ బోవుచు, చుఱుకుండవము పరాక్రమములు వెలయునట్లులు పట్టుచుఁ గొట్టుచు, విడిపించుకొనుచు బలవంతు లిరువురు సమానముగ యుద్ధము చేసిరి.

కం. తిట్టుచు ధరణిం ద్రోపడ, నెట్టుచుఁ గుప్పించి మీఁద * నెగయుచు ముష్టిం గొట్టుచుఁ గిక్కిరించుచు బిగఁ బట్టుచు లంఘించి లోఁగి * పడుచుం బిలువన్.

అర్థములు. ద్రోపడన్ = ద్రోపు + పడన్ = ద్రోసినట్లు, కిక్కిరించుచున్ = వంచించుచు.

తాత్పర్యము

ఒకరి నొకరు దూషించుచు, నొకరి నొకరు నేలఁ బడఁద్రోయుచు, నెట్టుచు, కుప్పించి మీఁది కెగయుచు, నొకరినొకరు పిడికిటఁ గొట్టుచు, వంచించుచుఁ గడల కుండఁ బట్టుచు నెగిరి మరల వెనుకఁ బడుచు.

మ. ఇటు లనోన్యస్యముఁ గీత రాక్షసధరా * ధీశు ల్పమానోద్ధతిన్
 స్ఫుటబాహాబలవృత్తిఁ బోరునడలన్ * సుగ్రీవుఁ బౌలస్త్యుఁడు

తక్కుటమాయం గొని పట్టణగాఁ దలఁపఁ దత్త్వాపాద మూహించి తాఁ జటికెన్ ప్రవేశెడు నంతలోనఁ బ్లవగఃశ్రేష్ఠుండు దాఁటెన్ దివిన్. ౮౧౭

అర్థములు. అన్యోన్యము=పరస్పరము, ఉత్కట మాయంగొని = గొప్ప మాయ నాశ్రయించి, తద్వ్యాపాద = ఆ ద్రోహబుద్ధి 'వ్యాపాదో ద్రోహచింతన' మ్మని యునురము.

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లు సుగ్రీవ రావణులు పరస్పరము నమాన బలాదిశేయముచే నధిక మైన భుజిబల వ్యాపారముచే యుద్ధము చేయునపుడు రావణుఁడు న్యాయ్యయుద్ధంబున వీని గెలువరాదు, మాయచేసి గెలువ వలయును. అనేక రావణాకారములు చూపి తినా, యెవనితో యుద్ధము చేయునది తెలిసికొనలేక తికమకలాడును అప్పుడు పట్టు కొన వచ్చు నని యాలోచింపఁగా సుగ్రీవుఁడు వాని ద్రోహబుద్ధి యూహించి తెలిసికొని యున్నట్టులే చిపాలున చిటిక ప్రవేశెడు నంతలో నాకాశమున కెగ సెను; క. జితకాశి జితక్లముఁడయి, ద్రుతగతిఁ జన దాన వంచితముం డై రక్షః

పతి యొక్కఁడ యటఁ బ్రాసా,దతలంబున నిలిచెఁ మించెఁ దప్పె నటంచున్.

అర్థములు. జితకాశి = జితేన కాశితే ఇతి జితకాశి యని వ్యుత్పత్తి. జయముచే బ్రకాశించువాఁడు, ఎప్పుడు న్యాయ్యయుద్ధమందు గెలువలేక రావణుఁడు మాయచేయఁ దలఁచెనో యప్పుడే యోడిపోయె నని భావము, జితక్లముఁడు = శ్రమము లేనివాఁడు, ఇంత యుద్ధము చేయుచున్నను శ్రమము దోఁచి నది కాదు. రావణునకు శ్రమము దోఁచుటచే మాయ పన్న నాలోచించెను. సుగ్రీవు నొద్ద వాలి యిచ్చిన మూలిక కలదు. దానివలన నంతకాలము యుద్ధము చేసినను బడలికతోఁపదు. బలము తగ్గదు. ఇఁకఁ గొంతసేపు న్యాయ్యయుద్ధము జరిగియుండిన యెడల సుగ్రీవుఁడు రావణుని చావఁదన్ని యుండును. తాన వంచితముం డై = రావణుఁడు మోసగింపఁబోయి తానే మోసపోయె నని భావము.

తా త్ప ర్య ము

జయించిన వాఁడును, బడలిక లేనివాఁడు నగు సుగ్రీవుఁడు వేగముగ రాము నొద్దకుఁబోగా, మోసగింపఁబోయి తానే మోసపోయి రావణాసురుఁడొక్కఁడే మేడమీఁదకార్యము మించెను, చేసినయాలోచన తప్పిపోయెనని తలఁచుచుండెను.

చ. హరిచయనాఘఁ డీకరణి * నాహవకీర్తి గడించి యామిసీ
చరపతి గాసిపెట్టి మవి * కాలనభోంగణమున్ మహాజనో
ద్ధరగతి దాటి వచ్చి నవ * తోయజనేత్రుని రాముప్రక్కఁ దా
హరివర సంఘమధ్యమున * నల్లన నిల్చె శ్రమంబు దీటఁగన్. ౮౧౮

అర్థములు. హరిచయ నాఘఁడు=వానర సమూహమునకు రాజు; వానర ప్రభువు గావున వానరులతోఁ జెప్పిపట్టి తెండనిన వారా పని చేసియుండుదు, అట్లుం

డియుఁ దానే రావణునిఁ దిక్కిఁ బోవుట రామకైంకర్యము స్వయముగఁ జేయవలయు నను తలంపుతోనే. ఆహవకీర్తిని = యుద్ధమునందలి కీర్తిని, రావణుని జంపుటకు సుగ్రీవుఁ డొకఁడే చాలును. రామవాక్యగౌరవము వలన నూరకుండినాఁ డను కీర్తి గడించి = సంపాదించి యామినీచరపతిన్ = రాక్షసులకు రాజగు వానిని, ఇట్లు చెప్పటచేనచ్చట యామినీచరులు మఱికోందఱుండినను సుగ్రీవుఁడవారిని లక్ష్యము పెట్టలేదు. వారిచయనాథుఁడు కావున తనకు సమానుడైన ప్రభువుతో యుద్ధము చేయుట కీర్తిగాని క్షుద్రుల జయించినఁ గీర్తియేమిగలదని తలఁచెనని భావము. గాసి పెట్టి = బాధపెట్టి, రావణుని దాను జంపెదనని రామచంద్రమూర్తిప్రతిష్ఠ చేయుటచే దాను జంపనొల్లక బాధమాత్రము పెట్టెనని భావము. హరి = సూర్యుఁడు, యామినీ చర = రాత్రులందుఁ దిరుగు నూబలకు దొంగలకు తక్కినవారికి బాధకరుఁడేకదా ! గాసి పెట్టి = న్యాయమువదలి మాయచే శత్రువును జయింపవలెనను సంతకష్టస్థితికి వచ్చినవాఁడు, ఎన్నఁడెఱుఁగని శ్రమ మీనాఁడి యుద్ధములోఁ గలిగినని భావము. సునిశాల నభోంగణమున్ = మిక్కిలి విశాలమైన యాకాశప్రదేశమున సూర్యుని వలె, ఇతఁడు హరియొకదా! మహాజనోద్ధరగతిన్ = మిక్కిలి వేగముచే నిలుకడ యైన గమనముతో, భయపడి పరువెత్తినవాఁడు తొలుపడుచు నానాముఖముఁ బరువెత్తును, అట్లు కాదని భావము. నవతోయజనేత్రుని = క్రొత్తగా వికసించిన తామరలవంటి కన్నులు గల వానిని, ఇట్లు చెప్పటచే శత్రుబాహుశ్యమున్న చోటికి నొక్కఁడే పోయేనే యని ప్రేమాతిశయమునఁ గలిగిన యావేగముతోఁ గన్నులు విచ్చి చూచుచుండెనని భావము ప్రక్కనిలిచెన్ = రావణుని శిరస్సును దేక, పట్టుకొనిరాక, యుత్తచేతుల వచ్చి యేమి మనకార్యము చేసితి నని రాము నెనుట నిలఁబడుచునని సిగ్గుపడి ముఖము చూపక ప్రక్కగుంపులో నిలఁబడెను. అల్లననిల్చెన్ = తా నింతపని చేసితి నని గర్వపడక తీవి వదలి వినయముతో, వచ్చి నది తెలియకుండు నట్లు మెల్లన కపులముందును గాదు, హరివరసంఘ మధ్యమున-వావరులఁ గుంపునడుమ నిలిచెను. హనుమంతుఁడు రావణుని యుద్ధ మునకీడ్చి తన్నవలయునని యాలోచించెను. కాని యది నెఱవేఱినదికాదు. ఇతరులఁ దన్నిన వాని కెట్లు బుద్ధివచ్చును? వానినే తన్నవలెనని తలఁచి యుండిన వాఁడు. ఈ విషయము సుగ్రీవుఁ డెఱుఁగును గావున నతనికోరిక, బమ్మెరపోతన కోరిక వాసు దాసుఁడు నెఱవేర్చినట్లు తాను నెఱవేర్చెను. మహాత్ముల సంకల్పములు వ్యర్థములు గావు. సంకల్పించిన వా రాకార్యములఁ జేయఁ గారణాంతరముల వలనుండకుండ నేని భగవంతుఁడు మఱియొకరి మూలమున దానిని నెఱవేర్చును. మహాత్ములకు సత్కార్యనిర్వహణము ప్రధానముగాని స్వకర్మత్వాభివేషము ప్రధానముగాదు.

కం. ఇయ్యనుపున రావణుతోఁ, గయ్యం బొనరించి తన్నుఁ * గపు లర్చింపన్
 నెయ్యంబున రాఘవులకుఁ, గయ్యపుటు బొప్పనరఁజేసెఁగపినాఘండున్.౧౨౮
 అర్థములు. ఇయ్యనుపునన్ = ఈవిధముగ, రాఘవులకును = రామలక్ష్మణులకును, గయ్యపుటుబ్బు = యుద్ధమునం దుత్సాహము; కపినాఘండున్ = రావణుఁడెంత బలవంతుఁడో యేమో యను సందేహము రామలక్ష్మణుల ఖాఢించుచుండినది. పానరనాఘుఁడే వాని జయించి వచ్చినప్పుడు నరనాఘులమైన మనము జయించుట కష్టమా యను ధైర్యము-ఉత్సాహము రామలక్ష్మణులకుఁ గలిగెనని భావము. రాఘవులకును గలిగించె ననుటచే వానరులకును గలిగించెనని సముచ్చయార్థము. ఒంటరిగ మన ప్రభువే యింత సాహసము పరాక్రమము చూపెనే, మనమూరకుండ వచ్చునా? అంతకు మించి, మనము చేయకుండిన మన మేటి యోధుల మని కపులకుఁ దోచెనని భావము. అర్చింపన్ = పూజింపఁగా, మెచ్చుకొనఁగా, నెయ్యంబునన్ = ఇంత కార్యము స్నేహభావముచే జేసెను. గాని స్వప్రతిష్ఠకై కాదని భావము.

తా త్ప ర్య ము

ఈ విధముగ రావణునితో యుద్ధము చేసి సుగ్రీవుఁడు పానరులు తన్ను మెచ్చుకొనుచుండ స్నేహభావముచే రామలక్ష్మణులకు యుద్ధమునం దుత్సాహముఁ గలిగించెను.

* ౪౧-వ నర్గము. శ్రీరాముఁడు సాహసము చేయవలదని సుగ్రీవునకు బోధించుట*

కం. శ్రీ రామచంద్రుఁ డంతట, నా రవిసుతుమేన నున్న * యాహవచ్చిహ్నల్
 తీరు గని యతనిఁ గాఁగిట, నార ముదంబునను గ్రుచ్చి*య నె నిబ్బంగిన్.౧౨౯
 అర్థములు. ఆహవచ్చిహ్నల్ = యుద్ధపు గుఱుతులయొక్క, గాయములయొక్క-తీరు=విధము-అరముదంబునను = సంపూర్ణ సంతోషముతో.

తా త్ప ర్య ము

ఆ సుగ్రీవుని దేహమునందుఁ గానవచ్చు యుద్ధపు గుఱుతులు చూచి శ్రీ రామచంద్రమూర్తి యతని నిండు సంతోషముతోఁ గాఁగిలించుకొని యిట్ల నెను. కం. నాతో నాలోచింపక. యీ లెంపుం జేయఁ జెల్లు * నే కపినాథా!

భూతలభ ర్తలు స్వయముగఁ, జేతాఁకున నిట్టి పనులు* చేయఁగఁ జనునే.౧౩౦
 అర్థములు. భూతలభ ర్తలు = రాజులు-చేతాఁకునన్ = సాహసమున- 'చేతాఁకున దెప్పరంబు నేసితి గంట' భార. ద్రో. ౨౮.

తా త్ప ర్య ము

నే నీ ప్రకారము చేయఁదలఁచితిని చేయుదునా? వలదా? యని నాతో నాలోచింపక కపిరాజా? నీ విట్టి సాహసము చేయవచ్చునా? రాజు లగువారు సాహసమున నిట్టి పనులు స్వయముగఁ జేయవచ్చునా?

రాజనీతిని బట్టి సుగ్రీవుడు చేసినది యవివేక కార్యమే. రాజు ముందుగఁ దా నెప్పటికి యుద్ధమునకుఁ బోరాదు. ఏ కొంచె మపాయము కలిగినను సర్వము మునిఁగి పోవును. అంగదుఁడు తాను సముద్రము దాఁటిన నన్నపుడు, రావణుఁ డింద్రజిత్తును యుద్ధమునకు బంపునపుడు, నీ నీతి నే యవలంబించిరి. దీనికి సమా ధానము ౮౨గి పద్యంబునఁగలదు.

నీ. ఎంతటిసాహసం • వీ వానరించితి, సాహసప్రియ! నీవు సల్పినట్టి
కార్యంబు నన్నును • గపిసేనను విభీ, పణుని సందియంబునమునుగఁ జేసెఁ
గటకట యెంతటి • కష్టకార్యం! బిట్లు, చేయకు మింక యో • జించుకొనక
యొందు నీ కేదేని • యొడవినచో నీత, తో నేమి పని భర • తుండు నేల

తే. యేల సామిత్రి శత్రుఘ్నుఁడల యింత, యేల నా దేహ మైన నా కేటి కయ్య
నీదు రాకకు ముందిట్లు విశ్వయించి, నాఁడ నెఱిఁగి యు నీ శక్తి వాఁడిమగఁడ.

అర్థములు. వాఁడి మగఁడ = శూరుఁడ. నీ వెంతటి శూరుఁడ వైనను అనాలోచిత కార్యము చేయరాదని భావము.

కా త్వ ర్య ము

సుగ్రీవా! యారా నీ వెంతటి సాహసము చేసితివి? సాహసమందున్న ప్రీతి కార్యాలోచనమందు లేదాయెఁగదా! యుద్ధమునకై మనము వచ్చితిమి, యుద్ధము నేను జేసితిని, ఇందేమి సాహసము గలదందువా? నీవక్కడఁ జిక్కుకొని యుండిన యెడల నీతగతి యేమి? నాగతి యేమి? ఎటుగాక శత్రుముఖమున నిలిచియున్న వారము గదా! నాగతి యెట్లయిన నగునుగాక, యీ వానరులగతి యేమి? వీరికి నాయకుఁడెవరు? నాయకుఁడు లేక వారెట్లు యుద్ధము చేయగలరు? వారందఱు మరలిపోనా? ఉండనా? మనలను నమ్మినచ్చిన విభీషణుని గతియేమి? మన మతని సుభయత్ర భ్రష్టునిఁ జేసిన వారమేకదా! నీ యొక్కని యనాలోచిత కార్యము వలన నందఱు కెంతకీడు సంభవించి యుండునో చూడు. ఇఁకమీఁద నాతో నాలోచింపక యిటువంటి యితరులకుఁ గష్టము దెచ్చు కార్యములు చేయకుము. అక్కడ నీకేదైన నపాయము సంభవించిన నాకు నీతతో నేమి పని? భరతునితో నేమిపని? లక్ష్మణ శత్రుఘ్నులతో నేమిపని? తుదకు నా దేహమైన నాకేల? మిత్రుని శత్రుల చాలుచేసి నే నేమని జీవించును. ప్రాణమంత తీచా? నీవు శూరుఁడనని నీ శక్తి తెలియు శత్రుబాహుశ్యమున నీ కపాయము కలుగునేమో యని భయపడి నీవు రాకముందిట్లు లాలోచించితిని. 'నాశ్శీలం కీర్తయేన్నర'యను నీతి ననుసరించి నీవు చచ్చిన యెడల నని చెప్పటకు మాఱు బండు నీకేదేని యని చెప్పెను. ఏమయ్యా! నానిమిత్తమై నీ భార్యను తమ్ములను విడిచెదనఁటివి. ప్రాణమే విడిచెద నంటివి. ఇది నీకుఁ దగునా? యనిన, భార్యలు కోరినంత మంది గ్రామ గ్రామంబున దొరుకుదురు. నిజమైన మిత్రుఁడెందు దొరకును ?

స్థాన బలము, దేహ బలము, సహాయ బలము, సాధన బలము గల వానితో దేహబలముతప్ప మఱి యే బలము లేనివాఁడు మిత్రుని నిమిత్తమై యుద్ధమునకుఁ బోవుట యెంత మైత్రిగలవాఁడు చేయవలసిన కార్యము? అట్టివాఁడు తన నిమిత్తమై ప్రాణము విడిచెనేని తన కెట్లాహారనిద్రాదులు సుఖమియఁగలవు. వాని మీఁద రుచిలేనివానికి భార్యతోడ నేమిపని? కావున భార్యయుండినను లేనిదే. భర్తలో నగముమాత్రమే భార్య. మిత్రులకుఁ బరస్పర భేద మే విషయంబునను లేదు. అట్టి యొక్కమునకే మైత్రియని పేరు. భార్య పోయినవాఁడు విధురుఁ డగుచున్నాఁడు. విధురుఁడనఁగా రక్షాభారము తోలఁగినవాఁడు, మిత్రుఁడు పోయినవాఁడు రక్షకుఁడు పోయినవాఁడు కావున, భార్యనైన వదలవచ్చునుగాని మిత్రుని వదలరాదు. భార్యలు గ్రామగ్రామమందు దొరకుదురు, తమ్ములు దొరకరు గదా! వారిని విడువ వచ్చునా? “ప్రభాతా స్వామూర్తి రాత్నాః” యని కలదే యనిన పుట్టఁగా భ్రాతలు, పెరుగఁగా జ్ఞాతులు, పెద్దవాఁడు సమర్థుడై గుణవంతుడై తమ యిష్టానుసారము వర్తించు చుండినయెడలఁ బిన్నలు గౌరవించుదురు. అటుకాజేని విడనాడుదురు. మిత్రుఁడో యెంతటి కష్టదశయందును మిత్రుని విడనాడఁడు. కావున మిత్రుఁడే భ్రాతలకంటె శ్రేష్ఠుఁడు. అందఱు విడిచిన పిమ్మటఁ బిడిచెడు కూటి నిమిత్తమాయీ దేహరక్షణము, మిత్రుని వదలినవాఁడు మరణించినవానితో సముఁడే. కావున నీ విధముగ నాలోచించితి నని భావము.

ఉ. పట్టన యుద్ధభూమి నను + రేశ్వరు సాత్మజబంధుసైన్యఁగాఁ
 బట్టి వధించి లంకకును + బట్టము గట్ట విభీషణున్, మదిన్
 నెట్టన కైకయీతనయు + నిల్చి స్వరాజ్యమునందు మేనిఁ బోఁ
 గొట్టఁ దలంచి యుంటిఁ గపి + కుంజర యన్న హరీంద్రుఁ డిట్లనున్. ౮౨౪

అర్థములు. ఎట్లన=ఏమి యాలోచించితి వనిన-సాత్మజ బంధు సైన్య గాన్=తన కొడుకులతోను బంధువులతోను నేనలతోను గూడినవానిగా-నెట్టన= అనివార్యముగ -నూ-నెట్టనము - ఇది ద్రుతప్రకృతికము గాదు. భరతుని బల వంశపఱచియైనను.

కా త్వ ర్య ము

ఏమి యాలోచించితి వంచువా? వినుము. తనకుఁ దన మిత్రునకు ద్రోహము చేసినవానిని క్షమింపరాదు. కావున యుద్ధమందు రావణుని కొడుకులతో బంధువులతో నేనలతోఁ దొలుత జంపుదును. నామాట యసత్యము గాకుండునట్లు విభీషణుని లంకారాజ్యమున నభిషిక్తుఁ జేయుదును. బలవంతు పెట్టియైన నాపొంత రాజ్యమున భరతుని నిలుపుదును. ఈ రెండు కార్యములు చేసి నాప్రాణములను విడువఁదలఁచితిని, అనిన సుగ్రీవుఁ డిట్లనియె. రామచంద్రమూర్తి యిట్లు చెప్పటకు వాత్సల్యాతిశయము కారణ మని యెఱుఁగునది. నూతన శిశువును గల తల్లి యెడలిడ్డను గొంచెము దూరముగానే యుంచును గదా.

తే. అనఘ నీ భార్య దొంగిలి * వట్టిముచ్చు, నెదుట గనుగొని నాశక్తి నెదనెటింగి యూరకయ యుండ నా మనఃసాక్ష్య నెట్టు, అనిన మెచ్చుచు లక్ష్మణుని యెనిట్లు.

అర్థములు. ముచ్చున్ = దొంగను - నా శక్తి = నాకు గల బలము - వాలిచే దెబ్బతిని రావణుడు కిష్కింధలో నెల దినము లుండెను. వాని బలమే మాత్రమో సుగ్రీవుఁ డెఱుఁగును. అది గాక యింద్రదత్తహారబలము గలదు.

తా త్ప ర్య ము

పుణ్యాత్మా! నీ వంటి వాని భార్యను దొంగిలించిన దొంగను, నెదుట తీవితో నుండుట చూచి నాశక్తి యే మాత్రమో తెలిసి పగాభవము లేదని నిశ్చయము గలవాడ నయ్య నెట్లుారక చూచుచుండగలను? అనిన సతని నిష్కపట స్నేహ భావమునకు సంతోషించినవాడై శ్రీరామచంద్రమూర్తి లక్ష్మణునితో నిట్లనియె.

—* శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణునకు శకునంబులఁ దెలుపుట *—

క. ఫలవంతము లగు వనముల, కలిమియు శీతోదకమును * గలతావులలో బలముల నిలుపుచు మొగ్గర, ములు పన్నఁగ వలయుఁజుమ్ము*మునుకొనియనుజా.

అర్థములు. ఫలవంతములు = పండ్లు విశేషించిన, ప్రాచుర్యార్థంబున మతుప్పు. శీతోదకమును = చల్లనీళ్ళు, బలములను = సేవలను, మొగ్గరములు = పూహములు, మునుకొని = ముందుగా, అనుజా = తమ్ముఁడా!

తా త్ప ర్య ము

మనసేవల వారికిఁ దిన సాహారము పండ్లు, గడ్డలులోనై నవి కండ్లిగాఁగల వనములందు దప్పిరేరఁ ద్రావుటకుఁ జల్లని నీళ్ళుగల ప్రదేశములందు వారిని నిలిపి మనము పూహము లేర్పాటు చేయవలయును.

చ. బలిముఖఋక్ష రాక్షసని * బర్హణమున్ భృశభీతిదంబు నా ప్రలయము లోకనాశనక * రంబుగఁ దారసలెం బరాగముల్ బలియఁగ వాయుపుల్ విసరె * బగ్గతశృంగములున్ వణంకె నీ యిల చలియించె నేలపయి * వృక్షచయంబులు వ్రాలెఁ గంటినే.

అర్థములు. బలిముఖ = వానరులయి, ఋక్ష = ఎలుగులయి, రాక్షస = రాక్షసులయి, నిబర్హణమున్ = మరణము కలిగించునది, భృశ = మిగుల, భీతి దంబు = భయము గలిగించునది, ప్రలయము = అపాయసూచకమైనది, లోకనాశనకరంబుగన్ = విశేషజన నాశనము సూచించునదై, తారసలెన్ = తటస్థించెను, పరాగముల్ = ధూళిలు; బలియఁగన్ = అతిశయింపఁగా.

తా త్ప ర్య ము

వానరులకు ఎలుగులకు, రాక్షసులకు నాశము దెలుపుచు మిగుల భయము గలిగించు ప్రలయచిహ్నములు కానవచ్చుచున్నవి చూచితివా? అవియేమందువా?

విస్తారముగ దుమ్ముల రేచుచు వాయువు విసరెను, కొండల శిఖరములు వణకెను, భూమి కంపించెను, చెట్ల సమూహములు నేల విఠిగి పడెను.

తే. భయదమాంసాదనిభములుఁ బరుషములును
బరుషరవములుఁ క్రూరముల్ పారివాహ
నిచయములు ఘోరభంగిని నెత్తుతోడి
వృష్టి గురియించె నుత్పాత హేతుకముగ.

౪౨౪

అర్థములు. భయద = భయంకరములైన, మాంసాద = మాంసము దిను మృగ పక్షులతో, నిభములు = సమానములైన యాకారములు గలవి, పరుషముల్ = క్రూరములైన యాకారములు గలవి, పరుషరవములు = వినుటకుఁగటువులైన ధ్వనులు గలవి, క్రూరముల్ = క్రూరకార్యముల సూచించునవి, పారివాహ = మేఘములయొక్క నిచయములు = సమూహములు - ఘోరభంగిని = భయంకరరీతిగా - నెత్తుతోడి వృష్టిన్ = నెత్తుకు నీళ్ళు కలిసిన వానను - ఉత్పాత హేతుకముగన్ = అశుభశూచకముగ.

తాత్పర్యము

భయంకరములైన మాంసములను దిను గ్రద్దడేగ మొదలైన పానిరూపములు గలవియు, క్రూరములైన యాకారములు గలవియు, కఠోరధ్వనులు గలవియుఁ క్రూరకార్యముల సూచించునవియు నగు మమ్ముల గుంపులు రక్తముతోఁ గలసిన నీళ్ళు వాన గురియించి మిక్కిలి యశుభమును సూచించుచున్నవి.

సీ. కుంకుముడాలునఁ ఘోరమయ్యెను సంధ్య, సూర్యునం దొకనల్లఁచుక్కదోఁచె
మాత్తరండునందుండితిమందుచు నొక యగ్ని, మండలం బిల వ్రాలెదండితారి!
మృగములుఁ బక్షులు నెల్లెడ దీనస్వరముల ఘోషించెను రవిని జూచి
నిజలేజ మిడియంగఁ గనిశలందుఁ జంద్రుఁడు, నలుపును నెఱుపును గలయఁ గొనను

తే. విలయకాలంబునను బోలెవికటముగను,

దాపమును గూర్చుచున్నాఁడు పరణికెల్ల
గుడుసు ప్రాప్యంబు రూక్షంబుఁ ఘోరమగుచు
వెలయుచున్నది యద్దాని విధముఁ గంటె.

౪౨౫

తాత్పర్యము

౪౨౫ వ పద్యము చూచునది.

ప. మలిశములొచుఁ దారకలు మానని లోకవినాశ మియ్యెడన్
దెలిపెడిఁ గాక గృధ్రములు దేకువ గల్గిన డేగ లెంతయే
నలుపపుఁబక్షులుం దఱుమనారట మందెడి, నక్క లెయ్యెడన్
గలయఁ గఁ బర్వీ భీకరము గా రొదనేసెడిఁ గీడు దెల్పుచున్.

౪౩౦

తాత్పర్యము ౪౨౫ వ పద్యము చూచునది.

— శ్రీరాముడు సువేలాద్రి దిగి లంక ముట్టడించుట —

నీ. లక్ష్మణా! యిప్పుడ * లంకను బలముతోఁ, జని ముట్టడించుట * చను నటంచు నగము తూర్ణము డిగి*నగచరవరు లెల్లఁ, గన వారి కుత్సాహ*కారణముగఁ జారుషవాక్యము * లృలికి కాలజ్ఞండు, కాసలేయుఁడు కీశ * గణముతోడ లంకాభిముఖుఁ డయి*శంకలే కరుగంగ, వానర రాక్షస * వల్ల భులును తే. జావమానిసుమిత్రాత్మ*ధవుఁడునలుఁడు, జాంబవంతుండు నీలుండు*జనితోడ వారి వెంట ధరాదుహ*ధారిణీధ్ర, తతులు ధరియించి కప్యచ్ఛ*దళములరిగె ర౩౧ అర్థములు. ఇప్పుడ=రాక్షసులకు నాశము సూచించు నీ సమయముండే- నగము = కొండ = సువేలాద్రి, తూర్ణము = వెంటనే = కాలజ్ఞండు = ఏకాలమున నెటు ప్రవర్తింపవలయునో తెలిసినవాఁడు-శకునములఁ దెలిసినవాఁడు, ధరాదుహ=చెట్లయొక్కయు-ధారిణీధ్ర=పర్వతములయు, తతులు = సమూహములు = కపి+అచ్ఛ+దళములు=వానరులయు భల్లూకములయు సేనలు.

కా త్ప ర్య ము

లక్ష్మణా! రాక్షసుల కనిష్ఠసూచకములు కానవచ్చు సమయమునందే మనము సేనలతోడఁబోయి లంకను ముట్టడింపవలెను, అని వెంటనే వానరు లందఱు చూచుచుండ వేగముగఁ గొండ దిగి వానరులారా! యివె రాక్షసులకు నపజయము కలిగించు శకునములు కానవచ్చుచున్నవి. ఈ సమయమునందే పోయి లంకను ముట్టడించితిమా యల్పకాలలో రాక్షసులను లంకను సుగ్ధనూచము చేయవచ్చును. మీకు రాఁగల యశాయములేదు. మీ కపాయము రాకుండ నేను గాపాడెదను. రండు లంకను ముట్టడినేయుదము. ఏమగవాఁడు మనయెదుట వచ్చి నిలచి ప్రాణముతోఁ బోవఁ గలఁడో చూతమని వారి కుత్సాహము గలుగ సమయోచితముగఁ జారుషవాక్యములు పలికి రామచంద్రమూర్తి వానర సమూహముతో లంక కెదురు ముఖమై మనము పోవునది యౌద్ధమునకే, యెట్లగునో యను విచారము లేక స్వగ్రామమునకు బోవువానివలె బోవుచుండ సుగ్రీవ విభీషణ లక్ష్మణ హనుమంతులు నల నీల జాంబవంతులు వెంటనంటి పోయిరి. వారి నెనుక వానరసేనలు కొండలు చెట్లు ధరించి పోయెను.

ఆ. వీర్లు కాల మరిగి * ధీరులు భ్రాతలు, వనవిరాజితంబు*ధ్వజయుతంబు = వెనుక యోధదుర్జయంబు * సున్నతి ప్రాకార, తోరణంబు త్రిదశ*దుర్జయంబు. ర౩౨ అర్థములు. వీర్లు కాలము=చాలాసేపు, కొండమీఁదినుండి కొండమీఁదికి గంతు వేయుటకు నెక్కు-వకాలము పట్టదు. కొండదిగి నేలనడచి మరల గొండయొక్క-పోవుటకు సంతకంపై నెక్కు-వకాలము పట్టునుగదా, వనవిరాజితంబు=వనములచే, ప్రకాశించునది, ధ్వజయుతంబు=ధ్వజములతోఁ గూడినది, యోధ దుర్జయము =

యద్ధమున వీరులకు కష్టసాధ్యమైనది. ఉన్నత = ఎత్తైన, ప్రాకారతోరణంబు = కోట గోడలు, ద్వారములు గలది, త్రిదశదుర్దమంబు = దేవతలకు నణఁపరానిది.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము ధీరులగు రామలక్ష్మణులు కాలినడకన దీర్ఘ కాలము పోయి వనముల చేర బ్రకాశించునదియు లుక్మము లెగురుచుండునదియు యోధులు కష్టమునఁగాని జయింపరానిదియు, నెత్తైన కోటగోడలు ద్వారములు గలదియు దేవతలకు నణఁపరానిదియు.

ఆ. చేరిముట్టసింపఁజేసి వాసర సేనఁ, బురముచుట్టు నిలుపఃభూరిబలులు
ప్లవగవరులు రామఃవాక్య చోదితులయి, నియత దేశములనుఃనిలిచియుండ.

తా త్ప ర్య ము

అగు లంకాపురమును సమీపించి దానిని వాసర సేన లోపలివారు నెలుపలికి రాకుండునట్లు చుట్టుకొనునట్లు నియమింపఁగా రాముని యాజ్ఞప్రకారము వారివారి ప్రదేశములందు వారువారు నిలిచియుండఁగా; ఏ యే గవని వాకిండ్ల కెదురుగా నెవ రెవరు నిలువవలయునని ముందేర్పాటు చేసెనో యా ప్రకారమని భావము.

తే. శైలకూటంబు పోల్కినుఃచ్ఛంబునైన, యుత్తర ద్వారమునుఃప్రభాత్య
య కుడగుచు
రాముఁ డరికట్టె నచ్చటఃరావణుండు, తత్పురీరక్షణాసక్తిఃఃదగవసించె. ౪౩౪
అర్థములు. శైలకూటము = కొండశిఖరము, ఉచ్ఛంబు = ఎత్తైనది, అరికట్టెన్ = అడ్డగించెను.

కొండశిఖరమువలె నెత్తైన యుత్తర ద్వారమును రామచంద్రమూర్తి లక్ష్మణుతోడ నడ్డగించెను. ఆ ద్వారమునందే రావణుండు, పురరక్షణము నిమిత్తము కాపుండెను.

చం. వరుణుండు కాచు సాగరముఃధంగిని రాక్షసనేత యున్న యు
త్తరదిశ ద్వారమాగుటకుఃదాశరఘం దొకరుండు దక్కనె
వ్వరు వలఁతు? ల్భయంకరులుఃవాలుమగల్ దృఢవిక్రమాధ్యు లా
శరవరు లోలిఁ గావ బలిఃసద్దము దానవు లట్టు లుగ్రులై. ౪౩౫

అర్థములు. సాగరము = సముద్రము, రాక్షసనేత = రాక్షసరాజు, ఆఁగుటకున్ = అడ్డగించుటకు, దాశరఘండు = రామచంద్రమూర్తి, ఇది సంబంధార్థ కాన్ద్రాత్యయాంతము. తన్వేయం; వలతుల్ = సమర్థులు, వాలుమగల్ = శూరులు, ఆశరవరులు = రాక్షస శ్రేష్ఠులు, బలిసద్దము = రసాతలము.

తా త్ప ర్య ము

వరుణుండు సముద్రమును రక్షించు నట్లు రావణుండు కాచుచున్న యుత్తర ద్వారమును నడ్డగింప రామచంద్రమూర్తి తప్ప మరీ యెవ్వరు సమర్థులు గారు

వీలన నా ప్రకృనే భయంకరులైన శూరులు దృఢమైన పరాక్రమముగల రాక్షసులు చక్కగా రసాలిలమును బలివలె గాపాడుచున్నారు.

తే. ద్వారనికటస్థ వేదికా * తతులమీంద, యుద్ధసక్త భటాళుల * కుపకరింప వివిధకవచాయుధంబులు * విపులముగను, నించియుండంగ రాముడుగాంచెనపుడు.

అర్థములు. ద్వారనికటస్థ = ద్వారమునకు సమీపమందున్న - వేదికా తతుల మీందన్ = అరుగుల సమూహముల మీంద - యుద్ధసక్త భటాళులకున్ = యుద్ధముచేయు భటులకు-ఉపకరింపన్ = ఉపయోగపడుటకై.

తాత్పర్యము

గోపురద్వారమునను సమీపమందున్న తిన్నెలమీంద యుద్ధముచేయు భటులకు చెడిపోయినవాని బదులు మరల ధరించుకొనుటకుగా నుపయోగపడుటకై నానావిధములైన కవచములు-ఆయుధములు దండిగ నించియుండగా రాము చంద్రమూర్తి చూచెను.

క. ప్లవగచమూపతి నీలుడు, ద్వివిదుడు మైందుండు నరుగు * దేరంగ దోడై దివిజేంద్రాశాద్వారం, బవిరళ సైన్యంబుతోడ * నరికల్ప సెసన్. ౪౩౭

ప్లవగచమూపతి = వాసరసేనానాయకుడు, దివిజేంద్రాశాద్వారంబు = తూర్పుదిక్కు-ద్వారమును, అవిరళ సైన్యంబుతోడన్ = దట్టమైన సేనతో.

తాత్పర్యము

వాసర సేనానాయకుడు గు నీలుడు తనకు మైందద్వివిదులు తోడుగా రాగా లంకాపురము తూర్పుద్వారమును నడ్డగించెను.

క. దక్షిణపుగవని నాంగె గ, వాక్షర్ణభ గవయ గజన * మన్విశుం డై హార్యక్షపరాక్రముః డంగదుః, దక్షిణబలుండు నిజబ * లావళితోడన్. ౪౩౮

అర్థములు. హార్యక్షపరాక్రముః = సింహము పరాక్రమమువంటి పరాక్రమము గలవాఁడు.

తాత్పర్యము

గజగవయగవాక్ష ఋషభులు తనకు సహాయులుగారాఁగా సింహవిక్రముఁడై గోప్య బలము గల యంగదుఁడు తన సేనతో దక్షిణపు గవని నడ్డగించెను.

సీ. ప్రఘసప్రమాఘులన్ * పటువిక్రములఁ గూడి, పశ్చిమద్వారంబు * కవచసూతి కాచె సుగ్రీవుండు * గరుడానిలోపను, వేగులతో గుల్మ * వీధి నిలిచె ధరణిసుతుండున్న * తావున ముప్పది, యాఱుకోట్ల * గచరు * లమరి రంఠ గవని కొక్కంటికి * గవివరు లొక్కొక్క, కోటి నిల్పిరి లంక * కోటఁ బట్టి

తే. ఋక్షనాయక యుక్తుఁడై * యినతనయుఁడు మధ్యమున రామునకుఁ బడ * మటను నిల్చె యుద్ధకాంక్షను వాసర * యోధులెల్ల వివిధ సన్నాహములతోడ * వేచి రపుడు.

తా త్పర్యము

ప్రభునుడు ప్రమాధి యను వారలు సహాయులుగా నాంజనేయుడు పశ్చిమ ద్వారము నడ్డగించెను. గరుడ వేగముతోను వాయువేగముతోను సమానమైన వేగము గలవారిని సహాయులుగాఁ దీసికొని సుగ్రీవుఁడు మధ్యమందుండెను. సుగ్రీవుఁడున్నచోట ముప్పది యాఱుకోట్ల వానరు లుండిరి. ఒక్కొక్కగవనికి నొక్కొక్క కోటి వానరులు నిలిచిరి. జాంబవంతునితోడ సుగ్రీవుఁడు రామచంద్రమూర్తికిఁ బడమటవైపు, అనగా కుడిప్రక్క నిలిచెను. ఇట్లు నిలుచుటచేత పడమటివైపు ఉత్తరపువైపు సుగ్రీవునకుఁ గానవచ్చు చుండును. హనుమంతున కెదురుగ నింద్ర జిత్తు రామచంద్రమూర్తి కెదురుగ రావణుఁ డుండుటచే నీ రెండువైపులఁ దాఁకు డెక్కువగా నుండునని యిరువురకు నడుమ సుగ్రీవుఁడు నిలిచెను. ఎప్పుడెప్పుడు యుద్ధమున కారంభింతుమా యని తగిన సాధనములతో వానరులు కాచియుండిరి.

నీ. వికృతలాంగూలురుఁ వికటదంష్ట్రాయుధుల్, వికృతచిత్రాంగులుఁ వికృతముఖులు
దశనాగసత్త్వులు * దశగుణోత్తర బలుల్, బదినూర్ల గజముల * బలమువారు
నోఘసత్త్వులును శతౌఘసత్త్వులు నస్ర, మేయబలాఘ్య లశేయబలులు
గాఁ దెక్కువిధములఁ గపివీరు లొప్పిరి వారిసేనలు మూగు * తీరు చూడ

ఆ. శలభసమితి కవియుఁచందంబుగా దోచె మిన్ను మన్ను భేద * మెన్న రాక
కోట్లకొలది కపులుఁకోటవాకిలి డాయఁ గోట్లకొలది వెనుక * గూడియుండు.

అర్థములు. వికృతలాంగూలురు = పైకెత్తిన తోఁకలుగలవారు. వికటదంష్ట్రాయుధుల్ = మిట్టపల్లములైన కోఱలాయుధములుగఁ గలవారు. వికృతచిత్రాంగులు = వికృత = కోపముచే నెఱ్ఱనైన ముఖములు కన్నులు గలవారు, గమకనేచిత్ర = చిత్రవర్ణమైన, అంగులు = అవయవములు గలవారు - వికృతముఖులు - రాక్షసులకు భయము గలిగింప వికారముగఁ జేసికొన్న ముఖములు గలవారు - దశనాగ సత్త్వులు = పదియేనుఁగుల బలముగలవారు - దశగుణోత్తరబలుల్ = నూతనేనుఁగుల బలముగలవారు - ఓఘసత్త్వులును = ఓఘసంఖ్యగల యేనుఁగుల బలము గలవారు. శతౌఘసత్త్వులు = నూఱుఓఘముల యేనుఁగుల బలము గలవారు. అప్రమేయ బలాఘ్యులు = ఇంతని పరిమాణము చెప్పరాని బలము గలవారు. అశేయబలులు = జయింపరాని బలముగలవారు - శత్యార్థమున జేయ శబ్దము భారతంబునఁ బ్రయోగింపఁబడినది. మూగుతీరు = గుంపుగూడువిధము - శలభసమితి = మిడుతల గుంపు.

తా త్పర్యము

తోఁకలెత్తుకొనినవారు మిట్టపల్లముల కోఱలవారు కోపముచే నెఱ్ఱనైన ముఖము కన్నులు నవయవములు గలవారు, పది, నూఱు, వేయి యేనుఁగుల బలము గలవారు, ఓఘము సంఖ్యగల యేనుఁగుల బలము గలవారు, అంతకు నూఱంతలు

బలముగలవారు, కోలది చెప్పరాని బలముగలవారు, జయంపరాని బలముగలవారు, ఈవిధముగ ననేక విధములు గల వానరు లొప్పిరి. వారు గుంపుచేరు విధము చూడఁగా భూమి యాకాశములు తెలియరాకుండ మిడుతల దండు ముసరునట్లుం జెను. కోట వాకిలి బ్రద్దలుగొట్టి లోపలఁ దూఱుటకై కోట్లకోలది కపులు వాకిటి సమీపమునకు రాఁగా వారికి పెనుక కోట్లకోలది కపులు సిద్ధముగా నుండిరి.

కం. కరునలికేనియు లంకం, జొరరాకుండగ వనాటశూరతతి గిరుల్
= ధరణీరుహములు కేలన్, ధరియించి పురంబుజుట్టి * దర్ప మెలర్పన్. ర౪౧
అర్థములు. కరునలి = గాలి-వనాట = క్రోతుల - ధరణీరుహములు = చెట్లు.

కా త్వ ర్య ము

గాలియైనను లంకలోనికి బోవుటకు సందులేకుండునట్లు వానరవీరుల గుంపులు చేతులందుఁ గొండలు చెట్లు ధరించి బలగర్వముచే లంకను జుట్టు ముట్టడించి యుండెను.

నీ. శక్రనీకాశప * రాక్రమయు క్తమై, మేఘుసంకాశ మై మోఘయు చున్న
వృక్షాటసైన్యంబు * వీక్షించి రాక్షసు, లబ్ధురపాటున నదరి * రెదల
వేల విరిసిన కంఠివెల్లి పాఠెడునట్లు, పారలు నడతేర * భూరిరవము
పురమునం దంతయు * బోరుకొనెన్ లంకఁ, బ్రాకారతోరణరాజితోడ
తే. సావనీధరవన మయిజలదరించె, రామలక్ష్మణసుగ్రీవశరక్షి తాగ
చరచమూసంఘమది సురాశురులకై నఁ దేరిచూడఁగ రాకుండఁ దేజరిల్లె.

అర్థములు. శక్రనీకాశ=ఇంద్రుని పరాక్రమముతో సమానమైన - 'నిభ సంకాశ నీకాశ ప్రతీకాశోపమాదయ' యని యమరము. పరాక్రమ యుక్తమై = పరాక్రమముతోఁ గూడినదై - వృక్షాట సైన్యంబు = వానరసేన, వేల = చెలియలి కట్ట - వెల్లి = ప్రవాహము - బోరుకొనెన్ = ధ్వనించెను - న + అవనీధర + వనము = పర్వతములతో వనములతోఁ గూడినది - జలదరించెన్ = నఱకెను. రక్షిత = కాపాడఁబడుచున్న - అగచర + చమూ సంఘము = వానర సేనా సమూహము.

కా త్వ ర్య ము

ఇంద్రుని పరాక్రమము గలదై మేఘములవలె సర్వత్ర యావరించినదై యున్న వానరసేనను జూచి రాక్షసులు నబ్బురపోయి గుండె లడర తల్పిట్టులైరి. చెలియలికట్టను విఱుగఁదీసికొని సముద్రము ప్రవాహముగాఁ బాఠినపుడు పుట్టెడు ధ్వనివలె వానరులు నడచి వచ్చు గొప్పధ్వని లంకానగరమునందంతయు ధ్వని పుట్టఁజేసెను. కోట గోడలతోను వాకిండ్లతోను లంక కొండలతో వనములతో

XడXడలాడెను. రామ లక్ష్మణ సుగ్రీవులచే రక్షింపబడు వానరనేన దేవతలకు నసుకులకైన Xన్నెత్తి చూడరాకుండఁ బ్రకాశించుచుండెను.

ఉ. ఈ విధి నాత్మసైన్యముల నెల్ల నమర్తములైన తావులన్ దా విడియించి మంత్రిజన తాపహితుండయి మంత్ర ముండి నీ తావిభు డర్హకృత్యము విధంబు దలంచి సునీతివేదిర ఙ్గోవిభు నమ్మతిం బడసి శుద్ధమతి స్మృతధర్మ మెంచుచున్. ౪౪౩

అర్థములు. మంత్రిజనతా = మంత్రిజనసమూహము - సునీతివేది = మంచి నీతిపద్ధతి తెలిసినవాఁ డగు - రక్షోవిభు = విభీషణుని యొక్క - నృప ధర్మము = రాజధర్మము - మంత్రముండి = ఆలోచన చేసి - ఇప్పుడు చేయఁదగిన యాలోచన యేమన : దండెత్తివచ్చిన రాజు తన శత్రురాజునకు "ఇదిగో నే నీనిరుత్తముగ నీమీఁదికి దండెత్తి వచ్చితిని, సంధికి వచ్చెదవా? రా! యుద్ధమునకు వచ్చెదవా? రా! యని చెప్పి పంపుట. ఇది గాయబారము. మంచు చెప్పక యుద్ధమారంభించిన నేమిఁజించి నట్లగును. అది ధర్మయుద్ధముకాదు. ఈ గాయబారమున కెవరిని పంపుదమా యని యొక యాలోచన-శత్రుబల జ్ఞానము లేకున్నప్పుడు ధీమండుగానుండినను శత్రుబాహుళ్యముచూచి యుద్ధ మనర్హకరమని తలఁచి శరణాగతుండ య్యెనేని లంకారాజ్యము రావణున కియ్యవలెనా? విభీషణున కియ్యవలెనా? యని రెండవ యాలోచన.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారముగఁ దన నేనలనెల్లఁ దగిన స్థలములందు నిలువఁజేసి మంత్రి జనములఁగూడి యింకఁ జేయవలసిన కార్యముల నాలోచించి రాజనీతి యెఱింగిన రామచంద్రమూర్తి నీతివేత్త యగు విభీషణు నంగీకారముదీసికొనినిర్మలమనస్కుఁడై.

— అంగదు రాయబారము —

క. వీరుని వాలిసుతుం గని, శూరా! లంఘించి లంకఁ జొచ్చి దశాస్యం జేరి మదుక్తిగ ననుమీ, భీరహితుండ వగుచు నీదు పేరిమి వెలయన్. ౪౪౪
అర్థములు. మదుక్తిగన్ = నేను జెప్పినట్లుగ, భీరహితుండవు = భయము లేనివాఁడవు, నేను జిన్న వాఁడనే, శత్రువులలోనికి నొంటిగ నెట్లుపోదును? రావణుండేమి చేయునో యని భయపడక, పేరిమి = గొప్పతనము, ఆలోచన పర్యవసానము చెప్పఁబడుచున్నది.

తా త్ప ర్య ము

వీరుండగు నంగదునిఁజూచి హనుమంతుండు మరలఁ బోవుట సరిగాదు. అతనికి రెండవవాఁ డితఁడేయని యాలోచించి రామచంద్రమూర్తి యిట్లనియె. శూరుఁడా! కోట గోడ చాఁటి లంకఁ బ్రవేశించి రావణు సమీపించి వాని భయము విడిచి నీ గొప్పతనమునకుఁ దగినట్లు నేను జెప్పితినిని నా మాటలుగా నిట్లనుము.

సీ. ఓరి భ్రష్టశ్రీక * యోరి గత్వైశ్వర్య, యో నప్తచేతన * యో ముమూర్షు,
 గర్వమోహంబులఁ * గావించితివి ద్రోహ, మప్పురోగంధర్వ * యక్షనాగ
 నిర్జర ఋషి రాజ * నిచయంబులకు నీవు, బ్రహ్మవరంబు కా * వరము దీలు
 కాలంబు ఘటియిల్లెఁ * గాంతాపారణకర్మి, తుండను దండధరుండువోలె

ఆ. నీకు శాస్తి నేయ * నీ లంకవాకిట, నిలచియున్న వాఁడ * నిశిచరేంద్ర!

యేమిబలము నమ్మియింతి మాయ హరించి, తిట్టి బలముఁజూపనరుగుదెమ్ము.

అర్థములు. భ్రష్టశ్రీక = రాజ్యలక్ష్మియండి భ్రష్టుడవైన వాఁడా! సమీప భవిష్యత్తునకు భూతము, గత+విశ్వర్య=విశ్వర్యము తోలఁగినవాఁడా! రాజ్యసంకుదపోయినను ధనధాన్య సంపత్తి యయిన నుండుట గలదు. నీ కదియు లేదు, నప్తచేతన=ప్రభుత్వము లేకపోయినను ధనము లేకపోయినను బుద్ధియైన నుండవచ్చును, అదియు లేనివాఁడా! ముమూర్షు = చావనున్నవాఁడా! తెలివి లేకపోయినను బ్రాణముతో నైన నుండవచ్చును. నీ కదియులేదు. గర్వమోహంబులన్=బ్రహ్మవరము కల దను పొగరుచేతను, పొగరువలన యథార్థజ్ఞానము నాశమగుటను, బ్రహ్మవరము కావరము=బ్రహ్మవరముగల దను పొగరు, తీరు = క్షయించు, కాంతాపారణ కర్మితుండను=భార్య యపహరింపబడుటచే కృశించిన వాఁడను, దండధరుండువోలెన్=యమునివలె, శాస్తి=శిక్ష.

తాత్పర్యము

ఓరి రాజ్యలక్ష్మి భ్రష్టుడా! ఓరి యైశ్వర్య భ్రష్టుడా! ఓరి బుద్ధిహీనుడా!
 ఓరి యాసన్న మరణుడా! బ్రహ్మవరము కలదను పొగరుచే జ్ఞానహీనుడవై అప్పు
 రసలకు, గంధర్వలకు యక్షులకు, నాగులకు, ఋషులకు, రాజసమూహమునకు
 ద్రోహముచేసితివి. నీ కా బ్రహ్మవరము పొగరు నశించుకాలము ప్రాప్తించినది.
 వారికి నను ద్రోహముచేసినవారు నన్ను దండింపవలె, నీ వేలవచ్చితివందువా?
 నీవు నా భార్యను హరించుటచే నా శోకమున బాధపెట్టితివి, కావున నిన్ను
 దండించుటకై నీ లంకవాకిట యమునివలె వచ్చియున్నాఁడను, ఓరి రాక్షస రాజా!
 యాఁడుదానిని నేమి బలము నమ్మి మోసగించి తెచ్చితివో యా బలముఁ జూప
 రారమ్ము.

కం. ఆశరనాయక దురమున, నా శరముల నీల్లి నీవు * నాకుల రాజ

రీ శమహర్షుల పదవి ని, వేశంబుగఁ గొనెద నీవువీరుడ వేనిన్.

అర్థములు. ఆశరనాయక = రాక్షసరాజా! దురమునన్ = యుద్ధమందు, శరములన్ = బాణములచే, నీల్లి = చచ్చి, నాకుల = దేవతలయు, రాజ్మీశ, మహర్షుల=రాజఋషి శ్రేష్ఠులయు, మహర్షులయు, నివేశంబుగన్=స్థానముగ.

తాత్పర్యము

రాక్షసరాజా! నీవు వీరుడవై యుద్ధమునకు వచ్చితివారమ్ము, నా బాణ

ములచే జచ్చి పూతపాపుండవై దేవతలు రాజర్షులు మహర్షులుండు లోకమునకుఁ బోగలవు.

కం. కావేని నీత మరలం, గావర మఱ నిచ్చి శరణుఁ గాంచుము, కాదేన్ నే వెస లోక మరాక్షస, మై వెలయఁగ జేయువాఁడనాశుగతతులన్. ౪౪౭
తాత్పర్యము

అటుచేయుట నీకు సమ్మతిముగా దేని గర్వము వదలుకొని నీతను మరల నిచ్చి నా శరణు చొరుము. ఈ రెంటిలో నేదో యొకటి చేయక పోయితివా నా బాణములచే లోకమున రాక్షసులనువారు లేకుండఁజేయుదును. నీ వొక్కఁడవు నెసముగా రాక్షసవంశమే నాశమగును. నీవు శరణాగతుఁడవైతివా బ్రదుకుదువు. రాక్షసులందఱు బ్రదుకుదురు.

శే. ధర్మచిత్తుండు రాక్షసతతిగర్వింఁడగు విభీషణుఁ డిట నన్ను నాశ్రయించె నితఁడు శ్రీమంతుఁడొండెలంకేశ్వరత్వ, మసుర! నిష్కంఠకముగనిత్యంబుగాఁగ.
తాత్పర్యము

నీవు శరణాగతుఁడవు కాకపోయితివా నీకు లంకారాజ్యముగూడ దక్కదు. అది యేల యందువా? ధర్మచిత్తుండు=ఇది మొదటి కారణము. రాజ్యము ధర్మాత్ముఁడు పాలింపవలయును గాని యధర్మచిత్తుఁడు పాలింపరాదు. నీ వధర్మ చిత్తుఁడవు కావున నీవు రాజుగానుండఁడగవు. విభీషణుఁడు ధర్మాత్ముఁడు కావున రాజుగా నుండఁడగినవాఁడు. రెండవ కారణ మేమన:- విభీషణుఁడు రాక్షససమూహమందు గొప్పవాఁడు, జ్ఞానసహితుఁడు. అజ్ఞానరహితుఁడవ్వఁడో వాఁడు గొప్పవాఁడు కాని యేండ్లు విశేషించియుండఁగానే గొప్పతనము రాదు. కాకులు, పాములు సూర్యకొలఁది సంవత్సరములు బ్రతుకుటలేదా? ఇది పాపము, ఇది పుణ్యమని తెలియని కారణముచే గదా నీవు దేవ గంధర్వ యక్షాదులనెల్లర బాధించితివి. కావున నీవు రాజుగానుండఁడగవు. విభీషణుఁడే రాజుగా నుండఁడగినవాఁడు. ఇక మూడవ కారణ మేమంటివా? నన్ను నాశ్రయించినవాఁడు విభీషణుఁడు. నాయందు ద్రోహబుద్ధి గలవాఁడవు నీవు. నాయాశ్రితుని యోగక్షేమ భారము నాయం దున్నది కావున నిన్ను జంపియో రాజ్యమునుండి తొలగించియో రాక్షస రాజ్యాధిపత్య మతనికిచ్చెదనుగాని నీకీయను. నిన్నాశ్రయించిన కారణముచే విభీషణునికి రాజ్యమియ్యఁ బూనితివేని నేను నిన్నాశ్రయించిన నేమిచేసెదవు అందువేమో? అతనికి నాయయోధ్యరాజ్య మిచ్చెద నని భావము. నాలుగవ కారణ మేమన ఆతఁడు శ్రీమంతుఁడు, ఐశ్వర్యప్రాప్తికి వలయు సమస్త సద్గుణములు గలవాఁడు. (౨) శ్రీ దేవయగు నీతాదేవి కరుణకుఁ బాత్రుఁడైనవాఁడు. నీవో శ్రీమంతుఁడవు కావు. శ్రీ దేవి విషయమున అపరాధము చేసినవాఁడవు. "ఆగోపరాఫో మంతుశ్చ" అని యుసురము. ఆమెకు ద్రోహమెంచి బాధించు వాఁడవు. ఆమె యనుగ్రహము సంపాదించక నీవు నాశరణుచొచ్చినను నేను నిన్ను

అనుగ్రహింపను. ఆమె విషయమున అపరాధివి. కావున ముందు నీ వామె కాళ్ళపై బడి యామెను బ్రసన్నురాలిని జేసితివేని నిన్ను రక్షింతును. అజ్ఞులు నావిషయమై చేయు నపరాధముల నేను లెక్కింపను. నా యాశ్రతులకుఁ జేసిన యపరాధములకుఁ గోపింతును. దండింతును. భగవంతుఁడు దుర్వాసునితో నీ వంబరీషుని విషయమున నపరాధము చేసితివి, అతని కాళ్ళపైఁ బడుమని కదా బోధించెను. ఇచ్చట నట్టులే. వారి యనుగ్రహమే నాయనుగ్రహము. వారి నిగ్రహమే నా నిగ్రహము. ఈనాలుగు కారణములచే నోరీ లంకాధిపత్యమును శత్రువుల వలని భయములేక పాలింప విభీషణుఁ డొందెను. నీవలె నల్యకాలము మాత్రముకాదు. శాశ్వతముగ నొండఁగలిగెను. విభీషణుఁడు లంకారాజ్యము పొందె నంటివే. నేను రాజ్యనై సింహాసనముపైఁ గూర్చుండి యున్నానుగా దా యందువేమో! నియోగము జరిగినది. సింహాసనము మీఁద కూర్చుండఁజెట్టుటకే వచ్చియున్నాను. నీవు మంచి తనముగా సింహాసనము విడిచి పోవేని నిన్నుఁ జంపి యతనిని గూర్చుండఁ జెట్టెదను. సింహాసన మతనిది కాని నీది కాదు. విభీషణుఁడు దిరంజీవులలోఁ జేరిన వాఁడు. కావున శాశ్వతముగ నని చెప్పఁబడెను. ఈవిషయ ముల్లరకాండమునఁ గలదు.

మ. వినరా మూర్ఖసహాయ! ధర్మపథమున్ వీక్షిల్పి పాపైకగర్ధనచిత్తుండవు నస్వతంత్రమతి వై రాజ్యంబు బాలింప నొక్కనిమేషంబు నశేక్య మింక ధృతి చిక్కింబట్టి శౌర్యంబు మైజనుదే పోరికి బూతుఁడయ్యెదవు మఱిచ్చాకాశ్రుశాంతుండవై. అర్థములు. మూర్ఖసహాయ=మూర్ఖుడవు నీ నొకఁడవే కావు. నీకు సహాయులు మూర్ఖులే. వివేకముగల విభీషణువంటివారు నీకు సహాయులు గాఁజాలరు. కావున నీవలె నీ సహాయులు నన్యులే ధర్మపథమున్ వీక్షిల్పి = ధర్మమార్గము వదలి, పాపైకగర్ధన చిత్తుండవు = పాపమే ప్రధానముగా నపేక్షించు మనస్సు గలవాఁడవు. అస్వతంత్రమతివి = బుద్ధిస్వాధీనత లేనివాఁడవు. నీ బుద్ధి కామము వశమున చున్నది. చనుదే = చనుదెమ్ము-ఇక = ఈమీఁది కాలమున - చిక్కిబట్టి = చెదరకుండఁ బట్టుకొని - మత్ + శాతాశ్రుశాంతుండవై = నా వాడి బాణములచే జచ్చినవాఁడవై, పూతుఁడవయ్యెదవు=పరిశుద్ధుఁడవయ్యెదవు- రణమందు వెనుదీయక చచ్చితివేని వీరస్వర్గము లభించు నని భావము.

తాత్పర్యము

మూర్ఖులను సహాయులుగాఁ గలవాఁడా! వినరా! ధర్మమార్గమును వదలి పాపము నందే యాసక్తిగలవాఁడవై కామవశుడవై యింక రాజ్యమును నొక నిముషమైనఁ బాలింపజాలవు. కావున ధైర్యము చెదరనీక లిగబట్టి శౌర్యముగల వాఁడవై యుద్ధమునకు రమ్ము. నీవు చేసిన పాపములకు శిక్ష నా వాడిబాణముల వలనఁ గలుగు బాధచే ననుభవించి చచ్చి వీరస్వర్గమును బొందెదవు.

చ. పోవరు దొలంగి క న్మోఱఁగి * పోవఁ దలంచి శకుంతమై మనో
జనమున మూఁడులోకములుకాల్కుడ! చొచ్చితివేనియున్ శ్రమం
బవు జను యంతమాత్రమ మఱిదక్షి పథంబును బొంది ఘోర మృ
త్యువు వదనంబునం బడకఁద్రోహి! ధరన్ మనఁ జాల వేమిటన్ . ౨౦

అర్థములు. పోవరు = పోగరు, కన్మోఱఁగి = కనుచూచు, శకుంతమై =
పక్షివై, కాల్కుడ = నీచుడ, యుద్ధమునకు రాక, సంధిగోరక పితకియై మూఱు
వేషమునఁ బరుగెత్తిపోవుట నీచలక్షణముగ దా? మదక్షిపథంబు = నాదృష్టి మార్గము,
మనఁజాలవు = బ్రతుకలేవు.

తా త్వ ర్య ము

కండగర్వము వదలి పక్షి వేషమునఁ గనుచూచు మనోవేగముతో మూఁడు
లోకములందు నెందుఁబోవఁ జూచినను నీచుఁడా! శ్రమ మొక్కటియే ఫలముగాని
వేఱుఫలములేదు. ఇంత శ్రమపడి కడపట నాకాకాసురునివలె నాకాశ్శృపైఁ
బడవలసిన వాడవే, లేదా చావవలసిన వాడవే. నిన్ను రక్షింపఁగలవాఁడు
మూఁడు లోకములందు లేడు. ద్రోహి! నా కనులకు నగపడి చావక నీ వటరా
బ్రతుకఁగలవు. అది యసాధ్యము.

కం. కావున హితమాలింపుము, జీవశ్రాద్ధంబు నిపుడఁజేసికొని పురిన్
నీ వలచినయవి కను నీ, జీవము నా చేతిలోనఁజిక్కెం గుమతీ. ౨౧

అర్థములు. జీవశ్రాద్ధము = మరణానంతరము తన కుత్తరక్రియలు చేయఁ
గలవారు లేనివాఁడు తనకుఁ దానే జేసికొను శ్రాద్ధము జీవశ్రాద్ధము. నీకు నీళ్ళు
విడుచువారుండరు. అందఱు చతురు కావున నీవిపుడే శ్రాద్ధము పెట్టుకొనుము.

తా త్వ ర్య ము

నీవు చచ్చుట నిజము కాఁబట్టి నీకంటె ముందు నీవారందఱు చతురు కావున
నీకు శ్రాద్ధము పెట్టువాఁడుండఁడు. కనుక నీ శ్రాద్ధము నీవే పెట్టుకొని నీ వగర
మున నీకుఁ బ్రయమైన వాని నెల్లఁ గడపట నొకసారి చూచి రమ్ము. నీ ప్రాణము
నాచేతిలో నున్నది కాని నీ దేహమునందు లేదు.

కం. అని రాముఁడు వచియించిన, ఘనపథమున కెగిరి రూపుఁగాంచిన యనలుం
డనఁ దారేయుఁడు రావణ, ఘనసాధమునందు ప్రాళితకడిమి దలిర్పన్ .

అర్థములు. ఘనపథమునకున్ = ఆకాశమార్గమునకు, రూపుఁగాంచిన యన
లుఁడు = వానరాకారము గొన్న యగ్నిహోత్రుఁడు, పంచమహాభూతములు, తన్నా
త్రలు, మహాత్మి, అవ్యక్తము, ఇవి యన్నియు నిరాకారములు. అనఁగా మనుష్య
పశు పక్ష్యాదులకువలె నిర్దిష్టమైన యొక యాకారము లేదు. కావున నిచట నగ్ని
రూపవంతుఁ డనఁబడెను. ఈకారణముచేతనే భగవంతుఁడు నిరాకారుఁడనఁబడును.
'అన్ని రూపముల్ తన రూపమైనవాని రూప మేరూపమని చెప్ప సాధ్యపడును.'

'అంతర్వహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణః స్థితః' అన్నట్లు భగవంతుడు ప్రపంచమునందంతట లోకల వెలుపల వ్యాపించి యున్నాడు. కావున నేరూపము నందు నిండియున్నాడో యదే యాయన యాకారము. ఆకారములేని నీళ్ళకు నదియుండు పాత్రాకారమే.

అగ్నిర్యథైకో భవనం ప్రవిష్టో, రూపుంరూపం ప్రతిరూపో బభూవ ఏకస్తథా సర్వభూతాంతరాత్మా, రూపం రూపం ప్రతిరూపో బహిశ్చ వాయుర్యథైకో భవనం ప్రవిష్టో, రూపం రూపం ప్రతిరూపో బభూవ ఏకస్తథా సర్వభూతాంతరాత్మా, రూపం రూపం ప్రతిరూపో బహిశ్చ | అగ్ని, వాయువు నొక వస్తువునందుఁ ప్రవేశించి యా వస్తువు నాకారము పొందునట్లు భగవంతుఁడును, కావున నన్నిభూతములు భగవత్స్వరూపములే. ఇట్లులే రామకృష్ణ సరసింహాది విగ్రహములందుండు భగవంతుఁ డొక్కఁడే యైనను వెలుపల రూపమును బట్టి యాయన రామమూర్తియని, యాయన కృష్ణమూర్తియని, యాయన సరసింహుఁ డని యందుము.

తాత్పర్యము

ఈ ప్రకారము రామచంద్రమూర్తి చెప్పఁగా నంగదుఁడు సగ్నిహోత్రము వలె ముందును ఆకాశమున కెగిరి కోట దాటిపోయి రావణుఁడు మేడమీద నుండఁగా నచ్చట దిగి పరాక్రమ మతిశయింపఁగా.

కం. సోమాత్యం డగు రావణ, మోముం గని చేరఁబోయి * మూర్తిమదగ్గువ్య ద్దామత వెలుగుచు నూచా, యేమి విడక రాముసూక్తు * లెల్ల నువినిచెన్. ౮౫౩ అర్థములు. సోమాత్యుఁడు = మంత్రులతోఁ గూడినవాఁడు = మూర్తి మత్ = రూపముగల = అగ్ని + ఉద్దామతన్ = అగ్నిహోత్రుని వంటి శేజోతి శయముచే-దీనిచే రాక్షసులు వీని సమీపించుటకును భయపడి రని భావము. తూచా యేమి విడవక = రామచంద్రమూర్తి చెప్పిన మాటలలో నొక యక్షర మైన వదిలిపెట్టక.

"తుహి చస్మహవై పాదపూరణే" యని యమరము. తు-చ-ఇవి పాదపూర పూరణమం దుపయోగింపఁబడును. "తుస్యా ద్భే దేవభారణే" ఇట్టివి యర్థవిశేష మునుచు బ్రయోగింపఁబడును. కావున వీనిని విడిచినఁ గొన్ని చోట్ల వాస్తవార్థ మునకే హాని కలుగును. కావున నే యర్థమున నేయక్షరమును రామచంద్రమూర్తి ప్రయోగించెనో యని యొక యక్షరమైన విడువలేదని యర్థము-వినిచెన్ = ఇది ప్రేరణార్థకరూపము. వర్ణనిర్దేశ విధానంబులందు ప్రాస్యము దీర్ఘముగాఁ జెప్పఁ బడును. పావన పాపా బాభా మావాచును నాఱు లిపులు-తాకు మావత్తిచ్చిన త్మయగును. ఈ కారణముచే ప్రాస్యములు దీర్ఘములుగాఁ జెప్పఁబడెను.

తాత్పర్యము

మంత్రులతోఁగూడి యుండిన రావణునిఁజూచి సమీపమునకుఁబోయి యగ్ని

హోత్రునివలె వెలుగుచు రామచంద్రమూర్తి చెప్పిన మాటలలో నొక యక్షర మైన విడక సర్వము వినిపించెను.

కం. భ్యాతుఁ డగు కోసలేంద్రుఁడు, పూతచరితుఁడైన రామభూవరమణికిన్

దూతను పాలితనూజుఁడ, నే తటి నా పేరు వింటివే యంగదుఁడన్. ౪౧౪

అర్థములు. భ్యాతుఁడు = ప్రసిద్ధుఁడు - పూతచరితుఁడు = పవిత్రమైన నడవడి గలవాఁడు-పితటిన్ = వీసమయమందైనను.

తాత్పర్యము

ప్రసిద్ధి కెక్కిన వాఁడును, కోసల దేశ రాజును నీవలె బాపచరితుఁడు గాక పవిత్రమైన నడవడి గలవాఁడును నగు రామచంద్రమహారాజునకు నేను దూతను, ఆయన రాయబాద మంపఁగా వచ్చితిని. నేను పాలి కుమారుఁడను. ఏ సందర్భ మందైనను అంగదుఁడను నా పేరు విన్నావా? విని యుండిన వాఁడే నేను,

కం. అనఘుఁడు రామచంద్రుఁ డిటులాడె దురాత్మక! పూరుషుండవే

ననికని లేచి రమ్ము, సచివాత్మజ బాంధవ మిత్రయఃకుఁగా

నిను వధియింతు, లోకములునిర్వ్యధమై సుఖియింప దేవతా

దనుజఋషీశ్వరాహివనితాజనకంబకు నిన్నుఁ గూల్చెదన్. ౪౧౫

అర్థములు. అనికని=యుద్ధమునకు, నిర్వ్యధమై = వ్యధ దొలగినదై.

తాత్పర్యము

పుణ్యాత్ముడైన రామచంద్రమూర్తి యిట్లు చెప్పెను. పర్యవసానమునే నేని చెప్పెనందువా? దుష్టబుద్ధి! మగవాఁడవేతివా? యుద్ధమునకు లేచిరమ్ము, మంత్రులతోఁ గొడుకులతో చుట్టములతో స్నేహితులతో నిన్నుఁ జంపెదను. లోకములకు నీ బాధ తొలఁగునట్లు దేవదానవ ఋషీశ్వరులకును పన్నగులకు స్త్రీలకు బాధగలిగిండు నిన్ను వధించెదను.

తే. భూవిజాతను బహుమాన * పూర్వకముగ, సరగఁ గొనివచ్చి

యర్పించి * శరణువేడ

వేని నినుఁ జంపి నీ రాజ్యమే విభీషణునకు నిత్తునటంచనుమనియె ననిన.

అర్థములు. సరగన్ = త్వరగా.

తాత్పర్యము

సగౌరవముగ నీతను దెచ్చి వెంటనే నాకు సమర్పించి శరణువేడక పోయి తివా, నిన్నుఁ జంపి నీ రాజ్యమును విభీషణున కిచ్చెదను, అని చెప్పమనెను అని యంగదుఁడు చెప్పఁగా.

—* అంగదుఁడు రాక్షసులఁ జంపి మరలి శ్రీరాముకడకు వచ్చుట. *

కం. ఆపరుష భావణము విని, కోపారుణనేత్రుఁ డసురఁ * కుంజరుఁడు దురా

తాపుని వీనిని గొట్టుఁడు, వే పట్టుఁడు చంపుఁ డనుచుఁ బెక్కులు తడవల్.

అర్థములు. పరుషభాషణము = కఠినములైన మాటలు - కోపారుణ
 నేత్రుఁడు = కోపముచే నెఱ్ఱనైన కన్నులు గలవాఁడు-దుర్ + ఆలాపుని = చెడు
 మాటలాడువానిని - పెక్కులు తడవల్ = పలుమాఱు - ఒకటి రెండు మార్లు
 చెప్పిన నే రాక్షసుఁడును వానిమీఁదికి బోవ సాహసించినవాఁడు కాఁడు.
 కావునఁ బలుమాఱు చెప్పెను.

తాత్పర్యము

అంగదుఁడాడిన నిఘ్నరవాక్యము వినికోపముచే గన్ను లెఱ్ఱచేసికొని రావ
 ఁడు దుర్భాషలాడు వీనిని పట్టుఁడు కట్టుఁడు కొట్టుఁడు చంపుఁడని పలుమాఱు
 చెప్పఁగా,

చం. పలికిన ఘోరరాక్షసులు * పెపడి నల్వరు వాలిపుత్రునిన్
 బెలుచనఁ బట్ట నాతఁడును * స్వీయబలోద్ధతిఁ జూపఁ జిక్కిన
 ట్టులు నటియించి వారలఁ ద * టుక్కునఁ జంకలలోన నొక్కి తా
 నలఘుజవంబునం బులుఁగు * నట్టులు దాఁటెను మేడమీఁదికిన్. ౧౫౧

అర్థములు. పెలుచనన్ = ఆటోపముతో - స్వీయబలోద్ధతిన్ = తన
 బలాతిశయమును. తాత్పర్యము

ఇట్టులు రావఁడు చెప్పఁగా భయంకరములైన యాకారములు గల పలు
 పురు రాక్షసు లొక్కసారిగ నంగదునిమీఁదఁ బడి యాటోపించి పట్టుకొనఁగా
 నంగదుఁడు తనబలము చూపఁగా వారికిఁ జిక్కినట్లు నటించి చిక్కినాఁడని వారు
 కేవలము దగ్గరకురాఁగా నున్నట్టులుండి తటాలున వారిమెడలు చంకలలో నిరికించు
 కొని మేడపైకి పక్షివలె వేగముగ నెగిరెను.

కం. అచ్చట నుండియు నలుపురఁ, * జెచ్చెర విదలింప వారు * చేవ చెడఁగాఁ
 జచ్చిపడిరి దశకంఠుఁడు, కచ్చటి కనుఁగొనుచు నుండఁగా నంగదుఁడున్.

అర్థములు. కచ్చరి = గర్వముచెడి. తాత్పర్యము

ఆమేడమీఁద నుండియే వారిని పలుపురను వతివేగముగ నంగదుఁడు
 విదలింపగా వారు రావఁడు గర్వముచెడి చూచుచుండ వానియెదుటనే
 చచ్చిపడిరి.

తే. శైలశృంగోన్నతంబు ప్రాసాదశిఖర, మచట వీక్షించి పదహాతిశయనిఁ గూలఁ
 దన్నె రావఁణుఁడీక్షింపఁమున్ను వజ్ర, మంచుగుబ్బలిశృంగంబుఁడ్రుంచుమాడ్కి.

అర్థములు. శైలశృంగోన్నతంబు = కొండశిఖరమువలె నెఱ్ఱైనది, ప్రాసాద
 శిఖరము = మేడపైభాగమును, పదహాతిన్ = కాలిదెబ్బచే, వజ్ర = ఇంద్రుఁడు,
 మంచుగుబ్బలి = మంచుఁగొండ.

తాత్పర్యము

పర్వత శిఖరమువలె నెఱ్ఱైన మేడ శిఖరమును జూచి యంగదుఁడు కాలి

దెబ్బచే దానిని దన్నఁగా రావణుఁడు చూచుచుండఁగా నది, యింద్రుఁడు వజ్రాయుధముచేఁ గొట్టఁగా నేలఁబడిన హిమవత్పర్వత శృంగమువలె నేలఁబడెను.

తన దూతలుపోయి వానరులచే భంగపడి వచ్చుటయు, వానరుఁ డొక్కఁడే వచ్చి తన్ను భంగపఱిచి పోవుటయుఁ జూచియైన రావణుఁడు కాలపాశవశంగతుఁడౌట బుద్ధి తెచ్చుకొన్నవాఁడు గాఁడు.

ఉ. క్రచ్చఱ నిట్లు సౌధశిఖరంబును ద్రుంచి పరాక్రమించి నే
వచ్చినవాఁడ సంగదుఁడ * వాలితనూజుఁడ రాముబంట సం
చచ్చుపడంగఁ బల్కి మహి * తార్భటు లుల్లసిలంగ ఆవృవనన్
వచ్చి వియత్పథంబునను * బార్థివ వర్యుని మ్రోల వానరుల్. ౧౬౧
అర్థములు. క్రచ్చఱన్ = వేగముగ, మహితార్భటులు = గొప్ప సింహనాదములు, వియత్ + పథంబునను = ఆకాశమార్గమున.

తా త్ప ర్య ము

శ్రీఘ్రముగ నిట్లు సౌధశిఖరంబును విఱుగఁడన్ని రావణుని కన్నుల యెదుటనే తన పరాక్రమముఁ జూపి నేను రామచంద్రమహారాజు దూతను, నాపే రంగదుఁడు, వాలి పుత్రుఁడను అని యందఱు వినునట్లు స్పష్టముగఁ బల్కి గొప్పగా సింహనాదములు నేయుచు నాకాశమార్గమున ఆవృవన వచ్చి రామచంద్రుని మ్రోలనున్న వానరులు.

కం. ఉల్లాసంబున గెరలఁగఁ, బెల్లగుదుఃఖమున నసురశవీరులు వగవన్
మెల్లన నిలిచినఁగని రఘు, వల్లభుఁ డెద మెచ్చి యాహవమునకుఁ డోడ రెన్,
అర్థములు. ఆహవమునకున్ = యుద్ధమునకు.

తా త్ప ర్య ము

సంతోషముతో విశృంభింపఁగా రావణునియొద్ద నున్న రాక్షసులు దుఃఖముతో నేడువఁగా వినయముతో మెల్లన వచ్చి నిలువఁగా రామచంద్రమూర్తి మెచ్చుకొని యుద్ధమునకు బ్రారంభించెను.

క. ప్రాసాదభంగమునకున్, రోసము దీపింప రావణుం డది భ్రష్ట
శ్రీసూచక మని తనకున్, వేసమకుఱు నాశ మనుచు * వెచ్చగ నూర్చెన్.

అర్థములు. ప్రాసాదభంగమునకున్ = మేడ విఱిగి పడుటవలన - పంచమ్యర్థక వస్తి-భ్రష్ట శ్రీసూచకము = చెడిన రాజ్యలక్ష్మికి చిహ్నము.

తా త్ప ర్య ము

రావణుఁడు తనమేడ విఱుగఁబడుటవలన రోస మధికమయ్యెనది తనరాజ్యలక్ష్మి తొలఁగిపోవుటకు శకునమనియుఁ దనకుఁ జేటు తప్పదనియుఁ దలఁచి వేడి నిటూర్పులు విడిచెను.

తే. కొండవలె నుండు నలసుపేణుండు దండి, గండుమీఱిన వానరకాండసేన తోడ నాలుగువకులఁదోయజారి, చుక్కగుమిఁబోలె జేనాజ్ఞఁజుట్టుచుండె.

తా త్పర్యము స్పష్టము.

ఉ. పూహము దీరి యున్న ప్లవగోత్కరమున్ లవణాద్ధి దాఁటు న

క్షాహిణులన్ నిశాచరులు గాంచి భయంపడి రందు వీరు లా

సాహసీకాగ్రణుల్ రణమునల్పఁ గుతూహల మంది రెంతో యు

త్సాహముఁ బూని శస్త్రములుదాల్చి చరించుచు ఝంఝుపోలికన్.

అర్థములు. ప్లవగోత్కరము=వానర సమూహము - అక్షాహిణులన్ =

రూ-అక్షాహిణులన్ = ౨౧౮౭౦ రథములు, అన్నియే యేనుఁగులు - ౬౫౬౧౦

గుట్టములు, ౧౦౯౩౫౦ పదాతులు గలసేన అక్షాహిణి యనబడును. ఝంఝు=

వానతోఁగూడిన గాలి, తుఫాను- 'ఝంఝూ వాతస్సవృష్టిక' యని యమరము.

తా త్పర్యము

పూహముగా నేర్పడి యున్న వానరసమూహమును అదిగాక సముద్ర

మునుదాటి యక్షాహిణుల కొలఁది వచ్చువారిని జూచి కొండలు రాక్షసులు

భయపడిరి. ధైర్యము సాహసము గలవారు కొండలు యుద్ధముచేయు నుత్సాహ

ముతో శస్త్రములు ధరించి తుఫానుగాలివలెఁ దిరుగు చుండిరి.

తే. వరణపరిభ్రాంతరంబులవ్యాప్తమైసక్రోతిగమిఁగనియిది వేఱుకొలయొక్క

యనుచు వెఱచిరి వారలఁకూర్చుటలకు, నడలె నసురులపిండు హాహాయటంచు.

అర్థములు. వరణ+పరిభ్రా+అంతరములన్ = కొల గోడలకు నగడ్డలకు

నడిమి ప్రదేశములంచు. 'ప్రాకాశోవరణస్సాల' యని యమరము-వ్యాప్తమైస=

ఆవరించి యుండిరి.

తా త్పర్యము

కొలగోడలకు నగడ్డలకు నడుమ నిండిన వానరసేనను జూచి యిదియేమి

వేఱొక కొలయా నుని వెఱచి వానరుల కేకలకు రాక్షసులు హాహాకారములు

గావించిరి.

— { ర౨-వ సర్గము. రాక్షసులు రావణుతో అంకను వానరులు } —
ముట్టడించి రని తెలుపుట.
తరువోజ.

అంతట రాక్షసులను రేంఢ్రునిలయఁమరిగి యాతనితోడనగచరు ల్లంక

నంతయు రోధించినట్టివిధంబునభిలంబుఁ దెల్పిననాతండు కనలి

వితగాఁ గా పెల్లఁ ద్విగుణంబుఁ జేసి నెస సౌధ మెక్కితఁ ద్విధమును గాంచెఁ

గాం తారశైలముల్ గణియింప రానిక దనలంపఱు లై నకపులాక్రమింప.

అర్థములు. రోధించి = అడ్డగించి, కనలి = కోపించి, ద్విగుణంబు = ఇబ్బడి, రెండంతలు, కదనలంపటులు=యధ్యమం దాసక్తిగలవారు.

తరువోజ, ప్రాసములేని ద్విపద తరువోజ నొకపాదమగును. యతులు నాలుగు గలవు. ఇది జాతివృత్తము. ఇంద్రగణములు మూడంబు, సూర్యగణము ఒకటి. మూడవగణము మొదటి యక్షరము యతిస్థానము ఇట్టివి రెండు గూర్చిన తరువోజ యొక్క పాదమగును. ప్రతి మూడవ గణము మొదటి యక్షరము యతిస్థానము, ఇది యొకపాదము. ప్రాసములో నిట్లు నాలుగు పాదములు చెప్పిన తరువోజ యగును.

తాత్పర్యము

ఇట్లు వాసరులు లంక నలువైపుల ముట్టడించిన పిమ్మట రాక్షసులు రావణుని నింటికిఁ బోయి వాసగులు లంక నన్ని వైపుల ముట్టడించిన విధమంతయుఁ దెలుపఁగా నతఁడు కోపించి యిదివరకుంచిన కాపుగాక మఱింత కాపు హెచ్చించి త్వరగా తన మేడమొక్కి యడవులు కొండలు నన్నియు యుద్ధానకులైన లెక్కలేని కపు లాక్రమించిన విధమును జూచెను.

తోడకము. ధరణిని మ్రింగఁగ * దారొక్కను వీరిన్
దురమున నేగతిఁ * మంతంబు నటంచు
స్థరమును జింత నొ * నర్చుచు నాత్మన్
దిరుఁ డయి వారలఁ * దేఁకువఁ గాంచెన్.

అర్థములు. దారొక్కను=కదియు - కరమును = మిక్కిలి - తిరుఁడయి = స్థైర్యము గలవాఁడయి-దేఁకువన్ = ధైర్యముతో.

భూమినే మ్రింగునట్లు వచ్చియున్న వీరిని యుద్ధమునం దెట్లు చెంపుదునా యని మిక్కిలి యాలోచించి స్థైర్యము గలవాఁడై వారలను ధైర్యముతోఁజూచెను.

తోడకము, నజజయ గణములు-ఎనిమిదింట యతి, దీనికి తామరసమనియుఁ బేరు గలదు.

కం. భూవిభుఁడును సాలసమీ, పావని డాయంగ నరిగి * యన్ని దెసల ర
క్షోవీరసమావృతమై, కావబడి పతాకమాలి*కాచిత్రితమై.

అర్థములు. సాల సమీపావనిన్=ప్రాకార సమీప ప్రదేశమును, పతాక మాలికా చిత్రితమై=ధ్వజముల వరుసలచే నలంకరింపఁబడినదై.

తాత్పర్యము

తామచంద్రమూర్తి ప్రాకార సమీప ప్రదేశమునకుఁబోయి యన్నిప్రక్కల రాక్షసులచే నావరింపఁబడి, రక్షింపఁబడి, ధ్వజములచే నలంకరింపఁబడినదై.

ఉ. క్రాలెడిలంకఁ గాంచి జన * క ప్రభుపుత్రఁ దలంచి యాత్మలో
 జాలి వహించి యయ్యో మృగ * శాబవిలోచన నా నిమితి మె
 చాలఁ గృశించి శోకమున * స్థండిలశాయిని యె తపించెడిన్
 హా! లలనామణీ! యనుచు * నారటపాటునఁ దత్కృపాభుఁడున్. ౪౨౦

అర్థములు. మృగశాబవిలోచన = జంకపిల్ల కన్నులవంటి కన్నులు గల
 సీత, స్థండిలశాయిని = ఉత్తనేలఁ బండుకొనినది, తత్కృపాభుఁడున్ = ఆమెయందు
 దయగలవాఁడు, ఇట్లు చెప్పబడే సీతాదేవి యందలి దయచే నామెను రక్షింపఁ
 గోరి రాక్షససంహారము చేయఁ బూననే కాని గాక్షసులయందలి ద్వేషబుద్ధిని
 గాదని భావము.

“పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయచ దుష్కృతామ్” అని కదా
 భగవంతుఁడు కృష్ణమూర్తి బోధించెను.

తాత్పర్యము

ఒప్పుచున్న లంకఁజూచి సీతాదేవిని దలంచి మనస్సులో వ్యసనపడి
 యయ్యో జంకపిల్ల కన్నులవంటి కన్నులు గల సీత నా కొఱకుఁగా మిగుల శోకిం
 చుటచే జిక్కి యుత్తనేలపైఁ బండుకొని బాధపడుచున్నదిగదా. హా శ్రీరత్నమా
 యని యారటపడి యామెయందు దయగల వాఁడగు రామచంద్రమూర్తి.

— శ్రీరాముఁడు లంకకొటకు లగ్గలు వట్ట వానరుల కనుజ్జ యిచ్చుట —

ఉ. ధ్వంసము నేయుఁడి సకల వైరుల * నంచు ససుజ్ఞ నీయ బా
 హంసములందు భూజశిఖ * రాశులఁ దాలిచి కీశసంఘముల్
 శంసితభంగి గర్జల ది * శావలయంబు విదారితంబుగా
 మాంసభుగోఘమండలము * మార్కొనె నుద్దవిడిన్ మహారృటిన్. ౪౨౧

అర్థములు. బాహంసము లందున్ = భుజములయందు, మూపురములందు -
 భూజ శిఖరాశులన్ = చెట్లను గొండశిఖరములను ధరించి - శంసిత భంగిన్ =
 క్షీర్తింపఁదగిన విధముగ - విదారితంబుగాన్ = చీల్చఁబడినదిగా - మాంసభుక్ +
 ఓఘ + మండలము = రాక్షస సమూహముల గుంపును - ఉద్దవిడిన్ = విచ్చలవిడిగా -
 మహారృటిన్ = గొప్ప ధ్వనితో.

తాత్పర్యము

విరోధుల నందఱు నాశము చేయుఁడని యనుమతి యిఱయఁగా భుజములందు
 మూపురములందు చెట్లు గిరిశృంగములు ధరించినవారై వానరులు పొగడఁదగిన విధ
 ముగ దిక్పక్రము పగిలి పోవునట్లు సింహనాదములు చేయుచు కోయనియొక్కసారిగ
 నందఱు కేక వేసి విచ్చలవిడిగా వారివారి కచ్చిన విధముగ రాక్షససేనా సమూ
 హము నెదిరించెను.

చ. విడికిటిపోటులం గుధర బృందము పాటుల లంక యంతయున్
 బొడు వడఁగంగఁ జేయు తమిఁ బూని రఘుప్రియ కామితార్థమై
 విడివడి జీవితాశ విడివింశతి గూహుఁడు చూచు చుండఁగాఁ
 గడిమిని లగ్నపట్టి ప్లవగ ప్రముఖుల్ ద్రుమశైలకోటులన్. ౪౨-౨

అర్థములు. గుధర బృందము = పర్వత సమూహము - పొడువు = గొప్ప
 తనము - తమిన్ = ఆశచే - రఘు = రామచంద్రుని మొక్క - ప్రియకామితార్థ
 మై = ఇష్టమైనకోరిక నెఱవేర్చు నిమిత్తము, విడివడి = స్వేచ్ఛగా, విడి = వదలి,
 గడిమిని = బలముచే.

తా త్ప ర్య ము

ఒంటరిగాఁ జిక్కినవానిని విడికిటిపోటులచేతను గుంపుగా నున్నవారిపైఁ
 బర్వత శిఖరములు వేసియు లంక సర్వము క్షీణదశకు వచ్చునట్లు చేయు నాశకో
 రాముని కిష్టమైన కార్యము చేయుటకై తెగఁబడి స్వేచ్ఛగా ప్రాణములమీఁది
 యాశవదలి రావణుఁడు చూచుచుండఁగనే బలాతిశయముచే లగ్నపట్టి వానర
 శ్రేష్ఠులు చెట్లు కొండలు గుంపులుగా.

సీ. ప్రాకారతోరణారణ్యతలంబులఁ, జక్కాడి నిర్మలసలిలపూర్ణ
 పరిఘులఁ దృణకాష్ఠపర్వతాగ్రద్రుమ, భూపరాగంబులఁ బూడ్చివైచి
 లక్షలు కోటులు • వృక్షచరాగ్రణుల్, కోట నాకోహించి • గోపురములఁ
 సూలిచి ద్వారముల్ • వ్రీలిచి కొమ్ములు, రాలిచి ధయదగ • ర్జలను నించి
 తే. యెగిరి దాఁటులు నైచుచు • నెల్లవారు
 జయము శ్రీరామవిభునకు • జయము లక్ష్మ
 ణునకు రాఘవచాలితుం • డీవజునకును
 జయ మటంచును ఘోషింతుం • సంతసమున. ౦ 23

అర్థములు. ప్రాకార తోరణారణ్యతలంబులన్ = ప్రాకారములను ద్వారము
 లను వనప్రదేశములను, చక్కాడి = నేలచదరముచేసి, నిర్మల సలిల పూర్ణ పరి
 ఖలన్ = తేటనీట నిండిన యగడ్డలను, తృణ = గడ్డిచేతను, కాష్ఠ = కట్టెలచేతను,
 పర్వతాగ్ర = కొండశిఖరములచేతను, ద్రుమ = చెట్లచేతను, భూపరాగంబులన్ =
 నేలఘాఠిచేతను, కొమ్ములు = కోటకొమ్ములు.

తా త్ప ర్య ము

కోటగోడలను ద్వారములను వనభూములను నేల చదరముగ నాశము చేసి
 తేటనీరు గల యగడ్డలను, గడ్డి, కట్టెలు, శిఖరములు, చెట్లు దుమ్మువేసి పూడ్చి
 లక్షలు కోటులుగఁ గ్రోఁతులు కోటపైకెక్కి గోపురములను ద్వారములను విఱుగఁ
 దన్ని కోటకొమ్ములు విఱిచి సింహనాదములు చేయుచు యడ్డము వచ్చినవానిని
 దాఁటి యెగిరి పోవుచు జయము శ్రీరామచంద్రమూర్తికి, జయము లక్ష్మణునకు,

రామచంద్రులచేరక్తింపఁబడు సుగ్రీవునకుజయమని సంతోషముతో నఱచుచుండిరి. క. జాంబూనదతోరణములు, త్ర్యంబకగిరిశిఖరనిభము * లగు గోపురముల్

డంబటి రూపము మాయఁ జ,లంటున నొనరించి రపుడు*లావరులు కపుల్.౦౨౪
అర్థములు. జాంబూనద తోరణములు=బంగారు ద్వారములు, త్ర్యంబక గిరి=కైలాస పర్వతముయొక్క * శిఖర నిభములు = శృంగముతో నమానములు, డంబు+అటి=కాంతిచెడి, లావరులు=బలవంతులు.

తాత్పర్యము

బంగారు ద్వారములు కైలాసపర్వత శిఖరములవలె నెత్తైన గోపురములు కాంతిచెడి యాకారము కూడ లేకుండునట్లు బలవంతులగు కపులు చలపట్టిచేసిరి.

తే. వీరబాహుసు బాహువుల్ *వీరవరుఁడు నలుఁడు ప్రాకారమును జాట్టి*నాల్గు దెసల ముట్టడిని గాచి యుండిరి*మోహరమున, నింతలోపలఁ దక్కిన * వృక్షచరులు అర్థములు. మోహరమునన్ =వ్యూహమునందు.

తాత్పర్యము

వీరబాహువు సుబాహువు నలుఁడు ననువారు కోటచుట్టు నాలుగు ప్రక్కలఁ దిరుగుచు వానరులు తక్కువగా నున్నచోట మరలఁ గొంతమందిని నిలుపుచు ముట్టడి యుండు నందీయక వ్యూహము చెదరనీయక కాని యుండిరి. ఈ లోపలఁ దక్కిన వానరులు.

నీ. తగినపద్ధతిని స్కంధావారమును దీర్చు, గుముదుండు తూర్పునఁగోటికపులు ప్రఘసుండు పనసుండు * బానటగా నుండె; వింశతికోటులు*వీరవరులు దనకుఁ దోడ్పడి నిల్చె * దక్షిణద్వారంబు, నెదుటను శతవలి * భృశబలుండు నఱువదికోటుల*హరిచయంబులతో*సు, పే.ణుండు పడమటఁజేరి నిలిచె

ఆ. రామచంద్రుఁడు త్తరద్వారమునఁ బన్నెఁ, దమ్ముతోడ సూర్యోతనయుతోడఁ గొండప్రముచ్చుఁడెఁడు*క్రూరదర్శనుఁడుఁ గ,వాక్షుఁడుండె రాము*సంతికమున. అర్థములు. స్కంధావారమును=వ్యూహముగా సేనను నిలుపుటను.

తాత్పర్యము

అర్జునమైన విధముగా వ్యూహముగా సేనను చక్కదిద్దుచుండిరి. తానీశాన్య దిశయందుండి కుముదుఁ డనువాఁడు కోటివానరులతో ప్రఘసుండు పనసుండు ననువారు తనకు సహాయులుగా తూర్పుగవని నరికట్టియుండెను. ఇరువది కోటుల వీరులు తనకు సహాయులుగా శతవలి యున్నయ మందుండి దక్షిణ ద్వారంబు నరికట్టెను. అఱువదికోట్ల వానరులతో సుపే.ణుండు సై ర్యతినుండి పడమటి గవని నరికట్టెను. రామచంద్రమూర్తిలక్ష్మణునితో వాయవ్యదిశనుండు సుగ్రీవునితోను త్తరద్వారము నరికట్టెను. కొండప్రముచ్చుల ప్రభువు గవాక్షుఁడు రాము సమీపమందుండెను.

తే. ఎలుగులకు తేడదు ధూమ్రముండు * ఋక్షకోటి
 బలియ రాముని మరియొక * ప్రక్క నిలిచె
 సచివసహితంబుగా విభీ * మణుఁడు గదను
 దాల్చి నిలచెను రఘురాము * దాపునందు. ౪౨౨

తాత్పర్యము స్పష్టము.

తే. గంధమాదనశరభులు * గజవాక్ష, గవయులును నెల్ల నేనకు * గాపు గాఁగ
 నన్ని వంకల బరువె త్తి * యరయుచుండి, రంతయును జూచి రావణుం * డాగ్రహించి.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

ఇందు, జెప్పబడిన గవాక్షుఁడు వేటొకరుఁడు.

—* రావణుఁడు రాక్షసుల యుద్ధమునకుఁ దోవ ననుజ్ఞ యిచ్చుట *—

నీ. పొండు రాక్షసులార * భండనమున కన, నామాట వెలువడి * నదియు లేదో
 యార్పులు పెడబొబ్బ * లట్టహాసంబులు, భీమనిర్ఘోషముల్ * పెల్లు రేఁ గఁ
 జంద్రపాండురముఖ * చర్మభేరులు హేమ కోణాహతములుగా * ఘోష లెనఁగ
 భూషితాసితనుల్ * పూరింప శంఖముల్, సబలాక చంచలా * జలదచయము

ఆ. పగిదిఁ దోచె నిట్లు * వారిధిపొంగిన, నడుపు దోప సోఁకు * దడము తెదిరె
 గపులు పేరుటులివు * కందరప్రస్థపూర్ణముగఁ దాకి వీక * రణమునేయ. ౪౨౯

అర్థములు. భండనమునకు = యుద్ధమునకు - చంద్రపాండుర = చంద్రుని వలె దెల్లనైన - ముఖములుగల - చర్మభేరులు = తోలు నగారాలు - హేమ కోణాహతములుగాన్ = బంగారు కొదుపులతోఁ గొట్టబడినవై - ఘోషలు = ధ్వనులు - భూషిత + అసితనుల్ = అలంకరింపబడిన నల్లని దేహములుగలవారు - సబలాక = కొక్కెరలతో - చంచలా = మెఱుపులతోను గూడిన - జలద చయము = మేఘసమూహము - పగిదిన్ = వలె - పొంగినవడుపు = ఉప్పొంగిన విధము - సోకు దడములు = రాక్షససేనలు - పేరుటులివు = గొప్పధ్వని - కందరప్రస్థ పూర్ణము = గుహలందును జతీయలందును నిండు నట్లుగా.

తాత్పర్యము

రావణుఁడు రాక్షసులారా యుద్ధమునకుఁ బొండు అని చెప్పఁగా నామాట నతనినోర వెలువడుటే యాలస్యముగా సింహనాదములు పెడబొబ్బలు భయంకర ధ్వనులు నతిశయించెను. చక్కఁగాఁ బదును చేయుటచే జంద్రునివలె దెల్లనైన ముఖములు గల తోలు నగారాలు బంగారు కొదుపులతోఁ గొట్టబడి ధ్వనించెను. అలంకరించుకొనిన నల్లనిదేహములుగల రాక్షసులు తెల్లని శంఖములు పూరింపఁగా నల్లనిమేఘముల తెల్లని కొంగలతో మెఱుపులతోనుఱుముచున్నట్లుండెను. సముద్రముపొంగి పొరలునట్లు రాక్షససేనలు వానరులపైబడెను. వానరుల పెద్ద ధ్వనులు గుహలందుఁ జతీయలందు నిండెను.

శా. ఘోరం బయ్యెను సంగరంబు కపిరక్షోనాథయాథాళి క
 య్యారే ప్రాక్తన దేవతాసురమహాభ్యామర్దనీ కాశ మై
 వీరుల్ కీశవరుల్ నఖాయుధులు భూభృద్ధ్రావృక్షాంకులై
 పోరన్ రక్కసు లుగ్రశూలపరిఘంబుల్ శక్తులున్ వైవఁగన్. ౪౪౦

అర్థములు. కపిరక్షోనాథ యూథాళికిన్ = కపినాథ = సుగ్రీవుని యొక్కయు,
 రక్షోనాథ = రావణుని యొక్కయు, యూథాళికిన్ = నేనల సమాహమునకు అనఁగా
 వానర రాక్షస నేనలకు, ప్రాక్తన = పూర్వమందు జరిగిన, దేవతాసుర = దేవా
 సురులయొక్క, అభ్యామర్దనీ కాశమై, = యుద్ధముతో సమానమై, నఖాయుధులు =
 గోల్లాయుధములుగాఁ గలవారు, భూభృత్ + గ్రావ + వృక్షాంకులై = కొండలు
 శిఖరములు చెట్లు చిన్నములుగాఁగలవారై, వారివారి శక్తికొలఁది నని భావము.
 ఉగ్ర = భయంకరములైన, శూలపరిఘంబుల్ = శూలములు, గుదియలు.

తాత్పర్యము

అప్పుడు పూర్వకాలమున దేవతాసురులకు జరిగిన యుద్ధముతో సమానమై
 వానర రాక్షసులకు యుద్ధము జరిగెను. అందుగోల్లాయుధములుగాఁగల వానరులు
 కొండలు శిఖరములు చెట్లు ధరించి యుద్ధము చేసిరి. రాక్షసులు శూలములు గుది
 యలు శక్తులు విసరివైచిరి.

సీ. తమతమ పేర్వాడి * తరుచరనాయకుల్, జయ జయ సుగ్రీవ * జయము రాజ
 యందు ఘోషించుచు * మించికోటకుఁ బ్రాకి ప్రాకారముననున్న * రాత్రిచరుల
 నఖములఁ గోఱల * నగములఁ గుజముల, మర్దించి వధియించి * మహినిద్రోయ
 రక్కసుల్ చెలరేగి * యుక్కున లగ్నెక్కు, వారిమీఁదను భిండి * పాలములను
 ఆ. ఖడ్గశూలములను * గడువడిఁ గురియంగ, లెక్క గొనక నాల మెక్కి కపులు
 కసిమసంగి పరులు * కసిమసిగొనఁ బోర, రక్తమాంస పంక * సిక్తమువని. ౪౪౧

అర్థములు. పేర్వాడి = పేరు + వాడి = పేరుచెప్పి, నగములన్ = పర్వత
 ములచేతను, కుజములన్ = చెట్ల చేతను, భిండిపాలములను = విడిచి వాలు గుదియ
 యలను, యా. భిండిపాలము, కసిమసంగి = విజృంభించి, పరులు = పగవారు, కసిమసి
 గొనన్ = త్రొట్టుపాటుచెంద, రక్తమాంస పంకసిక్తము = నెత్తురు మాంసముతో
 నైన బురదతోఁ దడిసెను.

తాత్పర్యము

వానరశ్రేణులు తమతమ పేరుపములు ప్రకాశింపఁ జేయఁ దమ తమ పేర్లు
 చెప్పకొనుచు జయజయ సుగ్రీవ, జయము వానరరాజ యని కేకలు వేయుచు కోట
 మీఁదికిఁబోయి యందున్న రాక్షసులను గోళ్ళచేతఁ గోఱలచేతఁ కొండలచేతఁ జెట్ల
 చేత బఱికి కొఱికి కొట్టి చంపి క్రిందఁబడఁద్రోయ నాగిరి. రాక్షసులు చెలరేగి బల
 ముచే లగ్నెక్కువారి మీఁద గుదియలు శూలములను ఖడ్గములు వేవేగఁ గురి

యింపసాగిరి. దానిని సరకు సేయక వానరులు ప్రాకారమెక్కి విజృంభించి శత్రువులు తికమకలాడునట్లు యుద్ధము సేయఁగా భూమి నెత్తురు మాంసములతోఁ దడిసి బురద యయ్యెను.

—* ౪౩-వ. నరము వానర రాక్షస ద్వంద్వ యుద్ధము *—

క. కాంచనశిరోగ్రభూషో, దంచద్వాహములు పావ * కాభధ్వజముల్
చంచత్కవచంబులు, రవి,సంచురథంబు లయి యమరశైవ్యము మెఱసెన్. ౧౦౨
అర్థములు. కాంచన = బంగారుమయమైన, శిరోః+అగ్ర+భూషా = తలపై నుంచెడి యాభరణములచే, ఉదంచత్ = మిగుల బ్రకాశించు, వాహములు = గుట్టములు పావకాభధ్వజముల్ = నిప్పువంటి టెక్కెములు, చంచత్కవచంబులు = మినమినలాడు కవచములు, రవిసంచు = సూర్యునివంటి.

తా త్ప ర్య ము

బంగారుమయమై తలలమీఁద ధరింపఁబడిన భూషణములు గల గుట్టముల చేతను, నిప్పువలె ధగధగలాడు దండములు గల టెక్కెముల చేతను, మెఱుగు పెట్టుటచే మినమినలాడు కవచంబుల చేతను, సూర్యునివలె బ్రకాశించు తేల్ల చేతను రాక్షసశైవ్యము ప్రకాశించెను.

తే. రావణజయాధ్యు లగుచుచు* రాక్షసులును, రామవిజయాధ్యులయి వానశ్రముఖులు రోషముల దృష్టిభీకర*వేషములను, వీఁక దాఁకిరి గర్జలు*విన్ను దన్న. ౧౦౩

అర్థములు. దృష్టి భీకర = చూచుటకు భయంకరములైన-విన్నుదన్నన్ = ఆకాశము దగులఁగా.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము

సీ. సంకులసమర మీ * చందాన వర్తిల్లు, నెక వాలిపుత్రుని * నిండ్రజిత్తు
త్ర్యంబకు సంతకు*నట్లు మార్కొనివోరె, సంపాతి దాఁకె*బ్రజంఘు నసుర
జంబుమాలి యెదిరె * నామిరి మిత్రఘ్నుఁడతీమె విభిషణ*నమితోపుఁ
దపనుండు గజుఁడును*దార్కొనిరి నికుంభు, నీలుండు గదిసెఁ బే*రాలమునను

తే. బ్రఘుసుతోడను డీకొనె*బ్లవగవిభుఁడు, లక్ష్మణుండు విరూపాక్షు*లగుపుపఱిచె
యజ్ఞోపుఁడు సుప్తఘ్నుఁ*దగ్ని కేతు, రశ్మికేతులు దెంపున*రాముఁదాఁక.

అర్థములు. సంకుల సమరము = దొమ్మి యుద్ధము, త్ర్యంబకున్ = మూఁడు కన్నుల శివుని, అంతకునట్లు = యమునివలె; మార్కొండేయుని నిమిత్రమై శివునితో యముఁడు యుద్ధము చేసినట్లు, పేరాలము = గొప్ప యుద్ధము, లగుపుపఱిచెన్ = పరిభవించెను.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము దొమ్మియుద్ధము జరుగునపుడు యముఁడు శివునితోఁ బోరినట్లు ఇంద్రజిత్తు అంగదునితో యుద్ధము చేసెను. సంపాతి యనువాఁడు ప్రజంఘుఁ

డను రాక్షసుని. జంబుమాలి హనుమంతుని, మిత్రఘ్నుఁడు విభీషణుని, గజాఁడు తపనుని, నీలుఁడు నికుంభుని, సుగ్రీవుఁడు ప్రఘుసుని నెదిరించి పోరిరి. లక్ష్మణుఁడు విరూపాక్షుని బరిభవించెను. యజ్ఞకోపుఁడు సుప్తఘ్నుఁడు అగ్ని కేతుఁడు రశ్మి కేతువను వారలు రామునిఁ దాఁకుటకై.

కం. కిట్టిరి మైందద్వివిదుల, నట్టియెడన్ వజ్రముష్టి * యశనిప్రభుఁడున్
జెట్టెదిరించిరి నలుఁడుం, గొట్టెన్ బ్రతిపనసమాఖ్యుఁ ఘోరాసుదునిన్. ౦౮౫
అర్థములు. కిట్టిరి=నమీపించిరి.

తా త్ప ర్య ము

మైందద్వివిదులను వజ్రముష్టి అశనిప్రభు లనువా రెదిర్చిరి. ప్రతిపనుఁ డను ఘోర రాక్షసుని నలుఁడు పడఁగొట్టెను.

తే. ధర్మముతుఁడును పే.ణుండు * దరలఁ దాఁకె, నమితబలునివిద్యున్నాలి * యనెడువానిఁ
దక్కు వానర రాక్షసులక్క-జముగ, బోరి రెదురై నవారితో * ఘోరముగను.

తా త్ప ర్య ము

ధర్ముని కుమారుఁడగు సుపే.ణుఁడు మహాబలశాలి విద్యున్నాలిని నెదిరించెను. తక్కినవారు వారివారి కెదురై న వారితో నాశ్చర్యకరముగ యుద్ధము చేసిరి.

ఉ. ఈ విధి రోమహర్ష మయి * యల్లెడ సంకుల సంగరంబుగా
వావిరి చెల్లఁ దద్ధరణిఁ * బర్వెను గుంతల శౌద్వలంబు ని
ర్జీవశరీరకాష్టము న * స్పృకటిసీచయ, మట్టివేళి ట్నో
భావహు వాలిసూనుని గ * దాహతి శక్రజతుండు నొంచినన్. ౦౮౬

అర్థములు. రోమహర్షము = గగ్గురుపాటు కలిగించునది, కుంతల శౌద్వలంబు = వెండ్రుక లనెడి పచ్చిక గలది. నిర్జీవ శరీరకాష్టము = ప్రాణము లేని దేహము లనెడి కట్టెలు గలది, అన్యక్ + తటిసీ చయము = నెత్తుటి నదుల సమూహము, ట్నో భావహున్ = రాక్షస నేనయందు కలవరము కలిగించు వానిని, శక్రజతుండు = ఇంద్రజిత్తు, నొంచినన్ = బాధింపఁగా.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము చూచువారికి గగ్గురుపొడుచునట్లు దొమ్మి యుద్ధము అన్ని ప్రక్కల జరుఁగగా నా యుద్ధభూమియందు వెండ్రుకలను పచ్చికగలదై, ప్రాణము లేని దేహము లను కట్టెలు గలదై, నెత్తురను నేళ్ళు వ్యాపించెను, ఆ సమయమున రాక్షస నేనను మిగులఁ గలవర పెట్టుచున్న యంగదుని నింద్రజిత్తుగ డచేఁగొట్టెను.

ఉ. పట్లఁగ రానికోపమున * వానిరథంబున దూఁకి చాపమున్
బట్టి విదల్చి దూరముగ * నైచి జనోద్ధతి సూతుమూర్ధమున్
జట్టకుఁ బాపి గుఱ్ఱములు * నాల్పడి చావఁగ మోఁడి తేరినిన్
నెట్టన నుగ్గునూచముగ * నేలఁ బడన్ విఱిచెం గపీంద్రుఁడున్. ౦౮౮

అర్థములు. జవోద్ధతి=వేగముమొక్క యతిశయము. మూర్ఖము=తలచట్టకున్=శరీరమునుండి, పంచమ్యర్థమున పష్టి, సాల్పడి = చాలుగబడి = వరుసగబడి - నెట్టన=అనివార్యముగ.

తా త్ప ర్య ము

ఇంద్రజిత్తు తన్నిట్లు గదతోఁ గొట్టఁగా నంగదుడు పట్టరాని కోపము గల వాఁడై వాని తేరిమీఁదికి దూఁకి వాని వింటిని బట్టుకొని యీడ్చి విదలించి దూరముగఁ బాటవైచి యతివేగముగ సారథి తలఁద్రుంచి గుఱ్ఱములు వరుసగ నేలఁబడఁ జావఁదన్ని యుద్ధము లేనివాఁడై తేరిని బిండిపిండి చేసెను.

ఉ. శాతశత్రయంబునఁ బ్రజంఘుఁడు దోర్బల మొప్పుఁ గొట్ట సంపాతియు నశ్వకర్ణకుజఃపాతమునన్ వెస వాని నొంచెఁ బ్రస్థీతరథంబుపై నిలిచి * పేర్కొని కింకను జంబుమాలియున్ వాతతనూజావక్షమున * బాధసముజ్జ్వలశక్తిఁ జిమ్మినన్. ౦౮౯

అర్థములు. శాతశత్రయంబునన్ = పదునైన మూఁడు బాణములచే - దోర్బలము=భుజబలము - అశ్వకర్ణకుజపాతమునన్ = ఇనుమద్దిచెట్టు వేయుటచే- ప్రస్థీత=గొప్ప.

తా త్ప ర్య ము

ప్రజంఘుఁడు సంపాతి యుద్ధము చేయునపుడు ప్రజంఘుఁడు సంపాతిని పదునైన మూఁడు బాణములచే భుజబలముకొలఁది కొట్టఁగా నతఁడు ఇనుమద్దిచెట్టుతోఁ గొట్టెను. పెద్ద యుద్ధమునందుండి పేరు చెప్పి కోపముతో జంబుమాలి హనుమంతుని తొమ్మునకుఁ దగుల మిగులఁ బ్రకాశించు శక్తిని వేయఁగా.

ఉ. మూరుతనందనుండు నస * మానజవంబున మించుమాడ్కి నా తేరున వ్రాలి చేతికొలఁ * దిన్ సురవైరినిఁ బెట్టు పెట్టఁగాఁ దేరును వాఁడు నొక్కత్రుటిఁ * దీఱ, నలుం గని తీవ్రబాణసం దారితగాత్రుఁ జేరుచును * దద్దవడిం బయిఁ బాఱుతేరఁగన్. ౦౯౦

అర్థములు. మించుమాడ్కిన్ = మెఱపువలె, పెట్టు పెట్టఁగాన్ = దెబ్బ కొట్టఁగా, తీవ్రబాణ సం దారిత గాత్రున్=తీక్షణములైన బాణములచే శీల్పబడిన దేహము గలవానినిగ తద్దవడిన్=మిగుల వేగముగ, పాఱుతేఱఁగన్ = పరువెత్తి తాఁగా.

తా త్ప ర్య ము

ఆంజనేయుఁడు అసమాన వేగముచే మెఱుగు మెఱసినట్లు వాని తేరిమీఁద పడి చేతికొలఁది రాక్షసుని నొక్క దెబ్బ కొట్టఁగాఁతేరు, వాఁడు కూడ నిమిష కాలములో జావఁగా నలునిఁజూచి తీక్షణములైన బాణములచే దేహమును శీల్పుచు మిగుల వేగముతోఁ బయిపడఁ బరువెత్తి వచ్చువానిని.

కం. వానిని బ్రతపనుఁ గనుఁగొని, వానరవరుఁ డైన నలుఁడు • పై కుటికి వెసన్
వాని కనుఁగ్రుడ్లు రెండు న, దీనజవంబునను బెటికి • త్రెళ్ళిఁగఁ జేసెన్. ౧౯౧

తా త్ప ర్య ము

ప్రతపనుఁ డనువానిని జూచి నలుఁడు వానిపైకిఁ బరువెత్తి యతివేగమున
వాని రెండు కనుఁగ్రుడ్లు వీఁకి చంపెను.

ఉ. చూపఱు బెగ్గడిల్లఁ బ్రభు • సుండు కపిధ్వజనీచయంబుఁ బె
ల్లేపునఁమ్రుంగునట్లడర • వృక్షచరాధిపుఁ డుగ్రముఁ ర్తయై
చేపడు నప్తవర్ణమున • శీర్షము వ్రయ్యలు గాఁగ మోఁదినన్
రూప మెఱుంగరాని గతిఁఁగ్రూరనిశాలుఁడు గూలె నేలపై. ౧౯౨

అర్థములు. చూపఱు = చూచువారు - బెగ్గడిల్లన్ = భయపడంగా -
ధ్వజనీ = నీన - చేపడు = లభించిన - నప్తవర్ణమునన్ = ఏడాకుల యరఁటి
చెట్లచే - వ్రయ్యలు = తునుకలు.

తా త్ప ర్య ము

చూచువారు భయపడునట్లు ప్రభునుఁ డను రాక్షసుఁడు వానరసేనను
మ్రుంగు వానివలెఁ బైపడి విజృంభింపఁగా సుగ్రీవుఁడు భయంకరాకారము
వహించి సమీపమున నున్న యేడాకుల యరఁటి చెట్టుతో వానితల పగులఁ
గొట్టఁగా నాకారము గుర్తింపరాని విధమున నాగ్రూరరాక్షసుఁడు నేలపైఁబడెను.

కం. అక్షయశరములు రిపుహృద, యక్షోభముగాఁగఁ గురిసి • యాశుగ మొకటన్
రక్షోవరుడైన విరూ, పాక్షుని వెన లక్ష్మణుండు • హతుఁగావించెన్. ౧౯౩

అర్థములు. అక్షయ శరములు = మితిమీఱిన బాణములు - రిపు =
శత్రువులయొక్క - హృదయక్షోభము = గుండెలు కలఁత పఱుచునవి - ఆశుగము =
బాణము.

తా త్ప ర్య ము

లక్ష్మణుఁడు శత్రువుల గుండెలు గడగడ లాచునట్లు మితిమీఱిన బాణ
వర్షము గురియించి యొక్క- బాణముతో విరూపాక్షునిఁ జంపెను.

శ్లో. యజ్ఞకోపుఁడు సుప్తఘ్నుఁ • డగ్ని కేతు
రశ్మికేతులు బాణప • రంపరలను
తాము నొప్పింపఁ గినుక వై • రయము మెరయ
నల్వరను నాల్గుశరముల • నఱకి వైచె.

అర్థములు. కినుక = కోపము, రయము = త్వర.

తా త్ప ర్య ము

చం. అడరెడి నజ్రముష్టిఁ గని యాగ్రహ • మారఁగ మైందుఁ డుగ్రుఁడై
విడికిటఁ గ్రుమ్మ రాక్షసుఁడు • పృథ్విబడెన్ సరభుండు నాశ్వుఁడై

పిడుగడువంగఁ గూలు పుటభేదన సౌధ మనంగ, నీలునిం
 గఁడు గఱకై న ముల్కులనుఁ గచ్చర వచ్చె నికుంభుఁ డ త్తతీన్. ౨౯౫
 అర్థములు. అడరెడి = విజృంభించెడి = పైపడెడి, సరభుండు = రథ
 ముతోఁ గూడినవాఁడై, నాశ్వుఁడై = గుఱ్ఱములతోఁ గూడినవాఁడై, అడువంగన్ =
 కొట్టఁగా. పుటభేదన సౌధము = సగరమున మేడ.

తా త్ప ర్య ము

పైబడి వచ్చుచున్న వజ్రముష్టిని జూచి కోపించి మైందుఁడు భయంకర
 మూర్తయై ముష్టిచే గ్రుద్దఁగా వాఁడు తేరితో గుఱ్ఱములతో పిడుగు తాఁకునఁ
 గూలు మేడవలె నేలఁబడెను. అప్పుడు నికుంభుఁ డనువాఁడు పదునైన బాణము
 లచే నీలుని దేహమును జీల్చెను.

చం. రవి తన యంశుజాలముల * మ్రబ్బును ప్రమ్మ విధంబు దోప న
 ద్దివిజవిరోధి వెండియును దీ * ప్ర శరంబుల క్షిప్రకారి యై
 తపులఁగ వైచి నవ్విసను * దానవవైరి విధంబు దోపఁగాఁ
 బ్లవగవరుం డమేయతర * లాఘవ మూని తదీయసారథిన్. ౨౯౬

అర్థములు. రవి = సూర్యుఁడు. అంశుజాలములన్ = కిరణసమూహము
 లచే. ప్రమ్మ = చీల్చు, దివిజ విరోధి = రాక్షసుఁడు, క్షిప్రకారి = వేగముగఁబని
 చేయువాఁడు, దానవవైరి = విష్ణువుయొక్క, అమేయతరలాఘవము = అత్యంత
 వేగము.

తా త్ప ర్య ము

సూర్యుఁడు తన కిరణములచే మబ్బును చీల్చునట్లు రాక్షసుఁడు మఱియు
 వేగవంతుఁడై తీవ్రములైన బాణములు తగులునట్లు వేసి నవ్వఁగా విష్ణువువలె
 వానరుఁడు మిగుల వేగముతో వాని సారథిని.

ఉ. ఆతని తేరి చక్రమున * నంతకు నంతికనీమ కన్య, గ్రా
 వాతతశృంగ మెత్తి ద్వివి * దాఘ్యుఁడు వే యశనిప్రభాఖ్య వి
 ఖ్యాతసురారి వైచియసు * రాఘము చూడఁగ ధారినీరుహ
 వ్రాతముతోడఁ బైఁ గవియ * రాక్షసుఁడున్ శితకాండపంక్తులన్. ౨౯౭

అర్థములు. అంతకు = యమునియొక్క, అంతికనీమకు = సమీపప్రదేశ
 మునకు, గ్రావ = పర్వతముయొక్క, ఆతత శృంగము = విస్తారమైన శిఖరము,
 అసురాఘము = రాక్షససమూహము. ధారినీరుహ = చెట్లయొక్క, వ్రాతము
 తోడ = సమూహముతో, శితకాండపంక్తులన్ = పదునైన బాణసమూహములచే.

తా త్ప ర్య ము

వాని తేరి చక్రము చేతనే చంపెను. ద్వివిదుఁడు పెద్ద శిఖరమెత్తి యశని
 ప్రభుఁడను రాక్షసు మీఁడవేసి రాక్షసులు చూచు చుండఁగా చెట్లను దీసికొని
 వానిపైఁ బడఁగా వాఁడు వాఁడి బాణముల వరుసలచే.

క. వృక్షముల నఱికి యాతని, వక్షంబున నారసములు * పరగించిన నా
 వృక్షాటుఁడు సాలంబున, రాక్షసుతురగములఁ జంపెఁరథయు క్తముగన్. ౪౯౮
 అర్థములు. నారసములు = బాణములు, వృక్షాటుఁడు = వానరుఁడు,
 ఆలంబున=యుద్ధమందు.

తా త్ప ర్యము స్పష్టము

సీ. అప్పుడు విద్యున్నాలిఁస్యందనారూఢుడై, కాంచనభూషిత * కాండములను
 వర్షించుచు సుషేణు * బాధించి గర్జింపఁ, జివ్వన భూధరశృంగ మొందు
 వైచి రథంబును * భగ్నంబుఁ గావించఁ; దలుకున నేలకు * దాటి యతఁడు
 గద కొని నిలఁబడఁగవలి సుషేణుండు, బండ నొక్కటి నెత్తిపైకి నుఱుకఁ
 ఆ. దలఁగ దాటియతఁడుఁతవగదతోఁగ్రోఁతి, తొమ్మునూటిచూచిఁత్రుమ్ముటయును
 సరకు నేయ కతఁడుఁసరగున నా బండ, వానివక్ష మగలనై చుటయును ౪౯౯
 అర్థములు. స్యందనారూఢుడై = ఆరూఢ స్యందనుడై = తేరి నెక్కిన
 వాడై, నిషాంతమునకుఁ బరనిపాతము, కాంచన భూషిత = బంగారుచే నలంక
 రింపఁబడిన, కాండములను = బాణములను, అగలన్ = పగులునట్లు.

తా త్ప ర్యము

అప్పుడు విద్యున్నాలి యనువాఁడు తేరెక్కి బంగారుచే నలంకరింపఁబడిన
 బాణములను వర్షించుచు సుషేణు నొప్పించి సింహనాదము నేయగా నతఁడు
 కొండ శిఖరమును వేగముగఁ దీసికొని వానిపై వేసి వాని రథమును విఱచెను. ఆ
 రాక్షసుఁడు తటాలున నేలపై దుమికి గద తీసికొని నిలఁబడఁగా సుషేణుండు
 బండ నొక్కటిఁదీసికొని పైకిఁ బగువెత్తఁగా వాఁడు తప్పించుకొని యావలికిఁ
 బోయి గదతో వానరుని తొమ్ము గుఱిచూచి వేయఁగా దానిని వాఁడు లక్ష్మ్యము
 నేయక యాబండ వాని తొమ్ము పగులు నట్లు విసరి కొట్టెను.

క. ముద్ద యగుడు వక్షం బా. గద్దఱికాఁ దుర్వీఁ గూలఁగవిసంతతు లీ
 పద్దన సోఁకులమూఁకలఁ, దద్దయు నాకమున కనిచె * ద్వంద్వరణమునన్.
 అర్థములు. గద్దఱికాఁడు = దిట్టతనముగలవాఁడు = విద్యున్నాలి-సోఁకుల =
 రాక్షసులయొక్క; నాకమునకున్ = స్వర్గమునకు - ద్వంద్వరణమునన్ = దొమ్మి
 యుద్ధమందు.

తొమ్ము ముద్దకాఁగా నా శూరుఁడగు విద్యున్నాలి నేలఁబడెను. ఈవిధముగ
 వానరులు ద్వంద్వయుద్ధమున రాక్షసులఁ జంపిరి.

సీ. భగ్నంబులై గదాపట్టిసతోమర, ఖడ్గసాధనములు * కలయ వ్రావలె
 వివిధాకృతులు గాఁగఁవిధ్య స్తసైంధవ, సంఘంబు పఱచిన * చంద మయ్యె
 భిన్నదంతంబులు * ఛిన్నఁసుండంబులై, భూరికుంజరములు * ప్రోవు పడియె
 నసురవానరులచఁయంబులమేనుల, మొండెముల్ తుండెముల్ * దండ్రిమీఱె

ఆ. దునిగిపడిన నొగలు*దునిసిన కాఁదులు, విఱిగిపడిన కండ్లు*విసరములును నవనినెల్ల నెఱసెఱినద్యుతరూపమై; వంచకముల కుత్స*వంబు గాఁగ. ౯౦౧

అర్థములు. భగ్నంబులై = విఱిగినవై - విధ్వస్త = నాశము చేయఁబడిన, సైంధవ సంఘము = గుఱ్ఱముల గుంపు - భిన్న దంతంబులు = విఱిగిన కొమ్ములు - భిన్న తుండంబులు = తెగిన తొండములు - భూరికుంజరములు = పెద్ద యేనుఁగులు - ప్రోవు = కుప్ప - వంచకములకు = నక్కలకు.

తాత్పర్యము

(రెండో పద్యములచే రణభూమి వర్ణింపఁబడుచున్నది.) విఱిగిన గదలు పట్టి సములు తోమరములు మొదలగు సాధనము లంతటఁబడియుండెను. నానాకారముగఁ జేల్పఁబడిన గుఱ్ఱములు పఱచినట్లుండెను. విఱిగిన దంతములు తునిగిన తొండములు గలవై పెద్ద యేనుఁగులు గుప్పలై పడియుండెను, వానర రాక్షసుల దేహముల తును కలు దండియై యుండెను. తేరులు, నొగలు, కాఁదులు, కండ్లు భూమి యందంతయుఁ బడి యుండెను, ఇట్లద్యుత రూపమై రణభూమి నక్కలకుఁ బండువుగా నుండెను.

కం. బంధురరక్షఃప్లవగక, బంధంబులు నాట్యమాడె * భయదంబుగ ద

ర్వాంధు లగు గవులతో గత, గంధులు రాక్షసులు పోరికడఁక దలిర్పన్ ౯౦౨

అర్థములు. బంధుర = విశేషించిన, కబంధములు = మొండములు, గత గంధులు = గర్వము పోయినవారు, కడక = ప్రయత్నము.

తాత్పర్యము

రాక్షసులయు వానరులయు మొండములు విశేషముగ భయంకరముగ నాట్యమాడెను. బలముచే గర్వించిన వానరులతో గర్వము దిగిన రాక్షసులు కప్పముతో యుద్ధము చేయుచు.

డి. మేనుల రక్షముల్ గురియ * మేకోసఁజాలక చివ్వ కెప్పు డొ

కోకి నిశ వచ్చు నంచుఁ దమ*యుల్లములం దలపోయుచుండఁగా

భానుఁడు గ్రుంకెఁ గ్రోతులకుఁ* బ్రాణవినాశిని రాత్రి ధ్వాంతసం

తాసము పర్వఁతేయుచును* దారసిలెం గను గానకుండఁగన్. ౯౦౩

అర్థములు. చివ్వకు = యుద్ధమునకు, మేకోసఁ జాలక = పూసలేక, నిశ = రాత్రి, ధ్వాంతసం తాసము = చీకటులగుమి, ఈనాఁడు నవమి.

తాత్పర్యము

దేహములందు నెత్తురు కాటుచుండఁగా యుద్ధమునకుఁ బూనుకోసలేక తమకు బలకరమైన రాత్రి యెప్పుడు వచ్చునా యని, మనస్సులోఁ దలఁచు చుండఁగా సూర్యు డస్తమించెను. క్రోతులకుఁ బ్రాణనాశకరమైన రాత్రి చీకట్లు వ్యాపింపఁ తేయుచు కన్నులు గానరాకుండునట్లు తటస్థించెను.

—* ౪౪ వ నర్గము. వానరరాక్షసుల రాత్రియుద్ధము *—

కం. ఆపెంజీకటి యుద్ధ, వ్యాపారము జరగె బద్ధ * వైరులకు బలో దీపకులగు కీశులకుం, బాపాత్మకులైన దుష్ట * పలలాశులకున్.

అర్థములు. పెంజీకటి=పెను చీకటి, గాఢాంధకారము. బద్ధవైరులకు = విరోధ బుద్ధిచే గట్టబడినవారు, బల+ఉదీపకులకు=బలముచే బ్రకాశించువారు, ఇవి కీశులకు బలలాశులకు విశేషణములు, పలలాశులు=రాక్షసులు, రాత్రియందు నింద్రజిత్తుపాపకార్యము చేయుబోవుచున్నాఁడు కావున పాపపురాక్షసులనబడిరి.

తాత్పర్యము

ఆ గాఢాంధకారమందు మనస్సులందుఁ బగ గలిగినట్టియు బలము గలట్టియు వానరులకు, దుష్టులై పాపకార్యములు చేయు రాక్షసులకు యుద్ధము జరిగెను.

శా. ఓరీ రాక్షస! పోకు పోకు మన నో * హో కీశ! రా రమ్మునాఁ గ్రూరుం జంపుము చంపు మం చనఁగ నా * కూఱుం దిగిన మ్రింగునా నోరీ పాతెద విస్మిరో యనఁగ నో * హో పోనఁ బోనిత్తునా రారా నాఁగ విసంబడెన్ రవము లా*రాత్రిన్ సమిధారీణిన్.

అర్థములు. సమిత్ + ధారీణిన్ = యుద్ధభూమియందు.

తాత్పర్యము

కం. నీలతనూకాంతులతో, మేలిపసిండిక త్రళముల * మెఱుపులతో న వ్యేశను వనాపధులతో, శైలేంద్రము లట్టు లసుర*సంఘము వెలిఁగెన్.

అర్థములు. నీల తనూ కాంతులతోన్ = నల్లని దేహముల కాంతులతో, పసిండి క త్రళముల = బంగారు కవచముల వనాపధులతో = అడవిమూలికలతో.

తాత్పర్యము

నల్లని దేహకాంతులు మంచి బంగారు కవచముల మెఱుపులు గలిగిన రాక్షసుల సమూహము అడవిమూలికలతోఁ గొండలనలెఁ బ్రకాశించుచుండెను. రాత్రులందుఁ గొన్ని మూలికలు ప్రకాశించుచుండును.

ఉ. ఆ నిలిడంపుఁజీకటిని * నాశరకోటులు మ్రింగఁ జొచ్చె న వ్యావరపారి, గ్రోతులును * నారక శత్రుతురంగ దంతిసం తాసములం బతాకలను * దద్ద జసంఘముఁ దీక్షణంప్తిలన్ బూనికఁ దున్ను తున్నులుగఁ * బోడిమి మాపిరి బెట్టిదంబుగన్.

అర్థములు. నిలిడంబు = దట్టమైన, ఆశరకోటులు = రాక్షససమూహములు, శత్రు = విరోధుల, తురంగ = గుఱ్ఱములయు, దంతి = ఏనుగులయు, సంతాసములన్ = సమూహములను.

తాత్పర్యము

ఆ దట్టమైన చీకటియందు రాక్షససమూహములు వానరులను బట్టి మ్రింగ

నారంభించిరి. క్రోతులును శత్రువుల గుఱ్ఱములను వసుఁగులను శుక్రములను ధ్వజములను కఱకు కోఱలచే తునుకలు తునుకలుగ చీల్చివై చుచుండిరి.

సీ. రామలక్ష్మణులు లఘు * సామర్ష చిత్తులై, శింజనీనాదంబు * చెవుడు గొలుకు
= జడివాస గురిసిన*వడుపువ బాణముల్, గురియించి యింతుక*గోచరించు
పరిపంథులను గత*ప్రాణులుగాఁ జేయ. రక్కసుల్ పెనువీక*రథముఁ బఱప
గుఱ్ఱాలగొరిజల*కొట్టుల రేఁగిన,ధూళు లిల్వొఁగు సం*ధులను జెవిటి

ఆ. వారిఁ జేసెఁ దచ్చ*రీరంబులను గాఱు,నల్ల వెల్లిపాతెఁ * గొల్ల గాఁగఁ
బణవశంఖ వేణు*బహుళ భేరినాడ, ములును బర్వెదిక్కు*లలము కొనఁగ. ౯౦౮

అర్థములు. సామర్ష చిత్తులై = కోపముతోఁగూడిన మనస్సుగలవారై -
శింజనీ నాదంబు = అల్లెతాటిధ్వని - ఇంచుక గోచరించు = కొంచెమైనను గాన
వచ్చు-ఇట్లు చెప్పటచే చీకటి నలుపులో నల్లని గాక్షసులు గుర్తింపరాకుండి రని
భావము-పరిపంథులను=పగవారిని - గతప్రాణులు = చచ్చినవారు - గొరిజల =
గిట్ల-నల్ల = నత్తురు - వెల్లిపాతెన్ = ప్రవహించెను. పణవ=తప్పెట - వేణు =
పిల్లఁగ్రోవి-అలముకొనఁగన్ = ఆక్రమించునట్లు.

తా త్ప ర్య ము

రాత్రులందు రాక్షసులకు బలమెక్కువ కావున వారు విశ్చంభించుట చూచి
కోపించి రామలక్ష్మణులు అల్లెతాటిధ్వని చెవుడు గలిగింప మీటుచు, జడివాస
వలె బాణములు గురియించి కొంచెమైన గుర్తింపఁ జాలిన రాక్షసుల వధించిరి.
రాక్షసులును బరాక్రమించి రథములు తోలఁగా గుఱ్ఱాల గిట్టల దెప్పలచే రేఁగిన
దుమ్ము చెవులలో నిండి చెవిటివాండ్రను కన్నులలోబడి గ్రుడ్డివాండ్రను జేసెను.
ఆ దేహముల నుండి నత్తురు వెల్లువలై పాతెను, తప్పెటల శంఖముల పిల్లఁగ్రోవుల
పెద్దనగారాల ధ్వని దిక్కులందు ప్యాపించెను.

క. చచ్చెదీరక్షః*ప్లవగుల, యుచ్చావచమైన యేడ్పు * టులి వెల్ల దెసన్
బెచ్చయ్యెఁ గకోరంబుగ, నచ్చటులసమిద్ధరిత్రి * యా సమయమునన్. ౯౦౯

అర్థములు. ఉచ్చావచము=అనేక విధములై న, ఉచ్చావచం నైక భేద
మ్మని యమరము. ఉలిపు = ధ్వని, చటుల = ప్రాణులచేఁ జలించుచున్న,
సమిత్ + ధరిత్రి=యుద్ధభూమి.

తా త్ప ర్య ము

చచ్చుచున్న రాక్షసులయు వానరులయు నానావిధములై న యేడుపు
ధ్వనులు వన్ని ప్రదేశములఁ గటువుగ పొచ్చయ్యెను.

ఆ సమయమందు యుద్ధభూమి.

క. చొర రాక తెలియ రాకయుఁ, బురుశో*ణితమాంసపంక*ముగ శరనూనో
త్కరసముపహార యయ్యెను, పారివరపలలాదసంఘ*హరిణి యగుచున్. ౯౧౦

అర్థములు. నొరరాక = ప్రవేశించుటకు సాధ్యపడక, తెలియరాక = భూమి కనబడక, పురు = విస్తారముగా, శోణిత మాంస కంకముగన్ = నెత్తురు మాంసము బురదగా, శర = బాణముల నెడి, సూనోత్కర = పూలసమూహ మనెడి, సముపహార = బలులు గలది, హరివర-వావర శ్రేష్ఠులయు, పలలద = రాక్షసుల యు, ప్రాణ హారిణి = ప్రాణముల హరించునది.

తాత్పర్యము

ప్రవేశించుట కష్ట సాధ్యమై, చూచుట కష్టసాధ్యమై, అధికమైన నెత్తుటిచే మాంసముచే బురదయై బాణముల నెడి పూవులను బలులుగాఁ గలదై,

—* శ్రీరాముఁడు రాక్షసుల వధించుట *—

ఆ. పాలిచెఁ గాళరాత్రి*పోలిక నారాత్రి యట్టిసమయమునను * నసురవరులు పిండు గట్టి నిశిత*కాండముల్ గురియుచుఁ రాముఁ దాఁకి రుగ్ర*రథసమునను.

అర్థములు. కాళరాత్రి = భీమరథి రాత్రి, 'రాత్రి ర్భీమరథిర్నామ సర్వ ప్రాణిభయావహో' యను వాక్య మిటఁ బ్రమాణము. (౨) కాళరాత్రియని యొకానొక శక్తి. 'సతీచ కాళరాత్రిశ్చభైరవీ గణనాయికా' యను వాక్య మి యర్థమునఁ బ్రమాణము. పాలిచెన్ = ప్రకాశించెను. పిండుగట్టి = గుంపుగూడి, రుగ్రరథసమునన్ = మిగుల వేగమున.

తాత్పర్యము

ఆ రాత్రి కాళరాత్రివలె నుండెను. ఆ సమయమున రాక్షసశ్రేష్ఠులు గుంపుగూడి మిగులవేగముగ వాఁడి బాణముల గురియించుచు రామచంద్ర మూర్తిని నెదిరించిరి.

క. వారలు కోపోద్రేకిత, నారావము వేర్మి నభము*నగలించుచు దుర్వారత రానాగర్జులు, పారావారములు పొంగు*భంగిగ నయ్యెన్.

అర్థములు. కోపోద్రేకితన్ = కోపాతిశయమున - నభము = ఆకాశము - అగలించుచున్ = నక్కలు చేయుచు - దుర్వారతన్ = అడ్డములేక - పారావారములు = సముద్రములు.

తాత్పర్యము

కోపాతిశయముచే వారు తమ కంఠధ్యనులచే నాకాశమును బగులఁజేయుచు రాఁగా వారిసించానాదములు సముద్రములు పొంగినవాయున్నట్లు తోఁపఁజేసెను.

ఉ. వారలరాకఁ జూచి రఘు*వర్యుఁడు చాపము చంద్రమండలాకారము గాఁగ జ్యారవము*కర్ణపుటి ప్రవిదారణంబుగా నారసముల్ దెగం దొడిగి * నల్వర నిద్దర నారిటన్ వడిన్ బోరగిలన్ బడన్ నఱకె*భూరిభుజండు నిమేషమాత్రలోన్.

అర్థములు. జ్యారవము = నారి ధ్వని - కర్ణపుటి ప్రవిదారణంబుగా = దొప్పలవంటి చెవులు పగిలిపోవునట్లుగా - నారసముల్ = బాణములు - నారాచ శబ్దభవము. తెగన్ = అల్లెయందు - తోడిగి = సంధించి.

తాత్పర్యము

వారిట్లు వచ్చుట చూచి రామచంద్రమూర్తి విల్లు చంద్రమండలము వలె గుండ్రమగునట్లు వంచి యల్లెతాటిధ్వని చెవులను బగులజేల్చుగా బాణములాలు సంధించి యారుగురు రాక్షసులు బోరగిలబడి చచ్చునట్లు నిమిషకాలములో వారిని నఱకెను.

సీ. అంతట బోక ఖఃరాంతకుం డెదిరిన, యమశేత్రు దుర్ధనునమితబలు మ హోపార్శ్వని మహోదఃరాఖ్య మహాకాయ, వజ్రదంష్ట్రుని భీషణహులైన శుకసారణులఁ గ్రూరఃవికట బాణంబులా, సారంబుగాఁ గప్పఁ జాపు దప్పి పాతీ రంతట రామఃబాణావళియు నిరా,ఘాటంబుగాఁ బాణఃసూటి చెడక తే. యగ్ని శిఖలకుంబురు డయిఃహోటకాంచి, తంబులగుచును రామనామంబులోప్ప విశిఖచయముల దశ లెల్లవెలుగఁజేసె, వహ్నిగతశలభాళినాః బరులుమడియ.

అర్థములు. నిరాఘాటంబుగా = అడ్డములేక, పురుడు = సమానము, హోటకాంచితంబులు = బంగారుచే బ్రకాశించునవి, విశిఖచయములన్ = బాణ సమూహములచేత, వహ్నిగతః=మంటలోబడిన శలభాళినాన్ = మిడుతల గంపో యనునట్లు = పరులు=శత్రువులు, మడియన్ = చావఁగా.

తాత్పర్యము

అంతలో వదలక రామచంద్రమూర్తి తన్నెదిరించిన యమశేత్రువు దుర్ధనుడు మహాబలశాలియగు మహోపార్శ్వఁడు మహోదరుఁడు వజ్రదంష్ట్రుఁడు భయంకరమైన చేతులుగల శుకసారణులనువారిని పదునైన బాణములచే వర్షము వలె గప్పఁగా జాపుదప్పించుకొనఁ బరువెత్తిరి. అంతట రామబాణము అడ్డము లేక గురిచెడక రాక్షసులపైఁ బోయెను. అగ్నిజ్వాలకు సమానములై బంగారుచే బ్రకాశించునవియై రామ నామములు చెక్కఁబడినవైన బాణసమూహములు దిక్కులను ప్రకాశింపఁజేసెను. వానిలో రాక్షసులు మంటలోబడిన మిడుతలైరి.

ఉ. ఏపును గోపునుం గలసి * యెంతయు వింతలు సంతరింపఁగాఁ జాపును రూపునుం బెరసి * సూడులదాడుల గోడగింపఁగాఁ ద్రోపును దాఁపు నేక మయి * రోషము వేషము భీషణంబుగాఁ గైపును సైఁపు లేమియు నొకండుగ రాముఁడు చండమూర్తియై.

అర్థములు. ఏపు=విజృంభణము - కోపు = వింటికోప్పు - సంతరింపఁగా = కలిగింపఁగా - రూపు = బాణము - బెరసి = కలసి - సూడుల = విరోధుల - దాడులన్ = సైన్యములను = గోడగింపఁగాన్ = బాధింపఁగా = తాఁపు = దెబ్బ, కైపు =

విజృంభణము-సైపుటేమియు; చండమూర్తియై=కోపముతోఁగూడిన యాకారము గలవాఁడై.

తాత్పర్యము

వింటికోప్పుయొక్క విజృంభణ మెంతో వింతగా నుండెను. అనఁగా బాణము లాగి నపుడు వంగుట విడిచినపుడు లేచుట, యిది యెప్పుడు వంగునో యెప్పుడు లేచునో తెలియరానంతటి వేగముగాఁ బనిచేయు చుండె నని భావము. దృష్టియు బాణము కలసి యనఁగా చూపు పడినచోట బాణము పడియుండునని భావము. శత్రువుల సేనను బాధింపఁగా బాణమువిడుచుట దెబ్బతగులుట యొక్కటయి దోషముతోఁ గూడిన వేషము, భయంకరముగా విజృంభణము, తొందరపాలు నొకటి కాఁగా రామచంద్రమూర్తి చంద్రుఁడై కానవచ్చెను.

క. ఒండు గుఱి సేయఁ దొడుగఁడు, రెండవ బాణమును; నే శశిరీకినేనిన్ గాండము వెన్నునఁ దగులదు, బెండుగ వృథ వోవ దొక్క-విశిఖంజేనిన్.

అర్థములు. తొడుగఁడు=సంధింపఁడు - కాండము = బాణము - వెన్ను నన్ =వీచునందు-బెండుగన్ =నిస్సారముగ-విశిఖము=బాణము.

తాత్పర్యము

ఒక్కగుఱి భేదించుట కొక్క బాణమేకాని రెండవ బాణము సంధింపఁడు- ఏదేమిట నను బాణము వీచున నాటదు- గుఱి తప్పిపోయిన బాణముగాని, పగిలి వ్యర్థముగఁబోయిన బాణముగాని లేదు.

వెన్నిచ్చినవానిని రామబాణము విష్ణు చక్రము చంపవు. కావుననే కాకా సుగుఁడు, దుర్వాసుఁడు పరు వెత్తునపుడు కూడఁబోయి తఱిమెను గాని తగులలేదు.

తే. కనక పుంఖవిరాజితకాండతతులు, వేనవేలుగ నల్లడ * పెడలి పఱవఁ బొలిచె రాతిరి మిణుఁగురుపురుగుగముల, రహి దహించిన శారదరాత్రికరణి.

అర్థములు. కనక పుంఖ విరాజిత = బంగారు పింజలచేఁ బ్రకాశించు, కాండతతులు = బాణసముహములు.

తాత్పర్యము

బంగారుపింజలచేఁ బ్రకాశించు బాణసముహములు వేలకోలఁదిగ నన్ని ప్రదేశములందు వ్యాపింపఁగా నారాత్రి మిణుఁగురు పురుగులచే వ్యాపించిన శరత్కాల రాత్రివలె నుండెనని భావము.

క. క్రూ రాసురగర్జనముల, భూరుహచరసంచయక్రభూతరవములన్ ఘోరం బగు నా యామిన, ఘోరతరం బయ్యెనపుడు*గుండెలు పగులన్.

అర్థములు. భూరుహచర=వానరులయొక్క, సంచయ = సముహముల యొక్క, ప్రభూతరవములన్ = అధిక ధ్వనులచే.

తా త్వ ర్య ము

గాఢాంధకారము క్రమ్ముటచేతనే భయంకరమైన యారాత్రి, రాక్షసుల క్రూరగర్జనల చేతను వానరుల విస్తార ధ్వనుల చేతను, మఱింత భయంకరమై గుండెలు పగిలించు చుండెను.

తే. ధ్వాంతనీకాశనిజతనూకాంతు లెసఁగు

కొండముచ్చులు తమరొదల్ * కొండ నిండ

దాపరించిన రక్కసదాటు బట్టి

పట్టు వదలక భక్తించి * వైచె పపుడు.

అర్థములు. ధ్వాంతనీకాశ=చీకటితో సమానమైన, నిజతనూకాంతులు= తమ దేహకాంతులు, రక్కసదాటున్=రాక్షససమూహమును.

తా త్వ ర్య ము

చీకటితో సమానమైన తమ నల్లని దేహకాంతు లతిశయింపగా కొండ ముచ్చులు తమ ధ్వనులు త్రికూట పర్వతము నిండునట్లు చేయుచును, దొరకిన రాక్షసులను బట్టి వదలక తినుచుండెను.

—* ఇంద్రజిత్తంగదువేఁ బరాజితుఁ డయి మాయాయుద్ధ మొనర్చుట *—

చ. ప్లవగులయేటు రాక్షసుల * పాటు నరేంద్రులపోటు చూచి యా

దివిజధవారి రావణి మఁదిం గనరె త్తి విలాసవిక్రమం

బవితథ మై చెలంగఁ గుధ*రాటులపైఁ గవియంగఁ దోడుతో

లివమెయి వాలిసూనుఁ డవఁలీలను వాని హతాశ్వుఁ జేయుచున్.

అర్థములు. ఏటు=దెబ్బ, ఇచ్చట దెబ్బ కొట్టెడి పరాక్రమ మని యర్థము. పాటు = నాశము, పోటు = శౌర్యము, దివిజధవారి = ఇంద్రజిత్తు, కనరె త్తి = కోపించి, అవితథమై=వ్యర్థము గానిదై, కుధరాటులపై = వానరులమీఁద, తోడు తోన్ = వెంటనే, లివమెయిన్ = అధిక లాఘవముతో, అవలీలను=అనాయాస ముగా, హతాశ్వున్ = చచ్చిన గుఱ్ఱములు గలవానిఁగా, రరర వ పద్యమునఁ జెప్పఁబడిన దాని శేష ముపక్రమించుట గాని, వేఱొక రథము సిద్ధము చేసికొని మఱిల వచ్చెనని కాని యెంచనగు.

తా త్వ ర్య ము

వానరుల పరాక్రమము రాక్షసుల నాశము రామలక్ష్మణులశౌర్యముఁజూచి యింద్రజిత్తు కోపించి తన పరాక్రమము సార్థకమగునట్లు వానరులపై గవిసెను. వాని వెంటనే యంగదుఁ డతిలాఘవముతో సనాయాసముగా వాని గుఱ్ఱములను జంపి.

కం. సారథిని జంపి రావణి, తీ రిదిగా దనుచుఁ దేరుఁదిగ దాటుచు మా

యారంభుండై మఱిఁగిన, వీరునిఁ దారేయుఁ బొగడఁవిబుధర్షి తతుల్.

అర్థములు. మాయారంభుఁడు = మోసవిద్యయందుఁ దనకుఁగల యద్భుత శక్తిని జూపనారంభించినవాఁడై, మఱిఁగినన్ = కానరాకపోఁగా, తారేయున్ = అంగదుని, విభుఁడని తతుల్ = దేవఋషులసమూహములు.

తా త్ప ర్య ము

సారథిని జంపఁగా నింద్రజిత్తు ప్రత్యక్ష యుద్ధమున వీరిని జయింప సాధ్యము గాదని తలంచి తేరుదిగి వంచనయందు దనశక్తిఁ జూపఁ దలఁచిన వాఁడై కానరాక పోఁగా వీరుఁడగు నంగదుని దేవర్షి సంఘంబులు పొగ డెను.

కం. ధీమం డని మాయాజి వి, శారదుఁడని ప్రథనమున నజయ్యుండని శక్తి క్రాంతిని జగ మెఱుఁగుట న, వీరుని నొడుచుటకును మెచ్చె విశ్వము కీశున్.

అర్థములు. మాయాజిన్ = మాయాయుద్ధమందు, విశారదుఁడు = పండి తుఁడు, ప్రథనమునన్ = యుద్ధమందు; అజయ్యుండని = గెలువ శక్యముకానివాఁడని, ఒడుచుటకున్ = ఒడించుటకు - విశ్వము = ప్రపంచము.

తా త్ప ర్య ము

ఇంద్రజిత్తు మహాధైర్యశాలి యని మాయాయుద్ధమందు నమర్కుఁడని యుద్ధ మున జయింపరాని వాఁడని లోకమునకుఁ దెలియును గావున నట్టివాని నొడించుట చేత లోక మంగదుని మెచ్చెను.

ఉ. మెచ్చిరి రామలక్ష్మణులు * మే లని రర్క-జుఁడున్ విభీషణుం

డిచ్చ డలిర్ప నిట్లు ప్లన * గేశుని తాఁతున కోహటించి లో

మచ్చర మెచ్చరక్క-సుఁడు * మాయను గైకొని కానరాక కీ

శోచ్చయమున్ నిశాతవిశిఖోత్క-రముం గురియించి యేఁచినన్. ౯౨౩

అర్థములు. ఒహటించి = వెనుదీసి-ఇచ్చడలిర్పన్ = సంతోష మతిశయం పఁగా-కీశోచ్చయమున్ = వాసర సమూహమును - నిశాత విశిఖోత్క-రమున్ = పదునైన బాణముల సమూహమును - ఏఁచినన్ = బాధింపఁగా.

తా త్ప ర్య ము

అంగదుఁడు చేసిన కార్యముఁ జూచి రామలక్ష్మణులు మెచ్చుకొనిరి. సుగ్రీ వ్రుఁడు విభీషణుఁడు మేలుమేలని మిగుల సంతోషించిరి. ఇట్లు లంగదుని దెబ్బకు వెనుదీసి యింద్రజిత్తు మాత్సర్య మతిశయింపఁగా పరులకుఁ గానరాకుండఁ జేయు తిరస్కరణవిద్య నాశ్రయించి యెవరికిఁ గనఁబడక వాఁడి బాణసమూహములచే వాసరులను బాధింపఁగా.

ఉ. అయ్యోడ రామచంద్రుఁడు వ * నాటసమూహములార ! వీఁడు రే

కయ్యమునం దసాధ్యుఁడు, జగ త్త్రయముం బరివీడితంబుగా

న య్యజద త్తదుర్వర బ * లాధికతం జలుపంగఁ జాలు, నా

కయ్యోడ బ్రహ్మవాక్కు క్షమి * యింపఁగ నర్హము గాన మీరలున్. ౯౨౪

అర్థములు. వనాట=వానరుల, రేకయ్యమునందు = రాత్రి యుద్ధమందు, అజనత్త = బ్రహ్మచే నీయఁబడిన, దుర్వరబలాధికతన్ = చెడ్డవరముల బలము యొక్క యతిశయముచే.

తాత్పర్యము

అప్పుడు రామచంద్రమూర్తి యిటనినె. వానరులారా! వీడు రాత్రి యుద్ధ ముం దసాధ్యుఁడు. బ్రహ్మ యిచ్చిన దుష్టవరముల బలమున మూఁడు లోకములను బాధింప సమర్థుఁడు. ఏమి రామచంద్రా! నీకసాధ్యమైనది కలదా యందు రేమో? నేను బ్రహ్మమాటను వ్యర్థము చేయరాదు. గౌరవింపవలెను. నేను గౌరవింపక వ్యర్థము చేసితి నేని నతఁడు అసత్యమాడినవాఁడగును. తరువాత నాయనను దలఁచు వాఁడే యుండఁడు. అట్టిసితి నతనికిఁ దేరాను. కావున నేను లోపడియుండవలసి యున్నది. సర్వమాయలను నాశనముచేయు బ్రహ్మాస్త్రము, బ్రహ్మశిరోనామ కాస్త్రము, నారాయణాస్త్రము లోనైన మహాస్త్రములు గామచంద్రునొద్దఁగలవు. కాని వానిని బ్రయోగించిన నింద్రజిత్తుడే చచ్చునుగాని బ్రహ్మమాట వ్యర్థ మగును. ఇంద్రజిత్తు ప్రథమ యుద్ధమందు నతని బాణములు బ్రహ్మాస్త్రమంత్ర మెఱిగిన హనుమద్విభీషణుల బాధింపవయ్యె. ఆమంత్రము రామలక్ష్మణు లెఱుఁగు దురు. బ్రహ్మనిమిత్తమై కట్టుపడవలసివచ్చెను. యమ రావణ యుద్ధమందు బ్రహ్మ కిటువంటి కష్టమే వచ్చెను. యముని దండ మమోఘముగ బ్రహ్మయే చేసెను. దేవతలచే జావకుండ రావణునకు వరమిచ్చెను. యముఁడు రావణునిపై దండమువైవ నెత్తెను. రావణుఁడు దానితోఁ జచ్చినను చావకున్నను బ్రహ్మ మాట వ్యర్థమగును. కావున బ్రహ్మ ప్రాప్తింపఁగా యముఁడు యుద్ధము చాలించి పోయెను. బ్రహ్మకుద్రులిట్లు లవాలోచితవరములిచ్చుచుండురు. రామచంద్రమూర్తి భృగువు గౌరవము దక్కింప భార్యావియోగము సహించెను. బ్రహ్మ పరువు కాపాడ నాగపాశబద్ధుఁడయ్యెను. లండ్రిమాట కాపాడుటకైకదా వనములచాలా యెను. ఇది గదా మహాపురుష లక్షణము.

కం. సుగ్రీవునికడ నిలఁబడి, జాగ్రద్దశనుండుఁ డనియె • శతమన్యుజితుం

దాగ్రహమున నంతర్ధిత, విగ్రహుఁడై మింటి కెగసి విశ్వభయదుఁడై. ౯ ౨౫
అర్థములు. శతమన్యుజితుండు = ఇంద్రజితుఁడు, నిహంతిమునఁ బరని పాతము, జితశతమన్యుఁ డని యర్థము. ఆగ్రహమునన్ = కోపముతో, అంతర్ధిత విగ్రహుఁడై = మఱుఁగుపడిన శరీరము గలవాఁడై, విశ్వభయదుఁడై = అందఱకు భయము కలిగించువాఁడై.

తాత్పర్యము

సుగ్రీవునొద్ద నిలఁబడి హెచ్చరికతో నుండుఁడని చెప్పెను. ఇంతలో నింద్ర జిత్తు కోపముచే రామ వానరనాశమం దభినివేశము గలవాఁడై యంతర్ధానవిద్యచే గానరానివాఁడై యాకాశమున కెగసి యందఱకు భయము కలిగించువాఁడై.

చం. పిడుగులపిండుపాటు దలఁ * పింపఁగ శాతశరోత్క-రంబులన్
 జడిగొనఁ గీతసంఘముల * సైన్యముపైఁ గురియింప వారలున్
 జడిమయు టిచ్చపాటు కడు * సంభ్రమపాటును బొంది ద్విగ్ర్యమన్
 వడి చెడి తూలి సోలి యిలి * వ్రాలి యడంగి మడంగి రెంతయున్. ౯౨౬

అర్థములు. పిడుగుల పిండుపాటు = పిడుగుల సమూహము పడుటను, తలఁపింపఁగన్ = తలఁపునకుఁ దెచ్చునట్లు, శాత = పదునైన, శరోత్క-రంబులన్ = బాణసమూహములను, జడిమయు = జడమువలె నేమియుఁ దెలియకపోవుట, టిచ్చ పాటు = విశ్చేష్టత, సంభ్రమపాటు = భయము, వడి = వేగము, తూలి = చలించి, సోలి = పరవశులై, వ్రాలి = పడి, మడంగిరి = కాళ్ళు చేతులు ముడుచుకొనిన వారైరి.

తా త్ప ర్య ము

పిడుగులగుంపు పడుటను స్మృతికఁ దెచ్చునట్టి వాఁడి బాణముల సమూహమును జడివాసవలె వాసరసేనపైఁ గురియింపఁగా వారు మొద్దుపారిసవ్వారై నిశ్చేష్టులై భయపడి దిక్కు తెలియక వేగము చెడి నిలిచి వెనుకకు ముందునకు నూఁగి పరవశులై నేలఁబడి యణఁగి కాళ్ళు నేతులు ముడుచుకొని యుండిరి.

ఉ. ఏరికిఁ జూడ రాక తనఁ యెచ్చటియున్కి-యుఁ దోఁపనీక పెం
 వ్తార భయంక రాహి విశిఖావళి రాము సుమిత్రసందనన్
 బీరము దీఱ బాణచయ విద్యనమ స్తశరీరభాగులం
 గా రయమారఁ జేసె దశశంకతనూజఁ డతుల్యతీవ్రతన్. ౯౨౭

అర్థములు. భయంక రాహి విశిఖావళి = భయంకరములైన పాముల క్రొక్క యాకారములు గల బాణసమూహము, ఇవి కేవలము బాణములుకావు పాములుకావు. బాణములు పాములవలెఁ జుట్టుకొనఁజాలవు. పాములు చుట్టుకొనిన దేహ బాధలేదు. ఇవి పాములవలెఁ జుట్టుకొనును. బాణములవలె బాధించును. సర్పములందు నస్త్రమంత్రము లావహింపఁ జేసినని చెప్పనగు. కావుననే గరుత్మంతునిఁ జూడఁగానే యవి పరువెత్తెను. చూ. ౧౦౪గి పద్యము. అచేతన బాణములందు మంత్రము లావహింపఁజేసిన యెడల నవి పరువెత్తి పోఁజాలవు-కావున నాగా నస్త్రమంత్రముచేఁ బాణములనే సృష్టించి వానిచే మంత్రశక్తి చేతఁ గట్టివైచెను. బీరము దీఱన్ = పౌరుషము క్షయించునట్లు. బాణచయ = బాణసమూహములచే, విద్య = బాధింపఁబడిన, సమస్త శరీరభాగులన్ = దేహమునందలి యన్నిభాగములు కలవారలను, అతుల్య తీవ్రతన్ = అసమానమైన తీక్ష్ణత్వముచే.

తా త్ప ర్య ము

ఎవరైనను జూచుటకు సాధ్యపడక తానెక్కడ నుండునదియుఁ దెలియనీక విజృంభించి యింద్రజిత్తు భయంకరములైన పాముల యాకారము, గుణములు గల

బాణసమూహముచే వారి పౌరుషము చెడునట్లు రామలక్ష్మణుల సర్వావయవములను మిగుల వేగముగ బాధించెను.

చం. కదనతలంబునం దభిముఖంబుగ నిల్చి నృపాలపుత్రులన్
మద మణఁగింప లేమి సురమర్దనుఁ డయ్యెడ మాయ పెంపునన్
జిదుమఁగ నెంచి వృక్షచరశేఖరు లెల్లను జూచు చుండ న
వ్యిదితపరాక్రముండు గడవెన్ శరబద్ధులఁ జేయ వారలన్. ౯౨౮
అర్థములు. ఇంద్రజిత్తు మాయ నాశ్రయింపఁ గారణము చెప్పబడుచున్నది. అభిముఖంబుగన్ = ఎదురుగ - చిదుమఁగన్ = ఖండింపఁగా, విదిత పరాక్రముఁడు = ప్రసిద్ధి కెక్కిన పరాక్రమము గలవాఁడు, కడవెన్ - కడఁగెన్ = ప్రయత్నించెను - శరబద్ధులన్ = బాణములచే గట్టబడిన వారిని.

తా త్ప ర్య ము

యుద్ధభూమియందు దెదురుగనిల్చి యుద్ధముచేసి రామలక్ష్మణుల జయింప సాధ్యముగాదని తెలిసికొని మాయచేత వారిని ఖండింపనెంచి ప్రసిద్ధపరాక్రము డయ్యును వానరులందఱుఁ జూచుచుండవానిని బాణములచే గట్టివేయ యత్నించెను.

- ౪౫-వ సర్గము. ఇంద్రజిత్తు శ్రీరామలక్ష్మణుల నాగపాశబద్ధులఁజేయుట -
ఉ. ఎందును దానయై, యునికి * యేమియుఁ గానఁగ రాక, మాయ మి
న్నంది పరాక్రమించు నను * రాధిసనందను రోయ వృత్రహా
నందననందనుం ద్రుహిణ * నందను నీలు సుషేణపుత్రులన్
వందితవిక్రమున్ శరభ * వానరునిన్ ఋషభాఖ్యు వెడియన్. ౯౨౯

అర్థములు. ఎందును దానయై = ఇది భగవంతుని సర్వవ్యాపకత్వము వంటిది కాదు. కొఱవిని ద్రిప్పినట్లని యెంచవలయును, అతివేగముగఁ గొఱవిని ద్రిప్పితిమేని నిప్పు చక్రమే కానవచ్చును. ఇది గమనవేగమును దెలుపును. మాయ = అంతర్ధాన విద్యాబలముచే - మిన్నంది = ఆకాశమున నిలిచి - వృత్రహా నందన నందనున్ = వాలికుమారుఁ డగు నంగదుని - ద్రుహిణ నందను = జాంబ వంతుని.

తా త్ప ర్య ము

ఏ ప్రక్కఁజూచిన నాప్రక్కఁ దానున్నట్లు దోఁపజేయుచు తిరస్కరిణీ విద్యా బలముచే నెవరికిని గానరాక యాకాశమందుండి పరాక్రమము చూపు నింద్ర జిత్తును వెదకుటకు నింద్రునిమనుమని నంగదుని, బ్రహ్మ కొడుకు జాంబవంతుని, నీలుని, సుషేణ పుత్రులను, నందఱచే నమస్కరింపఁబడిన పరాక్రమము గల శరభుని, ఋషభుని మఱియు.

కం. వినతుని సానుప్రస్థుని, ఘను ఋషభస్కంధుఁ బంప * త్కూరుహగిరిసా
ధనులై మింటను నల్లడఁ, బనిగొని నెమకంగ నింద్రవైరియుఁ గడిమిన్. ౯౩౦

తాత్పర్యము

విసతుని, సానుప్రస్థుని, ఋషభస్కంధుని పంపఁగా వారు చెట్లు కొండలు సాధనములుగాఁ దీసికొని యాకాశమునందు నాలుగు ప్రక్కలఁ బనిపూని వెదకఁగా నింద్రజిత్తు బలముచే.

కం. తెక్కలుగల పెనుఁబాముల, మొక్కలమునఁ జివ్వటన్నఁ మ్రోతయే బుసగా నొక్కవడి బాణకాలం, బక్కపితతి దిమ్మదిరుగ * నడరించి మఱిన్. ౯౩౧
అర్థములు. మొక్కలమునన్ = బలముతో, ఒక్కవడిన్ = ఒక్కసారిగ, దిమ్మదిరుగన్ = భ్రమపడునట్లు.

తాత్పర్యము

తెక్కలుగల పెద్దపాముల బలముతోఁ జివ్వని మ్రోయు బాణముల మ్రోతయే పాముల బుసగా నొక్కసారిగ నసమాన వేగముతో బాణముల నసమాహమును వానరుల సమాహము మీఁద వారు దిక్కుతెలియక భ్రమ గొనునట్లు ప్రయోగించి మఱియును.

కం. పరమాశ్రుంబుల వారల, త్వరయును గమనంబు నాఁచ * వనచరవీరుల్ పరికింపరైరి యాతనిఁ, బర పగు నాగడప లఱునుఁ భాస్కరు ననఁగన్. ౯౩౨
అర్థములు. పరపు + అగు = విశాలముగ వ్యాపించిన - ఆ గడపలు = మబ్బులగుంపులు-ఇది నిత్యబహువచనాంతము-అఱుమన్ = ఆక్రమింపఁగా.

తాత్పర్యము

ఉత్తబాణముల చేతనే కాక మహాశ్రుముల చేతను వారల వేగముసంచారము నణఁపఁగా వారు పదుగురు విశాలమేఘములగుంపు క్రమ్మిన సూర్యునివలె చాడలేక పోయిరి.

చ. తెఱిపి మొకింత యిచ్చినను * దెప్పిచి లేనియు వీరిమోలఁ గ్రమ్ముట నిలఁగా నశక్య మని * మానవ రాజగుమారవీరులన్ గఱకుఁగసిండికోఁతల * గమ్ములు మేనులు నిండ దండిగా విఱుగడలేక యయ్యసుర * వీరుఁడు వైచె ననోవచిత్తుఁడై. ౯౩౩

అర్థములు. తెఱిపి = అవకాశము-సందు-తెప్పిచిరి + వీనియు = తెప్పిచిల్లుకొన్న యెడల - అసాయము నుండి తప్పించుకొన్న యెడల - కఱకు = తీక్షణమైన-కసిండి=కఠినమైన-శబ్దరత్నాకరమున నీ శబ్దము నిర్బిందుకముగాను, అల్పమని యర్థమనియు వ్రాయఁబడినది. కాని వరాహ పురాణము పంచమాశ్వాసము ౯౩౩ వ పద్యమున పూర్ణానుస్వారముతోఁ బ్రయుక్తమగుటచే నబిందుక మనియు నర్థ మనల్పమనియుఁ దోచుచున్నది.

“తండ్రి సారెకు ఋష్య నాగ్రహముమీఁదం గన్న దే గాతిగా గుండాలం గొని దాయగాక యిది నాకుం దల్లియే యెన్నఁడున్.”

వీండ్రం జూచిన జాడ నన్ను యమునన్ వీక్షింప దంతంతకున్
 బిండ్రంబయ్యెగసిండి కోత వలదా మీకు న్విచారింపఁగన్."

భగములు=బాణములు; విలుగడ=విరామము.

తా త్ప ర్య ము

వమాత్రము కొంచెమైన వీరికి మార్పు పుచ్చుకొన నవకాశ మిచ్చినను నీ
 యపాయమునుండి తప్పించుకొని రా మరల వీరి యెదుట నిలువసాధ్యము గాదు
 అని తలచి వీరులైన యా రాజకుమారులను పదును గలిగి కఠినముగాఁ దెగఁ
 గోయు బాణములను దేహమున దండిగా నిండఁగా విరామము లేక యా రాక్షస
 వీరుఁడు కోపముతోఁ గూడిన మనస్సుగల వాఁడై వైచెను.

ఉ. ఆ చటులాఽస్త్రిఘాతజనిః తాస్రధునీరససిక్తగాత్రులై
 పూచిన కింశుకంబులను * బోలెడివారల రక్తనేత్రుఁడై
 యేచి విభిన్నకజ్జలసిః తేతరగాత్రుఁ డదృశ్యకాయుఁడై
 చూచుచు బల్కు నై జభృశః శూరత వార లెఱుంగఁ జాటుచున్. ౯౩౪

అర్థములు. చటుల = చలించుచున్న - అస్త్రిఘాత = అస్త్రిముల
 దెబ్బచే-జనిత=పుట్టిన- అస్రధునీరస = నెత్తుటి యేటి ద్రవముచే - సిక్త = తడి
 సిన- గాత్రుఁడై = దేహముగలవాఁడై - కింశుకములు = మోదుగు చెట్లు - విభిన్న =
 చెదిరిన-కజ్జల=కాటుకవలె - డచ్చీలోనుంచక విడిగా నుంచిన కాటుక దుమ్ము
 గప్పి మ్మాది భాగము బూజుపట్టినట్లుండును. పరచినట్లు నెఱవిన నల్లగా నుండును.
 సితేతర=నల్లని-గాత్రుఁడు=దేహము గలవాఁడు, ఇంద్రజిత్తు, అదృశ్యకాయుఁడై =
 కానరాని శరీరము గలవాఁడై నైజ = నహజమైన- భృశశూరతన్ = అధికమైన
 శౌర్యముచే.

తా త్ప ర్య ము

జలిపించిన కత్తులవలె గదలుచున్న యస్త్రముల దెబ్బలవలనఁ బుట్టిన
 నెత్తుటి యేటి నీళ్ళచే దడిసిన దేహము గలవారలై పూచిన మోదుగు చెట్లవలె
 నున్న వారలను రామలక్ష్మణులను నెఱ్ఱని కన్నులు గలవాఁడై విజృంభించి చెదరిన
 కాటుక కుప్పవంటి నల్లని దేహము గల యింద్రజిత్తు కానరాని దేహము గల
 వాఁడై చూచుచు మాట మాత్రము వినవచ్చునట్లు తన శౌర్యాతిశయముఁ బ్రక
 టించుచు నింతకార్యము చేసినవాఁడు తానని తెలియునట్లు పలికెను.

ఉ. మీరట నన్ను మార్కొనెడి మేటిమగల్? ప్రథనోర్వి నుగ్రమా
 యారతి నే నగోచరుడ * నై చరియింపఁగ నల్ల వృత్రదై
 త్యారియు డాయలేఁడు గన * నై నను లేఁ డన మీకు లెక్కయే
 ఘోరతరాస్త్రిసంతతులఁ * గూల్చెదఁ జూడుఁడు మిమ్ము నిద్దఱన్. ౯౩౫
 అర్థములు. మేటిమగల్ = గొప్ప శూరులు, ప్రథనోర్విన్ = యుద్ధభూమి
 యందు, అగోచరుడనై = కానరాని వాఁడనై.

తాత్పర్యము

మీరా నన్ను మార్కొనగల తూరులు? యుద్ధభూమియందు మాయాబలముచే నేను గానరాని వాడనై తిరుగునపుడు వృత్ర విరోధి యగు నింద్రుడైనను నన్ను సమీపింపను లేడు. చూడనులేడు. ఇక మీరా నాకొక లక్ష్యము? మద్విద్దాను భయంకరములైన యస్త్ర సమూహములఁ జంపెదఁ జూడఁడు.

ఉ. రోషణభాషణంబు లిటు * క్రూరనిశాటుఁడు వారిఁ బల్కి జ్యో
భీషణఘోషణం బరులు * పెల్కుఁజ జేయుచు శాత్రువస్మయ
ప్రేషణ శోషణాహిశరబృందముఁ బైపయిఁ గ్రమ్మి దుష్టవి
ద్వేషణభూషణాత్ములను * వే శరబద్ధులఁ జేసె నీసునన్. ౯౩౬

అర్థములు. రోషణభాషణంబులు = కోపముతోఁ గూడిన మాటలు - జ్యో = అల్లెత్రాఁటి మొక్క - భీషణఘోషణంబు = భయంకర ధ్వనిచే. అరులు = శత్రువులు - పెల్కుఁజన్ = విహ్వలించునట్లు - దేహములు విరవిరపోవునట్లు - శాత్రువ = విరోధుల - స్మయ = గర్వమును ప్రేషణ = అప్పుడు పోగొట్టునవియు - శోషణ = శాశ్వతముగా మొదలంటఁ బోగొట్టునవియు నగు, అహిశర బృందము = పాము బాణముల సమూహము - దుష్టవిద్వేషణాత్ములను = దుష్టులగువారిని ద్వేషించుటయే భూషణముగాఁగల మనస్సుగలవారిని - 'సాధూనామసుర ద్రుహ' మ్మౌ కలదుగదా. దుష్టవిద్వేషణ మనఁగా దుష్టుఁడుచేయు కార్యములు కొనసాగనియగుండఁ జేయుటయే శరబద్ధులన్ = బాణములచే గట్టఁబడిన వారినిగ - ఈసునన్ = కోపముచే - ఈసు అనునది ఈర్ష్యాశబ్దభవ మైనను దానికి ఈర్ష్యయనియు, కోపమనియు రెండర్థములు గలవు.

తాత్పర్యము

క్రూరములైన కార్యములుచేయు నా రాక్షసుఁడు కోపముతో వారి నిటు పల్కి యల్లెత్రాటి భయంకరమైన మ్రోఁతిచే శత్రువులు విహ్వలనడఁచేయుచు శత్రువుల గర్వము నమూలము నాశనము చేయు నాగాస్త్ర సమూహములను మీఁక మీఁడఁ బ్రయోగించి దుష్టజనద్వేషము భూషణముగఁ గలవారిని గోపముచే బాణములచే గట్టివైచెను.

కం. ఆ యేతరి రాకొమరుల, కాయంబులఁ గాఁడె శరనికాయము ప్రవేలం
డే యెడ సం దోనరఁగ నీ, కా యుద్ధతికిం జలించి * యా వీరవరుల్. ౯౩౭
అర్థములు. ఏతరి = దుష్టుఁడు, కాఁడెన్ = నా కను, ప్రవేలండు = ప్రవేలెడు = ప్రవేలి పరిమాణము, పరిమాణార్థంబునఁ బ్రథమైన నచనంబంద యొఁడువర్ణకంబగును. వ్యా. తద్గిత. ౩౭ సూ. ఉద్గతి = ఉత్ + హతి = పెద్ద దెబ్బ.

తాత్పర్యము

ఆ దుష్టుఁడు రాజకుమారుల దేహములందు ప్రవేలెడైన నెడము లేకుండునట్లు

బాణసమూహము నాటెను. ఆ వీరు లా దెబ్బకుఁ జలించి.

చం. ముడివిగి తూలు నిండ్రు ధ్వజముం దలఁపించుచుఁ గంప మందుచున్
 నడలఁగ నిబ్బరంబు నిముఃపంబును గన్నులు విప్పరాక పై
 నడ రెడి మర్మభేదనశశిరావళిఁ గర్మితులొచుఁ గాయముల్
 బుడబుడఁ గ్రక్కు నెత్తురులక్ష్మిబుంగి కలంగి నలంగి రెంతయున్.   ౧౬౮

అర్థములు.   ముడివిగి = కట్టిన త్రాటి ముడియొక్క బిగువు - తూలి =
 వదలుపాటిస - కంపమందుచున్ = వణఁకుచు - ముందు వెనుకకు నూఁగుచు -
 నిబ్బరంబు = ధృతి - అడ రెడి = పడుచున్న - మర్మభేదన = ప్రాణస్థానముల
 భేదించు - శశిరావళిన్ = బాణ సమూహములచే - కర్మితులు = బాధపెట్టఁబడిన
 వారు-బుంగి=మునిఁగి. కలంగి=కలఁతి చెంది-నలంగిరి=నలిఁగిన వారైరి.

తా త్ప ర్య ము

బిగువుగాఁ గట్టిన త్రాడు వదలు పాఱఁగా నూఁగుచున్న యింద్రధ్వజమును
 స్పృశికిఁ దెచ్చుచు వణఁకుచు ధైర్యము చెడఁగా కొంచెము నేపైనఁ గన్నులు
 తెఱవ సాధ్యపడక పైపై పఱచు మర్మస్థానముల నాటియున్న బాణములచే బాధ
 పడుచు గాయములనుండి నెత్తురు కాఱఁగా దానిలో మునిఁగి కలఁతచెంది నలఁగిరి
 పూర్ణావతారమూర్తులగు రామలక్ష్మణుల శరీరము లప్రాకృతశరీరములు కదా
 వానినుండి ప్రాకృతరక్త మెట్లు స్రవించెను ?

శ్లో. నభూత సంఘ సంస్థానో దేహోస్య పరమాత్మనః | నత్వస్య ప్రాకృతా
 మూర్తి ర్మాంసమేనోస్థి సంభవా" యని యిత్యాది వాక్యములచే శ్రీరాముని
 దివ్యమంగళ విగ్రహము అప్రాకృతమని చెప్పఁబడెను. ఇట్టిదానినుండి నెత్తు రెట్లు
 స్రవించె ననిన :-

బ్రహ్మమాటను దక్కింపవలసియున్నది కావున వీని యత్రుములకు లోప
 డెద మని వానిని నిరసింప శక్తి గలిగియు నెప్పుడు లోపడెనో యప్పుడే యాయన
 చెల్లియుండియు సైరణ చేసినవాఁడు కావున రామచంద్రమూర్తి బ్రహ్మకంటఁ
 బరముఁడని యేర్పడెను. ఇట్టివాఁ డప్రాకృతపురుషుఁడుగాక మఱి యెవ్వఁడగును?
 ఇట్టివాఁడు తన పరస్వభావము వదలకయే మనుష్యరూపమున ధర్మము స్వయం
 ముగ ననుష్ఠించి లోక మావిధముగ వర్తింపజేయ నవతరించెను. ఇదికదా ధర్మ
 సంస్థాపన మార్గము. ఇట్లు చేయఁదలఁచినవాఁడు అనుష్ఠించు వారికి సాధ్యమగు
 నని చేసిననే వారనుష్ఠింపఁగలరు. కాని యమానుషచర్యలు సలిపిన నాయన ధగవం
 తుఁడు కావున నట్లు చేయఁగలిగెను. మనుష్యులము మనమట్లు చేయఁగలమా యని
 నిరుత్సాహులై యాధర్మమును మనుష్యులనుష్ఠింపరు. కావునఁ దానప్రాకృతపురుషుఁ
 డను జ్ఞానము లోకులకుఁ గలుగనీయరాదు. అందు రావణునకు మొదలే తెలియ
 నీయరాదు. రాముఁడు మనుష్యుఁడను భావ ముండిననే రావణుఁడు రామునిచే

జచ్చునుగాని దేవత్వబుద్ధి కలిగినా వాఁడు చావఁడు. కావునఁ గేవల ప్రాకృత పురుష నటనమే గర్భవాసాది కార్యములు చేయవలసివచ్చెను. అట్లు గాకుండిన ప్రాకృత స్త్రీకి నప్రాకృత పురుషుఁ డెట్లుదయింపఁగలఁడు? సర్వ స్వతంత్రుఁడైన చక్రవర్తి యైనను నలుపురతోఁ జెండాట యాడునపుడు వారికి తానే విధించిన విధులప్రకారము తాను లోపడి వర్తింపవలయు గదా! అటుగాదేని యది యాటయేకాదు. అతఁ డాటకాఁడు కాఁడు. అట్టి నిర్బంధములకుఁ దాను లోపడుటచే దన స్వాతంత్ర్యమును శక్తిని ప్రభుత్వమును గోలుపోఁడు. అట్లులే రామ చంద్రమూర్తియు. కావున, లోక సంగ్రహార్థమై బంధనాదికములు, రక్త ప్రావాదులు నటించె నని యోఱుంగ నగు. అట్లు చేయకున్న నవతార ప్రయోజనమే చెడును. ఇప్పుడు రామచంద్రమూర్తి చేసిన వన్నియు మనకు సాధ్యములే. కష్టములందు, సుఖములందు నాయన యెట్లు వర్తించెనో యట్లు మనము వర్తించి ననే బాగుపడుదు మని మనకుఁ దోచుచున్నది. అటుగాక యాయన పరత్వము దివ్యశక్తి చూపియుండిన యెడల ఆయనను మనము మార్గదర్శిగా గ్రహించి యుండము రామచంద్రమూర్తి చేసిన కార్యములన్నియు మనముచేయ సాధ్య మగునుగాని కృష్ణమూర్తివలె నన్నిని మ్రింగఁగలమా? కొండ లెత్తఁగలమా? విశ్వరూపము చూపఁగలమా? కావుననే రాముఁడు చేసినట్లుచేయుము. కృష్ణుఁడు చెప్పినట్లు చేయుము. అని సూక్తి యేర్పడెను. ఈ నాగపాశ బంధనమువలన మనమునే స్వకొనవలసిన దేనున ఎంతటి గొప్ప వారికైనను ఆపదలు రాక మానవు ధర్మమందు మనము వర్తించుచుంటిమేని మనము కోరకున్నను వానిని భగవంతుఁడే తొలఁగించును. ఎవరు పిలువకున్నను గరుత్మంతుఁడు వచ్చినట్లు, పెద్దవారిని దిరస్కరింప శక్తియున్నను వారి మాట ప్రకారము పోయినఁ గొంచెము కష్టము వచ్చినను సహింపవలెఁ గాని వారిని ధిక్కరించి యవమాన పఱుప రా దనియు, ఆపదలు కాఁపురములు నేయననియు నోఱుంగ నగు.

కం. అనఘుల క రాంగుళింబుల, దనుక న బాధితము నప్రదారిత మనిలా
 శనశరనిక రాబద్ధము, తనువులఁ గన రా దెడంబు * తచ్చరవృష్టిన్. = ౯౩౯

అర్థములు. అనఘుల = పాపరహితులయొక్క - లోకములోని మనుషులీ లందఱు తాము పూర్వము చేసిన పాపకర్మముల ఫలముగా నిప్పుడు కష్టము లనుభవింతురు. వీరియం దట్టి కర్మబంధము లేదనియు, లోకసంగ్రహార్థముగ నిది స్వేచ్ఛా గృహీత మనియుఁ దెలుపుచున్నది. తనువులన్ = దేహములందు, కరాంగుళింబుల దనుకన్ = చేతివేళ్ళవఱకు. అబాధితము = బాధింపబడనిది - అప్రదారితము = చీల్చబడనిది - అనిలాశనశరనికర = నాగాస్త్ర సమాహములచే - అబద్ధము = కట్టబడనిది - తత్ = ఆ యింద్రజిత్తుయొక్క - శరవృష్టిన్ = బాణ వర్షముచే.

తా త్ప ర్య ము

ఆ పుణ్యాత్ముల దేహములందు నిండజిత్తు బాణవర్షముచే చేతివేళ్ళకొనల నటకు గాయపడనిది, చీల్చబడనిది, నాగాశ్రమముచే గట్టబడనది యగు ప్రదేశము లేదు.

ఉ. అంజక యంతకున్ సయించి * యట్టె నిలంబడ యున్న రాముని న్నెంజిగి దొట్టు గన్లవ వినిర్జితనాకపుండ్రున్ శితాగ్రముల్ కంజరపుంఖముల్ భయద * కాండము లుగ్రత వత్సదంతభ ల్లాంజలికక్షురాశుగచయంబులు భీకరసింహదంప్రముల్.

అర్థములు. అంజక = భయపడక - అంతకున్ = అంతకప్యమునకు - కెంజిగి = ఎట్టిని కాంతి-వినిర్జిత నాకపుండ్రున్ = ఇంద్రుని జయించిన వాడు - ఇంద్ర జిత్తు - శితాగ్రముల్ = వాడిగల కొనలు గలవు. కంజరపుంఖముల్ = బంగారు పింజలు గలవి - భయదకాండములు = భయంకర బాణములు - వత్సదంత = చూడల పండ్లవంటి కొనలుగలవి. భల్ల = బల్లెములవంటి కొనలుగలవి, అంజలిక = అంజలివంటివి-క్షుర = మంగలిక త్తివంటి వాడికొనలుగలవి- ఆశుగచయంబులు = బాణసమూహములు - భీకరసింహ దంప్రముల్ = భయంకరములైన సింహము కోటిలవంటివి.

తా త్ప ర్య ము

ఇంత బాధపడిచినను భయపడక సహించి మునుపటివలె నిలబడి యున్న రాముని కన్ను లెట్టచేసి చూచి యింద్రజిత్తు వాడి కొనలుగల బంగారు పింజలు, చూడల పండ్లవంటివి, బల్లెముల వంటివి, అంజలి వంటివి, మంగలిక త్తుల వంటివి, సింహముల కోటిల వంటివి యగు భయంకర బాణములను.

క. ప్రేసిన హెచ్చిన నొప్పున, నా సింహబలుండు త్రిణతమై విజ్యం బై

భాసురరత్నాంచిత మై, కై నడలెడి వింటితోడ * క్షూశయించెన్. అర్థములు. సింహ బలుండు = సింహమువంటి బలము కలవాడు, త్రిణ తమై = మూడువంపులు గలదై - విజ్యంబై = అల్లెతాడులేనిదై - భాసుర రత్నాంచితమై = ప్రకాశించు రత్నములచే శోభించునదియై - కై నడలెడి = చేతి నుండి జాతిపోవుచున్న, శయించెన్ = పండుకొనెను-పండుకొనె నని చెప్పబడెను గాని యవశుడై పడెనని చెప్పబడలేదు. పండుకొనుట స్వతంత్ర కార్యము గాని పరవశ కార్యముగాదు.

తా త్ప ర్య ము

ప్రేయంగా నొప్పి హెచ్చుగుటచే సింహబలమువంత బలముగల రామచంద్ర మూర్తి యు మువ్వంపు గలిగి నారినడలి రత్నములచే బ్రకాశించుచు చేతనుండి జాలుచున్న వింటితోడ నేలపై బరుండెను.

ఉ. ఆ నలినాంబకుండు బహుశాత్తిని దొల్లను పీఠశయ్యపై
 మేను గడించె, నన్న యిటు * మేదిని వ్రాలగజూచి తమ్ముడున్
 మాని స్వతీవి తాశ శర * మండలతల్పగుఁ డయ్యె, నింతకున్
 వానరముఖ్యు లెల్ల నర * వర్ష్యులఁజేరి నితాంతదుఃఖులై.
 అర్థములు. స్వతీవి తాశ=తన బ్రతుకువందలి యాశను-శరమండల తల్పగుఁ
 డయ్యెన్ = బాణసమూహము లనెడి పానుపును బొందినవాఁ డయ్యెను.

తా త్ప ర్య ము

మస్మిన్సునివంటి సుకుమారుఁడును, తామరవంటి కన్నులు గలవాఁడునగు
 రామచంద్రమూర్తి బాధ యతిశయమువలనఁ దొలుత బాణశయ్యపై వీరుల
 కుచితమగు విధమునఁ బాడుకొనెను. అన్న యీ ప్రకారము నేలమీఁదఁ బండు
 కొనుట చూచి లక్ష్మణుఁడు తానును దన ప్రాణములమీఁది యాశ వదలి బాణ
 శయ్యపైఁ బరుండెను. ఇట్లుగుటవలన వానరులందఱు వారి యిరువుర నమీసింది
 మిగుల దుఃఖముగలవారై.

బలధైర్య సైర్యములఁబట్టి లక్ష్మణుఁడు తొలుతఁ బడవలసినవాఁడు-అట్లుండ
 రామచంద్రమూర్తి తొలుతఁ బరుండుటకుఁ గారణ మట్లు చేసినఁగాని బ్రహ్మ
 వరము పూర్తి కాదు. ఇంద్రజిత్తు పోఁడు. తన నిమిత్తముగ వాఁడు వాఁడులను
 బాధించుచుండును. ఇవన్నియు నాలోచించి యాయన ముందు పండుకొనెను.

* ౪౬-వ సర్గము నుగ్రీవాదులు బద్ధులైన శ్రీరామ లక్ష్మణులఁ జూడవచ్చుట *

ఉ. క్రిందును మీఁదుచూచుచుఁ బరిక్షితులై శరపూర్ణ గాత్రులై
 క్రిందను వ్రాలియున్న నరశకేసరులం గనుమండ నింతలో
 మందత నొంద రావణశూర్మణవృష్టియు వేగ భానుమ
 న్నందనుఁడున్ విభీషణుఁడు * దత్సలికిం బఱ తెంచి వారలన్.
 అర్థములు. పరిక్షితులై = మిక్కిలి గాయపడినవారై, శరపూర్ణగాత్రులై =
 బాణములచే నిండిన దేహములు గలవారై, రావణజ = ఇంద్రజిత్తు మొక్క, శూర్మణ
 వృష్టి = బాణవర్షము, మందతనొందన్ = తగ్గిపోగా, రామలక్ష్మణులు పడి
 పోగానే యింద్రజిత్తు బాణవర్షము తగ్గించెను.

తా త్ప ర్య ము

రామలక్ష్మణుల వంక భూమియు-నింకను వీడేమి చేయఁదలఁచెనో యని
 యాకాశమును జూచుచు మిక్కిలి గాయపడి బాణములచే నిండిన దేహములు గల
 వారై నేలఁబడియున్న సరసింహమూర్తులను రామలక్ష్మణులను జూచుచుండ
 వారుపడఁగానే యింద్రజిత్తు బాణవర్షము తగ్గుటచే వేగముగ సుగ్రీవుఁడు విభీష
 ణుఁడు నాస్థలమునకు వచ్చి,

కం. కని యచ్చట ద్వివిచారగద, హను నున్నెందకుముదాద్యః గాటయుతముగా
 వనరుచుఁ దద్దురవస్థకు, మనమునఁ దిక మకలుపడుచుఁ మల్లడి గొనుచున్.

అర్థములు. వనరుచున్ = శోకించుచు - మల్లడి గొనుచున్ = పరితాప పడుచు.

తాత్పర్యము

పారలను జూచి ద్వివిదుఁడు అంగదుఁడు హనుమంతుఁడు మైందుఁడు కుము దుఁడు మొదలగు గాఁగల వానరులతోడ పారి దురవస్థకు శోకించుచు నేమిచేయుటకు దోపక తికమక లాడుచు పరితాపపడుచు.

సీ. జాలువాతెడు నెట్టి * జాజవాతీన మేను, గాజ వాతీన మోముకళలవారిఁ గాలు చేయి కదల్పుఁ * గడిమి చాలనివారి, నొయ్యనియూరుపులూర్చువారి వాడిముల్కులు లెస్స * గాడిన మైవారిఁ, బుట్టపట్లన బుసగొట్టవారి నలుగులపాన్పున * నత్తమిల్లినవారి, హాటకధ్వజముల * సాటివారి

తే. వీరశయనశయానులవీరవరుల, మందవిక్రము లై యున్నమనుజువరుల నీరు గాతెడి కనుల వనేచరారి, మిదుక నెఱుగక స్మృతి దప్పిపడినవారి.

అర్థములు. జాలు వాతెడు = కాలువగాఁ గాఱుచున్న - ఎట్టి = ఎట్టిని, రక్తముచే-జాలువాతీన = ఎట్లనైన-మేను = దేహము-గాజవాతీన = మాసిన - కళల వారిన్ = కాంతులు గల వారిని-కడిమి = బలము, ఒయ్యని=మెల్లనగా - గాడిన = నాటిన మైవారి = దేహములు గలవారి - పుట్టపట్లు = పాములు - అలుగుల పాన్పునన్ = బాణముల శయ్యయందు-అత్తమిల్లినవారిన్ = పండుకొనిన వారిని-హాటక = బంగారు - వీరశయన = వీరులకు యోగ్యమైన శయనమందు శయానులన్ = పండుకొనిన వారిని.

తాత్పర్యము

నాత్తురు వెల్లువగా దేహమందంతటఁ బాఱుటచే నెట్టిని దేహములు, హీన మైన మోము కాంతి గలవారిని, కాలునేతులు కదలింప బలములేనివారిని అప్పుడప్పుడు మెల్లగా శ్వాసము పుచ్చువారిని, కఱకు బాణములు బాగుగ దేహము నందు నాటినవారిని, పాములవలె బుసకొట్టవారిని, అమ్ముల శయ్యమీఁదఁ బండు కొన్నవారిని, బంగారు ధ్వజములవంటి వారిని రణభూమియందుఁ బండుకొనిన వీరులను, పరాక్రమము తగ్గిన రాజులను వానరులు కన్నీరు కార్చుచు దుఃఖించుచున్నను దెలియని వారిని.

క. వగచుచు దుఃఖభరంబున, వగరుచుచున్ మిన్నుగనుచుఁ * బర్వతరిపు పెన్పగతుని యడపొడ గానక, యగచరవరు లన్నిదిక్కులరసిరి వృథగన్. ౪౭౬

అర్థములు. వగరుచుచున్=నిట్టూర్చు విడుచుచు, పర్వతరిపు = ఇంద్రుని యొక్క, పెన్పగతుని=గొప్ప శత్రువగు ఇంద్రజిత్తుయొక్క, అడపొడ=జాడ.

తాత్పర్యము

వృషసనపడుచు దుఃఖాతిశయమున నిట్టూర్చు విడుచుచు, నాకాశము జూచుచు

నింద్రజిత్తుకాడ గానక వానరులు వ్యర్థముగ నన్ని దిక్కులు వెదకిరి.

కం. మాయావి నన్ను కొడుకున్, మాయాసంఘన్ను లబ్ధమహితవరబలున్

మాయావేది విభీషణుఁ, డా యెడ నొక్కండ కనియెఁసట రావణీయున్.

అర్థములు. మాయావి=మాయగలవాఁడు, అస్మాయామేధాస్రజోవినిః | పాణిని, గి, ౨, ౧౨౧. వి, మత్స్యశ్రీ యప్రత్యయము, మాయాసంఘన్నున్ = మాయ చే మఱుఁగుపడిన వానిని, లబ్ధమహిత వరబలున్ = పొందఁబడిన గొప్ప వరబలము గలవానిని, మాయావేది=మాయ దెలిసినవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

మాయ చేయుటయందు నమర్థుఁడును మాయ చే మఱుఁగుపడిన వాఁడును గొప్ప వరముల బలముగల వాఁడును నగు నన్ను కొడుకు నింద్రజిత్తును ఆవిద్య తెలిసిన విభీషణుఁ డొక్కఁడు మాత్రమే చూడఁగలిగెను.

మాయాశబ్దమునకు మొదటి యర్థము జ్ఞానము. ఇది సంకల్పరూపమైనది. కావున నిది భగవచ్చక్తియే. కావుననే ప్రకృతికి మాయయనిపేరు. ఈ శక్తి యత్యద్భుతమై యాశ్చర్యకరమైన కార్యములు చేయునపుడు మాయ యనఁ బడును. ఉన్ననున్నట్టుగాక మఱియొక విధముగాఁ గనఁబడఁజేయుట గొప్ప శక్తియే కదా. సర్వ ప్రపంచము భగవత్స్వరూపమై యుండఁగా నట్లు గానరానీయక మఱియొక విధముగఁ గానవచ్చునట్లు ప్రకృతి చేయుచున్నది. కావున నిది మోసము. కావున నొకనిని మఱియొకఁడు మోసము చేసినపుడు మాయ చేసినాఁ డందుము. ఇంద్రజాల మహేంద్రజాలవిద్య లన్నియు నిట్టి శక్తి గలవే. ఈ విద్యలకు మాయ లని, యివి కలవాఁడు మాయావి యని పేరు. కావుననే భగవంతుఁడు మాయి, యి, ప్రకృతి మాయ యని చెప్పఁబడును, హుళిక్కి-పర్వాభావము నగుటచే గాదు- ఈ విద్యలు మణి మంత్రోపధములచే సాధ్యములు - అద్భుతశక్తి-ప్రకృతి యను నర్థమునందే యుపనిషత్తులందు నీ శబ్దము ప్రయోగింపఁబడెను.

ఇంద్రజిత్తును జూచిన విభీషణుఁడేల యితరులకుఁ జెప్పలేదు? ప్రయోజనము లేదుగనుక. వాఁడు చక్రమవలె దిరుగుచుండెను. విభీషణుని నోటిమాట నోర నుండఁగానే వాఁడు స్థానము తప్పించుచుండును. కన్నులు లేనివారికిఁ గన్నులు గలవాఁడు పరువెత్తు పక్షిని గుఱించి యెట్లు చెప్పఁగలఁడు ?

—† ఇంద్రజిత్తు శ్రీరామలక్ష్మణులు చచ్చి రని రాక్షసులతోఁ జెప్పట —

కం. తనశరముల బాధితులై, తనువు లెఱుంగక ధరిత్రి † తల్పముగా వ్రా

లిసభ్రాతలఁ గని పొంగుచుఁ, దనవారికి నుజ్జ్వెసంగఁదర్పించి యనున్. ౯౪౮

తా త్ప ర్య ము

తన బాణములచే బీడింపఁబడినవారై దేహములు తెలియక భూమిపాస్సుఁగాఁ

బడిన యన్నదమ్ములఁజూచి సంతోషించి తనవారికి సంతోషము గలుగునట్లు గర్వించి యింద్రజిత్తిట్లనియె.

సీ. ఎవ్వరు ఖరుని నా మైక శేషునిఁ జేసి, రెవ్వరు దూషణఁ గ్రొవ్వడంచి రెవ్వరిచింతఁ బా మేమి యంటక మూఁడు, జాము లేగడి రేలఁజనకునకున నెవ్వరు సకలక పీండ్రులతోఁ గూడి, కడలి నేతువుఁ గట్టి విడిసి రిందు నెవ్వరి కడిమికి నీలంక కలగుండు, పడె వానకారున వాఁక పోలె

ఆ. నట్టివారి నిదిగో నశ్రుబంధంబులఁ గట్టి చంపినాఁడఁ గట్లు విప్పు నభిలర్షిరర్షు లై నను జాలరు, తక్కువారిమాట తడవ నేల ?

అర్థములు. నామైక శేషుని = పేరుమాత్రము మిగిలినవానిగా, చచ్చిన వానిగా, మూఁడుజాము లేగడిన్ - రేల = రాత్రులందు మూఁడు జాములు పోవుచున్న పాఁడు, రాత్రికిత్రియారు = మూఁడు జాములు గలదియని పేరు. రాత్రి మొదటి భాగమున నరజాము, ఉదయమునకుఁ బూర్వ మరజాము పగటికాలమందుఁ జేరు చున్నది. కడలిన్ = సముద్రమందు, కడిమికిన్ = పరాక్రమమునకు, కలగుండుపడెన్ = క్షోభ మొందెను.

తాత్పర్యము

ఎవ్వరు ఖరుని దూషణఁ జంపిరో, ఎవ్వరి విచారముచే నాతండ్రి మూఁడు జాములు రాత్రులందు నిద్దురలేక యుండుచున్నాడో, ఎవ్వరు వానరులతో సముద్రమందు నేతువు కట్టి దాటి యిచ్చట దిగిరో, ఎవ్వరి బలముఁ దలచి లంక లోని వారందఱు వానకాలమున వంకవలె కలఁత పడుచున్నారో యట్టివారి నిదిగో నాయశ్రుములచే గట్టి చంపినాఁడను. ఈ కట్లు విప్పుటకు దేవర్షులైనను సమర్థులు గారు. ఇకఁక దక్కినవారి మాట యేల ?

క. ఈ రాఘవుఁ డీ లక్ష్మణుఁడీ రాణువ చేసి యున్న మగతనం బీ రే నిష్ఠుల మై చనె, శారదదినములను మేఘు జాలం బనఁగన్. అర్థములు. రాణువ = నేన.

తాత్పర్యము

ఈ రాముఁడు ఈ లక్ష్మణుఁడు ఈ నేన చేసిన పోరుషకార్యము లన్నియు నీరాత్రితో వ్యర్థమై శరత్కాల దినములందు మేఘసమూహమువలె బోయెను.

— ఇంద్రజిత్తు వానరవీరుల నొప్పించుట —

చ. ప్లవగచమూచయంబు పని పట్టెద నిం కిటఁ జూడఁ డంచు వా సవరిపంధి యూధపులఁ జ క్కడంపన్ సమకట్టి ముల్కులన్ నవకముచేత నీలుమెయి నాటఁగఁ గ్రుచ్చియు మూట స్తొందునిన్ ద్వివిదుని మూట వైచి యొక పేరలుగుం దొడి జాంబవంతునిన్. అర్థములు. పనిపట్టెదన్ = చేయవలసిన కార్యమునకుఁ బూనెదను. వాసవ

పరిపంథి=ఇంద్రజిత్తు - చక్కడుపన్ = చంపుటకు - సమకట్టి = పూని-నవకము చేతన్ = తొమ్మిదింట, పేరలుగున్ = పెద్దబాణమును-తోడి=సంధించి.

తా త్ప ర్య ము

ఇక వాసరసేనను జంప యత్నించెదను చూడుడు అని చెప్పి యింద్రజిత్తు యూధనాయకులఁ జంపఁబూని తొమ్మిది బాణములు తీసికొని నలునిమూఁట, మైందునిమూఁట, ద్వివినుని మూఁట వైచి యొక్క పెద్ద బాణమును సంధించి జాంబవంతుని.

చ. ఉరమునఁ గాఁడఁ జమ్మి జవ * నోద్ధతు మారుతపుత్రుఁ దాఁకఁగా శరదశకంబు వైచి రథ * సంబుమెయిన్ శరభున్ గవాక్షు భీ కరఖగయుగ్మతాడితుల * గా నొనరించి కలంబవృష్టులన్ గురిసెను వాలిసూనుపయిఁ * క్రోధసమేధితశౌర్యధుర్యుడై.

అర్థములు. జవనోద్ధతున్ = వేగాతిశయముగల - శరదశకంబు = పది బాణములు-రథసంబు మెయిన్ = శీఘ్రముగా, ఖగయుగ్మతాడితులన్ = రెండు బాణములచేఁ గొట్టఁబడిన వారిని - కలంబవృష్టులన్ = బాణవర్షములను - క్రోధ సమేధిత=కోపముచేతవృద్ధిచొందిన, శౌర్యధుర్యుడు=శౌర్యాతిశయముకలవాఁడ.

తా త్ప ర్య ము

ఉరమున నాటునట్లువైచి యతివేగముగల యాంజనేయునిపైఁ బడి బాణము లతి వేగముగ వైచి శరభుని గవాక్షుని రెండుబాణములచేఁ గొట్టి క్రోధాతిశయ మున నంగదుపై బాణవర్షము గురియించెను.

తే. వస్మి శిఖలను నెఱిమించు * బాణములను బలిముఖుల మేను లెల్లను * దొలులు గొట్టి సింహనాదంబు గావించెఁ * జేవ యెడలి ప్లవగకుంజరములు భీతిఁ * బడలు పడఁగ.

అర్థములు. పడలు పడఁగన్ = గుంపులుగాఁ బడునట్లు.

తా త్ప ర్య ము

కాంతియందు నగ్నిజ్వాలలను మించు బాణములచే వాసరుల దేహములు చిల్లులు పడునట్లు గొట్టి వాసరశ్రేణులు నత్తువచెడి ధయముచేఁ గుప్పలు పడఁగా సింహనాదము చేసెను.

ఉ. అంబరవీధి నిల్చి ప్లవ*గావళి యుక్కు మడంచి యట్టహా సం బొనరించి రాక్షసుల * సంఘముఁ గన్గొని యిప్పు చూడుఁడి యిం బఱి నేల వ్రాలి విక * తేషునిబద్ధశరీర మైన యుండరించె యతిం. వి గ్గంబు నటన్న వారతని * కార్యముఁ గన్గొని విస్మితాత్ములై.

అర్థములు. అంబరవీధిన్ = ఆకాశమార్గమున-ఉక్కు = బలము-మడంచి = తగ్గునట్లు చేసి-అట్టహాసంబు = పెద్దనవ్వు-ఇంబు+అఱి = అందముచెడి - వికతేషు =

భయంకర బాణములచే - నిబద్ధ = కట్టబడిన - శరీరమైన = దేహముగల -
 యుగ్మంబు=రామలక్ష్మణుల నిర్భయ-విస్మిత+ఆత్ములై = ఆశ్చర్యమునొందిన
 మనస్సులు గలవారై.

తా త్ప ర్య ము

ఆకాశమందుండి వానరుల బలము చేటిచి పెద్దగా నవ్వి రాక్షసులజూచి
 రామలక్ష్మణు లిర్భయ బాణములచే గట్టబడి యందముచెడి నేలబడియున్నారు.
 చూడండిని చెప్పగా వారతండు చేసినపనికి నాశ్చర్యపడిరి.

కం. జలదము లుటిమెడువడువున, బలితపు గర్జలను నింది * పార్థివులు సమి
 త్తలమునఁ జచ్చిరికా యని, తలంచుచు నమేఘునాడుఁదన్నిరి పూజన్. ౯౫౫

అర్థములు. వడువున=విధమున, సమి త్తలమునన్ = యుద్ధభూమియందు,
 చచ్చిరకా=చచ్చినవారే యని; చచ్చిరకా "అకానిత్యర్థకం బగు" ప్రా. వ్యా.
 క్రియా. ౩౩ నూ. 'అపజయముకా లక్షించి'భార. అర ౨ ఆ. దీనివలన సీతారామా
 మాచార్యులవారు అపజయము+అకాన్ అని పదచ్ఛేదముచేసి నటేర్పడుచున్నది.
 దీనికంటె అపజయము+కాన్ అని విభజించి అపజయమే యని నిర్ధారించిన బాగని
 తోచుచున్నది. కాన్=అగు నని యర్థము. 'ఏను నిల్చినట్లకానూఅడిల్లు, నీవున్న
 నన్ను రేళ్వోత్తముండు' ద్రోణ. ౩-౨౨. ఇచ్చటను అవధారణార్థకము మీఁద
 కాన్ చేర్చినట్లు చెప్పుట బాగు. ఈ ప్రయోగ మిది ద్రుతప్రకృతిక మగుట
 స్థిరీకరించుచున్నది. మేఘునాదున్=ఇంద్రజిత్తును, తన్నిరి=తృప్తుని జేసిరి.

తా త్ప ర్య ము

* రామలక్ష్మణులు యుద్ధభూమియందుఁ జచ్చినవారే యని మనస్సులందుఁ
 దలంచి రాక్షసులు మేఘము లుఱిమిన విధమున సింహనాదములు చేసి యింద్ర
 జిత్తును గౌరవించిరి.

క. ఆడక కాలులుఁ జేతులు నాడక యుచ్చాస మేమి * యవనీగతులై
 గోడుకొను నన్నదమ్ములు గూడిరి మృతి ననుచుఁ దలంచుకొని రయ్యసురుల్.

తా త్ప ర్య ము

కాలుచేతులు కదలింపక శ్వాస విడువక భూమిమీఁదబడి యాపద నొందిన
 యన్నదమ్ములు చచ్చిరని రాక్షసులు దలంచిరి.

—* విభీషణుఁడు నుగ్రీవునకు ధైర్యముఁ జెప్పుట. *

ఉ. ఎంతయు సంతసంబున సు*రేంద్రజితుండును లంకఁ జొచ్చి, భూ
 కాంతులయున్నిఁజూచి దిన*కాంతతనూజుఁడు బెగ్గడిల్లి నే
 ప్రతాంతములన్ జడిం గొనుచు * నశ్రులు రాలఁగ శోకతప్తుఁడై
 చింతను మోము వెల్ల నయి * చేడ్చడి యుండ విభీషణుం డనున్. ౯౫౬

అర్థములు. దినకాంత తనూజుడు = సుగ్రీవుడు, బెగ్గడిల్లి = భయపడి, నేత్రాంతములన్ = కనుల కొనలందు, వెల్లనయి = తెల్లబాటి, చేద్దడి = నిశ్చేష్టుడై.

తాత్పర్యము

ఇంద్రజిత్తు రామలక్ష్మణులు చచ్చి రను సంతోషముతో లంకలోనికి బోయెను. రామలక్ష్మణులుండు స్థితిజూచి సుగ్రీవుడు భయపడి కన్నీళ్ళు జడిగాఁ గాఱఁగా శోకముచేఁ దపించినవాడై విచారమున మోము తెల్లపాఱఁగా నిశ్చేష్టుడై యుండ నతనితో విభీషణుఁ డిట్లనియె.

చ. చనునె కపీంద్ర! ప్రాకృతుని * చందమునన్ దిగులొండ, మానుమీ
కనుఁగవ బాష్పపూరములు * గార్పకు యుద్ధము లిట్టివేకదా
యనిఁ దనగెల్పె నిశ్చయ ముటంచని నమ్మఁగవచ్చు నయ్య? నీ
మనమున ధైర్యమూని గతిమాలిన నన్ను దేర్పు మియ్యోడన్. ౯౫౦

అర్థములు. ప్రాకృతిని చందమునన్ = పామరునివలె, అనిన్ = యుద్ధమందు, నమ్మఁగవచ్చునయ్య = అయ్య నమ్మవచ్చునా? ఇది వ్యతిరేకార్థము సూచించు ప్రశ్నార్థకము. ఒక్కొక్కచోఁ దద్ధర్మక్రియ యార్యాద్యర్థపరం బయి వ్యతిరేక వ్యంజక ప్రశ్నార్థకం బగు, ప్రా. వ్యా. క్రియ. ౪ సూ. నమ్మరాదని యర్థము. గతిమాలిన = గతికి చెడిన, తేర్పుము = ఊరడింపుము.

తాత్పర్యము

వానరరాజా! పామరునివలె నీవు భయపడవచ్చునా? కన్నీరు కార్పకుము. యుద్ధముల లక్షణము లిట్టివేకదా! యుద్ధమందు నేనే గలిచెదనని నమ్మవచ్చునా? కూడదు. నీకంటె రెంటను తెడినవాడను నేను. నన్ను నీవు సమాధానపఱుపుము.

చ. మనకును భాగ్యశేషము రుమాధవ! యించుకయైన నున్నచో
ననఘులు భూరిశౌర్యులు మహాత్ములు మూర్ఖు దొలంగువారు పో
మ్మనయము సత్యధర్మనిరతాత్ముల కెం దపమృత్యుభీతి లే
దని యుదకార్ద్రహస్తమున * నాతని నేత్రయుగంబుఁ దుడ్చుచున్.

అర్థములు. భాగ్యశేషము = భాగ్యమునందు శేషము, మిగిలినది, పోమ్ము = నిశ్చయము, అనయము = ఎల్లప్పుడు, సత్యధర్మ నిరతాత్ములకున్ = సత్యమందు ధర్మమందు విశేష ప్రీతిగలమనస్సుగలవారికి, అపమృత్యుభీతి = అకాలమరణభయము, ఇదియే ఈ ఘట్టమున నేర్చుకొనవలసిన నీతి, అధర్మమం దుండువాఁ డెంత బలిష్ఠుడై నను ధర్మమందుండువాఁ డెంత బలహీనుడై నను ధర్మాత్మునకు తత్కాలమునఁ గొంచెము కష్టము కలిగినను తుదకు ధర్మమే జయించును. 'ధర్మస్య ప్రభు రచ్యుతః' ధర్మమునకుఁ బ్రభువు నారాయణుఁడు. కావున ధర్మముచెడకుండ నాయన రక్షించును. 'ధర్మోరక్షతి రక్షితః' ధర్మము తన్ను రక్షించువాని రక్షించును. 'ధర్మ

నిస్తారక మయ్యు సత్యఫలదాయకమయ్యును దైవముండెడున్," భార, ఉద్యో. ఇంద్రజిత్తు మహామాయలు ధర్మాత్ములగు రామలక్ష్మణులందు వ్యర్థములయ్యెను. ఉదకార్ద్ర హస్తమునన్ = నీటితో, దడిసిన చేతితో.

తా త్ప ర్య ము

సుగ్రీవా! మనకుఁగూడఁ గొంచెమైన వదృష్టము మిగిలి యుండెనా యది వ్యర్థము పోరాదు కావున పాపరహితులు, మహాతూరులు, మహాత్ములు నిజముగా మూర్ఖులై విడిచి లేతురు. అంత దృఢముగా నీవెట్లు చెప్పఁగలవందువా? సర్వదా సత్య ధర్మములందుఁ బ్రీతిగలిగి వర్తించువారికి నకాలమరణభయము కలుగదు. వీరట్టివాడు కావున వీరికి నపమృత్యు భయములేదు, చూడుమని చేతులు కడుగు కొని నీళ్లు మంత్రించి యా తీర్థముతో నతని కన్నులు తుడిచెను.

తే. మంత్రితాంబువులను గొని మంత్రివిదుఁడు, మార్జనము సల్పె నేత్రయఃగ్మంబుకీశ రాజునకు వెండికాలసంప్రాప్త మైన, వాక్యములు పలుకుమదితో త్రుపాటుదొలఁగ.

తా త్ప ర్య ము

మంత్రించిన జలముగొని మంత్రిము లెఱిగిన విభీషణుఁడు సుగ్రీవుని రెండు కన్నులు తుడిచి కాలయోగ్యమైన మాట లిట్లు చెప్పెను.

బ్రహ్మ వరమునకు విభీషణుఁ డడ్డపడ లేకపోయినాఁడు కాని యింద్రజిత్తు చేయు మాయ విభీషణుఁడు తెలిసికొనలేకపోలేదు. ఈ కారణముచేతనే మాయకు బ్రతిమాయ యేదై నఁజేయు నేమో యను భయముచే విభీషణుని నింద్రజిత్తు కొట్ట లేదు. రామలక్ష్మణులు మూర్ఖులైపోయిరి కాని చావలేదు. ఆ యస్త్రములకుఁ గట్టివేయునంత మాత్రము బలమే కాని చంపెను శక్తిలేదు. విద్యుజ్జిహ్వూఁడు కల్పించిన మాయవలె, మాయచేసినది యల్పకాలముండునే కాని దీర్ఘకాల ముండదు. మంత్రిబలము తగ్గగానే కట్లూడి పోవును. ఈ లోపల బాధపడలేక ప్రాణము పోయినఁ బోవలెను. ఈ మాయాస్త్రముల లక్షణము వాస్తవము తెలిసిన సుగ్రీవుఁడు ధైర్యముతో నుండునని తలచి విభీషణుఁడు మంత్రిజలముల నాయన కన్నులు తుడిచెను. అప్పుడు సుగ్రీవుఁడున్న వాస్తవము తెలిసికొన్న వాఁడయ్యెను. కం. కాలంబు గాదు నీకున, దీలు పడఁగ నిట్టిగతి, సతిన్నేహము దు

ష్కాలంబున వీక్షించుట, హేళిసుతా! మరణమునకు హేతువు సుమ్మీ.

అర్థములు. దీలుపడఁగన్ = దిగులు పడఁగన్, వీక్షించుట = పాటించుట, హేళిసుతా = సూర్యపుత్రా.

తా త్ప ర్య ము

ఈ విధముగ నీవు దిగులు పడవలసిన కాల మిదికాదు. ఇది ధైర్యముతో నుండవలసిన కాలము. అకాలంబున సతిన్నేహము పాటించుటయే మరణమునకు కారణము. అకాలమం దతిన్నేహము పూసరాదు.

నీ. కాపున సర్వార్థఘాతి నధైర్యంబు, విహవుము వాసరవీరవర్య
 రామచంద్రుడె తమప్రాపని నమ్మిన, దళిముల నెల్లను * దలంపవయ్య
 కాదేని స్మృతి తప్పి * కాకుత్స్థుఁ డుండెడు, దాఁక నాతనికాపుదలఁగ కయ్య
 జనవరేంద్రులు లబ్ధసంజ్ఞలైనను మన, యడ లెల్లఁ దీర్ప నమర్థు లయ్య
 ఆ. నాగపాశబంధములు శ్రీరామున, కెట్టిబాధ నిడవ * యింత నిజము
 మరణభీతి వలదు*మరణించువారి కీ,కాంతి వదననీమఁగలుగ దెపుడు. ౯౬౨

అర్థములు. సర్వార్థఘాతి=నమ స్తకార్యములు చెఱుచునది, అధైర్యంబు=
 భయము, లబ్ధసంజ్ఞలు=మూర్ఖ తేజీనవారు, అడలు=దిగులు=దుఃఖము.

తాత్పర్యము

సుగ్రీవా! యధైర్యమున నన్ని కార్యములు చెడును. కాపున దానిని వదలుము.
 రామచంద్రుడె తమకు దిక్కని ఈ వాసరులెల్ల నమ్మియున్నారు. నీవు దిగులుపడి
 కూర్చుండితివేని రామునకేమో యని వీరెల్లరు భయపడుదురు. దానివలనఁ గార్య
 హాని యగును. నీవు ధైర్యము వహించిన వారును ధైర్యము వహింతురు. అట్లు
 కాదేని వీరు మూర్ఖుఁడేఱువఱకు వీరిని కాచువారిని నియమింపక విడువకు. వీరు
 మూర్ఖుడేజీరామన దిగులు వ్యసనముఁ బాపఁగలరు. ఈ నాగపాశబంధములు రామ
 చంద్రమూర్తికి బాధ కలిగించునవి కావు. బ్రహ్మవరము గౌరవింపవలసి యిట్లు
 న్నాఁడుకాని నిజముగ బాధచేఁగాదు. ఈ బాధచే రామచంద్రమూర్తి మరణించు
 నని భయపడవలదు. ఏలన మరణించువారి ముఖములం దీ కాంతి యుండదు.

ఉ. కాపున సర్వకార్యములు * క్రమ్మఱ నే సరిపెట్టుదాఁక సు
 గ్రీవ! సమాశ్వసిల్లు మెనఁ * గీశ సమూహము నూఱడింపుమీ
 యీ వనచారులెల్ల వికచేక్షణులై వెఱ తొట్టగిల్లఁగా
 నావల నట్టె చూచి కపి*గాయక యొండొరు వీచులం దొగిన్. ౯౬౩

అర్థములు. వికచేక్షణులై - తెప్పలు పైకెత్తి కన్నులు వికసింపఁ జేసిన
 వారై - వెఱ=భయము-నేనే యంద్రజిత్తని తొట్టగిల్లఁగా = అతిశయింపఁగా -
 అట్టెచూచి=తెప్పలువల్పక చూచి.

తాత్పర్యము

సమస్తకార్యములు చక్కఁబెట్టి మరల నేను వచ్చువఱకు సుగ్రీవా! నీ
 పూఱుము. వాసరసేనలను సమాధానపఱుపుము. ఏలన నీ వాసరులందఱు నేనే
 ఇంద్రజిత్తని భయపడి కన్నులు పెద్దవిచేసికొని న న్నగా డిగా చూచుచు నొకరి
 చెవిలో మఱియొకరు.

తే. గుసగుసలు పోవుచున్నారు*వెనఁ బలాయ,మాను లగుటకు వీరిని*మాస్పవయ్య
 వనచరావళి భుక్తపూర్వస్రజంబు,పోల్కి భయమును విడువంగ*బుద్ధి సెపుము.

అర్థములు. పలాయమానులు = పరువెత్తి పోవువారు - భుక్తపూర్వ = ముందనుభవింపఁబడిన-సజంబు = పూల దండ-పోల్కి = వలె.

తా త్ప ర్య ము

గుసగుస రహస్యములు చెప్పకొనుచున్నారు. వారి నడవడి చూచినఁ బరువెత్తి పోవుటకు సిద్ధపడినట్లు తోచుచున్నది. కావున ముడిచితిసిన పూలదండను మరల ధరింపక యావలఁ బాటవైచునట్లు భయమును వదలుఁడని వీరికిబోధింపుము. కం. అనుచు విభీషణుఁ డీగతి-వనచరపతి నూటడిల్లఁబలికి మఱి పలా

యనపరమగు ప్లవగావళి, ననునయవాక్యములఁ దేర్చెనడలక యుండన్.

అర్థములు. పలాయన పరము = పరువెత్తుట యందాసక్తిగల, అనునయవాక్యములను = సమాధానపు మాటలచే.

తా త్ప ర్య ము

అని యీ ప్రకారము సుగ్రీవునకు నూటడింపు మాటలు చెప్పి పరువెత్తి పోవ నాలోచించు వానరులకు సమాధాన వాక్యములు చెప్పి వారు భయపడకుండ వారి కలఁక దీర్చెను.

— { ఇంద్రజిత్తు రావణునితోఁ దాను శ్రీరామలక్ష్మణుల }
నాగపాశబద్ధులఁ జేసి వధింపితి నని బెప్పట. —

ఉ. అక్కడ నింద్రజిత్తు నకలసురసేనలు గొల్వ లంకఁ బే

రుక్కునఁ జొచ్చి తండ్రికి రఘూవ్యహాయుగ్మముచావుఁ జెప్పినన్

గ్రక్కునఁ బీఠి దూఁకి కొడుకా! బళిలే యని మెచ్చి కీర్ణమున్

మొక్కలపుంబ్రమోదమునఁ మూర్కొని కౌఁగిటఁ జేర్చి పిమ్మటన్. ౯౬౬

అర్థములు. పేరుక్కునన్ = మిగుల బలగర్వముతో, యుగ్మము = జంటఁ మొక్కలపుంబ్రమోదమునన్ = సంతోషాతిశయమున, మూర్కొని = వాసనచూచి.

తా త్ప ర్య ము

అక్కడ నింద్రజిత్తు రాక్షస సేనలన్నియుఁ దన్ను సేవింపఁగా బలవిజృంభణ ముచే లంకలోనికిఁ బోయి తండ్రికి రామలక్ష్మణు లిరువురు చచ్చిరని చెప్పఁగా నాసనమున నుండి దూఁకి 'కొడుకా బలే బలే' యని మెచ్చి యధిక సంతోష ముతో నతని శిరస్సు వాసనచూచి కౌఁగిలించి యావల.

కం. శ్రీ రాఘవులవధవిధం, బారఁగ వినఁగాఁ గుతూహలాత్ముం డగుడున్

నారాచబంధనంబున, వారలు నిశ్చేష్టు లగుటఁ ప్రథ పాయుటయున్. ౯౬౭

తా త్ప ర్య ము

ఎట్లు చంపితివి? ఏమి యుపాయము చేసితివి? అని యావిధమంతయుఁ జెప్ప మని వినఁగోరిక గలవాఁడై యడుగఁగా నాగపాశములచే వారిని గట్టి వైచితిని.

కాలునేతులు కదలింపలేక పడిపోయిరి. ముఖమునఁ గాంతియుఁ దొలఁగెను. దూరమునుండి తెలియవచ్చునది యింతయేకదా.

కం. వినిపించె యథావృత్తం, బును సర్వం బింద్రజిత్తు * ముదమునను దశా ననుఁ దుత్సహించి రాఘవ, జనితభయము విడిచి పుత్రుఁశ్లాఘించె గడున్. అర్థములు. యథావృత్తము=జరిగిన విధము.

తా త్ప ర్య ము

అని జరిగిన విధమంతయు నింద్రజిత్తు వినిపింపఁగా రావణుఁడు రామలక్ష్మణుల వలనఁ గలిగిన భయము విడిచి సంతోషించి కొడుకును మిగులఁ బొగడెను. ఇంతవఱకుఁ బాద్యమినాఁటి యుద్ధమని మహేశ్వర తీర్థీయము. అయినను జీఁకటి వర్ణింపఁబడుటచే బహుశః ప్రతిపత్తి గాదని తోచుచున్నది. రెండవపక్షమున నిది యంతయు నవమినాఁటి యుద్ధమే. ఏలన రామలక్ష్మణులు బంధము క్తులై లేచిన తరువాత (౧౦౬౦ ప.) నిశామధ్యమని చెప్పఁబడెను. ఈలోపల పగటి వర్ణనము చెప్పఁబడలేదు.

—* ౪౨-వ సర్గము. హనుమదాదులు శ్రీరామలక్ష్మణులఁ గావియుండుట. *—
తే. హనుమదంగదనీలగ * వాక్ష గవయ, గజ సుషేణ కుముద నల * కంజజాత్మ జాతపృథురంభ శతనలిశరభ గంధ, మాదనులు ఋషభస్కంధ * మర్కటుండు.

తా త్ప ర్య ము

కం. కృతకార్యం జై రావణ, సుతుఁ డరుగుడు లంక కంఠఁజాట్లు నిలిచి దుః ఖితు లై మిక్కిలి జాగ్ర, నృతితో రక్షణ మొనర్పమానవనాధున్. ౯౨౦ అర్థములు. కృతకార్యంజై = చేయవలసిన పని చేసినవాఁడ - అరు గుడున్ = అరిగిన యసంతరము - జాగ్రత్ + మతితోన్ = హెచ్చరికతో గూడిన మనస్సుతో.

తా త్ప ర్య ము

ఇంద్రజిత్తు తాను జేయవలసిన పని చేసినవాఁడై లంకకుఁబోయిన తరువాత రామలక్ష్మణులఁ జాట్లుకొని నిలిచి దుఃఖించుచున్న వారయ్యు మిగుల హెచ్చరిక గలవారై వారిని రక్షించుచుండిరి.

కం. వృక్షచరు లున్నవారలు, వృక్షంబులఁ గేలఁ బూనితృణము గదలినన్ రాక్షసు లని యులుకుచు మది, వీక్షించిరి దిక్కులెల్ల * విన్నున్ మన్నున్. అర్థములు. ఉన్న వారలు=తక్కినవారు-ఉలుకుచున్=ఉలికిపడుచు.

తా త్ప ర్య ము

తక్కిన వానరులు చేత వృక్షములు పట్టుకొని గడ్డిపోచ గదలినను రాక్షసులు వచ్చిరని యులికిపడుచు నే దిక్కునుండి వచ్చిరని పదిదిక్కులు చూచుచుండిరి.

— { రావణుడు రాక్షసస్త్రీలతో నీకాదేవికిఁ శ్రీరామలక్ష్మణులఁ } —
జూపుడని చెప్పట.

తే. ఆత్మజానిఁ బంది యసుర ధ * రాత్మజాత, రక్షిణుల రాక్షసస్త్రీల*రా వచింపఁ
ద్రదిజట మున్నుగ వారలే*తేరఁబ్రీత, మానసంబున నిట్లను*మానిమలకు. ౯౨-౨
అర్థములు. అసుర=రావణుడు, రక్షిణులన్=రక్షించు స్త్రీలను.

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

ఉ. చచ్చిరి రామలక్ష్మణులు * శక్రజచే నని భూమి కన్యతో
ముచ్చటమీఱఁ జెప్పి రణ*మూర్ధ తలస్థితులన్ నెలంత దా
నచ్చిక పుట్టఁ జూడ జత * సంబునఁ బుష్పకయాననీమ పై
నచ్చెలి నిల్చి తోడ్కొని ర*యంబునఁ బొం డటఁ జూపుఁ డంతయున్. ౯౨౩
అర్థములు. శక్రజచే = ఇంద్రజిత్తుచే, 'జగదింద్రజిత్తుల తకారంబునకు
లోపంబు విభాష నగు,' ను. వ్యా. తత్స.౯౧ నూ. ఇందలి యింద్రజిత్తును శబ్దము
తత్సమానముల కుపలక్షకము. రణమూర్ధతలస్థితులన్ = యుద్ధభూమి ముందరి
భాగమున నున్నవారిని, నెలంత=స్త్రీ, నీత నచ్చిక = నమ్మకము, జతసంబునన్ =
ప్రయత్నముతో, రానని చెప్పినను వదలక.

తా త్వ ర్య ము

రామలక్ష్మణు లింద్రజిత్తుచేఁ జచ్చిరని నీకాదేవితో సంతోషముతోఁ జెప్పి
యామె నమ్ముటకై యామెను బలవంతముగనైనఁ బుష్పక విమానముపై
గూర్చుండఁ జెట్టుకొని యుద్ధస్థలమున ముందరి భాగమందే పడియున్న రామ
లక్ష్మణుల జూపుడను. యుద్ధరంగమంతయుఁ జూపుడను.

ఉ. ఎవ్వనిస్రాపు నమ్మి జల * తేక్షణ కావర మెత్తి నన్నుఁ దా
గవ్వకు లెక్కసేయ దల*కాంతుఁడు రాముఁడు భ్రాతృయుక్తుడై
చివ్వను జచ్చె, నింక సతి * చింతయు శంకయు నాశఁ బాసి యా
మవ్వరి సర్వభూషణ సు * మండిత యై నను దాయుఁ గావుతన్. ౯౨౪

అర్థములు. కావరము = పొగరు, భ్రాతృయుక్తుడై = తమ్మునితో,
చివ్వను=యుద్ధమందు, మవ్వరి = సుందరి, మవ్వము+అరి = మత్స్యశ్రీయ తద్ధితాం
తము, సర్వభూషణ సుమండితయై=సమస్తాభరణములతో నలంకరించుకొన్నదై.

తా త్వ ర్య ము

ఎవ్వడు తన కాశ్రయ మని నమ్మి నీత గర్వముచే నన్ను గవ్వతో సమముగ
నైన లక్ష్మ్యము సేయకున్నదో యట్టి మగఁడు రాముఁడు తమ్మునితో యుద్ధమందుఁ
జచ్చెను. ఇఁకమీఁద నామె విచారము భయము గామునితో మరలఁ గలయఁగల
నను నాశవదలి యాయందగతై సమస్తాభరణములుధరించి నన్ను సమీపించునుగాక.

౯. ఇప్పుడు కదా తమ్మునితో, విపులం బరాసువుగ నున్న * విభుఁ గనుఁగొనుటన్ వ్యవసీతాశను నతి తన, విపరీతస్థితి ననన్యవిధగతి నెఱుఁగున్. ౯౨౫

అర్థములు. విపులన్ = భూమియందు, పరాసువుగన్ = వీనుఁగుగ, వ్యవసీతాశను = రాముని యాశవదలినదె, విపరీతస్థితి = మాఱిపోయినస్థితి = మగఁడు లేకుండుటను, అనన్యవిధగతిన్ = వేఱువిధమైన ప్రాపు లేకుండుటచే.

తా త్ప ర్య ము

ఇప్పుడుగదా తమ్మునితోడఁ దన మగఁడు చచ్చి నేలఁబడి యుండుట చూచి రాముఁడు తన్ను రక్షించు నను నాశ పోయినదై నీత తన విధవాత్వమును, నేను దప్ప వేఱు ప్రాపు లేకుండుటను తెలిసికొనును.

౧౦. ఇప్పుడు భర్తపట్ల నిర * పేక్షమవంబున నన్నుఁ దానుగాఁ దప్పక గైకొనుం జెలువ * తప్పదు పొం డన, వారు నట్లు శే

తెప్పునఁ బుష్పకంబుఁ గొని * దీనత నల్లభశోకత ప్తయై ముప్పిరి గొన్న తాపమున * ముస్థు ధరాసుత నంచు నిల్పుచున్. ౯౨౬

అర్థములు. నిరపేక్షమవంబునన్ = కోరిక లేని మనస్సుతో, తానుగాన్ = తనకుఁదానే, నా ప్రార్థన లేకయే. "అయి కా నవ్యయంబులు స్వయమర్థకంబులగు", ప్రా.వ్యా.క్రియ ౩౨ నూ. నల్ల భశోకత ప్తయై = భర్తృశోకమునఁ దపించునదయై, ముప్పిరి = అతిశయించిన, మూఁడు + పిరులు = ముప్పిరి, ద్విగువు.

తా త్ప ర్య ము

ఇప్పు డీఁక భర్త వచ్చును, తన్ను రక్షించును, అను నపేక్ష వదలినదై నీత నన్నుఁ దనకుఁ దానే నేను గోరకున్నను తప్పక గ్రహించును. ఇది తప్పదు, పొండని చెప్పఁగా వారట్లులే పుష్పకము తీసికొని భర్తృవ్యసనముచే దపించుచు నతిశయమునఁ దాపమున మునిఁగియున్న నీతను దానియంచుంచి.

కం. పాలికలనికిఁ దోడ్కొని చని, రలి నేణియుఁ ద్రిజటతోడ * నలఁ గనె ధర్మపై బలిముఖదళములు సర్వము, విలయంబును బొంది చెడిన * విధ; మిటఁ బురిలోన్.

అర్థములు. పాలికలనికి - స్మశానమునకు = రామలక్ష్మణులు పడియుండు యద్ధప్రదేశమునకు, విలయము = నాశము, బలిముఖదళములు = వానరసేనలు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము

కం. హత్తిసముదమున దశముఖుఁ, డెత్తించెన్ ధ్యజము లెల్ల * యెడఁ బ్రకటించెన్ మిత్తిని గూర్చెను వాసవ, జిత్తిని రాఘవుల ననుచుఁ జెచ్చెర నంతన్. ౯౨౮

అర్థములు. హత్తిస = పొందిన, ముదమునన్ = సంతోషముచే, మిత్తిని = మృత్యువును, వాసవజిత్తు = ఇంద్రజిత్తు.

అర్థములు. తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

—* సీతాదేవి పుష్పకంబున నుండి శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూచుట. *—
 కం. పొంగడి రక్కెసమూఁకలఁ, గ్రుంగడి కాకుత్స్థపార్శ్వగుల వానరులన్
 గంగినస్మృతి దొఱఁగిన దు, ర్భంగుల శరతల్పగతుల*రాముని ననుజన్.
 అర్థములు. పొంగడి=నంతోపముచే నుబ్బుచున్న, రక్కెసమూఁకలన్ =
 రాక్షససమూహమును, గ్రుంగడి=దుఃఖముచే నణఁగిన, కాకుత్స్థపార్శ్వగులన్ =
 రామలక్ష్మణుల ప్రక్కలనున్నవారిని, కంగినన్ = యుద్ధమునందు, స్మృతిదొఱఁ
 గినన్ = తెలివితప్పిన, దుర్భంగులన్ = చెడుస్థితి గలవారిని, శరతల్పగతులన్ = బాణ
 ముల పాన్పు నందుండు వారిని, దీనికిఁ గర్తృపదము ౯౮౧ లోని అసితేక్షణ.

తా త్ప ర్య ము

సంతోషముతో నుబ్బిపోవుచున్న రాక్షసుల గుంపులను, దుఃఖముచే నణఁగి
 రామలక్ష్మణుల ప్రక్కలనున్న వానరులను యుద్ధమున తెలివితప్పి దుస్థితియందు
 నంపపానువుపైఁ బడిన రాముని నతని తమ్ముని.

ఉ. వ్రాలినచాపముల్ రుచులు*వాడినరూపము లూడురోపముల్
 చీలినవర్మముల్ దెగిన * జీవితమర్మము లాడుచర్మముల్
 దూలెడి యూర్పులుం జెడిన * తోరపునేర్పులు మోముమార్పులున్
 ధూళిని బ్రుంగుమేను లగు * తోయజనేత్రుల నగ్నిపుత్రులన్. ౯౮౦
 అర్థములు. వ్రాలిన = నేలఁబడిన, రుచులు=కాంతులు, రోపముల్ =
 బాణములు, వర్మముల్ = కవచములు, జీవితమర్మములు=ప్రాణములుండునాయువు
 పట్లు, బ్రుంగు=మునిఁగిన.

తా త్ప ర్య ము

వేలఁబడిన విండ్లు, కాంతులుఁ చెడిన రూపములు, నడలిన బాణములు, పగిలిన
 కవచములు, తెగిన యాయువుపట్టులు, వ్రేలాడు చర్మములు, కొంచెముగా వెలువడు
 శ్వాసములు చెడిన మిక్కిలి నేర్పులు, పూర్వమువలెఁగాక మాటిపోయిన ముఖ
 ములు, దుమ్ములోఁ మునిఁగిన దేహములుగల కమలనేత్రులను నగ్నిపుత్రులతో.

కం. ఎనసెడివారల భ్రాతల, ననుపమదేవప్రభావ*హారులఁ బతి నా
 యనవద్యగాత్ర సౌమి, త్రిని నసితేక్షణ నితాంత*దీనాత్మిక యై. ౯౮౧
 అర్థములు. ఎనసెడి = పోలుచున్న, అనుపమ = అసమానమైన, దేవ
 ప్రభావ=విష్ణువు మహిమచే, హారులన్ = మనోహరులైన వారలను, అనవద్య
 గాత్ర = దోషతహితమైన దేహము గలది. అనఁగా వైధవ్యచిహ్నము లేనిది.
 అసితేక్షణ=నల్లని చూపులుగలది, నితాంత=మిక్కిలి, దీనాత్మికయై=దుఃఖముతోఁ
 గూడిన మనస్సు గలదై.

తా త్ప ర్య ము

పోలుచున్న యన్నదమ్ములను, అసమానమైన విష్ణుప్రభావమువంటి ప్రభా

వము గలవారిని, దోషరహితమైన దేహముగలది, తన భర్తయగు రామచంద్ర
 మూర్తిని, కాటుకకంటిది లక్ష్మణుని మిగులదుఃఖముతోఁ గూడిన మనస్సుగలదై.
 కం. కాంచుచు నెట్టులోకో యీ, యంచితమహిమాధ్యు లిట్టులై రనుచు విత
 ర్కించుచు బాష్పంబులఁ గురి, యించుచు దుఃఖాబ్ధి మునిఁ గిఁ యీవిధి నేడ్చెన్.
 అర్థములు. వితర్కించుచు=ఆలోచించుచు.

తా త్పర్యము స్పష్టము.

— { రృ-వ నర్గము. నాగపాశబద్ధులైన శ్రీరామలక్ష్మణులఁ } —
 జావి నీతాదేవి దుఃఖించుట.

కం. సుతవతి నయ్యోద ననుచుం, బతిహీనత నొంద ననుచుఁ † బలికిరి నన్నున్
 క్షీతిసురులు లక్షణజ్ఞులు, హతుఁడగుటను రాముఁ డన్మతఃమాదిరిజ్ఞానల్.

అర్థములు. లక్షణజ్ఞులు = శ్రీ సాముద్రిక శాస్త్రము తెలిసినవారు, క్షీతి
 సురులు = బ్రాహ్మణులు, 'వస్తిషడు త్రరా యోషిదంగలక్షణ' మ్మని శ్రీ సాము
 ద్రికము. సుతవతిని=కొడుకులుగలదానను, పతిహీనత=వైధవ్యము.

దీరాంగులిశ్చ యా నారీ, దీర్ఘ కేశీచ యా భవేత్
 దీర్ఘ మాయు రవాప్నోతి, పుత్రైశ్చ సహవ ర్తతే.

పొడుగు వ్రేళ్ళుగలదియు పొడుగు వెండ్రుకలు గలదియు నగు శ్రీ దీర్ఘ
 యుస్సు గలదై కొడుకులుగల దగును.

“శుభః కమలివీపృష్ఠ గజస్కంఠోపమో భగః
 వామోన్నతస్తు కన్యకః పుత్రదో దక్షిణోన్నతః”.

గుహ్యము తాఁబేటి వీఁపువలెను వీనుఁగు మూపురమువలెను నుండిన
 శుభప్రదము. ఎడమప్రక్క నున్నతముగ నుండిన శ్రీ సంతానము కుడిప్రక్క
 నున్నతముగ నుండిన పురుషసంతానము కలదు.

‘సూతే సుతాన్ బహూన్ నారీ పృథుకుక్షిస్సుభాస్పదమ్
 క్షీతీశం జనయే త్పుత్రం మందూకాభేన కుక్షినా’
 ‘ఉన్నతే నోదరేణైవ - వంధ్యా నారీ ప్రజాయతే.

కడుపు పెద్దదిగ నుండిన బహుపుత్రులఁ గనును. కప్ప యాకారమువంటి
 కడుపుగలది భూమి పాలించువానిని గనును. ఉన్నతముగ నుండిన గొఱ్ఱాలగును

‘సువిశాలోదరీ నారీ-నిరపత్యా చ దుర్భగా
 ప్రలంబ జతరా హంతి - శ్వశురం చాపి దేవరమ్’.

మిక్కిలి విశాలమైన యుదరము గలది సంతానహీనురాలును దరిద్రురాలు
 నగును. వ్రేలాడు పొట్టగలది మామగారిని మఱఁచిని జంపును.

నిర్లోమ హృదయం యస్యా స్సమం నిమ్నత్వ వర్జితం
యశ్శర్యం చాప్యనైధవ్యం, ప్రీయప్రేమచ సా లభేత్ |

హృదయమందు వెండ్రుకలులేక, సమమై గుంతగా లేక యుండునో యామె
యైశ్వర్యము, అనైధవ్యము గలదై ప్రీయుని ప్రేమ సంపాదించు కొనునది యగును.

మధ్యం స్త్రీయా స్త్రీవళి సార్థ మరోమశంచ
వృత్తే ఘనా వవిషమా కతినా పురోజౌ
రోమాపవర్జిత మురో మృదు చాంగనానామ్
గ్రీవాచ కంబు నిచితార్థ సుఖాని దత్తే | అని సాముద్రిక శాస్త్రము.

తా త్ప ర్య ము

సాముద్రిక శాస్త్రము తెలిసిన బ్రాహ్మణులు నాకుఁ గొడుగు లుదయింతు
రనియు నాకు నైధవ్యము లేదనియుఁ జెప్పిరి. ఇప్పుడు నాభర్త హాతుఁ డగుటచే
నీ రెండు నసత్యము లయ్యెను. కావున జ్ఞాను లసత్యమాడిరి.

కం. క్రతుశతనిరతుం డగు సు, వ్రతికి మహిషి సత్రయాగపరుపత్నినినై
మతిఁ గందు నంచుఁ బలికిరి, హాతుఁ డగుటను రాముఁ డనృతమాడిరి జ్ఞానుల్.

అర్థములు. క్రతుశత నిరతుండు = నూలు యాగములు చేయుటయందుఁ
వ్రీతి గలవాఁడు, సువ్రతి = అలువంటి మంచి వ్రతము గలవాఁడు, మహిషి =
పట్టాభిషిక్తురాలగు భార్య, సత్రయాగపరు = బహు సంవత్సర సాధ్యమై యనేకులు
కర్తలుచేయు యాగము సత్రయాగము. అట్టియాగము చేయువాని పత్ని; ఆయజ్ఞ
సంబంధముగల భార్యను 'పత్యుర్నో యజ్ఞసంయోగే' యను పాణిని సూత్రప్రకా
రము పతి శబ్దమునకు నకార మంతాదేశమై జీప్సత్ర్యయము రాఁగాఁ బత్ని యని
రూపము.

తా త్ప ర్య ము

నేను నూలు యజ్ఞములుచేయు నభిలాష గలవానికేఁ బట్టపురాణి నగుదు
ననియు, సత్రయాగము చేయువాని పత్నినై కీర్తిఁ గందుననియుఁ జెప్పిరి. రాముఁడు
హాతుఁ డగుటచే జ్ఞాను లనృతమాడిన వారైరి.

కం. మతిమంతులు దై వజ్ఞులు, క్షితిసురు లే వినుచు నుండఁ • జెప్పిరి శుభ సం
తతిశతము నన్నుఁ గూరిచి, హాతుఁ డగుటను రాముఁ డనృతమాడిరి జ్ఞానుల్.

అర్థములు. మతిమంతులు = బుద్ధిగలవారు, దై వజ్ఞులు = అదృష్టఫలము
చెప్పఁగల జోష్యులు, శుభసంతతిశతము = అనేక శుభములు గలుగు నని.

తా త్ప ర్య ము

బ్రాహ్మణులు, పండితులు, జోష్యులు నన్ను గుఱించి యెన్నియో శుభ
ములు చెప్పిరి. రాముఁడు హాతుఁ డగుటచే జ్ఞాను లసత్యమాడిన వారైరి.

కం. అతులిత వీరవరుం డగు, క్షితిపతికిం బత్ని నగుచుఁ • జెలఁగద నని స
త్కృతి నని చెప్పిరి యయ్యో, హాతుఁ డగుటను రాముఁ డనృతమాడిరి జ్ఞానుల్.

అర్థములు. అతులిత=అసమానమైన, వీరవరుడు=వీరులందు శ్రేష్ఠుడు. క్షీణిపతికిన్=రాజునకు, సత్కృతిని=పుణ్యాత్మురాల వని.

తాత్పర్యము

అసమానవీరులందు శ్రేష్ఠుడగు రాజునకు నేను భార్యనగుదునని, పుణ్యాత్మురాలని బ్రాహ్మణులు చెప్పిరి. రాముడు హతుడగుటచే జ్ఞాను లసత్య మాడిన వారైరి.

ఉ. పాదములందు నే కమలపాణికి గ్రాలునో యట్టి పద్మరేఖాది సువిహ్నా సంవయము లా తరళాక్షి నరేంద్రు పత్నియై శ్రీదయవాఱఁ బొందు నభిషేకముఁ బట్టముతోడ, నక్కటా నా దురదృష్ట మిట్టివియు ల నాశములయ్యె నిరర్థకంబులై. ౯౮౭

అర్థములు. కమలపాణికిన్=కమలమువంటి యెఱ్ఱని యుజచేతులు గలదానికి, పద్మరేఖాది=పద్మమువంటి రేఖలు మొదలయిన గుర్తులు, శ్రీ = సంపద, దయవాఱన్=అతిశయింపఁగా, దురదృష్టము=దౌర్భాగ్యము, నిరర్థకంబులై=వ్యర్థములై.

తాత్పర్యము

కమలమువంటి యరచేయిగల యే శ్రీ పాదములందు నాకుఁగల పద్మరేఖలు మొదలగు శుభరేఖలు గలవో యా శ్రీ రాజపత్నియై భర్తతోడఁ బట్టము కట్టుకొని యభిషేకము నొందును. దాని సంపదయు నభినృద్ధి పొందును. అయ్యో! నాదౌర్భాగ్యదశ, యిట్టి ప్రసిద్ధములైనవి కూడ వ్యర్థములైనపుడు బ్రాహ్మణులసత్యమాడి రననేల ?

చ. తరుణులు లక్షణంబు లెని * దాల్చుటచేతను భాగ్యహీనలై ధర విధవాత్వ మందుదురొ * తత్కలుషాంకము లందు నొక్కటేన్ బొరయదు, నిట్టి దుస్థితిని * బొందుట యెట్టులో? భద్రలక్షణో త్కరములు పద్మ చిహ్నములు * కార్యములేమి యడెట్లొదైనమా. ౯౮౮

అర్థములు. భద్ర లక్షణోత్కరములు=శుభచిహ్నముల సమాహములు, పద్మచిహ్నము=పద్మాకార రేఖల గుర్తులు, కార్యములేమి=ఫలింపకపోవుట.

తాత్పర్యము

నిట్టిచిహ్నము ధరించిన శ్రీలు భాగ్యహీనులయి విధవలగుదురని చెప్పఁ బడెనో యిట్టి చిహ్నములం దొకటియైన నాయందు లేదు. నాకేల యిట్టి దుస్థితి వచ్చెను? నాయందు శుభకరములైన పద్మచామరాది రేఖలు గలవు. అవి వ్యర్థములై యేల పోయెను ?

‘విధవా విపులేన ప్యాద్ధిర్ఘాంసుషేన దుర్భగా’

కాలి బొటనవ్రేలు వెడల్పుగ నుండిన విధవ యగును. మిక్కిలి పొడవుగ నుండిన దరిద్రురాలగును.

'పరస్పరం సమారూఢాః - సాదాంగుశ్శ్యో భవంతిచేత్
 హత్వా బహూ నపి పతీన్ - పరప్రేమ్యా తథా భవేత్
 యస్యాః కనిష్ఠికా భూమిం - స గచ్ఛంత్యాః పరిస్సృశేత్
 సా ద్రుతం స్వపతిం హత్వా - జారేణ రమతే పునః
 అనామికాచ మధ్యాచ - యది భూమిం ససంస్పృశేత్
 పతిద్వయం నిహంత్యాద్యా చాపరాతు పతిత్రయమ్' ||

కాలి ప్రేల్మోక దానిమీఁద నొకటి యెక్కి యుండిన అనేక పతులను జంపి పరపురుషునిచేఁ దీసికొని పోఁబడును. నడచు నపుడు చిటికెనప్రేలు భూమినిదాఁక కుండిన తన మగనిఁ జంపి జారునితోఁ గ్రీడించును. దానికిఁ బ్రక్కది యగు ననామిక ప్రేలు నేలను దాఁక కుండిన నిద్దలు పతులను జంపును, నడిమిప్రేలు తాఁక కుండిన ముగ్గురు పతులను జంపును.

“ఏకరోమా రాజపత్నీ ద్విరోమాఽతి సుఖాన్వితా,
 త్రిరోమా రోమకూపేషు భవే ద్వైధవ్య దుఃఖభాత్”

ఏకలందు రోమకూపములందు నొక రోమ ముండిన రాజపత్ని యగును. రెండు రోమము లుండిన సుఖవంతురా లగును. మూఁడు రోమము లుండిన వైధవ్య దుఃఖ మనుభవించును.

“వైధవ్యం రోమశైధ్యక్తం దౌర్భాగ్యం చిపిటై రపి”

తోడలయందు వెండ్రుక లుండిన విధవ యగును. చప్పటగా నుండిన దౌర్భాగ్యవతి యగును.

“వివతా చిపిటా దీర్ఘా నిర్మాంసా శకటాకృతిః

ప్రాస్యరోమయుతా నార్యా దుఃఖ వైధవ్య సూచకాః”

మొల (నడుము క్రింది భాగము) వంగినదియు చప్పిగను పొడవుగను మాంస హీనముగను శకటాకారముగను పొట్టిగను రోమములు గలదిగను నుండిన విధవయగును.

“కురంగఖురహాపో య శ్చుశ్లీకోటర సన్నిభః

రోమశో వివృతాస్యశ్చ దృశ్యనాసోతిదుర్భగః.”

లేడియమగువంటి రూపముగలదియు, ప్రాయ్యిశ్లోష్టవలె నుండునదియు, రోమములచే దల్లమైనదియు, ముఖము తెఱచుకొని యుండునదియు, దృశ్యనాసయు నగు భగము దౌర్భాగ్య సూచకము.

‘శంఖావరో భగో యస్యా - స్సా గర్భ మిహ నేచ్ఛతి’

శంఖావ రమువంటి సుడిగల భగము గర్భమును గ్రహింపఁ జాలదు.

‘వంశవేతస ప్రతాభో ఘనరోమాఘ నాసీకః

వికటః కుటిలాకారో లంబగల్లస్తథాఽశుభః.’

వెదురాకు, ప్రబృలియాకు, వీని యాకారముగలిగి ఘనమైన రోమములు గల నాసిక కలిగి హెచ్చు తక్కువయై వంకరలై వ్రేలాడుచున్న పార్శ్వస్థానములు గల భగము అశుభప్రదము.

‘భగస్య జాలం జఘనం విస్తీర్ణం తుంగమాంసలమ్
మృదులం మృదురోమాధ్యం దక్షిణావర్త పీడితమ్
వామావర్తంచ నిర్మాంసం భుగ్నం వైధవ్యసూచకమ్.’

భగమునకుఁ బార్శ్వదేశము విశాలముగను, ఉబికిన మాంసము గలదిగను మెత్తగను మెత్తని రోమములతోఁ గూడినదిగను దక్షిణపు సుడిగలదిగ నుండిన శుభసూచకము. ఆ ప్రదేశము మాంసము లేక వంగినదై యెడమసుడి కలిగి యుండిన వైధవ్యము కలుగును.

‘మధ్యే క్షామాచ సుభగా భోగాఢ్యా సవశ్రితయా.’
నడుమ సన్నమై మూఁడు మడతలతోఁ గూడియుండిన సాభాగ్యవంతు రాలును ఐశ్వర్యభోగ్యములు గలదియు నగును.

‘ఋజ్వీ తస్వీచ రోమాఢీ యస్యా స్నా శ్శ్మనర్మభూః
కుటిలా కపిలా స్థూలా విచ్ఛిన్నా రోమరాజికా
చార్యం వైధవ్య దార్భాగ్యే విదద్యా దిహ యోషితామ్.’

నూగారు వంకర లేనిదిగను, నూక్కుముగ నుండిన సుఖము శ్రీతియు గలదై యుండును. వంకరై కపిల వర్ణము గలిగి స్థూలమై నడుమఁ దెగియుండిన శ్రీ దొంగయు, నిర్భాగ్యురాలును, విధవయు నగును.

‘విస్తీర్ణహృదయా యోషా పుంశ్చలీ నిర్దయా తథా
ఉద్భిన్నరోమ హృదయా పతిం హంతి వినిశ్చితమ్
అష్టాదశాంగుళేతత మురః పీవర మున్నతిమ్
సుఖాయ దుఃఖాయ భవే ద్రోమశం విషమం పృథు.’

విశాలవక్షస్థలముగల శ్రీ వ్యభిచారిణియై నిర్దయు రాలగును. అొమ్ము నందు పైకి స్పష్టముగాఁ దెలియుచున్న రోమములుగల శ్రీ పతిని జంపును. పదు నేనిమిది యంగుళముల వైశాల్యము గలిగి బలిసియుండిన సుఖప్రదము. రోమములు హెచ్చు తక్కువగ నున్న దుఃఖకరము.

‘ఘనా వృత్తైసమా వీనా దృఢా శస్తా పయోధరా
స్థూలాగ్రా విరళౌ శుష్కా వామోయాణాం న శర్మదా.
దక్షిణోన్నత వక్షోజా పుత్రిణీ వ్యగ్రజా మతా
వామోన్నతకుచా సూతే కన్యాం సాభాగ్య సుందరీం
పీవరాస్యో సాంతరాళౌ పృథూసాంతౌ నశోభనా
మూలే స్థూలా క్రమ కృశా వ్రగే తీక్ష్ణా ప్రశస్తకా

సదృశం చూచుక యుగం శస్తం శ్యామం సువర్ణులం
అంతర్మగ్నంచ దీర్ఘంచ కృశం క్షేళాయ జాయతే.

చన్నులు పెద్దవిగను, వట్టువగను, సమానములుగను, బలిసినవిగను, దృఢముగ నుండినఁ బ్రశస్తములు. మొవలు లావుగను, ఎడముగను, ఎండినవిగ నుండిన సుఖమీయవు. కుడి చ న్నెత్తై యుండిన మంచి కొడుకును గనును. ఎడమ చన్నెత్తై యుండిన మంచి సుందరి, భాగ్యవతి యగు కూతును గనును. కొనలు బలువు, రెండు స్తనములకు నడుమ నెడము, స్తనములకొనలు లావుగనుండట, స్తనముల యంత ప్రదేశములు లావుగ నుండట ప్రశస్తగుణములు కావు. మొదట లావుగను క్రమముగ సన్నముగను మొవలు ఊళ్లుముగనుండిన ప్రశస్తములు, చనుముక్కులు సమానములుగను, గుండ్రములుగను, నల్లగనుండిన శుభము. లోనముడుచుకొనినవి పొడవైనవి కృశించినవి యగు చనుముక్కులు దుఃఖకరములు.

“వక్రౌ స్థూలా చ రోమాఢ్యా యది వైధవ్య సూచకౌ
నిగూఢనంధీ శస్తాగౌ శుభా వంసౌ సుసంహతౌ
వైధవ్యదౌ సముచ్ఛాగౌ నిర్మాంసౌ వతిదుఃఖదౌ”

వంకర గలిగినవియు, లావైనవియు, రోమములు గలవి నగు భుజ శిరస్సులు వైధవ్యము కలిగించును. గూఢములగు సంతులు గలవియు, ప్రశస్తమైన కొనలు గలవియు బాగుగ నూడినవి శ్రేష్ఠములు. కొన లెత్తై యుండిన వైధవ్యము ప్రాప్తించును. మాంసరహితములైన యెడల దుఃఖకరములు.

“విధవా బహురేఖేణ విరేఖేణ దరిద్రిణీ”

అటచేతియందు గీతలు విస్తరించి యుండిన విధవ యగును. గీతలు లేకుండిన దరిద్రురాలగును.

‘అంగుష్ఠములాలాన్నిర్గత్య రేఖా యది కనిష్ఠికామ్
యది సా పతిహంత్రీ స్వాస్య ద్వారత స్తాం వివర్ణయేత్.’

అంగుష్ఠ మూలమునుండి ప్రారంభించి చిటికెనవ్రేలివరకు రేఖ యుండిన మగనిని జంపునది యగును. దానిని వర్జింపవలయును.

స్థూలగ్రీవాచ విధవా హ్రాస్వగ్రీవాచ కింకరీ
వంధ్యాహి చిపిటగ్రీవా కుబ్జగ్రీవాచ దుఃఖభాక్.’

మెడ స్థూలముగ నుండిన విధవ యగును. పొట్టిగానుండిన దాని యగును. చప్పటి మెడయుండిన గొడ్డురాలగును. మఱుగుజ్జుగానుండిన దుఃఖమునుభవించును.

‘శ్యామ స్థూలోఢరోష్ణ స్వాస్య ద్వైధవ్య కలహాప్రియః’

పెదవి నల్లగ లావుగ నుండిన వైధవ్యము, కలహమును కలుగఁజేయును.

‘అధస్తా దధికై ర్దంతై ర్మాతరం భక్షయే త్సుటమ్
పతిహీనాచ వికలైః కులటా విరళై ర్భవేత్.’

క్రిందివరుస దంతము లెక్కువగా నుండినఁ దల్లి లేనిదగును. విటిగినవిగను పొచ్చుతిగ్గులుగ నుండిన పతిలేని దగును. ఎడములు కలవైన జారిణి యగును.

—* సు ఘ్న —*

శ్లో. శిరసో దక్షిణావర్తా పితరం హంతి కస్యకా
వామేచ జననీం హంతి తివర్షాభ్యంతరీప్తనే ।
స్తనద్వయే యదావర్తో యస్యాస్సాఽపతికా భవేత్
ముఖావర్తా భవం హంతి భుజావర్తా ప్రతివ్రతా ।
ఉదరే శ్వశురం హంతి లలాటే హంతి దేవరం
యా నారీ చూచుకావర్తా సా భవేత్పరగామినీ ।
కర్ణమూలే యదావర్తా శీర్షావర్త ద్వయం భవేత్
కించిత్సేభాగ్య మాప్నోతి సా కన్యా విధవా భవేత్ ।
భ్రువోర్మధ్యే భ్రువోఽప్యుగ్మే సాదావర్తా స్తథాస్త్రియః
విధవా జారిణీ వా స్యా ద్రుమణంచ యథేచ్ఛయా ।
త్రీణ్యవర్తాః ప్రదృశ్యంతే లలాటే చోదరే కచా
శ్వశురం చైవ భర్తారం హన్యా త్సా దేవరం క్రమాత్ ।
భుజమధ్యే యదావర్తం సమం మధ్యేచ సంస్థితం
ప్రదక్షిణం భవేత్తచ్చ ధనపుత్ర ప్రవర్ధనం ।
జాను ద్వయే యదావర్తో గుల్ఫావర్తోఽప్రదక్షిణః
దుశ్శీలా భ్రమతే నిత్యం పరపుంసీ రతా భవేత్ ।
పాణ్యోః ప్రదక్షిణావర్తాః ధర్మా వామా సశోభనా
నాభౌ శ్రితశ్శీరసినా, దక్షిణావర్త ఉరీతః ।
సుఖాయ దక్షిణావర్తః, పృష్ఠవంశస్య దక్షిణే
అతః పృష్ఠం నాభిసమం, బహ్వయః పుత్రవర్ధనం ।
గుహ్యవర్తా యదా నారీ, పరపుంసీరతా భవేత్
రాజపత్న్యః ప్రకాశశ్చ, భగవారో ప్రదక్షిణః ।
సచేచ్ఛకటభంగీ స్యా, త్రత్సాపత్యవినాశనః
స్యాతా ముదర దేశేచ, పృష్ఠావర్తా సశోభనా ।
ఏకేన హంతి భర్తారం, భవే దన్యేన పుంశ్చలీ
కంకగో దక్షిణావర్తో దుఃఖవైధవ్య హేతుకః ।
శీర్షికేవాథ లలాటేనా త్యాజ్యా దూరా త్రప్రయత్నతః
ప్రదక్షిణో వా నామా వా రోష్ట్రా మావర్తకా స్త్రియః ।
ఏకోవా మూర్ధని చ్చావా దశాహాధంతి సా పతిం

సుస్తా పరస్పరం యాతు దంతాన్ కటకటాపయేత్
సులక్ష్యాపి నసా శస్తా వివాహే కుంభనంభవ |

శిరమున కుడి సుడియుండిన తండ్రియు, ఎడమ సుడి యుండిన తల్లియు లేని దగును. స్తనమునందు సుడియుండిన మూఁడు సంవత్సరములలో తల్లి మరణించును, స్తనద్వయమున సుళ్ళుండిన పతిహీనురాలగును. ముఖమునందు సుడి యుండిన మగని జంపును. భుజములం దుండిన పతివ్రత యగును. కడుపునం దుండిన మానుగారిని జంపును. నుదుట నుండిన మఱఁదిని జంపును. చను మొనలయం దుండిన అంకులాడి యగును. చెవుల మొదట రెండు సుళ్ళును, శిరమునందు రెండు సుళ్ళును ఉండిన కొంచెము సౌభాగ్యమును పొంది విదప విధవ యగును. కనుబొమల నడుమను రెండు కనుబొమల యందును పాదముల యందును సుళ్ళుండిన విధవయు జారీణియు యథేచ్ఛముగఁ దిరుగునదియునగును. లలాటము-పొట్ట-కటిప్రదేశము వీనియందు మూఁడేసి సుళ్ళుండిన మగఁడు, మామ, మఱఁది వీరిని చంపునది యగును. భుజమధ్యమునందు సమముగ ప్రదక్షిణాకారముగ నుండిన ధనమును గొడుకులను గలిగించును. రెండు మూఁకాళ్ళయందును చీలమండల యందును అప్రదక్షిణమగు సుడియుండిన నెల్లప్పుడు దుస్స్వభావము గలిగి పరపురుషాసక్తురాలయి తిరుగునది యగును. చేతులయందు సుడులు ప్రదక్షిణ ముగ నుండిన ధర్మముగలిగి యుండును. ఎడమ సుళ్ళుండిన నశుభకరము. బొడ్డు నందుమ తొమ్మునందును వెన్నెముకకు దక్షిణ పార్శ్వమునను కుడిసుడి యుండిన సుఖము ఆయుష్యము పుత్రసంతానము కలుగును. గుహ్యమునందు సుడియుండిన పరపురుషులను గూడునది యగును. భగవంతునియందు ప్రదక్షిణమగు సుడియుండిన రాజపత్ని యగును. అదియే శకటాకారముగ నుండిన పుత్రనాశముగలదియగును. కడుపునందును వీఁపునందును రెండు సుళ్ళుండిన పతిని జంపునదియు అంకులాడియు నగును. కంఠమునందు కుడిసుడి యుండిన వైధవ్యముగలదియగును. శిరమునందును లలాటమునందును సుడులుండిన వట్టి స్త్రీని విడువవలయును. శిరస్సునందు కుడి యెడమ సుళ్ళలో ఒకటిగాని రెండుగాని వెండ్రుకలతో తిరిగియుండిన పది దినము లలో మగనిఁ జంపును. నిద్రించునపుడు దంతములను కటకట కొఱికెడు స్త్రీ సుల క్షణవతియైనను పురుషునకు వివాహమునకుఁ దగదు. ఇట్టి దుష్టచిహ్నములు తన యందు లేవనిచెప్పి తనయందున్న శుభలక్షణములు చెప్పుచున్నది.

నీ. సమములునలుపులు * సన్నముల్ చికురముల్, కనుబొమల్ రెండును * గలయఁబడవు
రోమహీనములు వ * త్రువలు నాజంఘలు, పలుచా లెడములేక * కలిసినదియుఁ
గఁఁతలు నేత్రముల్ * కరచరణంబులు, నూరులు గుల్ఫంబు * లుబ్బు గలవు
నిద్దముల్ గుండ్రముల్ * నెఱినమంబులుగోళ్లు, లురుప యోధరములొం * పొంటి

తే. మగ్నములు చనుముక్కులు * మఱియు నాభి
 యుబ్బుప్రక్కలు లోతును * నొసరినదియుఁ
 బ్రక్కలును తొమ్ము నుబ్బునఁ * గ్రాలు నాదు
 నవయవద్యుతి మణినిభ * మై తనర్చు.

అర్థములు. చికురముల్ = తల వెండ్రుకలు, జంఘలు = పిక్కలు, గుల్ఫములు = చీల మండలు, పయోధరములు = చన్నులు, అవయవ ద్యుతి = అంగముల కాంతి, మణినిభమై = రత్న కాంతివంటి కాంతి గలది.

తా త్ప ర్య ము

నా తల వెండ్రుకలు సమానములుగ నీల వర్ణములుగ నన్నగా నున్నవి. కనుతొమ్ములు రెండును నొక దానితో మఱియొకటి కలియక యున్నవి. నా పిక్కల యందు వెండ్రుకలు లేవు. గుండ్రముగా నున్నవి. నా దంతములు నడుమ సందులేక యన్నియుఁ గలిసియున్నవి. కణఠలు కన్నులు కాళ్ళు చేతులు తొడలు చీల మండలు బలిసియున్నవి. గోళ్ళు నునుపులై గుండ్రములై సమములై యున్నవి. స్తనములు పెద్దవై యొకదాని నొకటి నొరసికొని యున్నవి. చను ముక్కులు నిట్ట పొడిచికొని యండక లోపలికి ముడుచుకొని యున్నవి. నాభి ప్రక్కలం దుబ్బు గలిగి లోతై యున్నది. ప్రక్కలు తొమ్ము ఉచ్చియున్నవి. నా యవయవముల కాంతి రత్న కాంతిబోలి యున్నది.

కం. మృదువులు తనూరుహంబులు, పదతలములుఁ గాలివ్రేళ్ళు * బాగుగధరణీ
 పదమున నానుట భద్ర, ప్రదచిహ్నము లనుచు నన్నఁ * బలికిరి పెద్దల్.

అర్థములు. తనూరుహంబులు = వెండ్రుకలు, మృదువులు = మెత్తనివై యున్నవి.

తా త్ప ర్య ము

నా తల వెండ్రుకలు మృదువులుగా నుండుట నా కాలివ్రేళ్ళు కాలి యడుగు ప్రదేశములు నడచునప్పుడు బాగుగ నేల నానుట యివి శుభచిహ్నము లని నన్ను గుఱించి పెద్దలు చెప్పిరి.

కం. ఎఱుపులు నిరంతరంబులు, మఱియు సమగ్రయవరుచులు * మత్కరపదముల్
 చిఱునగు కల దని కన్యల, గుఱుతు లెఱుక కలుగు విప్రకోటులుపలికెన్.

అర్థములు. మత్కరపదముల్ = నా చేతులు కాళ్ళు, నిరంతరంబులు = వ్రేలికి వ్రేలికి నడుమ సందు లేనివి, సమగ్రయవరుచులు = సంపూర్ణ యవకాంతులు గలవి.

తా త్ప ర్య ము

నాయఱకాళ్ళు నఱచేతులు ఎఱ్ఱని కాంతిగలవి. వ్రేలికివ్రేలికి నడుమ సందు లేకు. పూర్ణమైన యవల కాంతిగలవి. ముఖమునం దెప్పుడు చిఱునవ్వుండును. ఇవి

యన్నియు శుభప్రదము లని కన్యకల లక్షణము లెఱిగిన బ్రాహ్మణులు చెప్పి యుండిరి.

తే. అవని దేవులు పలికి రేనాధిరాజ్య మందుఁ బతితోడ నభిషేకమందఁ గల నటంచుఁదత్సర్వమును వ్యర్థమయ్యె నాదు, భాగ్యహీనతఁ దత్సూక్తిభంగమందె.

అర్థములు. అవని దేవులు = బ్రాహ్మణులు - స్వర్గముననుండు దేవతలఁ జెప్పనపుడుమాత్రమే దేవశబ్దమునకు బహువచనరూపములేదు. సు.వ్యా.తత్సమ ౬౦-సూత్రము.

తా త్ప ర్య ము

బ్రాహ్మణులు నేను గొప్ప రాజ్యమందు నాభర్తతోడఁ బట్టాభిషేకమందఁ గలనని చెప్పిరి. అది యంతయు వ్యర్థమయ్యెను. నా నిర్భాగ్యదశవలన బ్రాహ్మణ వాక్యము కూడ భంగమయ్యెను.

కం. శోధించి జనస్థానము, సాధించి మదీయవార్త * జలనిధి బలిమి
రోధించి గోష్పదంబున, బాధింపఁబడిరి మఱఁది * ప్రాణేశ్వరుఁడున్. ౯౯౩
అర్థములు. శోధించి = వెదకి - రోధించి = అడ్డకట్టి - గోష్పదంబున = అల్పమునందు.

తా త్ప ర్య ము

నా నిమిత్తమై జనస్థానమంతయు వెదకి నే నెచ్చట నుండునది తెలిసికొని సముద్రమున కనకట్ట కట్టి యింతటి కష్టసాధ్యకార్యములు చేసియుఁ గడపట నింద్రజిత్తు మాయ యను నావుగిట్లంత ప్రదేశమును దాఁటుటయందు మఱఁది, భర్తయిరువురు బాధ చెందిన వారైరి.

సీ. వారుణాశ్రుంబును * వాయవ్యబాణంబుఁ, బావకాశ్రుంబును * బ్రహ్మశిరము
నైందాశ్రు మాదిగా * నభిలాశ్రుమండలి, వీర లెఱిగిన * వార మఱియు
రామునికంటికి * రణమునఁ బ్రతిపంధి, యగపడి యసురుతో * నరుగలేడ
యతఁ డెంతటిమనోజువాఁడ్యుఁ డనియు నట్టి; వీరులఁ బర్వత * వైరినిభుల

తే. నిఱుముకొని మాయ మఱుగుననింద్రజిత్తు, దిక్కులేకుండు నాకిలదిక్కుగాఁగ
నున్న రాముని లక్షణుఁ యుద్ధవీధిఁ, బిలుకుమార్చెను నిం కేమితలఁప వచ్చు.

అర్థములు. బ్రహ్మ శిరము = ఇది యొక గొప్ప యశ్రుము. ఇది పుట్టిన వారిని బుట్టఁబోవువారిని తల్లి కడుపులో నున్నవారిని కాన వచ్చిన వారిని కాన రానివారిని నందఱఁ జంపఁగలిగిన యశ్రుము. దీనినే యశ్వత్థామ పరీక్షిత్తువైఁ బ్రయోగించినది. దీనిని బ్రయోగించి యుండిన లంక సంతయు భస్మము చేసి యుండును. అప్పుడు నిరపరాధులు యుద్ధము చేయనివారు పిల్లలు వృద్ధులు స్త్రీలు నందఱుఁ జచ్చి యుందురు. కనుచాటు వారిని గొట్టుట రామునికి సమ్మతము గాదు. కావున నా దివ్యాశ్రుములఁ బ్రయోగింపఁ లేదు. ప్రతిపంధి =

విరోధి, మనోజవాఘ్యుడు = మనస్సు పోవునంత వేగముతోఁ బోవఁగల గొప్ప వాఁడు. దీనివలన మనోవేగమున కంటె వేగముగ రామబాణము పోఁగలదని భావము. పర్యతవైరి నిభులన్ = ఇంద్రసమానులను, ఇణుముకొని = డాఁగికొని, పిలుకు మార్చెను = చంపెను.

కా త్ప ర్య ము

వారుణాశ్రుము వాయువ్యాశ్రుము ఆగ్నేయాశ్రుము బ్రహ్మశిరోనామకాశ్రుము, ఇంద్రాశ్రుము లోనుగా సమస్తాశ్రుములు వీరు తెలిసినవారే. ఏయశ్రుము ప్రయోగించినను శత్రువులు నాశమైయుండుదురు. అట్లెల వీరు చేయలేదో! అస్త్రముల దాఁకఁబోవలయునా? రామచంద్రమూర్తి కంటికి నగపడి శత్రువనువాఁడు మనోవేగము గలవాఁడైనను ప్రాణముతో మరలఁ బోలేడు. ఆశౌర్య మేమాయెనో? ఎదుట నిలఁబడి యద్ధము చేయలేక చాలుగా నుండి కొట్టువాఁడు పిఱికి వాఁడే కదా? అట్టివానిని గొట్టరాదని యూరకుండిరి కాబోలు. అది యెఱిఁగి యింద్రసమానులగు వీరిని మాయచాలున నుండి యింద్రజిత్తు దిక్కులేని నాకు దిక్కుగా నుండువారిని రామలక్ష్మణులను వధించెను. దీని కేమని యనుకొనవలయును?

కం. రాముఁడు తమ్మునితోఁ రణ. భూమిం దెగిపడుట కాలమున కతిభారం జేమెయిఁ గలుగదు దైవం, బే మేలుం గీడుఁ గూర్చుపేతువు జగతిన్.

కా త్ప ర్య ము

రామచంద్రమూర్తి యంతటివాఁడు తనయంతటి తమ్మునితోడ యద్ధభూమి యందు సురణించుటచేఁ గాలమునకు నసాధ్యమైనది లేదనుట సత్యము. ఇంతటి యసాధ్యకార్యము కాలము తప్ప మఱియేదియుఁ జేయఁజాలదు. మేలుగాని, కీడుగాని జేయుటకు దైవమే కారణము, కాని పౌరుషము కాదు. లోకమునందంతకంటెఁ బౌరుషవంతులు లేరు. పురుషకారము చేయగలవారు చేసినవారు లేరు. దైవబలము దుర్బలమై నపుడు సర్వము వ్యర్థమయ్యెను. ఈనీతి రామాయణమునఁ బలుమాఱు బోధింపఁబడెను.

కం. రామునకు సంత వగవన్, సౌమిత్రికి సంత వగవ + జననికి వగవన్
నా మాత్ర కేడ్వఁ గౌన,ల్యామహిత తపస్వినికి నలందురుదానన్. ౯౯౬

అర్థములు. అలందురుదానన్ = దుఃఖించెదను - అంత = కౌసల్య కేడ్చినంత వికేషముగ.

కా త్ప ర్య ము

కౌసల్యకుఁ గలిగిన పుత్రశోకమునకై దుఃఖించి సంత రామునకై నేను దుఃఖింపను. ఆయన కర్మ మాయన యనుభవించెనని తలఁతును, అన్న నిమిత్తమై వచ్చి నిష్కారణముగ నిట్టి యపమృత్యువు పాలాయెఁగదా యని లక్ష్మణునకు నేను

విశేషించి దుఃఖంపను. అదియును నాయన బుద్ధిపూర్వకృతమే. నా నిమిత్తమున నన్నుఁజెంచి పెద్దచేసిన యద్దుమద్దు చూచిన నా తల్లికి నింత దుఃఖము వచ్చెనని యామెకై దుఃఖంపను. నా కిటువంటి కష్టదశ ప్రాప్తింఁచెఁగదా యని నాకై నే నేడ్వను. 'అవశ్య మనుభోక్తవ్యం, ఫలంకర్మ శుభాశుభ'మృద్ధి సహించెదనుగాని మహాతపస్సులు ఏండ్లకొలఁది ధారపోసి 'కొడుకో కొడుకో' యని కలవరించి యింతటి గొప్ప వానిని గని, 'యీనగాచి నక్కలపాలు చేసినట్లు నిష్కారణముగఁ గొడుగు నిట్లు కావని దేశమునఁ బోఁగొట్టుకొనిన యేకపుత్రికకు కౌసల్యకై దుఃఖంఁచెదను. ఈవార్త వినినవి యామె కడుపులో నెట్లుండునొకదా! ఈ కాలమునందలి యత్తలు కోడంఁడు నీతాదేవి యధిప్రాయమును మనస్సునం దుంచుకొందురుగాక. కౌసల్యకు నీతాదేవియం దెంత ప్రీతి లేకున్న నామె యిట్టిమాటలు చెప్పునా? కనుకనేకదా 'కన్నతల్లికి మిన్న కరుణన్ లాలించు సత్తగారా' యని యేడ్చెను. కం. ఎప్పుడు వ్రత మీడెరునో, యెప్పుడొకో కనుదు నీత * నే రామునితో నొప్పెడి లక్ష్మణుని మది, నెప్పుడుఁ జింతించుఁ ద్రోవఁలెదురుంజూచున్.

తాత్పర్యము

కౌసల్యనిమిత్తమై విశేషించి దుఃఖించుటకుఁ గారణము చెప్పుచున్నది. వన వాసవ్రత మెప్పుడు ముగియునాయని దినము లొక్కొక్కటిగా లెక్కించుచు నేను నీతన్న రామునితోఁగూడియుండు లక్ష్మణు నెప్పుడు చూతునాయని సర్వదా చింతించుచుఁ ద్రోవఁ లెదురుచూచుచుండును. అట్టి దీ వార్త వినిన నెట్లు ప్రాణము నిలుపఁగలదు. నీతాలక్ష్మణులతోడి రాముని నెప్పుడు చూతునాయని కాదు, కౌసల్య యెదురు చూచునది. ప్రాణాన్యము రామున కీయలేదు. నీతను లక్ష్మణుని తరువాత రామునిఁ జూడఁగోరెనని ప్రాణాన్యము తనకు లక్ష్మణునకుఁ జెప్పు కొనెను. ఇట్లు చెప్పుటచే దన కన్న కొడుకు రామునియందుండు ప్రీతికంటె నీతాలక్ష్మణుల యందుఁ గౌసల్యకుఁ ప్రీతి మెండని భావము.

—* త్రిజట నీతాదేవికి శ్రీరామలక్ష్మణులు జీవించియున్నారని చెప్పుట *—

చ. అని విలపింపఁగా త్రిజట * యానతిఁగాంచి వచించె నేల యా వనజదలాక్షి యేడ్చెదు భవత్పుత్రి ప్రాణాయతుండ, దుఃఖమున్ గొనకుము, రామలక్ష్మణులు * గూల రటంటకు గొప్ప హేతువుల్ వినిచెద విన్ను నేఁ గనినవిన్ మును నాకు నెఱుంగ నైనవిన్.

అర్థములు. ప్రాణాయతుండ = ప్రాణముతో నున్నవాడే, కనినవిన్ = కనినవియును, ఎఱుంగ నైనవిన్ = ఎఱుంగ నైనవియును.

తాత్పర్యము

ఈ ప్రకారము నీతాదేవి దుఃఖంపఁగాఁ త్రిజట యామెను జూచి యిట్లు

చెప్పెను. ఏలమ్మా నీ విట్లు దుఃఖించెదవు. నీ భర్త మరణించినవాఁడు కాఁడు. ప్రాణముతో నేయున్నాఁడు. కావున నీవు దుఃఖంపకుము రామలక్ష్మణులు మరణింప లేదనుటకుఁ బూర్వము నేను జూచినవియు, నాకుఁ దెలిసినవి చెప్పెద వినుము. నీ పతి హతుఁ డాయెఱాఁభటుల ముఖంబులఁ, గనలును ముదమేమిఁకానఁబడదు పుష్పకం బను పేరిఁవ్యోమయానము దివ్య, మిది వీరు తెగిన నిశ్చిందుఁగొనదు హతవీరసైన్యంబుఁహతనావికతరి నా, నుత్సాహ మెడలి నిశ్చయము మగు నీ నేన భయ మింతియెఱుగక, కలఁగక రాఘవులను లెస్సఁరక్ష నేయు తే. నిన్ని తెలిపితి నీ మీఁదఁనెనఁగుప్రీతి, భద్రకారణచిహ్నముల్ పడఁతియెఱిఁగి నానుడిని విశ్వసింపుముఁచూను వగవు, నన్నదమ్ములు బ్రదికియఁయున్నవారు. అర్థములు. కనలు = కోపము, ముదము = సంతోషము, హతవీర సైన్యంబు=చంపఁబడిన వీరులు గలనేన, హతనావిక తరినా=చంపఁబడిన యోధ మాలిమిగల నావ యన్నట్లు, నిరుద్యమము = ప్రయత్నహీనము, భద్రకారణ చిహ్నముల్ = శుభమునకుఁ గారణములైన గుర్తులు.

తాత్పర్యము

ప్రభువు మరణించెనేని యతని భటుల ముఖములందుఁ గోపము గాని సంతోషముగాని గానఁబడదు. ఇది నేను ముందుచూచిన విషయము. ఇచ్చటనో వానర వీరుల ముఖములందుఁ గోపము సంతోషము గానవచ్చుచున్నది. ఇక నాకుఁ దెలిసిన విషయము చెప్పెద విను. ఈ పుష్పకము దివ్యవిమానము. ఇది భర్త మరణించిన దానిని మోయదు. నీ భర్త మరణించి యుండనా నిన్నిది మోసియుండదు. కావున నీ భర్త మరణింపలేదు. వీరులు చచ్చిన నేన, యోధమాలిమి చచ్చిన పడవవలె నుత్సాహముచెడి ప్రయత్నము నేమియుఁ జేయదు. వానరులు వృక్షహస్తలై యుద్ధమునకు సిద్ధపడియున్నారు. ఈ వానరనేన భయ మనునది కొంచెమైన తెలియక కలఁత పడక రామలక్ష్మణులను కాపాడుచున్నారు. వారు మరణించియే యుండిన నీ కావల? నీయందు నాకుండు ప్రీతిచే శుభకారణములైన లక్షణము లన్నియు నీకుఁ దెలిపితిని. ఇవి తెలిసికొని నామాట నమ్ముము. వ్యసనము మానుము. అన్నదమ్ములు ప్రాణముతో నున్నారు. మరణింపలేదు.

కం. ఆదినది లేదు కల్లల, నాడఁగఁ బోనింక నెప్పు • డంబుజనేత్రా !

యోధకు నా మది కెక్కితి, చేడియ చారిత్రసఖ్య • శీలత్వములన్. ౧౦౦౦

అర్థములు. కల్లలన్ = అసత్యములను, ఓడకు=భయపడకుము, నామది కెక్కితివి=నాకు సంతోషము కలిగించిన దాన వైతివి, చారిత్ర=నడవడి చేతను, సఖ్య = స్నేహము చేతను, శీలత్వమునన్ = పాతివ్రత్యము చేతను, చరిత్రమే చారిత్రము. (ఇది సరక, పురుషాది శబ్దములవంటిది.

తా త్ప ర్య ము

నీతా దేవీ ! నేనింతవఱ కసత్యమాడిన దానఁగాను. ఇఁక మీఁద నేనాడఁ బోవునదిలేదు. భయపడకుము. నామాట నమ్ముము. నీ నడవడి చేతను స్నేహము చేతను పాతివ్రత్యము చేతను నాకు మనస్సునకు నంతోషము కలిగించితివి. నిన్ను మెచ్చుకొంటిని కావునఁ జెప్పితిని.

ఉ. జానకీ వీరి గెల్వఁగ న * సాధ్యము నేంద్రసురాసురాళికిన్

మానితభద్రచిహ్నములు * మానమిఁ గాంచి వచింతు వారి నె

మ్మేనులవైఖరుల్ గనుమి * మెల్ల న మూర్ఛ నలంగి యుండియున్

మానదు నైజలక్ష్మి, ద్యుతి * మాఱుఁ జుమి విగతాసుదేహులన్. ౧౦౧౧

అర్థములు. నేంద్ర = ఇంద్రునితో, గూడిన, సుర + అసుర + ఆళికిన్ = దేవతలయు నసురులయు సమూహమునకు, భద్రచిహ్నములు = శుభలక్షణములు, వైఖరులు = విధములు, నైజలక్ష్మి = స్వభావకాంతి, ద్యుతి = కాంతి, విగతాసుదేహులన్ = ప్రాణములేని దేహములు గలవారికి.

తా త్ప ర్య ము

జానకీ ! యీ రాజకుమారులను నింద్రునితోడ దేవతలు నసురులు వచ్చినను గెల్వ శక్యముగాదు. వారియందు శుభచిహ్నములు దొలఁగి పోకుండట చూచి చెప్పచున్నాను. వారి దేహముల తీరు చూడుము. మూర్ఛలో మునిఁగియుండినను సహజకాంతి మాతినదికాదు. ప్రాణము పోయిన దేహములందీ కాంతి యుండదు.

కం. సుందరి రామసుమిత్రా, నందనలకు వగచు లుడుగు * నమ్ముము వీరిన్

ప్రమందింప నెట్టివా రా, న్కందనమునఁ జాల రేలకళవళపడఁగన్. ౧౦౦. ౨

అర్థములు. ప్రమందింపన్ = చంపుటకు - ఆస్కందనమునన్ = యుద్ధమందు,

కళవళ పడఁగన్ = కలఁత పడెదవు.

తా త్ప ర్య ము

సుందరీ ! రామలక్ష్మణుల గుఱించి నీ వేమవవలదు. వారికి వచ్చిన భయము లేదు. నామాట నమ్ముము. వీరిని యుద్ధమం దెవ్వరును వధింపఁజాలరు. ఏల యూరక కళవళపడెదవు ?

తే. త్రిజట యారీతిఁ పల్కిన * దేవకన్య, పోని మైథిలుకన్య యా * పాలఁతిఁజూచి యంబ నీ వచియించిన * యట్ల యగుత, మంచు నంజలిఁ గీలించి * యనియెనంత.

అర్థములు. దేవకన్యపోని = దేవకన్యవంటి - అగుతన్ + అంచు = అగుత మంచు - ఆశీరాద్యర్థకంబు లయిన ఎదు త లకు నచ్చు పరమైనపుడు ద్రుతము నకు మకారము వచ్చును.

తా త్ప ర్య ము

త్రిజట యీ ప్రకారము చెప్పఁగా దేవకన్యవంటి (లక్ష్మి) నీతా దేవి

యమ్మా! నీవు చెప్పినదే వాస్తవ మగునుగాక యని చేతులు జోడించి నమస్కరించెను. త్రిజట వృద్ధ స్త్రీ, హితకాంక్షిణి భయముచుండి రక్షించునది కావునఁ దల్లితో నమానురాలు.

తే. మరలిచనిపుష్పకమురాముఃతరుణితోడఁ, ద్రిజటతో వారిలంకలోఁ దిండుటయును నసురకాంత లశోకవనాంతరము ప్ర, వేశ పెట్టిరి జానకీః శేషమధ్య. ౧౦౦౪ అర్థములు. శేషమధ్య=సూక్ష్మమైన నడుముగలదానిని, అణుమధ్య.

తాత్పర్యము

పుష్పకము మరలిపోయి నీతా త్రిజటలను లంకలో దించెను. అచ్చటినుండి రాక్షసస్త్రీలు నీతా దేవిని నశోకవనమునకుఁ విలిచికొనిపోయిరి.

కం. ఆరాక్షసలోకేశు వి, హారతలం బైన మంజులారామము నీ తారమణి నొచ్చి రాజకు, మాదుల భావించి కాంచితమఱి మఱి వగచెన్.

అర్థములు. విహారతలంబు=వేడుక గాఁ దిరుగు ప్రదేశము, మంజులారామము=అందమైన యుద్యానవనము.

తాత్పర్యము

రావణుఁడు క్రీడార్థము తిరుగు సుందరమైన యుద్యానవన మందుండు నీతా దేవి రామలక్ష్మణులను దలఁచి వారున్న కష్టరశచూచి మిగుల దుఃఖించెను.

౧-౪౯-వ సర్గము. శ్రీరాముఁడు మూర్ఛ దేటి అక్ష్మణుఁజూచి దుఃఖించుట

ఉ. వీరులు కీశనాయకులు * వేయివిధంబులఁ దన్నుఁ గాచుచున్. భూరితరార్తి దుఃఖమునఁ * బొక్కుచు నుండఁగ నంతలోపలన్

ధీరుడు సత్వశాలి రఘునేత శోత్కరబద్ధుఁ డయ్యునున్. గూఠి స్మృతిన్ నిజాంతికపు * క్షోణితలంబున నున్న తమ్మునిన్. ౧౦౦౬ అర్థములు. సత్వశాలి=బలవంతుఁడు, రఘునేత=రామచంద్రమూర్తి, శోత్కర బద్ధుఁడు = బాణ సమూహములచే గట్టబడినవాఁడు, స్మృతిన్ = తెలివి, నిజాంతికపు=తనకు సమీపమందలి, క్షోణితలంబునన్ =భూమియందు.

తాత్పర్యము

వీరులగు వానరశ్రేణు లనేక విధములఁ దన్ను రక్షించుచుండఁగా మిగుల బాధచే దుఃఖించుచు నుండఁగా నంతలో ధైర్యవంతుఁడును, బలవంతుఁడు నగు రామచంద్రమూర్తి బాణములచే గట్టబడియు స్మృతిదెచ్చుకొన్నవాఁడై తన సమీపమందుండిన తమ్ముని.

క. నెత్తురువఱులు వాఱఁగ, జొత్తిల్లినమేనితోడ * సాలిమిడి గొని గా ధాత్తశరబంధనంబున, నొత్తోరు వయి నొగిలి యున్న * యుత్తమవీరున్.

అర్థములు. వఱులు వాఱఁగన్ =కాలువలుగాఁ బ్రవహింపఁగా, జొత్తిల్లిన =ఎఱ్ఱపాతిన, సాలిమిడి గొని = మూర్ఛపోయి, గాధాత్తశరబంధనంబునన్ =

గట్టిగా నాటిన బాణముల కట్లచే, ఒత్తొరువు = ఒత్తు + ఒరువు = ఒత్తొరువు = మిక్కిలి వీడింపబడి, నొగిలి = దుఃఖపడి.

తా త్వ ర్య ము

నెత్తురు ప్రవహింపఁగా నెఱ్ఱపాటిన దేహముతో మూర్ఛపోయి గట్టిగా కట్టఁ బడిన బాణముల కట్లచే మిగుల బాధపడి నొచ్చిపడియున్న తమ్ముని ను త్తమవీరుని.

కం. తిలకించి దుస్సహోర్తిన్, నలఁగుదుపడి యెడ్చె నాయనా! లక్ష్మణా! హోయలఘుమతీ! తమ్ముఁడ! ని, న్నిల నిట్టియవస్థఁ గంటి నెంతటిపాపిన్. ౧౦౦౮
అర్థములు. తిలకించి = చూచి, దుస్సహో + ఆర్తిన్ = సహింపరాని దుఃఖముచే, నలఁగుదుపడి = బాధపడి.

తా త్వ ర్య ము

చూచి సహింపరాని దుఃఖముచే బాధపడి నాయనా! లక్ష్మణా! హో గొప్ప మనస్సుగలవాఁడా! తమ్ముఁడా! నీవు ఈ ప్రకారము బాధపడుచుండఁ జూడఁ గంటిని. అయ్యో! యెంతటి పాపాత్ముఁడను.

కం. దురమున నిటు నిర్జితుఁడై, సొరిగి పడిన కూర్మితమ్ముఁజూడఁగఁ గలిగెన్ ధరణి నిఁకేటికి నీతా, తరుణియు గిరుణియును జీవితము గీవితమున్. ౧౦౦౯
అర్థములు. దురమునన్ = యుద్ధమందు, నిర్జితుఁడై = జయింపఁబడిన వాఁడై, సొరిగి = మూర్ఛపోయి, తరుణి గిరుణి - జీవితము గీవితము. నింద యందు గిగీ లగు.

తా త్వ ర్య ము

మఱి దేనియందుగాదు. ఆటవంటి యుద్ధమందు నీ విధముగ జయింపఁబడు లే గాక మూర్ఛపోయియుఁ బడిన కూరిమిగల తమ్ముని నేను ప్రతిక్రియ చేయలేక రక్షింప లేక యూరక చూడవలసివచ్చెను. ఇక నాకు నీతయేల? ప్రాణమేల? ఇంతకంటె నవి ప్రియములైనవా?

కం. నెమకిన నీతకు సమ యగు, కమలాక్షి లభింప వచ్చు * క్షమ లక్ష్మణుతో సముఁ డగు తమ్ముఁడు సచివుఁడు, సమర కళావిదుఁడు దొరకఁజాలం డెందున్.

అర్థములు. నెమకినన్ = లోకమున నెదకిన, సచివుఁడు = మంత్రియు, మిత్రుఁడు, సమర కళావిదుఁడు = యుద్ధవిద్యయందు నేర్పరి.

తా త్వ ర్య ము

నీతకంటె దన ప్రాణమునకంటె లక్ష్మణుఁ డెక్కువ యనుటకుఁ గారణము చెప్పుచున్నాఁడు.

భూమియందు నెదకినయెడల నీతవంటి భోగ్యస్త్రీ దొరకవచ్చును. ఈ దేహముపోయిన మరల దేహము రావచ్చునుగాని లక్ష్మణుతో సముఁడై సతమ్ముడు, మంత్రి, మిత్రుఁడు, యుద్ధవిద్యాసమర్థుఁడు నెందు దొరకును? ఇది కేవలదుర్లభము.

కం. బాణహతిః దమ్ముడే ని, ర్ష్యాణంబును బొందఁ గలిగెనా నిక్కమిటన్
 ఖ్రోణీరుహాటులు గనఁగాఁ, బ్రాణంబులు విడుతుఁ గాక * బ్రదు కేమిటికిన్.
 అర్థములు. బాణహతిన్ = బాణముల దెబ్బలచే - నిర్ఘాణంబున్ =
 మరణమును-ఖ్రోణీరుహాటులు=వానరులు - 'ధరా ధరిత్రీధరణిఃఖ్రోణీర్ష్యా కాశ్యపీ
 ఖ్షితిః' అమరము-ఖ్రోణీశబ్ద మీకారాంతము గలదు.

తా త్వ ర్య ము

బాణముల దెబ్బలచే నా తమ్ముడే మరణింపఁగలిగెనా నిశ్చయముగా నీ స్థల
 మందే వానరులందఱుఁ జూచుచుండఁ బ్రాణములు విడుతును. ఆవల నేను బ్రది
 కిము నేమి ప్రయోజనము. నే నెవరిని సుఖపెట్టవలయునని కోరెదనో యట్టివారు
 లేనప్పుడు నే నేల సుఖార్థినై ప్రాణములు ధరింపవలెను. నేను బ్రదుకుట నా
 నిమి త్తమేకాదు.

కం. ఏ మందును గౌసల్యకుఁ, నే మందును గైకయికిని * నే మందును నా
 సౌమిత్రికి భరతున కీ, సౌమిత్రిని విడిచి నేను * జనితన యేనిన్. ౧౦౧౨
 అర్థములు. ఆ సౌమిత్రికిన్ = శత్రుఘ్నునకు.

తా త్వ ర్య ము

బ్రదికితిని, పో, యుద్ధమందు జయించి నీతను దీసికొని యయోధ్యకుఁ బోయి
 తిని బో, ఏమి సంతోషము - పోగానే గౌసల్య లక్ష్మణుఁ డేడని యడుగునే
 యేమని చెప్పుదును? కైక కేమి చెప్పుదును. వీని నిచ్చట విడిచిపోయి భరతున
 కేమి చెప్పుదును? శత్రుఘ్నునకేమి చెప్పుదును? లక్ష్మణుని లంకలో రాక్షసుల
 పాలుచేసి నేను నా పెండ్లాము సుఖముగా వచ్చితి మని చెప్పుదునా?

ఆ సౌమిత్రిని=అన్నా సుమిత్రాదేవి కొడుకు లిరువురు మన దాసులైతి. నా
 సౌమిత్రిని నేను గాపాడఁ గలిగితినే, నీ సౌమిత్రిని నీవు కాపాడలేక పోయితివా
 యని భరతుఁ డడిగిన నేమని చెప్పుదు నని భావము.

ఉ. ఎన్నఁడు వచ్చునో తనయుఁ * డెప్పుడు గందునో యంచు నున్న స్త్రీ
 మిన్నకు నేమి చెప్పుదు ను * మిత్రకు, నీ చెపవార్తఁ జెప్పినన్
 భిన్నత వేపమాన యయి * క్రేపు వొఱంగిన ధేను నై మహా
 పన్నత నొంది యేడ్వ నెది * పల్కుదు నే మని యూఱడించెదన్. ౧౦౧3

అర్థములు. స్త్రీమిన్న=స్త్రీమణి, స్త్రీలయందు క్రేవురాలు, భిన్నతన్=
 భేదముచే, వేపమానయయి=వణకుచున్నదై, క్రేపు = దూడ, మహాపన్నత =
 గొప్ప విపత్తును.

తా త్వ ర్య ము

తల్లులకు దూరమునం దుండు కొడుకులే పలుమాఱు తలంపునకు వచ్చుచుం
 దును. కావున నాకొడుకెపుడు వచ్చునో, ఎన్నడు కన్నులారఁజూతునోయనియెదురు
 చూచుచుండు స్త్రీరత్నమగు సుమిత్రాదేవికి నీ దుర్వార్త చెప్పఁగానే శోకాతిశ

యముచే నిబ్బరించుకొన లేక వణకుచు లేగను బాసిన గోవువలె విపత్తుపాలై దుఃఖంపగా నేనేమని సమాధాన పఱుతును ?

చ. అడవుల కేగు నీ కటు స * సహాయునిఁగాఁ దెకతేర కేను నా
కొడుకును బుచ్చితిన్, వసులఁ * గోల్పడి యాతని నీవు భార్యయున్
విడిదికిఁ జక్కవచ్చితిర * వీరుఁడ యొక్కనిఁగావ నీకునున్
గడిమి దొలంగెనా? యనుచుఃశ్రీగ్రార్యము దోఁప సుమిత్ర పల్కినన్. ౧౦౧౮
అర్థములు. తెకతేరకున్ = నిర్నిమిత్తముగా - ఏయుద్దేశములేక, వీరుఁడ =
ఇది యెత్తిపొడుపుమాట - ఎటువంటి వీరుఁడ వని నిష్ఠురోక్తి - కడిమి = బలము.

తా త్ప ర్య ము

నీ వడవులకుఁబోవుచుండఁ జూచి యయ్యో యెంటరిగాఁ బోవుచున్నాఁడే యని యే యితరోద్దేశములేక నీకు సహాయునిఁగా నా కొడుకును బంపితినే, అతనిని బోఁగొట్టుకొని నీవు. నీ పెండ్లాముమాత్ర మింటికి వచ్చితిరా? ఆహా! మాయొక్కని గాపాడలేని శూరుఁడవు, ఏమి శూరుఁడవయ్యా నీవు, ఆమాత్రము నీకు బలము లేదాయెఁగదా యని పరుషముగా సుమిత్ర పలికెనేని.

కం. సైరించు ఒట్లోకొ నా, కారణమున మడిసినట్లు * క్షమఁ బడినాఁ డీ
శూరుఁ డనార్యుఁడ భృశపా, పారంభుఁడ ఛీ మనంగనగు ఫల మేమీ. ౧౧౦౫

తా త్ప ర్య ము

ఎట్లు సహించును? నా నిమిత్తముగాఁగదా చచ్చినట్లు అటువంటి శూరుఁడు నేలఁబడియున్నాఁడు నే ననార్యుఁడను, పాపకార్యములే చేయువాఁడను, నా నిమిత్తమై పరుల హింసించువాఁడను, ఛీ! బ్రతికి లాభ మేమి ?

నీ. అసయంబు దుఃఖించునను నూఁడింతువే, విలపింప నిపు డేలఁపలుక వయ్య యెవ్వరి రణముననేపు మాపుదు వట్టి. యసురులచే హతుఁ డై తె తండ్రి శరత్పమునను నెత్తురు గాఱ శరజాల, వృతుఁడవై సంధ్యార్కుననసె దీవు ఘనబాణహతమర్మతను బలకఁజాలమి, వ్యథఁ ప్రేమదృష్టులఁబలికె దీవు
తే. వనములకు నొంటిగాఁ జనుఁవాఁడ ననుచు, వెంట నటులీవు వచ్చి తోవీరవర్య యటుల యమలోకమునకు నీవరుగ నొంటి, నేను దోడన వచ్చుటనీతిగాదె.

అర్థములు. శరజాలవృతుఁడవై = బాణ సమూహములచే గప్పఁబడిన వాఁడవై, సంధ్యార్కున్ = సాయంకాలసూర్యుని, ఎనసెదవు = సరిపోలేదవు, ఘనబాణ హతమర్మతను = గొప్ప బాణములచే గొట్టఁబడినవాఁడ వగుటను, ప్రేమ దృష్టులన్ = ప్రేమను దెలుపు చూపులచే.

తా త్ప ర్య ము

ఎల్లవేళల దుఃఖించుచుండు నన్ను నీ పూరణించుచుండువే యిప్పుడు నే నేడ్చు చున్నను ఏల సమాధానపఱుపవు? యుద్ధమునందు నెవ్వరి పరాక్రమ మణచు

చందువో యట్టి రాక్షసులచేతనే తండ్రీ! కొట్టబడితివా? బాణశయ్యమీద నెత్తురు గాఱుచుండ బాణములచే గప్పబడి సాయంకాల సంధ్యవేళ యండలి సూర్యునివలె నున్నావు అస్తాది శరతల్పము-నెత్తురు సంజకెంజాయ-బాణములు సూర్య కిరణములు-లక్ష్మణుడు సూర్యుడు. గొప్ప బాణము లాయువు పట్టులఁ దగులుటచే బలకలేక యుండినను నీ దృష్టులు, నీ ప్రేమను దెలుపుచున్నవి.

అడవులకు నే నొంటిగాఁ బోవుచున్నాననికదా నీవు నీవారి సందఱ వీడి నా వెంట వచ్చితివి. అటులే నీవు యమలోకమునకు నొంటిగాఁ బోవునపుడు నేను నీతోడ వచ్చుట నీతియేకదా!

తే. ఇష్టబంధుజనావృతుఁ డీతఁ డెప్పు, డయ్య నేవేళ నన్నుఁదాననుసరించు నట్టి గుణశాలి దురదృష్టుఁ డైన నాదు, తెలివిలేమిని నిట్టి దుస్థితిని గాంచె.

అర్థములు. ఇష్ట బంధు జనావృతుఁడు = ఇష్టుల చేతను బంధువుల చేతను చుట్టబడియుండువాఁడు-దురదృష్టుఁడు=భాగ్యహీనుఁడు.

— తా త్ప ర్య ము —

ఇతఁ డెప్పు డిష్టులచేతను, బంధువులచేతను చుట్టబడియుండువాఁడు. అటు లుండియు నెల్ల వేళలఁ దాను నన్ననుసరించి నా వెంటనే యుండును. నిర్భాగ్యుడనైన నా తెలివిలేమిచేత నటువంటి గుణవంతుఁ డిట్లు దుస్థితికి వచ్చెను. నాకు మీలు చేయవలయునని యతఁడు రాఁగానే నతనికిఁ గీడు గలిగించితిని.

కం. కోపించితి నేని నయో, శాపం బీలక్ష్మణుండు డప్రతిగా ననుఁ దా నేపాటనేని యహితం, బో, పరుష మొ పలుకఁ డెఱుఁగఁ మొగమున విఱువేన్.

తా త్ప ర్య ము

అయ్యో! శాపము! నేను దనపైఁ గోపించినను నీ లక్ష్మణుండు మాటకు బదులు మాటగానైన, నేవిధముగనైనను హితము గానట్టి మాటగాని, కఠినోక్తి గాని పలుకువాఁడుగాఁడు. మొగము చిట్లించుటయు నే నెఱుఁగను.

చ. అసమునఁ గార్తవీర్యుఁడు మహాఁబక పంచశతంబు లొక్కటన్ వెసఁ బరఁగించులోన భృశః వేగమునన్ బలుఁ డీతఁ డన్నియే మసలక నైచుఁ, ద్రుంచు శతః మమ్యునియశ్రుము లశ్రుపాలి, నీ యసమసుభోచితుండు దెగి యా! ధరణిం బడియున్న వాఁ డయో. ౧౦౧౯

అర్థములు. అసమునన్ = దర్పమున, కార్తవీర్యుఁడు = కృతవీర్యుని కొడుకు, వేయి చేతులవాఁడు, మహాఁబక పంచశతంబులు = ఐదువందల గొప్ప బాణములను, ఐదునూర్ల విండలలో నైదునూర్ల బాణములను, పరగించులోనన్ = ప్రయోగించులోపల, భృశవేగమునన్ = మిగుల వేగముచే, మసలక = ఆలస్యము చేయక, శతమమ్యుని = ఇంద్రుని, అసమసుభ + ఉచితుండు = అసమానమైన సుఖమనుభవింపఁ దగినవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

సహస్ర బాహుబల గర్వముగల కార్తవీర్యార్జునుడు వేయిచేతులందు నైదు నూర్లవిండ్ల నేకకాలమున ధరించి యైదు నూర్ల బాణములను బ్రయోగించువంత మాత్రపుఁ గాలములో నీ లక్ష్మణుఁ డొక్క వింట నొక్కచేత వన్ని బాణములు వేయఁగలఁడు. ఇంద్రుని యుత్రములనై వసు దన యుత్రములచే ఖండింపఁగలఁడు. అటువంటి బాహుబలము, అత్రుబలము గలవాఁడు ఎంతో సుఖ మనుభవింపఁ దగినవాఁడు చచ్చినల్లయ్యో నేలఁబడి యున్నాఁడు గదా!

తే. ప్రతివ చేసితి రాక్షసరాజుఁ జేయు, వాఁడ నంచు విభీషణుఁ బాస దప్పె నట్టియన్మతోక్తియిపుడునాఁయవయవములనిప్పువలెఁగాల్చుచున్నదిఁ నేంపైఁప.

తా త్ప ర్య ము

విభీషణుని లంకకు రాజు చేసిన పని ప్రతిజ్ఞ చేసితిని. ఆ ప్రతిజ్ఞ తప్పిపోయెను. ఆ యుపత్యభాషణమునా యవయవములనునిప్పువలెఁగాల్చుచున్నది. నహింప నేరను.

— శ్రీరాముఁడు సుగ్రీవుతోఁ గిష్కంధకుఁ బొమ్మని చెప్పట —

శా. నీ వీ మూర్తమునంద యంగదు నలున్ * నీలున్ బలం జెల్ల సు గ్రీవా! తోడ్కొని పొమ్ము నిల్వకిట వార్ధిం దాటుమీ యేల నా దేవారాతిపరీవృథుండు * సుకన్ * దృష్టించి నాలేమి నీ పై వచ్చున్ హితసైవ్యయుక్తుఁ డయి, పో * వం దెప్పరం బత్తచీన్. ౧౦ ౨౧ అర్థములు. దేవారాతి పరీవృథుండు = రాక్షసశ్రేష్ఠుఁడు - రావణుండు, దెప్పరంబు = కప్పము.

తా త్ప ర్య ము

సుగ్రీవా! నీ వీ మూర్తమునందే యంగదుని నలుని నీలుని వానరసేన శంతయుఁ దీసికొని సముద్రముదాఁటి పొమ్ము. ఇందు నిల్వవలదు. ఏ లంటివా? నా సాహాయ్యము మీకు లేకుండుట తెలిసికొని రావణుఁడు సమస్త నేనలతోడను హితుల తోడను నీపై యుద్ధమునకు వచ్చిత్రోవ యుద్దగించును. అప్పుడు పోవుట యసాధ్య మగును.

సీ. అన్యులు గావించు * నట్టివా పావని, సమరాసఁ జేసిన * సాహసములు? ఈ జాంబవంతుండు * నీ గవాక్షుండును, జలిపినకృత్యముల్ * పలుక వశమె? తారేయులెంపు నాతరమెవక్కాణింప, మైందుండు ద్వివిదుఁ డమందబలులు కేసరి సంపాతి * చేసినకార్యంబు, లలఁతులా? యే మని * యాకువాఁడ?

తే. గజుఁడు శరభుండు * గవయుఁడు * గంధమాద, నుండు లోనగుకీశు లుద్దండవృత్తి మన్నిమి త్తంబు ప్రాణముల్ * మఱచి తెగిరి, మెచ్చితిని వీరినల్ల నో * సచ్చరిత్ర! అర్థములు. తారేయు = అంగదునియొక్క, అలఁతులా = అల్పములా?

తెగిరి=సాహసించిరి, సాహసములు = సాహసకార్యములు, 'విశేషణంబులు కొన్ని యెడల విశేష్యలక్షకంబు లగు' ప్రౌ. వ్యా. శబ్ద. ౧౨ సూత్రము.

తా త్ప ర్య ము

హనుమంతుఁడు యద్ధమునందుఁ జేసిన సాహసకృత్యము లితరులకు సాధ్యమైనవా? ఈ జాంబవంతుఁడు ఈ గవాక్షుఁడు చేసిన కార్యము లిట్టివని చెప్పుట కైన సాధ్యమా? అంగదుని సాహస మిట్టిదని నేను జెప్పలేను. మైందుఁడు ద్వివిదుఁడు కేశరి సంపాతి వీరు స్వల్పకార్యములా చేసిరి. వీరందఱు చేసినవి నేనేమని చెప్పగలను? గజుఁడు శరభుఁడు గవయుఁడు గంధమాదనుఁడు మొదలగు వానరులు ప్రాణములు తమ దేహములం దున్నవనుట మఱచి సాహసించి కార్యములు చేసిరి. వీరి నందఱను జాలమెచ్చుకొంటిని.

కం. నీవు సుహృత్తును మిత్రుం, డౌవాఁ డెం తెంతఁ జేయ * నగు నంతయు సుగ్రీవా! ధర్మభయంబునఁ, గావించితి దైవ మణఁపఁగా నరు వశమే. ౧౦౨౩ అర్థములు. సుహృత్తు = దుఃఖే విపది సమ్మోహే కార్యకాలాత్యయేపిచ హితాన్వేషీచ హితకృ ద్య సుహృ త్సోభిధీయతే" దుఃఖముందును ఆపదలందును సమ్మోహముందును కార్యము కడచనిసపుడును హితమైనదాని వెదకువాఁడు, హితము చేయువాఁడు, మంచి మనస్సు గలవాఁడు సుహృత్తనఁబడును. మిత్రుఁడు=ఉపకారమువకుఁ బ్రత్యుపకారము చేయువాఁడు, ధర్మభయంబునన్=ధర్మములోఁపించు నేమో యను భయమున-పంచమీతిత్పురుషము-దైవము=అదృష్టమును.

తా త్ప ర్య ము

సుగ్రీవా! నీవు సుహృత్తు మిత్రుఁడు నగు వాఁడెం తెంతచేయ సాధ్యమో, ధర్మము లోపించు నేమో యను భయముచే నీవు నంతఁజేసితివికాని నా యదృష్టమును నీవు తోలగింపఁగలవా? అది నరులకు సాధ్యమా?

కం. వానరవరులారా! కడు, పూనికమై మిత్రకార్య * మును జేసితి రే మానసమున మెచ్చితి మీ, కానఁతి యిడినాఁడ నరుగ*రమ్యున్వేచ్ఛన్.

అర్థములు. అరుగరయ్యా = అరుగుఁడు+అయ్యా=అరుగరయ్య 'ప్రార్థనార్థక మధ్యమ పురుషంబున నెదాదు లనుప్రయు క్తంబు లగుచో ముదుఱ్జులకు పురులగు.' సు - వ్యా - క్రియ. ౩౦. 'సంబోధ్యవాచకంబు బహువచనాంతంబయ్యుఁ గ్రియలమిఁది యమ్మాదు లేకవచనాంతంబుల యగు' ప్రౌ. వ్యా. శబ్ద. ౪౪. సూ.

తా త్ప ర్య ము

వానర శ్రేష్ఠులారా! మిత్రకార్యమును మీదుమిక్కిలి పూనికతోఁజేసిన వారైతిరి. నేను జాల సంతోషించితిని, అనుజ్ఞ యిచ్చితిని. ఇఁక మీ మీ యిష్ట ప్రకారము పోవచ్చును.

చ. అనవుడు నెల్ల వానరులు * హా యని కన్నులు వాచ బాష్పముల్
 కనుఁగవనుండి వెల్లువలు * గట్టఁగ నేడిచి రింతలో ననీ
 కినులను నందు నందుఁ బరి * కించి దృఢంబుగ నిల్చి రాఘవుల్
 పెనుపటి యున్న చోటికి విభీషణుఁడుం జనుదెంచె జయ్యనన్. ౧౦-౨౧
 అర్థములు. అనీకినులను=నేనలను, పెనుపు+అటి=గొప్పతనముచెడి.

తా త్ప ర్య ము

రామచంద్రమూర్తి యిట్లు చెప్పఁగా వారందఱు కన్నులు వాచునట్లు హా యని కన్నీళ్లు ప్రవాహము లగునట్లేడ్చిరి. ఇంతలో నేనలను ఆ యా స్థానము లందుఁ గదలకుండ నిలిపి రామలక్ష్మణులు పడియున్న చోటికి శ్రీఘ్నముగ విభీషణుఁడు వచ్చెను.

కం. అంజనధరాధరంబున,కుం జతయై గద ధరించి * గొబ్బునఁ జనుదే
 రం జడిసి యింద్రజిత్తని, యంజాయించుచును బాతెనగచరకోటుల్. ౧౦-౨౨
 అర్థములు. అంజన ధరాధరంబునకుఁ = కాటుకకొండకు, జతయై = సమానమై, 'సరశంబులకు ముందున్న ద్రుతంబునకుఁ బూర్ణ బిందువు' "అంజెదవు గాక నను జెంతంజేరఁగ నీక యెంతతడిసిన మిరియాలుం జొన్నలు నరిగావే" నాచన సోముఁడు. అంజాయించుచును=భయపడుచు.

తా త్ప ర్య ము

కాటుక కొండవంటి నల్లని దేహముతో విభీషణుఁడు గద ధరించి రాగా మరల నింద్రజిత్తే వచ్చెనని భయపడి వానరులు పరువెత్తిరి.

—* ౧౦-వ వర్గము. కవులు విభీషణుని నింద్రజిత్తని భ్రమింపి వరువెత్తుట *—
 నీ. వాతూలహతిఁ బటా * పంచ మా మబ్బుల, భంగిని దనసేన * పరువు వెట్టఁ
 గనుఁగొని సుగ్రీవుఁ * డనియె నీ సైన్యంబు, కడలి నడుమ సుడి * గాలులకును
 దిరుగుడువడు నావకరణి నల్లాడెడిఁ, గత మేమొ యనఁగ నంగదుఁడు పల్కు
 వీరులు రాజకుమారులు రాముఁడు, సౌమిత్రి మార్గణ * జాలనిహతు
 తే.లగు బ కారణమనసుతు*ననియెసూర్య, పుత్రుఁడదికాదుమఱియేదో*పుట్టఁబోలు
 నాయుధంబులు విడినాడి*యదరి బెదరి నిలువుచూపులువిన్న మో*ములునుగలిగి.

అర్థములు. వాతూలహతిన్=సుడిగాలి దెబ్బచే, పటాపంచము = చెదరి పోయినవి, కడలి నడుమ = సముద్రమధ్యమున, మార్గణజాలనిహతులు = బాణ సముహములచేఁ గొట్టఁబడినవారు.

తా త్ప ర్య ము

సుడిగాలి దెబ్బకు మబ్బులు చెదరి పోవునట్లు తన నేన పరువెత్తుచుండుట చూచి సుగ్రీవుఁ డిట్లనియె. సముద్రము నడుమ సుడిగాలికిఁ దిరుగుడువడు నావవలె నేల యీ సైన్యం బల్లాడు చున్నది? అనిన నంగదుఁడు రామలక్ష్మణులు బాణ

ముల తాఁకునఁ బడియుండుటే కారణమనిన నదికాదు. మఱియేదోయై యుండవలెను. ఇంతసేపు లేనిది యిప్పుడేమి వచ్చెను? ఆయుధములు పాఱనైచి యదరి బెదరి నిలువు చూపులు తెల్లని ముఖములు గలిగి.

తే. ఊకుచున్నారు దెసలందు నెఱయఁ బిఱికి, కండలందఱునిశినాన గండలగుఱుఁ బడినవారిని దాఁటుచుఁ బ్రక్కవారి, నీహుక్కుని పోవుచున్న వాఁరింతయేల?

అర్థములు. నానగండలు = సిగ్గువిడిచినవారు - నిశిన్ = రాత్రియందు - దీనివలన నిది యంతయు మొదటి నాఁటి రాత్రికథయే.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

కం. అనులోప విభీషణుఁడను, దనకేలన్ గద ధరించితఱియఁగఁ జని దీ వన లిచ్చి యిననానకు రా, ముని లక్ష్మణుఁ జూచుచుండెమునుఁగుఱుఁ జింతన్.

తఱియఁగఁ జని = దగ్గఱకుఁబోయి.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

చ. వనచరలోకభర్తయుఁ బ్లవంగమభీషణు నవిభీషణున్ గని నికటస్థు భల్లుకనికాయపతిం గని యివ్వీభీషణుం గని కపికోటి రావణియ * క్రమ్మఱి వచ్చె నుటన్న శంకచే గనుకని పాఠెడిం, దెలిపి * క్రమ్మఱుపం గదె వారి నెల్లరన్.

అర్థములు. ప్లవంగమ భీషణున్ = వానరులకు బెదరు పుట్టఁజేసిన వానిని - నికటస్థున్ = సమీపమందున్న వానిని - భల్లుకనికాయపతిన్ = ఎఱుఁగుల సమూహమునకుఁ బ్రభువును = బాంబవంతుని - కనుకని = తొట్టుపాటుచే.

తాత్పర్యము

సుగ్రీవుఁడు వానరులకు భయము కలిగించిన యీ విభీషణునిఁ జూచి తన సమీపమందున్న బాంబవంతునితో నీవానరు లింద్రజిత్తు మరల వచ్చెనని భయపడి తొట్టుపడుచుఁ బరువెత్తుచున్నారు. వాస్తవము వారికిఁ దెలిపి యందఱను మరల వచ్చునట్లు చేయుమా!

కం. అసవుడును బాంబవంతుఁడు, వనచరసంఘాతమెల్లఁ * బరువిడుమూర్గం బున కడ్డ మగుచు నిట్లను, దనచేతుల నెత్తి కడు నుదారరవమునన్.

అర్థములు. సంఘాతము = సమూహము, ఉదారరవమునన్ = పెద్ద ధ్వనితో.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

చ. వెఱవకుఁడీ కపింద్రులు! విభీషణుఁ డీతఁడు, శక్రజిత్తు గాఁ డుఱుకకుఁడీ నిజం బరయ * కూరక యంధత గొఱ్ఱదాఁటుగ న్విఱికితనంబు పొత్తకము * నేర్పితి రెన్నఁడు? చాలు నింకఁ గ్రమ్మఱుఁ డన వారు ఋక్షవిభుమాట మెయిం జని యివ్వీభీషణున్.

అర్థములు. కపీంద్రులు = కపీంద్రులారా, మధ్యమ పురుషము కావున ఆరగాగమము లోపించెను. గొట్టెదాఁటుగన్ = ఒక్క గొట్టెదాఁటిన నన్ని గొట్టెలు కారణము విచారించక దానివెంట దాఁటినట్లు, పిఱికితనంబు పొత్తకము = పిఱికి వాండ్రీ ప్రకారము పరువెత్తి పోవలయునని చదువు పాఠము. పుస్తకశబ్ద భవము పొత్తకము.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

కం. కని విగతభీతి నుండిరి, యసఘుండు విభీషణుండు*రాశుగచితులన్
 ఘనబలుల రామలక్ష్మణులను గని వగపాటుమెయి జలంబులఁ గనులన్.
 అర్థములు. విగతభీతిన్ = భయమువిడిచి, ఆశుగచితులన్ = బాణములచేఁ గప్పఁబడిన వారిని, వగపాటుమెయిన్ = వ్యసనముచే.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

—* దుఃఖించు విభీషణుని నుగ్రీవుండు దేర్చుట. *

కం. తుడిచి భృశదుఃఖభరమున, మిడుకుచుఁ బలవించె హా య*మేయబలాధ్యుల్
 కడు సాత్త్వికు లాజ్ఞప్రియు, లడఁగిరిగా కూటయోధు*లగు నసురులచేన్.
 అర్థములు. తుడిచి = తుడిచికొని, ఆత్మనేపద మనిత్యము కావున 'కొని' చేర్పలేదు. భృశదుఃఖభరమునన్ = విశేష దుఃఖభారముచే, అమేయబలాధ్యుల్ = అపరిమిత బలముగలవారు, కడున్ = మిక్కిలి, సాత్త్వికులు = సత్త్వ గుణమే ప్రధానముగఁ గలవారు. ఆజ్ఞప్రియులు = యుద్ధమందుఁ బ్రీతి గలవారు, కూటయోధులు = మోసయుద్ధము చేయువారు.

తాత్పర్యము

* తుడుచుకొని దుఃఖాతిశయముచేఁ దపించుచు నయ్యో పరిమితి చెప్పరాని బలముగల వీరులు మిగుల సత్త్వమే ప్రధానగుణముగాఁ గలవారు, యుద్ధప్రియులు నయ్యో మాయాయుద్ధము చేయు రాక్షసులచేఁ బడిపోయిరి గదా.

ఇంద్రజిత్తు తాను గానరాక శత్రువుల గొట్టెను. రామచంద్రమూర్తియుఁ గానరాక చాటుననుండి వాలిని గొట్టెను. ఇంద్రజిత్తు కూటయోధుఁడగునేని రామ చంద్రమూర్తి యేలఁగాఁడు ?

ఇప్పుడు వానర రాక్షసులకు జరిగినది యుద్ధమే. కాని మఱియొండు గాదు. ధర్మయుద్ధమందు నెదురెదురుగానుండి యొకరు నొకరు కొట్టవలెను గాని కనుచాపై యుండి కొట్టుట ధర్మముగాదు. కావున ఇంద్రజిత్తు చేసినది కూటయుద్ధము. రామ చంద్రమూర్తికి వాలికి జరిగినది యుద్ధముకాదు. అధర్మప్రసర్తనముచే నధ్యుఁడగు దోషిని బ్రభువు దండించుట యగును. నధ్యుఁడగు దోషిని నే విధముగఁ జంపినను దోషముకాదు. కావున నది యుద్ధము కాదు. కూటయుద్ధ మంతకుముందే కాదు. ఈ విషయము కిష్కింధాకాండ మందుఁ జర్చితము, దీనికి దానికిఁ బోలికయే లేదు.

తే. క్రూరచిత్తుండు మాయన్నకొడుకు వీరి, ఋజుపరాక్రములను మోసనిజలలాశి
 వక్రబుద్ధిని బీడింప వ్రాలియున్న, వారు ముల్కులతో ముండ్రపండు లనఁగ.
 అర్థములు. ఋజుపరాక్రమమును = వంచనలేక చక్కటి యథము చేయు
 వారిని, మోసన్ = మోసముచే, మోసము-రూ - మోస - నిజ = స్వభావసిద్ధ
 మైన, పలాశి = రాక్షసులయొక్క, వక్రబుద్ధిని = కుటిలబుద్ధిచే, ముల్కులతోన్ =
 ముండ్రతో, మాయన్నకొడుకు. 'సంబంధంబున యుష్మదస్మచ్ఛబ్దములకుం గొన్ని
 యెడల బహుత్వంబగు' ప్రా. వ్యా. శబ్ద. ౮౬ నూ, 'మాయత్త పృథ్వీసమాన
 పృథాదేవి' భార. అర. ౫ ఆ.

తాత్పర్యము

క్రూరకార్యములు చేయుటయందు మనస్సుగల మాయన్నకొడుకు వంచన
 చేయక పరాక్రమము చూపు వీరిని మోస విధముగ రాక్షసులకు సహజమైన
 కుటిల బుద్ధిచే బాధింపఁగా బాణములు దేహము నిండ నాటుకొనఁగా ముండ్రు
 విచ్చిన పందివలె బడి యున్నారు.

ఉ. ధీరుల నేరిఁ జేరితిఁ బ్రతిష్ఠను నోరి నరేంద్రు లిద్దఱి
 తీరున మిత్తిఁ గూరెడిగతిం బడినా, రిక నేను మన్లడన్
 గూరియుఁ జచ్చిన ట్లయితిఁ గుంతితరాజ్యమనోరథుండ నై
 కోరికయుం బ్రతిష్ఠ సమకూడె దశాస్యున కేమి పాపమో. ౧౦౩౬

అర్థములు. ప్రతిష్ఠను నోరి = విభీషణుఁడు రామచంద్రమూర్తి దానుఁడు,
 నఱుఁడు అను గౌరవము సంపాదింపఁగోరి - మిత్తి = మరణము - మన్లడన్ =
 బ్రదుకుపాటు, కుంతితరాజ్య మనోరథుండనై = వ్యర్థమైపోయిన రాజ్యాభిలాష గల
 వాఁడనై - ఈ మాట నాధారము చేసికొని విభీషణుఁడు రాజ్యాభిలాష శరణాగతి
 చేసెనని కొండ అందురు. ఏ కోరికతోనైన శరణాగతి చేయవచ్చును. అది దోషము
 గాదు గాని రావణుని - చటాలున విడిచి వచ్చునపుడు గాని, శరణుగతి చేసినపుడు
 గాని యట్టి యభిప్రాయ మతని కున్నట్లు ప్రమాణములేదు. ఇక్కడ రాజ్యమనో
 రథ మనునది కైంకర్య సామ్రాజ్య మనోరథ మని యర్థము చెప్పవలెను. అట్లు
 చెప్ప నిష్ఠము లేనివారు ఇది రామచంద్రమూర్తి లంకాధిపత్యమునకు సభిషేకము
 చేసిన తగువారిత చెప్పినమాట కావున నట్టి కోరిక తదనంతరము కలిగె నని తలంప
 వలయును గాని యా యుద్దేశముతోనే బయలుదేఱి వచ్చె ననుటకు నాధారము
 శూన్యము. ఈ విషయము శరణాగతి ఘట్టంబునఁ జర్చితము. కుంతితరాజ్యమనో
 రథుండను = రాజ్యవిషయమైన మనోరథము కుంతిత మయ్యె నని యర్థము చెప్ప
 రాదు. అది నిరాకరము కావున కుంతిత రాజ్యమైన మనోరథము అనఁగా కుంతిత
 రాజ్యమైన కైంకర్య మనోరథ మని యర్థము గ్రహింపవలెను. రాజునకు రాజ్యమం
 దెంత యభిలాష యో యంత యభిలాష విభీషణునకు కైంకర్యమునం దుండెను.

అది కుంతిత మయ్యెను. నరేంద్రు లిద్దఱు ననుచో ఆ నరేంద్రు లిద్దఱు ఆని తచ్చబ్బం బధ్యాహార్యంబు. - 'కొన్ని యెడలఁ దవారులు విశేషణంబు లధ్యాహార్యంబులు' ప్రా.వ్యా.వాక్య.౧౦ సూ.

తా త్ప ర్య ము

లోకమునందు నెవ్వరియొద్దఁ జేరిన నాకు గౌరవము కలుగునని తలఁచి చేరి తినో యా ధీరులు రామలక్ష్మణు లిరువురు నీ విధమున మరణించు వారివలె బడి నారు. నేను వ్యర్థమైన క్రొంకర్య రాజ్యాభిలాష గలవాఁడనై బ్రతికియుఁ జచ్చిన వానివలె నైతిని. అది యేమి పాపబలమో పాపాత్ముఁడైన రావణుని కోరికయుఁ బ్రతిజ్ఞయు ఫలించెను.

దశాస్యున కేమి పాపమో యనియు నన్వయింప నగు.

కం. అని విలపించు విభీషణుఁ, దన కొఁగిటఁ బొదివి పలుకుఁ † దరుచరవిభుఁ డ
ల్ల న లంక నీ వ యేలెను, తనయులతోఁ గనఁడు కాంక్షితమురావణుఁడున్.
లంక నీవయేలెదు తనయులతో ననికాని, రావణుఁడు తనయులతోఁ గాంక్షితము గనఁడు అని కాని యన్వయింప నగు. కుంతిత రాజ్యమనోరథుండనై యన్నమాటకు రామచంద్రమూర్తి రాజ్యమిచ్చెద నన్నమాట స్మరించి చెప్పు చున్నాఁడని సుగ్రీవుఁడు గ్రహించి ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచున్నాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము దుఃఖించు విభీషణుని సుగ్రీవుఁడు కొఁగిలించి నీవే లంక యేలెదవు. రావణుఁడు తన కొడుకులతోఁ గోరిక నెఱవేర్చుకొనఁ జాలఁడు.

కర్ణునినమ్మి దుర్యోధనుఁడు చెడినట్లు లీ కొడుకులను నమ్మి రావణుఁడును జెడిపోవుననియు సర్థము చెప్పవచ్చును.

చ. వగవకు మయ్య వీరి కొక † బాధయుఁ గల్గదు, మూర్ఖ దేతీనన్
బగతుని సైన్యయుక్తుఁడగు † పంక్తి ముఖున్ విదళింతు, రంచు నొ
ప్పగుగతి నూఱడించుచు నిజాంతికవర్తి సుషేణుతోడ నో
యగచర! లబ్ధసంజ్ఞల నఁ రాధిపులం గొని కీశసేనతోన్.

అర్థములు. పగతుని = పగవానిని, నిజాంతికవర్తి = తన సమీపమం దున్న వాఁడు, లబ్ధసంజ్ఞలన్ = స్మృతినచ్చిన వారిని.

తా త్ప ర్య ము

విభీషణా! దుఃఖంపకుము. వీరు మూర్ఖపోయిరేకాని, ప్రాణాపాయదశే యందు లేరు. వీరు మూర్ఖదేఱఁగానే విరోధియగు రావణుని సేనతోడఁ జంపు దురు అని యూఱడించి తన సమీప మందున్న సుషేణునిజూచి యిట్లనియె. సుషేణా! వీరు మూర్ఖదేఱఁగానే వీరి నిద్దఱను వానర సేనను తీసికొని.

కం. చనుమీ కిష్కింధకు నే, నమశేంద్రు సపుత్రమి తతతిబాంధవునిన్
దునిమి కొని శత్రు నీతన్, మును నష్టశ్రీని సమరముఖ్యునిమాడ్కిన్. ౧౦౩౯
అర్థములు. నష్టశ్రీని=నశించిన రాజ్యలక్ష్మిని, అమరముఖ్యునిమాడ్కిన్=
దేవేంద్రునివలె.

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

—* సుగ్రీవునితో సుషేణుడు నచచీవకరణిఁ దెప్పింపు మని చెప్పట. *

నీ. అనుఁడు సుగ్రీవుతో * ననియె సుషేణుండు, తొల్లి దారుణ మయి చెల్లెఁగలహ
మమరాసురుల కందు * నసమదానవశర నిహతి బృందారక *నిచయ మెల్ల
వ్రాలి సామ్నాయోయి ప్రాణముల్ విడువంగ, నమరగురుండువిద్యాప్రయుక్త
మహితోపధుల చేతమున్నెను దద్యాధ, నవియు క్షీరాంబుధిప్రాంతమునను
తే. గలవు సంపాతి పనసాదికవులఁ బంపి, వేగఁ దెప్పింపవయ్య కపిప్రకాండు
లెల్ల లెఱుఁగుదు రచ్చోటునీ మరుల్ల, నూజుఁబంపుము బలియుండుఁ తేజుమెఱసి.
అర్థములు. అమరాసురులకు = దేవదానవులకు, అసమ=అసమానమైన,
దానవశర=దానవుల బాణములమొక్క. నిహతిన్ దెబ్బలచేత, బృందారక నిచ
యము = దేవతా సమూహము, సామ్నాయు = మూర్ఖులు, విద్యాప్రయుక్త =
మృతసంజీవనీ విద్యచేఁ గూడిన, మహిత=పవధులచేత = గొప్పమూలికలచేత,
క్షీరాంబుధి=పాలసముద్రము, కపిప్రకాండులు=వానరశ్రేణులు.

తా త్వ ర్య ము

అని చెప్పఁగా సుగ్రీవుతో సుషేణుఁ డిట్లనియె. పూర్వము దేవదానవులకు
ఘోరయృగ్గము జరిగెను. అందు దానవుల బాణములచే దెబ్బలు దిని దేవతలు
మూర్ఖులైపోయిరి. కొందఱు చచ్చిరి. అప్పుడు బృహస్పతి మృతసంజీవనీ విద్యతోఁ
గూడిన కొన్ని మూలికలచేత దేవతలబాధ మాన్పెను. ఆ మూలికలు పాలసము
ద్రము సమీపమున నున్నవి. సంపాతి పనసాదిక లోనగు వానరులఁ బంపి తెప్పిం
పుము అవి యుండుచోటు లీ వానరశ్రేణు లెఱుఁగుదురు. ఈ యాంజనేయుఁ
బంపుము. ఆతఁడు తన పరాక్రమముచే.

తే. తెచ్చు సుధకయి దేవతల్ద్రచ్చి రెచటఁ గలశవారాశినచ్చోటఁ గలవుద్రోణ
చంద్రకుధరంబు లందు విశల్యకరణి, దివ్యసంజీవకరణియుఁ దేజరిల్లు. ౧౦౪౧
అర్థములు. సుధకయి=అమృతము నిమిత్తము, ద్రచ్చిరి = చిలికిరి, కలశ
వారాశి = పాలసముద్రము, మందరముచే పాలసముద్రము మఱించు నపుడు కలశ
ముగాఁ జేయఁబడినది ద్రోణచంద్ర కుధరంబులు = ద్రోణపర్వతము, చంద్ర
పర్వతము.

తా త్వ ర్య ము

తేఁగలడు. ఏ ప్రదేశమందు నమృతము నిమిత్తమై దేవతలు పాలసముద్ర

మును జలికిరో యచ్చట ద్రోణపర్వత మని, చంద్రపర్వత మని, రెండు కొండలు గలవు. అందు విశేష్యకరణి, సంజీవ కరణియుఁ బ్రకాశించును. విశేష్యకరణి = దేహమునందలి ములుకులను నూడదీయునది, సంజీవకరణి = ప్రాణమిచ్చునది, ఇప్పుడు కావలసిన వీ రెండని భావము.

కం. ఓషధులు నిలిపి రసుర, ద్వేషులు వేవేగ వానిఁ * దెమ్మను మనుచున్
భాషించుచుండ నీలో, ఘోషము వినవచ్చెఁ జెవుడు * గొలుపుచు ఘనమై.

అర్థములు. అసుర ద్వేషులు = దేవతలు, ఘోషము = ధ్వని.

తా త్ప ర్య ము

దేవత లా యోషధు లందు నిల్పిరి. వానిని ద్వరగాఁ దెప్పింపుము అను చుండఁగా నింతలో చెవుడు గలిగించునట్టి గొప్ప ధ్వని వినవచ్చెను.

—* గరుత్మంతుఁడు శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూడవచ్చుట. *

కం. విడివడి మబ్బులు చెదరఁగ, కడలి కర శ్చౌగసి యల్ల * కల్లోలముగా
గడగడ లాడఁగ మేదిని, గడు సద్వీపద్రుమంబు * గా అవకాల్చిన్. ౧౦౮౩

అర్థములు. విడివడి = విచ్ఛలవిడి, కడలి = సముద్రముయొక్క; కరశ్చౌ = అలలు, అల్లకల్లోలముగా = గండర గోళము, మేదిని = లంకాద్వీపము, సద్వీప ద్రుమంబుగాన్ = ద్వీపములతోను జెట్లతోను గూడినదిగా.

తా త్ప ర్య ము

విచ్ఛలవిడి మబ్బులు చెదరిపోఁగా సముద్రము నందలి యల లెగసి కలవర పడఁగా ద్వీపములతో చెట్లతో సముద్రము నందలి భూమి యదరఁగా.

కం. మూలములతోడ భూరుహ, జాలంబులు విఱిగి కూలఁ * జండసమీరం
బోలి నుదయించె సుడివడి, వ్యాలంబులు బెదరి పఱచి * యంబుధి దూఁకెన్.

అర్థములు. భూరుహజాలంబులు = చెట్లగుంపులు, చండసమీరము = భయంకరమైనగాలి, సుడివడి = కలఁతచెంది, వ్యాలంబులు = వాములు, పఱచి = పరువెత్తి.

తా త్ప ర్య ము

వేళ్ళతోడ విఱిగి చెట్లు క్రిందఁబడునట్లు తీవ్రమైన గాలిపుట్టెను. కలఁత చెంది వెలుపలఁ దిరుగు పాము లన్నియు దిగులుపడి పరువెత్తిపోయి సముద్రములో దూఁకెను.

ఉ. వెంటనే సంజ్వలద్దహను * పెంపున వెల్లుచు వైనతేయుఁడున్
మింటను దోఁచె, దోఁచుటయు * నీరజనేత్రులఁ జాట్టియున్న యా
తుంటరి పాఁపపుర్వులను * దోస యథాయథాలై భయంబు లో
నంటఁగఁ బాఱి దూఁకె లవ * గాంబుధి; నగ్గురుడుండు డాయుచున్. ౧౦౮౪

అర్థములు. సంజ్వలత్ + దహను = మండుచున్న యగ్నియొక్క, పెంపునన్ = గొప్పతనముతో, వై నతేయఃకున్ = గరుత్మంఃకుఁడును, తుంటరి = దుష్టములైన, పాపపుర్వులును = పాములు, తోన = వెంటనే, యథాయథలై = చెదరిపోయి, రామలక్ష్మణులను జుట్టియున్న పాములు పరువెత్తి సముద్రములో దూకెననుటచే మంత్రసప్తస్థిము లగు పాములందు మంత్రశక్తి నావహింపఁజేసి వానిచే నింద్రజిత్తు కట్టెనని యేర్పడుచున్నది. ౯౨౩ ప-౧౦౫ ౨-పద్యములఁ జూచునది.

గ్రంథములందు నాగాస్త్ర ప్రయోగము వర్ణింపఁబడిన చోటఁ బాము లుత్పత్తియై బయలు వెడలునట్లును గరుడాస్త్రముచే నది వారింపఁబడునట్లు వర్ణింపఁబడినది. ఇప్పుడైనను గరుడాస్త్రమును రామలక్ష్మణులు ప్రయోగించి యుండిన నీ యస్త్రము వ్యర్థమైయుండును. కాని చీకటిలో బాణయుద్ధముచేయుచు వానిలో నందుచేసికొని నాగాస్త్రమును బ్రయోగించుటచే నది నాగాస్త్రమని రామలక్ష్మణులు గుర్తింపఁ జాలరై రని తోచెడివి. ఇంద్రజిత్తు కాసరాకుండుటచే బాణవర్షమునకుఁ బ్రతిక్రియ చేయ నాధ్యపడ దయ్యె. కాసరానివానిమీఁద నస్త్ర ప్రయోగము జేయరాదయ్యె. కావునఁ గట్టుపడవలసినచ్చెను.

తాత్పర్యము

అక్షణమందే మండుచున్న యగ్నిహోత్రునివలెఁ బ్రకాశించుచు గరు త్మంతుఁ డాకాశమునఁ గాన వచ్చెను. ఆయన కాసరాఁగానే రామ లక్ష్మణు లను జేట్టుకొనియున్న పాపపుఁ బాములు చెల్లాచెదరై భయముతోఁ బరువెత్తి పోయి సముద్రములో దూకెను. ఆ గరుడుఁడు సమీపించి.

కం. కాకుత్స్థులఁ గని యలరుచు, శ్రీకరచంద్రాభముఖకుఁ శేశయయుగ మ
స్తోకప్రేమను నిపురఁగఁ, బ్రాకటగతి మాసె మేనివ్రణజాలంబుల్. ౧౦౪౬
అర్థములు. అలరుచున్ = సంతోషించుచు, శ్రీకర = సంపత్కరమైన, చంద్రాభ = చంద్రునితో సమానమైన, ముఖకుశేశయ యుగము = ముఖకమల ముల జంట, అస్తోకప్రేమను = అధిక ప్రేమతో, వ్రణజాలంబుల్ = గాయముల సమూహములు.

తాత్పర్యము

రామలక్ష్మణులఁ జూచి సంతోషించి వారి యిరువుర ముఖకమలములను తడువఁగా వారి దేహము లందలి గాయము లన్నియు మానెను.

తే. ధిషణబలములు వీర్యంబు • తేజ మోష
ముత్తమగుణంబు నుత్సాహ • మోలి స్మృతియు
సత్రవర్షనమును రామ • చంద్రునకును
లక్ష్మణునకును కెట్టించె • లలితరీతి. ౧౦౪౭
అర్థములు. ధిషణ బలములు = బుద్ధిబలము, దేహబలము, వీర్యంబు = శత్రు

వుల ధిక్కరించు శక్తి, తేజము = పరాక్రమము, ఓజము = కాంతి, ఉత్తమ గుణంబు=ఉత్సాహ విశేషము, ఉత్సాహము=లోకోత్తర కార్యములు చేయుట యందలి స్థిర ప్రయత్నము, స్మృతి = మఱపులేమి. సత్ + ప్రదర్శము = మంచి సూక్ష్మబుద్ధి, రెట్టించెన్ = రెండింత లయ్యెను, ఇందలి 'ధి' గాయత్రి యందలి పదునేడవ యక్షరము.

తాత్పర్యము

గరుత్మంతుఁడు దేహములు తుడువఁగానే వారికి బుద్ధిబలము, దేహబలము, వీర్యము, తేజము, ఓజస్సు, ఉత్సాహము, స్మరణశక్తి, బుద్ధిసూక్ష్మత, రామ లక్ష్మణులకు నిబ్బడించెను.

తే. మేనికాంతియుఁ బసిఁడికిఁ మేలుచేయి, యమ్యో నంత సుపర్ణుఁడా యనఘమతుల నెత్తికవుఁగిట నోత్తనీతేశుఁ డనియె, నమితసంతోషమున విన్మతాత్మజునకు. అర్థములు. మేనికాంతి = దేహకాంతి, పసిఁడికి = బంగారుకంటె, మేలు చేయి = శ్రేష్ఠమైనది, సుపర్ణుఁడు = గరుత్మంతుఁడు, అనఘమతులన్ = పాపరహితమైన మనస్సుగల వారిని.

తాత్పర్యము

దేహకాంతి బంగారు కాంతికంటె నెక్కువయయ్యెను. అప్పు డా గరుత్మంతుఁ డా నిష్పాపమనస్కులను నెత్తికొని కొఁగిలింపఁగా సంతోషముతో రామచంద్ర మూర్తి గరుడునితో నిల్లనియె.

— { నాగపాశ బంధవిముక్తులై శ్రీరామలక్ష్మణులు } —
గరుత్మంతునిఁ బ్రశంసించుట

ఉ. అయ్య! భవత్ప్రసాదమున * నాసురభర్తృసుతప్రయుక్త మా నియ్యహిపాశబంధతతి * నెట్టి వివత్తును లేక యేమియన్ డయ్యక మున్నవోలెఁ బెను * ధాకయుఁ గంటిమి, నిన్నుఁజూడ మా యయ్యను నాజిఁ దాత నజు * నాదృతిఁ గన్నటు లుల్ల ముజ్జెడున్. ౧౦౫ అర్థములు. భవత్ + ప్రసాదమునన్ = నీ యనుగ్రహముచే, ఆసురభర్తృ సుత = రాక్షసరాజు కుమారునిచే, ప్రయుక్తము = ప్రయోగించఁబడినది, అహిపాశబంధతతిన్ = పాములనెడి శ్రాశ్చిచేఁ గల్పఁబడిన కట్లసమాహముచే, డయ్యక = శ్రమపడక, ధాకయు = శౌర్యము, అయ్యను = తండ్రిని, ఆజిన్ = దశరథుని - తాత యగు నజుని, ఆదృతిన్ = ఆదరముతో, ఉల్లము = మనస్సు, ఉజ్జెడిన్ = సంతోషముచేఁ బొంగుచున్నది.

తాత్పర్యము

అయ్యా, నీ యనుగ్రహముచే నింద్రజిత్తు కట్టిన నాగపాశబంధములచే నెట్టి కీడును బొందకుండుటయెకాక శ్రమము లేక మునుపటివలె గొప్పశక్తియఁ బొంది

తిమి. నిన్నుఁజూడగా మా తండ్రి దశరథుని తాత యజమహారాజును జూచినట్లు మనస్సు సంతోషముచే నుప్పొంగుచున్నది.

తే.రూపమును దివ్యమాల్యానులేపనముల, విమలవస్త్రంబులను దివ్యవివిధభూషణంబులదాల్చి దివ్యతేజంబుఁ గలిగి, యొప్పుచున్నాఁడ వెవ్వండవోమహాత్మ!

తా త్ప ర్య ము

మహాత్మా! నీ వెవ్వండవు? నీ రూపము మనుష్యులందుఁ కానవచ్చునది కాదు. దివ్యమైయున్నది. నీవు ధరించిన మాల్యములు చందనాదులు దేవతలు ధరించునవియై యున్నవి. వస్త్రములు భూషణములు నట్టివే యై యున్నవి. నీవు దివ్య తేజస్సు గలవాఁడవై యున్నాఁడవు. నీ వెవ్వండవు?

— గరుడుఁడు శ్రీరామునకు హెచ్చరికఁగ యుద్ధముసేయ బోధించుట —

కం. అనవుడు నానందాశ్రులు, కనుఁగొనలన్ నందడింప • భగవతి యను మీ కనుఁగు నఖండను గరుడుఁడఁ, బ్రణుతయశా! నీబహిశ్చరప్రాణంబన్. గంఘ్రం నీ. చనుదెంచితిని మీకుఁసాహాయ్య మొనరింప, దానవాసురులు గంధర్వులైన నింద్రుని మున్నుగా • నిడుకొనివచ్చినఁ బాపలే రీ శరఁబంధనములు మాయాబలంబున • మఘవారి నిర్మింపఁ, గాద్రవేయులు విషకఠినదంష్ట్రులిట్లు శరంబులై • యేతెంచి బంధించి, రీ వార్త విని రయంబెసక మెసఁగ తే. వచ్చివాఁడను స్నేహాతఃత్పరత రామ!, వీడఁ జేసితి బంధముల్ • నీరవర్య! కూటయోధులు రాక్షసకులజు లెల్ల, నప్రమత్తత మీరుండుటర్హమయ్య.

అర్థములు. ఆనందాశ్రులు = సంతోషముచేఁగలుగు కన్నీళ్ళు, భగవతి = పక్షి రాజు, అనుఁగు నఖండను = ప్రేమగల స్నేహితుఁడను బహిశ్చర ప్రాణంబన్ = వెలుపలఁ దిరుగు ప్రాణమును, నీనాహన మగుటచే నీకు నఖండ నని చెప్పరాదు. పరత్వము వెలిపఱచినట్లగును, దేవ రహస్యము రావణవధము నఱకు బహిరింగము చేయరాదు. కావున గూఢోక్తిగా ననెను. బహిశ్చర ప్రాణమునుటచే నీకు లక్ష్మణుఁ డెట్టివాడో నే నట్టివాఁడనే యని భావము. మాయాబలంబునన్ = మంత్రములవలనఁ గలిగిన యద్యుత శక్తిచే, కాద్రవేయులు = కద్రువ కొడుకులు - సర్పములు ఎసక మెసఁగన్ = అతిశయింపఁగా, కూటయోధులు = మోస యుద్ధము చేయువారు, అప్రమత్తతన్ = హెచ్చరికతో.

తా త్ప ర్య ము

మీకుఁదోడు పడుటకై వచ్చితిని. దానవులు, అసురులు, గంధర్వులు ఇంద్రుని ముందుంచికొని వచ్చినను నీశరబంధములను నడలింపలేరు. అది యేమనిన వీని నింద్రజిత్తు మంత్రములవలనఁ గలిగిన యద్యుతశక్తిచే సృష్టింపఁగా విషముచే న్రూరములైన కోటలుగల సర్పములు బాణములై వచ్చి మిమ్ము బంధించెను. ఈ వృత్తాంతము విని నీ యందుండు స్నేహభావముచే నే నతిశ్రీఘ్రముగ బయలుదేఱి

వచ్చితిని. ఆకట్లను వదలించితిని. రామచంద్రా! రాక్షసులు మోసయ్యుద్ధము చేయువారు కావున నీవు ప్రమాదపడక యుండవలెను.

కం. అసురులకు బలము మాయయె, యనఘు వినిర్మల మనస్కులగు మీకు బలం బెనఁగు ఋజుత్వమే కావున, నసురుల నమ్మంగవలవదాహనమందున్.

అర్థములు. ఆహవమందున్ = యుద్ధమందు.

తాత్పర్యము

రాక్షసులకు మోసగించుటయేబలము. అది విడిచిన వారు దేనికిఁ గొఱగారు. నిర్మలమగు మనస్కుల మీకో ఋజుత్వము బలము-మీరు మాయ నాశ్రయింప రాదు. కావున రణమందు రాక్షసులను మీరు నమ్మరాదు. కావున మీరు ఋజుత్వము విడువక వారి మాయలకు లోపడక హెచ్చరిక కలిగి యుండవలెను. మాయలకుఁ బ్రతిమాయలు చేయవలసిన పనిలేదుగాని వారి మాయలు చెఱుచు పని చేయుట దోషముగాదు.

కం. దృష్టాంతం లిదే యనుచును, స్పష్టముగ గ్రహించి వారిచరితము నీ ష ష్టాష్టకమున మెలఁగుడు మీ, యిష్టము నెఱవేఱు శీఘ్రమే రఘురామా!

అర్థములు. షష్టాష్టకమునన్ = కలహమున.

తాత్పర్యము

నేను జెప్పిన దానికి దృష్టాంత మిప్పుడు జరిగినదియే. దీనివలననే వారి నడవడి మీకు స్పష్టపడి యుండవచ్చును. వారి మాయను జెఱుచు యత్నము మీరు చేసి యుండిన నిట్టి కష్టము వ్రాప్తించి యుండదు. అటుగాక యూరకున్న కారణమున నిట్టి శాధ పడవలసి వచ్చెను. కావున నీ కలహమందు మీరు హెచ్చరిక కలిగి యాత్మరక్షణోపాయము నేమఱక వర్తింపుఁడు. మీకు శీఘ్రముగ నే మేలుకలుగును.

ఉ. నేను నఖండ నెట్లయితి * నీ కని చూచెద నవ్విచారమున్
మానుము, తద్విధం బని సమాప్తము నొండ నెఱుంగవచ్చు, నా
కానతి యిచ్చె దే చనఁగ * నప్రతిధర్మవిధిజ్ఞ ! శత్రులం
దేనియు మాన వీవు కృప * నెప్పుడు నీరజపత్రలోచనా. ౧౦౫౫

అర్థములు. అని = యుద్ధము - అప్రతి = అసమానమైన - ధర్మవిధిజ్ఞ = ధర్మశాస్త్రము నెఱిగినవాఁడా.

తాత్పర్యము

నీ ముఖమే నేనెఱుగనే. నిన్నుఁజూచినదియు లేదే. నేను నీకు సఖుండ నెట్లయితి నని యడుగఁ గుతూహలపడుచున్నావు. ఆ యాలోచన మానుము, ఆ విధము యుద్ధము పూర్తియయిన పిమ్మట నీవు తెలిసికొనఁగలవు. నాకు సెల విచ్చెదవా? వోయివచ్చెదను. ధర్మశాస్త్రము నీవలె నెఱిగినవారులేరు. కావున నీవు నన్నుఁజంప యత్నించిన శత్రువులందు నీవు దయమానవు.

కం. బాలురు వృద్ధులు దక్కంగ, నీ లంకక గలట్టి యసురబృందంబుల ని
హూలించి మార్గణంబుల, శీలవతిన్ నీత మఱలఁజెందెద వనుచున్. ౧౦౫౬
అర్థములు. మార్గణంబులన్ = బాణములచే.

తా త్ప ర్య ము

పసివాండ్రు, ముసలివాండ్రు తప్ప మగవారిలో లంకలో రాక్షసుడను
వాఁడు లేకుండునట్లు రాక్షస సమూహములను వేరుతోడ నాశముచేసి పతివ్రత
యగు నీతను మరల గ్రహింపఁగలవు.

తే. పలికి వారలఁ దనయంకఁపాలిఁ గ్రుచ్చి, తతముదం బొనగూర్చి ప్రదక్షిణించి
పవనునట్టుల యాకాశఁపథముఁ బట్టి, తార్క్ష్యుఁ డరిగినఁ దేజినఁదాశరఘుల.
అర్థములు. అంకపాలిన్ = కొఁగిట, తార్క్ష్యుఁడు = గరుడుఁడు.

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లు చెప్పి వారిని గొఁగిలించి వారికి సంతోషము కలిగించి ప్రదక్షిణము
చేసి గాలివలె నాకాశమార్గమున గరుడుఁడు పోయెను. మూర్ఛనుండి తెప్పటిల్లు
కొనిన రామలక్ష్మణులను.

—* శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూచి కవులు సింహనాదంబులు నేయుట *

కం. తిలకించి హర్ష భరమునఁ, బులకించి మదించి వాలఁములఁ దాఁచుచు గ
ర్జల నింది భేరినినదము, బలియించి మృదంగరవముఁబరఁగించి కపుల్.

అర్థములు. తిలకించి = చూచి - హర్ష భరమునన్ = సంతోషాతిశయముచే -
పులకించి = గగ్గురుపాటుచెంది - మదించి = గర్జించి - తాఁచుచున్ = నేలకువేసి
కొట్టుచు = గర్జలనింది = సింహనాదముల నిండఁజేసి - భేరి = నగారాల - నినదము =
ధ్వని - మృదంగరవము = మద్దెలల ధ్వని.

తా త్ప ర్య ము

చూచి సంతోషాతిశయమున గగ్గురుపాటు చెంది గర్జించి తోఁకలను
నేలకువైచి బాఁడుచు సింహనాదములుచేసి నగారాల వాయింది మద్దెల రవములు
వాసరులు వ్యాపింపఁ జేసిరి.

కం. వాయించుచు వాద్యంబుల, మ్రోయించుచు శంఖములనుఁమునుపటియట్టుల్.
కోయంచును జేయంచును, మాయింఁచుచు రాక్షసులనుఁమార్కొని రెలమిన్.

అర్థములు. కోయంచును కోబలి = కోబలియని, బలితీసికో యని యర్థము,
జే = జయ, మాయింఁచుచున్ = నాశము చేయుచు.

తా త్ప ర్య ము

వాద్యముల వాయించుచు శంఖముల మ్రోయించుచు మునుపటివలె కోయని
జేయని ధ్వనులు చేయుచు, రాక్షసుల వధించుచు వాసరులు రాక్షసుల నెదుర్కొనిరి.

కం. జలదాగమమున వెఱగొన, జలదంబులు మ్రోయుగతి నిశామధ్యమునన్
బలిముఖులభీమనినదం, బులు కర్ణకళోరముగను బొరి బొరి నగసెన్. ౧౦౬౦

అర్థములు. జలదాగమమున = వానకాలమందు, వెఱగొన = లోకులు భయపడునట్లు, నిశామధ్యమునన్ = నడిరేయియందు, ఇట్లు చెప్పటచే నిపుడు యుద్ధమున మొదటి దినమున నడిరేయి యైనట్లు లేర్పడెను. నాగపాశ బంధముల తోనే ప్రథమదిన యుద్ధము ముగిసినదనుట విచార్యము. భీమనినదము = భయంకర ధ్వని-కర్ణకళోరముగను = శత్రువుల చెవులకుఁ గలుపుగ-పొరిబొరి = మిక్కిలి.

తాత్పర్యము

వానకాలమందు వినువారికి భయము కలుగునట్లు మేఘములు ధ్వనించునట్లు అర్ధరాత్రమున వానకుల భయంకరధ్వనులు రాక్షసులకుఁ విసఁగతినములై మీఁద మీఁద నంతకంతకు నతిశయించెను.

ఇంద్రజిత్తువలన రామలక్ష్మణులకుఁ గలిగిన పరాభవమువలన నిర్మలమనస్సులు గలవారై ఋజు ప్రవర్తనము గలవారికి ప్రాణాపాయము కలిగించు నంతటి కష్టదశ ప్రాప్తించినను, వినాశములేదు, విపరీత వర్తనముగల పాపాత్ములకు తత్కాలమున మేలు గలిగినను, హస్తగతములైనవికూడ వ్యర్థములై పోవుచున్నవని గ్రహింపవగు. ధర్మాధర్మములు శాస్త్రములవలన నెఱుగవగును, గాని వాని ననుష్ఠాన రూపమునఁ జూపి లోకుల ననుష్ఠింపఁజేయుటచే ధర్మసంస్థాపనము చేయుటకే భగవంతుఁడు శ్రీ రామచంద్రము ర్తియై యవతరించెను. ఈవిషయము పూర్వమే విశదీకరింపఁబడెను.

—• { ౧౧-వ వర్గము. రావణుఁడు కపులనంతోషమునకుఁ } •—
గారణము విచారించుట.

మ. పటుసంరంభవిజృంభమాణకపిసంప్రవాతస్ఫురద్భీషణా
ర్భటు లుద్దామగభీరకంఠనినదఃవ్యాపారముల్ పర్వనా
కకట సంనద్గతరావణం దులికి రక్షఃకాండమున్ వానరో

దృటకోలాహలసింహనాదములు నాదన్మేఘగర్జాచ్ఛటన్. ౧౦౬౧

అర్థములు. పటు=దృఢమైన-సంరంభ = వేగముతోఁగూడిన - విజృంభమాణ = వృద్ధియగుచున్న - కపిసంప్రవాత = వానర సముహముయొక్క - స్ఫురత్ = ప్రకాశించునవియు=అందఱకు విసఁబడునట్లు సర్వత్ర వ్యాపించునవి - భీషణ = భయంకరములైన - ఆర్భటులు = సింహనాదములు = పెద్దకేకలు - నద్దామ = పెద్దవియు - గభీర = గంభీరములును నగు - కంఠనినద=సింహనాద ఉచుడి - వ్యాపారముల్ = కార్యములు-పర్వన్ = వ్యాపింపఁగా - ఒక్కటన్ = ఏకకాలమున=ఒక్కసారిక-సంపత్ + గత = సభయందుండిన-ఉలికిపడి = భయ

పడి - రక్షాకాండమున్ = రాక్షససమూహమును - ఆరసిరండు = పొండను దానితో (౧౦౬౪) నన్వయము. వానర = కోతుల - ఉద్భట = అతిశయించిన, కోలాహల, సంకుల శబ్దములు - సింహనాదములు = గర్జలు - నాదత్ = ధ్వనించుచున్న - మేఘు = వర్షాకాలమునందలి మబ్బుయొక్క - గర్జాచ్ఛటన్ = ఉఱుముల సమూహమును.

తాత్పర్యము

మిక్కిలి వేగముతో సంతకంతకు వృద్ధియగుచున్న వానరులయొక్క సర్వత్ర వ్యాపించిన కేకలు అధికమై గంభీరమైన కంఠనాదములు నొక్కటిగా సభయందుఁ దన జయము గుఱించి సంతోషముతోఁ బ్రశంసించు కొనుచు నావలి కార్యమేమి చేయవలెను, అందఱి యొక్కసారి వానర సేనపై పడి ధ్వంసము చేయుదమనియాలో చించు రావణుఁడువిని యులికిపడి రాక్షసులతో నిల్లనియెను. వానరుల కలకలములు సింహనాదములు వానకాలమందలి మేఘముల యుఱుముల సమూహమును.

కం. తలపించెను బట్టనముం, దలఁకించెను సాగరంబుఁ • దలరించెను లో నలు కించుక లేక యిబుల్, తలిరుపఁగా నేది కత మొతరుచరవీరుల్. ౧౦౬౨ అర్థములు. తలఁపించెను = స్మృతికిఁ దెచ్చెను, తలఁకించెను = కుదిలింపఁ జేసెను, తలరించెను = కలఁత నొందఁజేసెను. లోన్ = మనస్సులలో, అలుకు = భయము, ఇంచుక = కొంచెమైనను, తలిరుపఁగాన్ = సంతోషింపఁగా, కత మొ = కారణమో.

తాత్పర్యము

స్మృతికి దెచ్చుచున్నవి. సాగరమును గుదిలించుచున్నవి. సముద్రమును గల త నొందించుచున్నవి. వానరులు మన ప్రభువు పడిపోయెను గదా, ఇఁక మన కేమిగతి. శత్రువులు పై పడుచురేమో యను భయము కొంచెమైనను లేక యీ ప్రకారము సంతోషింపఁ గారణ మేమి కలిగెను.

ఉ. ఏదియొ హర్ష హేతువు కఃపీంధ్రులకున్ ఘటియిల్ల నోపు. నీ తాదయితుండు లక్ష్మణుఁడు • దారుణనాగమహాస్త్రిబద్ధులై మేదినిఁ గూలి యుండఁగ ని • మి త్తము లేకయె నేన యుట్టానే? మేదుర మయ్యె సందియము • మీరు వెసం జని తన్ని దానమునీ. ౧౦౬౩

అర్థములు. హర్ష హేతువు = సంతోష కారణము - ఘటియిల్లన్ - ఓపున్ = కలిగియుండవలెను. మేదురము = అధికము = దట్టము - తత్ + నిదానమున్ = దాని మూలకారణమును.

తాత్పర్యము

వానరుల కేదియో సంతోష కారణము లభించియుండవలెను. రామలక్ష్మణు లిరువురు నాగపాశబద్ధులై భూమిపైబడి యుండఁగాఁ గారణము లేక సేన సంతో

పించునా? ఎవరైన దేవతలు సహాయులై వచ్చిరా? వారు కట్టు విడిపించుకొనిరా-
నాకు బలమైన సందేహ మధికముగా నున్నది. మీరు త్వరగాబోయి దాని యాది
కారణమేమో.

ఉ. ఆరసి రండు పొం డన భయాకులతం బరువె త్తిపోయి ప్రా
కారము లెక్కి వానరని * కాయముఁ గన్గొని ముక్తబంధులన్
హరివిహారలోలసమ * రాంగణవర్తుల భీమమూర్తులన్
శూరుల రామలక్ష్మణులఁ * జూచి గభిల్లన గుండె లాశరుల్. ౧౦౬౪

అర్థములు. ఆరసి = విచారించి - భయాకులతన్ = భయముచే గలిగిన
కలతచే - ముక్తబంధులన్ = కట్టులనుండి విడివడ్డవారిని - హరి = మనోహరముగ -
విహారలోల = సంచారమందు నాసక్తి గలవారై, సమరాంగణ వర్తులన్ = యుద్ధ
భూమియందు వర్తించువారిని, భీమమూర్తులన్ = భయంకరములైన యాకారములు
గలవారిని, రామలక్ష్మణులు సౌమ్యమూర్తులైనను రాక్షసులకు మృత్యుదేవతలవలె
నగుటచే వారికి భయంకరులుగానే కానవచ్చిరి. ఆశరుల్ = రాక్షసులు.

తా త్ప ర్య ము

విచారించి రండు పొండని చెప్పఁగా వారు భయముచే గుండెలు కొట్టుకొను
చుండఁ బరువె త్తిపోయి ప్రాకారము లెక్కి వానరుల గుంపును జూచి వారిలో
బంధములు వదలించుకొని స్వేచ్ఛగా యుద్ధభూమియందుఁ దిరుగువారిని భయంక రా
కారులను, శూరులను, రామలక్ష్మణులను జూచి గుండెలు గుభిల్లునునఁగా రాక్షసులు,
ను. వెలుకం బాతిన మోము లోప్పఁ జని యావృత్తాంతమున్ సర్వమున్

దెలియం బల్కిరి శక్రవైరిశరబంధీభూతనిశ్చేష్టు లా
బలధుర్యుల్ గజతుల్యవిక్రములు త * త్పాశంబులం ద్రెంచి య
స్థలితాడంబరవృత్తిఁ గ్రాలెదరు రాజా! రాముఁడుం దమ్ముఁడున్. ౧౦౬౫

అర్థములు. వెలుకంబాతిన = వెల్లబోయిన, శక్రవైరి = ఇంద్రజిత్తు
యొక్క, శర = అస్త్రములచే, బంధీభూత = కట్టబడినవారై, నిశ్చేష్టులు = కదలక
మెదలక యున్నవారు, గజతుల్యవిక్రములు = వీనుఁగు బలముతో సమానమైన
దేహబలముగలవారు - తత్ + పాశంబులన్ = ఆ కట్టులను - అస్థలితాడంబర వృత్తిన్ =
కట్టుపడుటకు ముందున్న స్థితికంటె దక్కువకాని, యొక్కవేయైన, వేగిరపాటుతోఁ
గూడిన వ్యాపారముతో -

తా త్ప ర్య ము

ముఖములు వెలవెలబోవబోయి యా వృత్తాంతము సర్వము రావణున కిట్లు
చెప్పిరి. రాజా! యింద్రజిత్తు బాణములచే గట్టువడి కదల మెదలలేక యుండిన
రామలక్ష్మణులు, బలవంతులు, వీనుఁగుల విక్రమము గలవారు, వీనుగులు తమ్ము
గట్టిన ప్రతాళిను ప్రతించుకొనినట్లు ఆ పాశముల ద్రెంచుకొని అంతకు ముందున్న
యాడంబరమున కంటె దక్కువ కాని యాడంబరముతోఁ బ్రకాశించుచున్నారు.

-* శ్రీరామలక్ష్మణులు నాగపాశవిముక్తు లగుటకు రావణుడు వ్యసనపడుట. *

చ. అనవుడుఁ జింతయున్ వ్యసన * మారట పెట్ట వివణ్ణచిత్తుఁడై
యనియె దశాస్యుఁ డేమిది మహాపవనాశనతుల్యముల్ విక
ర్తనసమముల్ పితామహవరప్రతిపన్నము లప్రతీపముల్
ఘనతరమత్సుతాస్త్రములు * కా పవి వ్యర్థము లెన్నఁ డేనియున్. ౧౦౬౬

అర్థములు. చింతయున్ = ఇంకమీఁద నేమి చేయవలయునా యని యాలోచన, వ్యసనము = ఇంతగొప్ప ప్రయత్నము వ్యర్థమైపోయెఁగదా యని విచారము, వివణ్ణచిత్తుఁడై = విషాదముతోఁ గూడిన మనస్సు గలవాఁడై, మహాపవనాశనతుల్యముల్ = వాసుకి తక్షకుఁడు మొదలైన గొప్ప సర్పములతో సమానములై నవి, పవన+అశన = గాలి యాహారముగాఁ గలవి, పాములు, వికర్తన సమముల్ = సూర్యునివలె మండుచుండునవి, పితామహవర ప్రతిపన్నములు = బ్రహ్మవరముచేఁ బొందఁ బడినవి, అప్రతీపముల్ = ఎదురులేనివి, ఘనతర = మిగుల గొప్పశక్తిగల, మత్సుత = నా కుమారునియొక్క, అస్త్రములు.

తాత్పర్యము

ఈ ప్రకారము చూచినచ్చి న రాక్షసులు చెప్పఁగా గావణుఁ డిక నేమి చేయుదునా, చేసిన దంతయు వ్యర్థమైపోయెనే యని విషాదపడుచు, నేమిది యాశ్చర్యము! వాసుకి, తక్షకుఁడు లోనగు గొప్ప సర్పములతో సమానములై సూర్యునివలె మండునవియై బ్రహ్మవరముచే సంపాదించఁబడిన వైన నా కుమారుని మహాస్త్రము లెన్నఁడు వ్యర్థములు కావే.

కం. అట్టి శరంబుల నిండజి, బిట్టుగఁ గట్టినను మరలవిడివడిరి రిపుల్
చిట్టలు నా బల మిఁక న, న్నెట్టను రక్షించు ననుటయేమో నమ్మన్. ౧౦౬౭
అర్థములు. చిట్టలు = ఆశ్చర్యము, చిత్రశబ్దభవము. ఇది నిత్యబహువచనాంతము.

తాత్పర్యము

అటువంటి బాణములచే నిండజిత్తు గట్టిగాఁ గట్టినను శత్రువులు విడిపించుకొనిరి. ఇది యాశ్చర్య విషయము. నా బల మిఁక నన్ను రక్షించునని నేను నమ్మఁజాలను. అది సందేహింపఁ దగినదే. నమ్మరాదు.

కం. ఒవ్వని వారల ప్రాణము, లువ్వెత్తుగఁ దీయఁ జాలునుగ్రశరచయం
బవ్వాసుకిసమతేజం, బివ్విధి వ్యర్థముగఁ బోయెఁనిక నేమనఁగన్. ౧౦౬౮
అర్థములు. ఒవ్వని వారల = విరోధుల, ఉవ్వెత్తుగ = నిశ్చేషముగ.

తాత్పర్యము

శత్రువుల ప్రాణములను నిశ్చేషముగఁ దీయఁజాలు భయంకరశరసమా

హము వాసుకి తేజముతో సమానమైన తేజము గలవి యా ప్రకారము వ్యర్థమై పోయినపు డీక సనుకొనవలసిన దేమున్నది ?

—* ధూమ్రాక్షుడు యుద్ధమునకుఁ బోవుట *—

కం. అని రోషకషాయితలో, చనుఁడై రోజుచును బాముచందమున దశా ననుఁ డను ధూమ్రాక్షునితోఁ, జనుమీ దుర్వార సైన్య * సంయుక్తుఁడనై . అర్థములు. రోషకషాయిత లోచనుఁడై = కోపముచే నెఱ్ఱిన కన్నులు గలవాఁడై, రోజుచున్ = బుసకొట్టుచు, దుర్వారసైన్య సంయుక్తుఁడనై = వారింప రాని సేనతోఁ గూడినవాఁడనై.

కా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము చెప్పి కోపముచే గన్ను లెఱ్ఱచేసి పామువలె బుసకొట్టుచు నూరకుండిన వానరులు పైబడి లంకలోఁ బ్రవేశింతురని తలఁచి యిదివఱకు జరిగిన దొమ్మి యుద్ధమున రాక్షసులకు మేలు లేమి నాలోచించి కోట వాకిం డ్లన్ని మూయించి యొక్కొక్కనినే యొక్కొక్క ప్రక్కకుఁ బంపఁ దలఁచి ధూమ్రాక్షుఁ డను వానిని జూచి విశేషబలముగల సేనతోఁ బొమ్ము.

ఉ. నీవు వధార్థ మై మదన * నేచరయుక్తుఁడు రాముమీఁదికిన్,
నావును వాఁడు సమ్మదము * నన్ దశకంధరు మ్రొక్కి పోయి సై
న్యావళిఁ గూర్చు తూర్ణముగ * నాలము చేసెద వేల? నావుచున్
రావణు నాజ్ఞ సైన్యపతి * రాణువ సిద్ధముఁ జేసి లెచ్చినన్. ౧౦౨౦

అర్థములు. మదననేచరయుక్తుఁడు = గర్వించిన వానరులతోఁ గూడిన వాఁడగు-ఇది వస్తికి విశేషణము కావున ప్రథమ. 'చనుమీ నీవు వధార్థమై' యనుట యందశ్శీలము స్ఫురించుచున్నది. నీవు రామువధార్థమై పొమ్మని రావణు నభీప్రాయమైనను 'సత్యా వాణీ సరస్వతీ' యన్నట్లు నీవు మరణించు నిమి త్తమై పొమ్మని యర్థము తోచుచున్నది. తూర్ణముగన్ = వేగముగ, ఆలము=ఉపేక్ష, రాణువ = సైన్యము.

కా త్ప ర్య ము

గర్వించిన వానరులతోఁ గూడియుండు రామునిమీఁదికి నీవువధార్థమై పొమ్ము అని చెప్పఁగా వాఁడును సంతోషముతో రావణునకు సమస్కరించి సేనానాయ కునితో నాతోడ రాఁగల సేనను గూర్చి యిమ్ము, ఏల యాలస్యము చేసెద వనిన వాఁడును రావణు నాజ్ఞ దీసికొని సైన్యము సిద్ధముచేసి ధూమ్రాక్షునకుఁ దెలిపెను.

కూర్చు తూర్ణముగ నాలము చేసెదవేల యనుటచే నందఱు నన్ని ప్రక్కలఁ బోయి సాధింపలేని దానిని వీడొక్కఁడు పోయి యేమి సాధింపఁగలఁ డని సేనాపతి సందేహించి జాగుచేసె ననియు రావణాజ్ఞ కావున మరల సేనగూర్చి యిచ్చెననియు స్ఫురించెడిని.

శా. ఘంటా వ్రాతఘణంఘణంఘణఘణః * క్వాణంబు నిండన్ దెన
ల్యంబల్ చిమ్మ ధగధగధగిత శూ * లప్రాసభల్లామలున్
మింటిం దన్న ధమంధమంధమధమా * మేయోరువాద్యధ్వనుల్

గంటుం గొంటరి తుంట రక్కసులమూఁ * కల్ మీతే నస్తోకమున్. ౧౦౨౧
అర్థములు. ఘంటా వ్రాత = రథములకుఁ గట్టిన గంటల సమూహముల
క్వాణంబు = ధ్వని, శూల = ముమ్మైన యాయుధములు, ప్రాస = ఈఁజలు,
భల్లము = బల్లెములు, అమేయోరు వాద్యధ్వనుల్ = అపరిమితమైన గొప్ప నాద
ములు, కంటు+గొంటరి+తుంట రక్కసులు-కంటుంగొంటరి = విరోధముచేఁ గతి
నులును, తుంట=దువ్వులు నగు, రాక్షసులు, అస్తోకము=విశేషముగ.

తా త్ప ర్య ము

రథములకుఁగట్టిన గంటల ఘణఘణ యను ధ్వనులు దిక్కులునిండు చుండఁగా
శూలములు ప్రాసములు బల్లెములు వీని కాంతులు ధగధగ మని మంటలు చిమ్మ
చుండఁగా, ధమ ధమ వాద్యముల ధ్వను లాకాశము నంటుచుండఁగా, పగచేఁ
గతినులగు తుంటరాక్షసుల గుంపులు మిక్కిలి యతిశయించెను.

కం. క్షేపాపూరితదిశులై, కాలాయసదండ పరిఘకరవాల మహా
శూలపరశ్వధపట్టిస, జాలజ్వలితాంగు లగుచు * సంభ్రమమతులై. ౧౦౨౨

అర్థములు. క్షేపాపూరిత దిశులై = సింహనాదములచేఁ నిండిన దిక్కులు
గలవారై, కాలాయస = ఉక్కుచేఁ జేయఁబడిన, దండ = కట్టెలు, పరిఘ =
గుదియలు, కరవాల = కత్తులు, పరశ్వధ = గండ్రగొడ్డండ్లు, పట్టిస = దండముల
వలెనుండు నాయుధములు, వీయొక్క, జాల=సమూహముచే, జ్వలితాంగులు=
వెలుగుచున్న దేహములు గలవారు, సంభ్రమమతులై = తొట్రుపడుచున్న మన
స్సులు గలవారై.

తా త్ప ర్య ము

సింహనాదములచే దిక్కులు నిండఁగా ఉక్కు దండములు, నినుపకట్ల గుది
యలు కత్తులు, పెద్ద శూలములు, గండ్రగొడ్డండ్లు, పట్టినములు వీనిచే వెలుగు
చున్న దేహములు గలవారై తొట్రుపడుచు.

కం. కవచులు ఖడ్గులు ధ్వజాలై, సవ్రుగు రాక్షసులు స్వర్ణ * సంచయయుతముల్
వివిధాస్యఖరంబులు గల, రవిసన్నిభరథములందుఁ గ్రాలిరి * తీవిన. ౧౦౨౩

అర్థములు. కవచులు = కవచములు తొడిగికొనినవారు, ఖడ్గులు = కత్తులు
ధరించినవారు, ధ్వజాలు = తెక్కెములఁ బట్టుకొన్నవారు, స్వర్ణసంచయయుతముల్ =
బంగారు సొమ్ముల సమూహములతోఁ గూడినవి, వివిధాస్యఖరంబులు = నానా
విధములై న ముఖములుగల కంచరగాడిదలు, రవిసన్నిభ = కాంతియందు నూర్వ
నితో సమానములై న.

తా త్ప ర్య ము

మీఁది పద్యంబునఁ జెప్పఁబడినవారు కాలిబంట్లు, ఈ పద్యంబున రథికులు చెప్పఁబడుచున్నారు.

కనచములు తోడిగికిని ఖడ్గములు ధరించి తేరిపైఁ దమ ధ్వజము లెక్కించి బంగారు నగలచే నలంకరింపఁబడిన గాడిదలు కట్టిన సూర్యునితో నమానముగ వెలుఁగుచున్న రథములందుఁ గొందఱు ప్రకాశించిరి.

కం. పరమజవోపేతము లగు, హరులపయిన మదకలంబు * లగు దంతుల పై సురవైరులు వ్యాఘ్రంబుల, కరణిన్ దుర్జయులు చనిరి * కలహోత్సుకులై.

అర్థములు. పరమజవోపేతములు = మిక్కిలి వేగముతోఁ గూడినవి. వీరాశ్వికులు, మదకలంబులు = మదముచే మనోజ్ఞమైనవి. 'మదేన కలో మనోజ్ఞః మదకలః' అని వ్యుత్పత్తి. ఇచ్చట నవయవార్థమునే గ్రహింపవలెను. కలహోత్సుకులై = యుద్ధ ప్రయత్నము గలవారై.

తా త్ప ర్య ము

కొందఱు మిగుల వేగముగఁ బోఁగల గుఱ్ఱములపైఁ గూర్చుండియుఁ, గొందఱు మదపుటేనుఁగులపైఁ గూర్చుండియు పులులవలె జయింపరాని రాక్షసులు యుద్ధసన్నద్ధులై పోయిరి.

కం. వృకసింహముఖ సువర్ణ, ప్రకటాలంకార యుక్త * పటుఖరరాజ ద్వికటస్యందనగతుఁడై, చకచక ధూమాక్షుఁ డరిగె * సమరంబునకై. ౧౦౭౫

అర్థములు. వృకసింహముఖ = తోడేళ్ళయ్య, సింహములయ్య ముఖములవంటి ముఖములుగల, సువర్ణ ప్రకటాలంకార = బంగారుతోఁ జేయఁబడిన ఆభరణములతో, యుక్త = కూడిన, పటు = దృఢమైన, ఖర = కంచరగాడిదలచే, రాజత్ = ప్రకాశించు, స్యందనగతుఁడై = రథమునం దున్నవాఁడై, సమరంబునకై = యుద్ధము నిమిత్తముగ.

తా త్ప ర్య ము

తోడేళ్ళ ముఖములు, సింహముఖముగాఁ దీర్చఁబడిన బంగారు సొమ్ములతో గూడిన దృఢమైన కంచరగాడిదలచేఁ బ్రకాశించు తేరిపైఁ గూర్చుండిన వాఁడై ధూమాక్షుఁడు యుద్ధము నిమిత్తమై త్వరగాఁ బోయెను.

— * ధూమాక్షున కవశకునంబు లగవడుట * —

ఉ. హారివిటాసహాసరుచి * రాసనుఁడై హనుమంతుఁ డున్న యా ద్వారముఁ జేరఁబో శకున * వారము మింటను గట్టె గ్రద్దయున్ దేరిపయిన్ దభాలునను * ద్రెళ్ళె, ధ్వజాగ్రమునందు గ్రద్దలున్ వారక వ్రాలె దెల్లనిక * బంధము దన్నికటస్థలంబునన్. ౧౦౭౬

అర్థములు. హారి = మనోహరమైన, విలాస=శృంగారముతో, గూడిన, హాస=నవ్వుచే, రుచిర = అందమైన; ఆననుఁడై = ముఖము గలవాఁడై, శకున వారము = పక్షిసమూహము, గ్రద్దలు మొదలైనవి, కట్టెన్ = కుడినుండి యెడమకుఁ బోయెను, కబంధము=మొండెము, తన్నికట స్థలంబునన్ = ధూమ్రాక్షుని సమీప ప్రదేశమునందు.

తాత్పర్యము

విన్నోదక్రీడకుఁ బోవువానివలె ధూమ్రాక్షుఁడు నవ్వుచే నందమైన ముఖము గలవాఁడై హానుమంతుఁడున్న పశ్చిమద్వారము చేరఁబోఁగా నాకాశమునఁ బక్షులు గట్టెను. తేరిమీఁద దభాలున గ్రద్దపడెను. ధ్వజముమీఁద తోలివను బోక గుంపులుగ గ్రద్దలు వ్రాలెను. అతని సమీపమందుఁ దెల్లని మొండెము.

కం. తొరఁగెడి నెత్తుటఁ దడియుచు స్వరము వికారంబుగాఁగ * సైన్యాధ్యక్షున్ బరికించి యార్భటించుచు, ధరణీతలమందుఁ బడియొదబ్బున మఱియున్ .

అర్థములు. తొరఁగెడి=కాణుచున్న, సైన్యాధ్యక్షున్=ధూమ్రాక్షుని.

తాత్పర్యము

కం. కురిసెన్ నెత్తురు విడుగులు, దొరలెడిగతి గాలి వీచె * దొరకెదు రగుచున్ ధరణీ వణంకెను నల్లెడ, నిరు లఱిమెను దిశలు కాంతిఁహీనము లయ్యెన్.

అర్థములు. దొరకు = నేనానాయకునకు, ఇరులు=చీకట్లు, అఱిమెను = ఆక్రమించెను.

తాత్పర్యము

కం. వీక్షించి వాని నా ధూ, మ్రాక్షుఁడు తనలోన మిగుల * సలమట చెందెన్ రాక్షసులును మూర్ఖాగతు, లైక్షితిపైఁ బడిరి సాధ్య*సాకాంతమతిన్.

అర్థములు. అలమట = వ్యసనము, సాధ్యస = భయముచే, ఆకాంత మతిన్ = ఆక్రమింపఁబడిన మనస్సులతో.

తాత్పర్యము

ఈ యవశకునములను జూచి ధూమ్రాక్షుఁడు తన చావు నిజ మని మిగుల వ్యసన పడెను. రాక్షసులును భయపడినవారై మూర్ఖపోయి పడిరి.

కం. ఎట్టును ధృతిగొని నేనలు, చుట్టును దనుఁ గొలిచి రాఁగ*సురసూదనుఁడున్ జెట్టుంద్రిమ్మరిగమిపై, నిట్టల మగువీకఁ జనియె * నిబ్బర మొనరన్. ౧౦౮౦

అర్థములు. ఎట్టున్=ఎట్లెట్లో, తప్పనివని-భయపడి యేమి ప్రయోజనము. వెనుకకుఁబోయిన రావణుఁడు చంపును. ముందుపోయిన దైవము పెట్టినట్లగును అని ధృతిగొని=ధైర్యము తెచ్చుకొని, సురసూదనుఁడున్ = రాక్షసుఁడు, ధూమ్రాక్షుఁడు-చెట్టుంద్రిమ్మరిగమిపై = వానరుల గుంపుమీఁద, నిట్టలము = అధికము

తాత్పర్యము

తాత్పర్యము స్పష్టము.

— ౫౨వ సర్గము ధూమాక్షు సేనలు కపులతోఁ దోరుట —

ఉ. ద్వారము దాఁటి వచ్చు సురశఃవైరిని గాంచి కపీంద్రు లెల్ల హ
 ర్నారథటుల్ చెలంగఁ కలఃపాప్రియులై వెన సంటఁ దాఁకినన్
 వారల సంకులాహవ మఃవారితభీషణమై రహించె గో
 త్రారుహశూలముద్గరశఃరప్రతిఘాత మనన్యసామ్యమై ౧౦౮౧

అర్థములు. హర్నారథటుల్ = సంతోషధ్వనులు, సంకులాహవము = ద్వంద్వ
 యుద్ధము, అవారిత = వారింపఁబడని, భీషణమై = భయంకరమై, గోత్రారుహ =
 వృక్షములయు, ప్రతిఘాతము = దెబ్బలుగలది, అనన్యసామ్యమై = దీనితో సమాన
 మైనది వేటాకటిలేనిదై.

తా త్ప ర్య ము

ద్వారముదాఁటి వచ్చుచున్న రాక్షసునిజూచి వానరులు సంతోషముచే
 ధ్వనించుచు యుద్ధమందుఁ బ్రీతిగలవారై సమీపించి యెదిరింపఁగా నా వానర
 రాక్షసుల దొమ్మియుద్ధము నివారింపరానిభయము గలిగించునదియై చెల్ల దెబ్బలు
 శూలముల ముద్గరముల బాణముల దెబ్బలు గలదై యసమానమై చెలంగెను.

చ. పరశుగదాత్రిశూలశరఃపట్టిసభల్లకభిండిపాలము
 ద్గరముఖసాధనంబుల ముఖాముఖ రాక్షససేన పోరఁగాఁ
 దరుగిరిశృంగహస్తులయి * దర్పిత వానరకోటి రాక్షసో
 త్కీరములమీఁద దూఁకి ప్రవిదారిత గాత్రముఁ జేసె సైన్యమున్. ౧౦౮౨

అర్థములు. ముఖాముఖ = ఎదురెదురై. తరుగిరి శృంగహస్తులు = చెల్లు
 కొండ శిఖరములు చేతియందుఁ గలవారు. ప్రవిదారితగాత్రము = చీల్చఁబడిన
 దేహము గలది.

తా త్ప ర్య ము

గండ్రగొడ్డండ్లు గదలు త్రిశూలములు బాణములు బల్లెములు లోనైన
 సాధనములు గైకొని రాక్షసులు వానరుల కెదురై యుద్ధము చేయఁగా వానరులు
 చెల్లు కొండ శిఖరములు చేతఁ దీసికొని రాక్షససమూహములమీఁద దూఁకి వారి
 దేహములను జీల్చి వైచెను.

చ. కినుక సురారిసంఘములు * కేరి గదాదికసాధనాదులన్
 వనచరపాళి నెత్తురులు * వట్టులు వాఱఁగఁ జేయ వారలున్
 ఘనశరదారితాంగులయి * ఖడ్గసుతాడిత దేహులయ్యునున్
 వెనుచన కశ్మవృక్షహతి * వ్రీలఁగఁ జేసిరి తచ్చిరంబులన్. ౧౦౮౩

అర్థములు. కినుకన్ = కోపముచే, కేరి = విజృంభించి, గదాదిక సాధ
 నాదులన్ = గదలు మొదలగు నాయుధములు మొదలగు వానిచే, వట్టులు = వంకలు,
 ఘనశరదారితాంగులయి = గొప్ప బాణములచేఁ జీల్చఁబడిన దేహములు గలవారై,
 ఖడ్గసుతాడిత దేహులయ్యునున్ = కత్తులచే బాగుగఁ గొట్టఁబడిన దేహము గలవా

రయ్య, వెనుచనక = వెనుకకుఁ బోక, అశ్వవృక్షహతిన్ = తాలయ్య చెట్లయ్య దెబ్బలచే, వ్రలఁగన్ = పగులునట్లు.

తా త్ప ర్య ము

రాక్షసులు కోపముచే విజృంభించి గదాదులు నాధనములు గ్రహించి వానర సమూహములను నెత్తురు వంకలు పాటునట్లు చేయఁగా వానరులు బాణములచేఁ జీల్చబడిన దేహములు, ఖడ్గములచేఁ గొట్టబడిన దేహములు గలవారయ్యును వెను కడుగు పెట్టక తాలదెబ్బలచే, చెట్ల దెబ్బలచే వారి తలలు పగులఁగొట్టిరి.

మ. శిరముల్ బ్రద్దలు వాఱ మోఁదుచు రయశ్రీదోఁప శాఖావళిన్ గరముల్ నేలఁ దొరంగ బాఁదుచును నిఃస్కారుణ్య చిత్తంబునన్ సరముల్ ప్రేపులుఁ ద్రెంచి వైచుచును నానాధంగి దంష్ట్రాశ్రిచే నురముల్ వ్రచ్చిరి దొంతి గ్రుచ్చిరి జయప్రోత్సాహ మేపారఁగన్. ౧౦౮౪ అర్థములు. రయశ్రీ = వేగసంపద.

తా త్ప ర్య ము

కొమ్మలచే నతివేగముగ రాక్షసుల తలలు బ్రద్దలగునట్లు కొట్టచు, దయా హీనులై చేతులు విఱిగి నేలఁ బడఁగొట్టచు, సరములు ప్రేగులు చించుచు నానావిధములుగఁ గోఱలచే యుద్ధజయము ప్రేరింపఁగా తొమ్ములు చీల్చిరి. దొంతిగా రాక్షసుల గ్రుచ్చిరి.

ఉ. చింతురు శత్రుకాయములఁ జీలికలై పడఁ రెండు రెండుగా దంతురు బజ్జి బజ్జి గను దారరయంబునఁ జెట్ల దెబ్బలన్ నొంతురు తాల అప్పల సనూన మహాద్భుత వృష్టిఁ గొల్చి మ ర్దింతురు ముష్టిఘాతములఁ గ్రిందఁ బడన్ మెడఁ ద్రొక్కి యీసునన్. ౧౦౮౫ అర్థములు. అనూన = కొఱతలేని, మహాద్భుత వృష్టిన్ = మిగులనాశ్చర్య కరమైన వానను, కొల్చి = కలిగించి.

తా త్ప ర్య ము

వానరులు తమ విరోధుల దేహములను రెండు రెండు చీలికలై పడఁ జీల్చురు. చెట్ల దెబ్బలు వేగ వేగముగఁ బజ్జిగఁ గొట్టుదురు. అధికమైన తాలవాన గురి యించి తాలచేత అప్పలచేత వారిని నొప్పింతురు. క్రిందఁ బడవైచి మెడఁ ద్రొక్కిపట్టి కోపించి పిడిగ్రుద్దలచే కొట్టుదురు.

కం. రక్కసులు కపులపోటులఁ గ్రక్కిరి నెత్తురులు నేలఁ గండలతోఁ దా రుక్కిరి బిక్కిరియై చెడి, స్రుక్కిరి మక్కిరి మఱుంగుఁచొచ్చిరి భీతిన్.

అర్థములు. పోటులన్ = దెబ్బలచే, ఉక్కిరి బిక్కిరియై = ఊపిరి తిరుగక, స్రుక్కిరి = మూర్ఛిల్లిరి, మక్కిరి = చచ్చిరి, మఱుంగు చొచ్చిరి = దాఁగుకొనిరి.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. కూలిసఖరముల ప్రోవుల, వ్రాలిన లుక్మములఁ జెడిన * రథములగుమిచేఁ దూలిన గజములచే మెయి, చీలినతురగములచేత * క్రితి నిండా రెన్. ౧౦౮౭ అర్థములు. మెయి = దేహము.

తా త్ప ర్య ము

నేలబడిన గాడిదల కుప్పలచేతను నేలకు వ్రాలిన ధ్వజములచేతను విఱిగిన రథముల గుంపులచేతను చచ్చిన యేనుఁగులచేతను దేహములు చీలిన గుఱ్ఱముల చేతను రణభూమి నిండెను.

కం. గంతుకొని చివ్వునం దమ, దంతంబులఁ గఱకుగోళ్ళ * దనుజులముఖముల్ వ్రంతలుపడ చీలిచి యము, నంతికమున కనిచి రగచ * రాధిపు లంతన్.

అర్థములు. చివ్వునన్ = తటాలున, గంతుకొని = దూఱి, వ్రంతలుపడ = గుంతలు పడునట్లు, అంతికమునకున్ = సమీపమునకు, అగచరాధిపులు = వానర శ్రేష్ఠులు.

తా త్ప ర్య ము

తటాలున మీఁద దూఱి తమ కోఱలచేతను, పదునుగల గోళ్ళచేతను, రాక్షసుల ముఖములు గుంతలుపడఁ జీలిచి వానరులు చంపిరి.

కం. వ్రేలెడు నెండ్రుకలును రుచి, మాలిన మోములును రక్త * మాంసజమాదో తాలకు గంధముసోఁకున, సోలెడు దేహములు నగుచు * సోఁకులు పరవన్.

అర్థములు. రుచిమాలిన = కాంతి తొలగిన, రక్తమాంసజ = నెత్తురు మాంసమువలనఁ గలిగిన; మాదోతాలకుగంధమున = అధికమైన మదపు చెడు వాసన తగులుటచే, సోలెడు = పడిపోవు, సోఁకులు = రాక్షసులు, పరవన్ = పరు వెత్తఁగా.

తా త్ప ర్య ము

నెండ్రుకలు వ్రేలాడుచుండఁగా, ముఖములందుఁ గాంతి తొలగిపోఁగా నెత్తురుగా మాంసమువలనఁ గలిగిన మదపువాసనలు తగులుటచే దేహములు సోలి పోవుచుండ రాక్షసులు పరువెత్తిరి.

— * ధూమాక్షుడు కవుల వధింపుట * —

కం. కొందఱు రోషవశంబునఁ, క్రందుగఁ జైపడి శతార * కఠినతలములన్ డెందముల మోఁద వారల, మ్రుందించిరి కవులు చరణ * మహిజాహతులన్.

అర్థములు. క్రందుగన్ = గుంపుగ, శతారకఠినతలములన్ = వజ్రమువంటి గట్టి యుఱచేతులచే, డెందములన్ = తొమ్ములందు, చరణమహిజాహతులన్ = కాలి దెబ్బలచేతను - చెట్లదెబ్బలచేతను, మ్రుందించిరి = చంపిరి.

తా త్ప ర్య ము

కొందఱు రాక్షసులు రోషించినవారై వజ్రమువలెఁ గఠినములైన తమ

యతచేతులతో వానరుల అొమ్ములపై గొట్టగా వారు కాశ్యతోను శెట్లతోను గొట్టి యా రాక్షసులఁ జంపిరి.

కం. రాక్షసులపాటిపోకయు, వృక్షాటులమీఱిరాక * వీక్షించుచు ధూమాక్షుండు రోషకమాయితి, వీక్షణుఁడై కవిసేనహితబృందముమీఁదన్. అర్థములు. వృక్షాటులు = వానరుల, రోషకమాయితి = కోపముచే నెత్తినైన కన్నులు గలవాఁడై, అహిత బృందముమీఁదన్ = శత్రుసమూహము మీఁద.

తా త్ప ర్య ము

రాక్షసులు పాటిపోవుట వానరులు పైపడివచ్చుట ధూమాక్షుండు చూచి కోపించి శత్రువులపై బడెను.

ఉ. వానవశత్రుతుల్యశిత * బాణపరంపరఁ గ్రుచ్చి కొందఱన్ ప్రాసపరశ్వధాహతులఁ * బట్టి సముద్గరశూలఘాతులన్ ద్రాసకరాత్రుసంతతాల * దారితగాత్రులఁ జేసి గొందఱన్ భాసురవిక్రమం బడర * బల్బిడి క్రోతుల యే పడంచుచున్. ౧౦౯౨

అర్థములు. వానవశత్రు = ఇంద్రాయుధమైన వజ్రముతో, తుల్య = సమానమైన, శిత = పదునైన, బాణపరంపరలన్ = బాణముల వరుసలచే, ప్రాసపరశ్వధాహతులన్ = ప్రాసములయు గండగొడ్డండ్లయు దెబ్బలచే, ద్రాసకర = భయము కలిగించు, దారితగాత్రులన్ = చీలిన దేహములు గలవారిగ, ఏపు = పరాక్రమము.

తా త్ప ర్య ము

వజ్రముతో సమానమైన బాణములచే గొందఱఁ గ్రుచ్చియు, కొందఱను ప్రాసములచేతను గొడ్డండ్ల చేతను పట్టిన శూలముద్గరముల దెబ్బలచేతను, గొందఱను భయంక రాత్రుముల చేతను, దేహములు చీల్చి తన పరాక్రమము ప్రకాశించుచు వానరుల పరాక్రమము నణంచుచు.

కం. ఎక్కడఁ జూచినఁ దానై, ప్రక్కలు చెక్కుచు నురంబుఁ * బగిలించుచు మేన్ ప్రక్కలు ప్రక్కలు చేయుచు, నుక్కున విహరించె బలమదోద్ధతి యెసఁగన్.

అర్థములు. ఉక్కునన్ = బలముతో, బలమదోద్ధతి = బలమువలన గలిగిన యధిక గర్వము.

తా త్ప ర్య ము

సప్తము. తెఱపి గని పోకుముఁకలు, నఱకఁగఁ గీశులను వారు * నలిగులి యగుచున్ బఱచిరి చచ్చిరి నెత్తులఁ, దఱచుగఁ దోఁగిరి నరాలు * తరుగుడుపడఁగన్.

అర్థములు. తెఱపి = సందు, నలిగులి = మిక్కిలి నలఁగునట్లు, పఱచిరి = పరువెత్తిరి, తోఁగిరి = స్నానముచేసిరి - మునిగిరి, తఱగుడు పడఁగన్ = నఱకఁ బడఁగా

తా త్ప ర్య ము

ధూమాక్షుండు విజృంభించుటచే రాక్షసులకుఁ గొంచె మవకాశము లభిం

పఁగా, వారు వానరులను నఱుకఁగా; వారు మిగుల నలఁగి పరువెత్తిరి. కొందఱు చచ్చిరి. కొందఱు నెత్తుట మునిఁగిరి. కొందఱు సరములు నఱుకఁబడిరి.

కం. జ్యోతంత్రీమధురము హి కాకాతాళసమన్వితంబుఁగజబ్బంహిత సం గీతము రణగాంధర్వం, బాతతమై వెలసె నతని యాహవకేళిన్. ౧౦౯౫

అర్థములు. జ్యోతంత్రీమధురము=అల్లెతా డనెడి తంతెచే మనోహరమై, హి కాకాతాళ సమన్వితంబు=(౧) ఎక్కిళ్ళనెడి తాలములతోఁ గూడినదియు, (౨) గుట్టముల సకిలింత లనెడి తాళములతోఁ గూడినదియు, గజబ్బంహిత సంగీతము= ఏనుఁగుల ఘీంకారము లనెడి పాటలు గలది, రణగాంధర్వము = యుద్ధమనెడి సంగీతసభ, ఆతతమై=విస్తారమై.

తా త్ప ర్య ము

అల్లెతాటి మ్రోఁత లనెడి మనోహరమైన వీణాతంత్రుల నాదము గలదియు, గుట్టముల సకిలింత లనెడి తాళములు గలదియు, ఏనుఁగుల ఘీంకారము లనెడి పాటలు గలదియునై యుద్ధ మనెడి సంగీతసభ యుద్ధవేళయం దొప్పెను.

కం. కార్ముకవిచ్యుతశరజా, లోర్విపరంపరలఁ గపికు యోర్విని ముంపన్ మాఝోగ మిడుక్రోతులఁ గని, ధూర్మహితగ్రావ మెత్తిద్రుతగతి యగుచున్.

అర్థములు. కార్ముక=విల్ల నెడి సముద్రము-సముద్రము అధ్యాహార్యము, విచ్యుత=వెలువడిన, శరజాల=బాణసమూహ మనెడి, ఊర్విపరంపరలన్ = అలల వరుసలచేత, కపికుల = వానరసమూహ మను, ఉర్విని=భూమిని, ధూర్మహిత = భారముచే గొప్పదైన, గ్రావము = పెద్దతాయి, ద్రుతగతి=వేగముతోఁ గూడిన గమనము గలవాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

విల్ల నెడి సముద్రమునుండి వెలువడిన బాణము లనెడి యలలు వానరసేన యనెడి భూమిని ముంపఁగా వానరులు పెడముఖములు గలవారై పరువెత్తఁగా భారముగల తాతిని దీసికొని మిగుల వేగము గలవాఁడై.

— ధూమ్రాక్షుఁడు హనుమంతునివే హతుం డగుట. —

కం. ధూమ్రాక్షునిపై మారుతి, తామ్రాక్షుం డగుచు వైచెఁ దచ్చిల వడి రా వే మ్రొగ్గు జవంబున ధర, పై మ్రాన్వడ కుఱికి నిలిచెఁబటుగదఁ గొనుచున్.

అర్థములు. తామ్రాక్షుఁడు = ఎఱ్ఱని కన్నులు కలవాఁడు, తత్ + శిల = ఆతాయి, వడి=వేగముగ, రాన్=రాఁగా, వే = శీఘ్రముగ, మ్రొగ్గుజవంబున = అధిక వేగముతో, మ్రాన్వడక = దిగులుపడక, నిశ్చేష్టుఁడుగాక.

తా త్ప ర్య ము

ధూమ్రాక్షుని మీఁద హనుమంతుఁడు విసరివైచెను. ఆ బండ వేగముగ

వచ్చుట చూచి వాఁడు దిగులు పడక గదచేతఁ దీసికొని వేగముగ రథమునుండి భూమిమీఁదికి దుమికెను.

చ. పిడు గన వచ్చి యా శిలయుఁ • బిండిగఁ జేసె రథంబుఁ గాఁడితోఁ
దొడితోడి వింటితో ధ్వజము • తో రథచక్రముగంబుతోడఁ ద
త్తడిగమితోడ దానిఁ గని • దానవవీరులు వేగవంతు లై
యెడఁ జొరఁ బాఱి తాఁకిరి య • హీనపరాక్రము మారుతాత్మజున్ . ౧౦౯౮
అర్థములు. తోడితోడి=మిగుల వేగముతో, తత్తడిగమి = తేరికిఁగట్టిన గుఱ్ఱముల గుంపు, ఎడన్ = సందు చేసికొని.

తా త్ప ర్య ము

ఆ బండ పిడుగువలె వచ్చి రథముపైఁబడి దానిని గాఁడితోను, వింటితోను, ధ్వజముతోను, రెండుచక్రములతోను, గుఱ్ఱములతోను బిండిగఁజేసెను. అది చూచి రాక్షసులు వేగము గలవారై సందు కలిగించుకొని మహాపరాక్రమ వంతుఁడైన యాంజనేయునిపైఁ బడిరి.

ఉ. ఆతఁడు గండుమీఁటి విల • యాంతకు కైవడి స్కంధయుక్త భూ
జాతముఁ ద్రిప్పుచుం గవిసి • చావఁగ మోఁదుచు ఫల్గుటారవ
స్ఫీతముగాఁ దల ల్పగులఁ • జేయుచు శోణితవాహినిన్ సము
ద్యూతముఁ జేయ రాక్షసులు • దూలిరి త్రస్తవివణ్ణచిత్తులై. ౧౦౯౯
అర్థములు. గండుమీఁటి=పేరుప మతిశయించి, విలయాంతకు కైవడిన్ = ప్రలయకాల యమునివలె, స్కంధయుక్త భూజాతము=బోదెతోఁగూడిన చెట్టును, ఫల్గుటారవ స్ఫీతము = ఫట్ ఫట్ అను ధ్వని యతిశయించు వటులు, శోణిత వాహినిన్ = నెత్తుటి ప్రవాహమును, సముద్యూతము చేయన్ = సృష్టింపఁగా, త్రస్త = భయపడిన, వివణ్ణ = విషాదముతోఁ గూడిన, చిత్తులై = మనస్సులు గలవారై.

తా త్ప ర్య ము

ఆయనముఁ బొరుష మతిశయింప ప్రలయకాలయముని వలె కొమ్మలు బోదె గల చెట్టును ద్రిప్పుచు రాక్షసులపై పడి వారి తలలు ఫట్ ఫట్ మని పగులగాఁ గొట్టుచు, నెత్తుటి వంకఁ బాఱఁజేయఁగా రాక్షసులు భయపడి విషాద మునఁ దూలిపోయిరి.

ఉ. రాక్షసు లిట్లు పాఱుటయుఁ • గ్రమ్మఱ నొక్క-నగంబు కూటమున్
దక్షుఁడు కేలఁ బట్టి భయ • దత్పరితుం డయి మీఁద రాఁగ ధూ
వ్రూక్షుఁడు సింహనాదముఖ • రావనుఁడై గద యెత్తి మారుతిన్
వక్షము వ్రయ్య నేయుటయుఁ • బావని లక్ష్మ్యము నేయ కుగ్రుఁడై. ౧౧౦౦
అర్థములు. సింహనాద ముఖరావనుఁడై = సింహనాదముచే ధ్వనించు ముఖము గలవాఁడై.

తా త్వ ర్య ము

ధూమ్రమాక్షున కడ్డము వచ్చిన రాక్షసులు పరువెత్తి పోగా హనుమంతుఁ డొక్క పర్వత శిఖరమును చేతఁబట్టుకొని భయంకరమైన వేగము గలవాఁడై తన మీఁదికి రాఁగా ధూమ్రమాక్షుఁడు సింహనాదము గావించుచు గడయెత్తి యాంజ నేయుని తొమ్ముపగుల ప్రవేయఁగా దానిని హనుమంతుఁడు సరకు నేయక కోపించిన వాఁడై.

కం. లక్ష్మించి శృంగమును ధూ, మ్రమాక్షునినడినె త్తి వై చె * నతిజవమునఁ ద ద్రక్షఃపాలుఁడు దానం, బ్రక్షీణాయుష్కుఁ డగుచుఁబడియె ధర్మిత్రిన్.

అర్థములు. లక్ష్మించి=గుఱిచూచి, రక్షఃపాలుఁడు = రాక్షసనాయకుఁడు, ప్రక్షీణ+ఆయుష్కుఁడు = పూర్ణముగ క్షీణించిన యాయుస్సు గలవాఁడు, చచ్చినవాఁడు.

తా త్వ ర్య ము

గుఱిచూచి యాశిఖరమును నతివేగమున ధూమ్రమాక్షుని నడినె త్తిపెవై చెను. దానితో వాఁడు ఆయుస్సు దీటి చచ్చి నేలపైఁ బడెను.

కం. పిడు గడచిన కుధరముక్రియఁ, బడిన బలాధ్యక్షుఁ జూచిఃప్లవగము లెగవన్ సుడివడి యెదవడి విహ్వల, పడి పఱచిరి లంకత్రోవఁబట్టి నిశాటుల్. ౧౧౦-౨

అర్థములు. కుధరము = పర్వతము, ఎగవన్ = తఱుమఁగా, సుడివడి= కలఁతపడి, ఎదవడి=భయపడి, విహ్వలపడి = వెలవెలఁ బోయి, పఱచిరి = పరు వె త్తిరి.

తా త్వ ర్య ము

పిడుగుదెబ్బ తగిలిన కొండవలె నేలఁబడిన తమ నేనానాయకునిఁ జూచి వానరులు తఱుముచుండఁగా భ్రమగొని దిగులుపడి వెలవెలఁబోయి రాక్షసులు లంకత్రోవఁబట్టి పరువెత్తిరి.

కం. ఈ విధి హనుమంతుఁడు ర, క్షోవీరుం బిలుకుమార్చి * క్రోఁతిబలఁగముల్ వావిరిఁ బూజంపఁగఁ దన, తావునఁ జని నిలిచె యుద్ధతత్పరుఁ డగుచున్.

అర్థములు. పిలుకుమార్చి = చంపి.

తా త్వ ర్య ము

ఈ ప్రకారము హనుమంతుఁడు రాక్షసవీరు ధూమ్రమాక్షుని జంపి వానర సమూహము తన్ను గౌరవింపఁగాఁబోయి యుద్ధాన క్షీతోఁ దన స్థానమం దుండెను.

—* ౫౩-వ సర్గము. రావణుఁడు వజ్రదంష్ట్రుని యుద్ధంబున కనుచుట. *—
సీ. ధూమ్రమాక్షుమృతి వినితోరపు టల్కచే, దశకంధరుఁడు వజ్రదంష్ట్రుఁజూచి రామలక్ష్మణుల శాఃఖామృగనేతతో, సంహార మొనరింపఁజనుము నీ వ

టన్న వల్లె యనియధిక సైన్యముతోడ, సరిగ యుద్ధేచ్ఛ మాఱయావి యసుర మగుటకేయూరాదిమందితగాత్రుడై, కవచంబు దొడి పట్టికార్ముకంబు తే. ధ్వజసమాలంకృతోజ్జ్వలతప్త కనక, రమ్యభూషణభూషితోరథముఁ జేరి దాని వలగొని యెక్కి గదావిచిత్ర, శూలముద్గరవరకరవాలధరులు. ౧౧౦౮ అర్థములు. తోరము+అలక = తోరపుటలక = అధికకోపము, మకుట = కిరీటము, కేయూరము = భుజకీర్తులు, ఆది=ఈ మొదలైన యాభరణములచే, మందితగాత్రుడై = అలంకరింపబడిన దేహముగలవాడై; తొడి=తొడిగి, ధ్వజ సమాలంకృత=లెక్కముచే నలంకరింపబడిన, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించు, తప్త = పుటము వేయఁబడిన, కనక=బంగారుచే జేయఁబడిన, భూషణ=ఆభరణములచే, భూషిత=అలంకరింపఁబడిన, వలగొని = ప్రదక్షిణించి, ముద్గరవరములు = గొప్ప రోఁకండ్లు, కరవాల=కత్తులు, ధరులు=ధరించినవారు.

తాత్పర్యము

ధూమాక్షుఁడు చచ్చెనని విని కోపాతిశయమున రావణుఁడు వజ్రదంష్ట్రుఁడను వానిని జూచి నీవు పోయి రామలక్ష్మణసుగ్రీవుల సంహరింపుమని చెప్ప వాఁడట్లులే చేసెద ననిచెప్పి గొప్పసేనతో నా మాయావి యగు రాక్షసుఁడు యుద్ధము నందలి కోరికతోఁ బోయి కిరీటము, భుజకీర్తులు లోనగు నాభరణముల ధరించి కవచంబు దొడిగిగొని విల్లుపట్టుకొని ధ్వజ మెత్తఁబడి బంగారు సొమ్ములచే నలంకరింపఁబడిన తేరి యొద్దకుఁబోయి దానికే బ్రదక్షిణ పూర్వకముగా నమస్కరించి యెక్కి గదలు, శూలములు, రోఁకండ్లు కత్తులు ధరించిన వారు.

కంభటులు వివిధాస్త్రశస్త్రోద్భటులు విచిత్రాంబరులు ముఁదంబునఁ జన నుత్కటమదదంతావళిములు, పటుగతి నడకొండ లనఁగఁబలువిడి నడవన్.

అర్థములు. వివిధ + అస్త్ర + శస్త్ర + ఉద్భటులు = నానా విధములైన యస్త్ర శస్త్రములచే నతిశయించినవారు, విచిత్రాంబరులు = వింతయగు వస్త్రములు గలవారు, ఉత్కటమద = అధికమైన మదముగల, దంతావళిములు = ఏనుఁగులు, నడకొండలు = నడచు పర్వతములు, బలు + విడి=అధికపరాక్రమముతో లేక, అధిక కోపముతో.

తాత్పర్యము

నానావిధములైన యస్త్ర శస్త్రములచే నతిశయించినవారై చిత్ర వస్త్రములు గట్టి పదాతులు నడవఁగా నడచుచున్న కొండలో యనునట్లు మిగుల మడించిన యేనుఁగులు మిగులఁ గోపముతో నడువఁగా.

తే. తోమరాంకుశకరులు సంక్రమామనిపుణు, లధికశూరులు కరులపైఁనరిగి రల్లబలము వర్షాగమమున శంఠాసమేత, గర్జదంబుదనిచయంబుఁకరణిఁ బొలిచె.

అర్థములు. తోమర+అంకుశకరులు=చిల్లకోలలు అంకుశములు చేతధరిం

చినవారు, వస్త్రాగమమునన్ = వాసకాలమందు, శంపాసమేత = మెఱుపులతోఁ గూడిన, గర్జిత + అంబుదనిచయంబు = ఉఱుముచున్న మేఘములగుంపు, కరణిన్ = విధముగ - సామ్మలకు మెఱుపులు, సింహనాదములకు ఉఱుములు, నల్లని రాక్షసులకు వాసకాలపు మబ్బులుపమానములు.

తా త్ప ర్య ము

చిల్లకోలలు అంకుశములు ధరించినవారు, యుద్ధమునందు నేర్పుగలవారు మిగులశూరులు ఏనుఁగులమీఁదఁ బోయిరి. అప్పు డా బలము మెఱుపులతో నుఱుములతో నొప్పు వాసకాలపు మబ్బువలె నుండెను.

—* వజ్రదంష్ట్రుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట *—

ఉ. వాలితనూజదక్రిణపుఁద్వారమునన్ వెడలంగ వారిపై
వ్రాలె విమేఘ మైన సురవర్త్యమునుండి మహోల్క లగ్నులున్
జ్వాలలు గ్రక్కి నక్క లశుభంబుగ భీకరరీతిఁ గూసె ర
క్షోలయ మారఁ దెల్పుచు శకుంతములున్ విహరించె మింటిపై. ౧౧౦౭

అర్థములు. విమేఘము = మబ్బులేనిది, సురవర్త్యమునుండి = ఆకాశము నుండి, మహోల్కలు = పెద్దకోఱపులు, వ్రాలెను - రక్షోలయము = రాక్షసుల నాశము, శకుంతములున్ = పక్షులు.

తా త్ప ర్య ము

వజ్రదంష్ట్రుఁడంగమఁ దున్న పడమటిద్వారమున బయలు వెడలఁగా మేఘములు లేని యాకాశమునుండి వారిమీఁదఁ గొఱపులు పడెను. నక్కలు మంటలు గ్రక్కుచు నశుభము సూచించుచు భయంకరముగఁ గూసెను. రాక్షసులవినాశముఁ దెలుపుచు నాకాశమునఁ బక్షులు దిరుగుచుండెను.

కం. మృగములు రక్షోజాలము, దెగుటను సూచింపఁదొడఁగెఁ బేరకు యోధుల్
వగచెడి భయమోహితు లై, దిగువం గాల్జాఱి పడిరి * ధృతిచెడి రరుగన్.

అర్థములు. రక్షోజాలము = రాక్షససమూహము, దెగుటను = చచ్చుటను, పేరకు = కారణములేక, వగ + చెడి = అందముచెడి, ధృతి = ధైర్యము.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. ఆ మహితోత్పాతములకు, వ్యామోహిత మగుచు యోధువర్గము దూలన్
భీమాహవదోహాలుఁ డై, యేమియు నవ్వజ్రదంష్ట్రుఁడెడవడ కరిగన్.

అర్థములు. మహితోత్పాతములకున్ = గొప్పయుపద్రవములకు, వ్యామోహితము = భ్రమగొన్నది, తూలన్ - భయపడి వణకఁగా, భీమాహవదోహాలుఁడై = భయంకర యుద్ధము నం దాసక్తిగలవాఁడై, ఏమియున్ = కొంచె మైనను, ఎడవడక = భయపడక.

తా త్వ ర్య ము

ఆ గొప్ప యశుభసూచకములగు రాక్షసయోధులు దిగ్భ్రమగొని భయముచే వడకిరి. వజ్రదంష్ట్రుడు గొప్ప యుద్ధమం దాసక్తి గలవారై కొంచెమైన భయపడక పోయెను.

ఉ. ఆతనిరాకఁ గాంచి కపు * లంబరముం బగిలించు నార్జులన్
వీరదరంబుగా నఱిమి * భీమము గాఁగ రణం బొనర్పఁగా
జాతరుషాత్ము లా కపి నిశాచరముఖ్యు లొక శ్లోకశ్శని
స్థాతసమప్రహారముల ఘాత * మొనర్పఁగ బూని యుద్ధతిన్. ౧౧౧౦

అర్థములు. ఆ తదరంబుగాన్ = భయములేక, తఱిమి = ఆక్రమించి, లంబరమున్ = ఆకాశమును, జాతరుషాత్ములు = పుట్టినకోపము గలవారు, కపినిశాచరముఖ్యులు = వానరులందు రాక్షసులందు ముఖ్యులగువారు నిస్థాత = పిడుగులతో, సమ = సమానమైన, ప్రహారములన్ = దెబ్బలచే, ఘాత మొనర్పఁగన్ = చంపఁగా.

తా త్వ ర్య ము

అతఁడు వచ్చుచుండుటచూచి వానరు లాకాశము పగులునట్లు నిర్భయముగాఁ గేకలు నైచుచు వారిపైపడి భయంకరయుద్ధము చేయఁగా వానర రాక్షసులలో ముఖ్యులగువారు కోపించినవారై యొకరి నొకరు పిడుగులవంటి దెబ్బలు గొట్టి చంపఁబూనిరి.

కం. తీవ్రున ఋవ్వి న రాలును, జివ్వలవలె వచ్చు శితవి * శిఖిములు దగులన్
జివ్వను నెగిరెడిమిడుఁగురు, లన్వేళం జూపఱకు మహాద్యుత మిడియెన్.
అర్థములు. చివ్వలవలె = ఆకాశబాణమునెడి యొకానొక మందుగొట్టము, శిత విశిఖిములు = వాఁడి బాణములు, చివ్వను = యుద్ధమందు.

తా త్వ ర్య ము

ఆ యుద్ధమందు రాక్షసులు ప్రయోగించిన బాణములకు వానరులు తీవ్రున ఋవ్వి న తాలు తగులఁగా నెగయుచున్న మిణుఁగురులు చూచువారికి నాశ్చర్యము గలిగించుచుండెను.

సీ. ఉపలద్రుమంబులు * విపులకాలాయస, సాధనంబును చాఁక * జరిగు రవము
సరభసంబుగఁ బాఱుఁస్యందనంబులనేమి, చయముల నుదయించు * చప్పుడులును
భేరీమ్మదంగశం * భారీంభణధ్వజల్, జ్వాలతాటంకార * శబ్దములును
గరులబృంహితములు * హరుల హేషారవం, బులును గాల్పలముల * బొబ్బరింత

ఆ. లట్టహాసములును * నన్యోన్యతాడన, నాదములును సమితి * వాదములును
గరము లప్పరింత * బెరసి యయ్యిగువాఁగుఁ, జెవుడుపఱిచె గుండె * చెదరఁజేసె.

అర్థములు. ఉపలద్రుమంబులు = తాలు, చెట్లు, విపుల కాలాయస సాధనంబును = విశాలమైన యుక్కు టాయుధములను, సరభసంబుగన్ = వేగముగ

స్యందనంబులు=తేర్ల యొక్క, నేమి చయమాల = రథచక్రముల కమ్ములసమూహముల, అరింభణ=అధికమైన, జ్యాలతా = తీగవంటి యల్లె త్రాడుల, బృంహితములు=ఘంకారములు. హేషారవంబులు=సకిలింపు ధ్వనులు, బొబ్బరింతలు = సింహనాదములు- అట్టహాసములు-పెద్దనవ్వులు, సమితి=యుద్ధమందు, కరములు=చేతులు, అప్పరింతలు=తట్టుటలు.

తాత్పర్యము

వానరులు వేసిన తాలు చెట్లు రాక్షసుల యుక్కాయుధములకుఁ దగులఁగాఁ బుట్టిన ధ్వనులు, వేగముగఁబోవు తేరుల చక్రముల కమ్ములు నేలకు రాచుకొనుటచేఁ గలిగిన ధ్వనులు, నగారాలు, మద్దెలలు, శంఖములు వీని యధిక ధ్వనులు, అల్లెత్రాడుల టంకారములు, ఏనుఁగుల ఘంకారములు, గుట్టముల సకిలింపులు, పదాతుల సింహనాదములు, పెద్దనవ్వులు, ఒకరినొకరు కొట్టుకొనఁగాఁ గలిగిన ధ్వనులు, యుద్ధవీరుల వాదముల ధ్వనులు, భుజములు తట్టుకొనుటచేఁ గలిగిన ధ్వనులు కలిసి రెండుపక్షముల వారికి చెవుడు గలిగించి గుండెలు చెదరఁ జేసెను.

కం. అసురులు కొందఱు సాధన, విసరంబులఁ గవుల నొంప * వృక్షాటవరుల్ కసిపూని ద్రుమములం గొని, పస మాపిరి శత్రు సైన్యభటవర్గములన్ . గగగక అర్థములు. విసరంబులన్ = సమూహములచే, కసి=పగ, ద్రుమంబులం గొని = చెట్లను దీసికొని, పస = సారము

తాత్పర్యము

రాక్షసులు కొందఱు యుధ సమూహములచే వానరుల నొప్పింప వానరులు వారిని చైట్లతోఁ గొట్టి బలహీనులఁ జేసిరి.

ఉ. అయ్యోడ బాహుయుద్ధము మ * హాద్భుతభంగిఁ జెలంగె వానరుల్ చయ్యనఁ గాలునేతులను * జానుల ముష్టల నొంపఁ జొచ్చినన్ గుయ్యడఁ జొచ్చె నాశరుల * కూటువఁ వారలపాటుఁ గాంచి మ బౌయ్యస నుర్ముభంగి రథ * ముద్ధతిమైఁ బఱపెన్ మదాంధుఁ డై. గగగక అర్థములు. జానులన్ = మోఁకాళ్ళచే, కూటువ=సమూహము, మదాంధుఁడై = గర్భముచేఁ గన్నులు తెలియనివాఁడై.

తాత్పర్యము

ఆ సమయమందు రాక్షస వానరులకు చేతులు చేతులు కలసిన యుద్ధము మిగుల నాశ్చర్యముగా జరిగెను, అందు వానరులు రాక్షసులను వేగముగ తాళ్ళచేఁ జేతులచే మోఁకాళ్ళచే పిడికిళ్ళచే మర్దింపఁగా రాక్షసులసమూహము సహింపలేక కూఁతలు పెట్టసాగెను. వారలకష్టముచూచి వ్రజదంష్ట్రుఁడు బలగర్భముచేఁగన్నులు గానక మేఘ ముఱుమునట్లు వానరుల మీఁదికిఁ దన రథము తోలింపెను.

తే. వజ్రదంష్ట్రుండు దుర్వార * బాణజాల, వృష్టి బరగించి వానరవీరవరులఁ గనుపుగొట్టుచుఁ ద్రిజగతీకల్పసమయ, పాశమాస్తకసమవర్తి * పగిదిదిరిగె.

అర్థములు. కనుపు గొట్టుచున్ = తుండించుచు, త్రిజగతీ...సమవర్తి పగిది=మూఁడు లోకముల ప్రలయసమయమున పాశమును ధరించిన యమునివలె.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

చ. వెఱ పొకయింత లేక యరివీరబలంబులలోని కుద్ధతిం బఱపి రథంబు జ్యాలతిక * బంధుర మై మొరయంగ్ బాణము ల్లెఱపియ లేక యుండ నవలీల నిగుడ్పుచుఁ గ్రోతిమూఁకలన్ నఱకుచుఁ బాఱదోలుచు వినాశముఁ జేయుచుఁ జేవఁ జూపినన్.

అర్థములు. జ్యాలతిక = తీగవంటి యల్లెత్రాడు, బంధురమై = విశేషముగ, మొరయంగన్ = ధ్వనింపఁగా, లెఱపి = సంచు, చేవ = పరాక్రమము.

తా త్ప ర్య ము

కొంచెమైనను భయము లేక శత్రువులగు వీరుల నేనలోకి జేరుపోనిచ్చి యల్లె త్రాడు విశేషముగ ధ్వనించుచుండ విరామములేక బ్రాణముల నవలీలగాఁ బ్రయోగించుచు క్రోతిగుంపుల నఱకుచుఁ దఱుముచు వినాశముచేయుచుఁ బరా క్రమము చూపఁగా.

—* అంగదుఁడు శత్రుసేనపై విజృంభించుట *

ఉ. ఆతని ప్రాపునం గెరలి * యాశరవర్గ మనర్గశక్రమ స్ఫీతమహాస్త్రధారలను * జెండఁ బ్రచండగతిం బ్లవంగమ వ్రాతము, దానికిం గనలి * వాలిసుతుండు యుగాంత హేతిమ ద్భాతిని మండుచుం గదియఁ * బాతె నుదగ్రమహీజహస్తుఁడై.

అర్థములు. కెరలి = విజృంభించి, ఆశరవర్గము = రాక్షససమూహము, అనర్గశక్రమస్ఫీత = అడ్డములేని సంచారముచే నధికమైన, మహాస్త్రధారలను = గొప్ప యస్త్రముల వర్షముచే, ప్లవంగమవ్రాతమున్ = వానర సమూహమును, కనలి = కోపించి, యుగాంత = మహాయుగముల కడపటి, హేతిమద్భాతిని = అగ్నివలె, కదియన్ = సమీపించునట్లు, ఉదగ్రమహీజహస్తుఁడై = భయంకరమైన వృక్షమును చేతఁ గలవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

వాని యాశ్రయమున రాక్షస సమూహము విజృంభించి యడ్డములేని విధముగ నస్త్రపరంపరలను వర్షమువలెఁ గురియించి వానర సమూహములను నఱకెను. అదిచూచి కోపించి యంగదుఁడు ప్రలయకాలాగ్నివలె మండిపడుచు చేత నొక పెద్ద చెట్టు తీసికొని వానిని సమీపించెను.

శా. బాణా ద్రిప్పు చదృశ్యుఁడై బలజవ * ప్రావీణ్యముల్ దోఁపఁ గం
 ఖాణన్యందన కేతుసూత్రయుతరఁక్షసైన్యసంఘంబు సం
 క్షీణం బై చెడఁ గృత్తభూజములమాఁడ్కిన్ భిన్నమూర్ధాంగగీ
 ర్వాణాదుల్ ధర వ్రాల విక్రమకళారంభైక సంరంభుఁ డై. ౧౧౧౮

అర్థములు. బాణా ద్రిప్పుచు = ఆ చెట్టునే బాణాకట్టె ద్రిప్పువిధముగఁ ద్రిప్పుచు, బలజవప్రావీణ్యముల్ = బలముయొక్కయు వేగముయొక్కయు నేర్పు, కంఘాణ = గుఱ్ఱములతోను, న్యందన = తేర్లతోను, కేతు = ధ్వజములతోను, సూత్ర = సారథులతోను, యుత = కూడిన, రక్షసైన్యసంఘంబు = రాక్షస నేనా సమూహము, సంక్షీణంబై = మిగుల నశించినదై, కృత్తభూజముల మాఁడ్కిన్ = నఱకఁబడిన చెట్లవలె, భిన్న = భేదింపఁబడిన, మూర్ధాంగ = తలలు అవయవములు గల, గీర్వాణాదుల్ = దేవ విరోధులు = రాక్షసులు, విక్రమకళా = పరాక్రమ విద్యను జూపుటయందు తొందరగలవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

తన బలవేగముల సామర్థ్యము కనబడునట్లు బాణాకట్టెను ద్రిప్పునట్లు చెట్టును ద్రిప్పుచు ఆవేగమునఁ గానరాక దానితో గుఱ్ఱములు, రథములు, కేతువులు సారథులు గల రాక్షససైన్యమును క్షయించి చెడఁగా నఱకఁబడిన చెట్లవలె భేదింపఁబడిన తలలు నవయవములు గల రాక్షసులు నేలఁబడఁగా తన పరాక్రమము చూపుటయందు తొందరఁ గలవాఁడై.

కం. ఎక్కడఁ జూచిన రుధిరం, బెక్కడఁ జూచిన శవంబు * లెక్కడఁ గనినన్
 రక్కసుల మేనితుండెము, లెక్కడ శస్త్రముల తునుకఁలెసఁగించె ననిన్.

అర్థములు. అనిన్ = యుద్ధమందు, మేని తుండెములు = దేహముల తునుకలు, శవంబులు = పీనుఁగులు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము

కం. హారంబులతో మణికే, యూరంబులతోడ నంబ * రోత్కరములతో
 సారతరశస్త్రతితో, శారదనిశవోలె వెలిఁగ * సమరాంగణమున్. ౧౧౨౦
 అర్థములు. మణికేయూరంబులతోడ = రత్నములు చెక్కిన భుజకీర్తులతో అంబర + ఉత్కరములతో = వస్త్రసమూహముతో, సారతర = మిగుల దృఢమైన, శస్త్రతితో = శస్త్రముల సమూహములతో, శారదనిశవోలెన్ = శరతాకలరాత్రి వలె; హారాదులకు - నక్షత్రములకు, అంబరములకు - మేఘములకు నుపమానము.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. ఘోరద్రమ్మగంబులఁ జూచిన, రుద్రాణివాహసంబు * రూపున భృశశో
 ర్యోద్రదేకస్ఫూర్తిని గవి, శౌద్రంబుగ రూపు మాపెఁరాక్షసకోటిన్. ౧౧౨౧
 అర్థములు. ఘోరద్రమ్మగంబులు = అల్పద్రమ్మగములు, నక్కలు మొదలైనవి,

రుద్రాణీ వాహనము=పార్వతి వాహనము-సింహము, భృశ=అధికమైన, శౌర్యో
ద్రేకస్ఫుర్తిని=శౌర్యాతిశయము మిక్కుట మగుటచే, కపి=అంగదుడు.

తా త్ప ర్య ము

అల్పమృగములఁ జూచిన సింహమువలె నధికమైన శౌర్యాతిశయముచే
నంగదుడు భయంకరముగ రాక్షసులను ధ్వంసముచేసెను.

—* ౫౪-వ సర్గము. వానరులు వజ్రదంష్ట్రుసేనలఁ బొరిగొనుట *—

సీ. అంగదుఁ డిట్టుల * భంగురవిక్రమ, మెసఁగ శాత్రవసేనఁ * గసిమసంగ
నుగ్రప్రభంజను * నుద్ధతి కోర్కక, విరియు మబ్బులమాడ్కి * విచ్చుసేనఁ
గని వజ్రదంష్ట్రుండు * కసలి శ్రేకాశని, సమనిస్వనం బైన * జ్వారవంబు
చెవుడు గొల్పఁగ మహా * శీవిషసంకాశ, నారాచవర్షంబు * ఘోరభంగిఁ
ఆ. గురిసి మిగిలినచ్చు * క్రోతుల నాఁగినఁ, తేటి రాత్రిచరులు * దివ్యశత్రు
సమితిఁ గీశయోధ*సంఘంబుపైఁ జిమ్మి, యుబ్బణంప దండి * నిబ్బరమున.

అర్థములు. అభంగుర విక్రమము=క్షయింపని పరాక్రమము, ఎసఁగన్ =
అతిశయింపఁగా, కసిమసంగన్ = ఖండింపఁగా, ఉగ్రప్రభంజను=తీవ్రమైనగాలి
యొక్క, ఉద్ధతికిన్ = దెబ్బకు, విరియు=చెదరిపోవు, కసలి=కోపించి, శ్రేకాశని =
పిడుగుతో, సమ = సమానమైన, నిస్వనంబైన = ధ్వనిగల, జ్వారవంబు = అల్లె
త్రాటిమోఁత, మహాశీవిష=గొప్పవాములతో, సంకాశ=సమానమైన, నారాచ
వర్షంబు = బాణములవాస, ఆఁగినన్ = అడ్డగింపఁగా, తేటి = తెప్పటిల్లుకొని,
ఉబ్బు = గర్వము - పొంగు.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకార మంగదుడు ఋజువైన పరాక్రమ మతిశయింపఁగా విరోధి
సేనను జంపఁగా తీవ్రమైన సుడిగాలి దెబ్బకు విచ్చు మేఘములవలెఁ జెదరిపోవు
చున్న సేనను జూచి వజ్రదంష్ట్రుండు కోపించి పిడుగు పడునప్పుడు కలుగు ధ్వని
వంటి ధ్వనిగలుగునట్లు అల్లెత్రాడు మీటి, వినువారికి చెవుడుగలిగించి, వాముల
వర్షమువలె బాణవర్షము గురిసి పైపడినచ్చుచున్న వానరసేన నడ్డగించిన నింతలోఁ
దేలుకొని రాక్షసులు దివ్యశత్రుసమూహమును వానరసేనపైఁ జిమ్మిపొంగఁగాఁ
గింపఁగా మిగుల నిబ్బరమున.

కం. వేలకొలందుల సాధన, జాలంబుల సోఁకుమూఁక * సం దీక వడిన్
శైలాటయోధముఖ్యుల, పై లీలన్ విసరి విసరి * పస మాపంగన్. ౧౧-౨౩

అర్థములు. సోఁకుమూఁక = రాక్షస సమూహము, శైలాట యోధ
ముఖ్యులపై=వానర యోధులందు ముఖ్యులగు వారిమీఁద, పస=సత్తున.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. చేయంగల కీకులు గ్రా, వాయుధు లై కో యటంచు * నాయ్చు గుములై
యా యామినీచరేంద్రుల, కాయంబుల నలియ నడిచి * కాలునిగూర్చన్. ౧౧-౨౪

చేయంగల=సామర్థ్యముగల, కీశులు=వాసరులు, గ్రావాయుధులై = ఘోర బండలు గుండ్లు ఆయుధములుగాఁ గలవారై, అడిచి=కొట్టి, కాలునిఁ గూర్చన్ = చంపఁగా.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

సీ. గుట్టలై రాలిన * కుణపరాసుల నెక్కి, తోడేళ్ళు లాడి య * స్తోకరతిని జిట్టలుగా రేఁగి * యట్టలగుమి మూఁగి, గొండలి సల్యైఁ బ్ర * చండభంగి నందిపొందినవార * లందఱతోఁ గడు, పార గ్రద్దలు విందు * లారగించె నల్ల యేఱులఁ బుట్టె * మొల్లంపుఁ దెప్పల, నిక్కువ నూరేగ * నక్కపిండు

తే. వాయసంబులు మింటఁ గా*వాచరించె, గాకగృధ్రంబులకుఁ బెద్దకలహమయ్యె నపుడు భూతభయానకం*బై నరీతిఁ, బరిధవిల్లెనునాసుర*ప్లవగరణము. ౧౧౨గి

అర్థములు. కుణపరాసులు = పీనుఁగుల ప్రోవులు, రాశి, ఏక, బహు, రాసులు. అస్తోకరీతిని = అధికప్రేమతో, చిట్టలుగా = ఆశ్చర్యకరముగ, అట్టల గుమిన్ = మొండెముల రాసులందు, రేఁగి=విజృంభించి, గొండలి=నాట్యము, అంది పొందినవారలు=దూరపు బంధువులు, నల్ల యేఱులన్ = నెత్తుటి ప్రవాహములందు, కావా=గుండ్రముగాఁ దిరుగుట, పరిధవిల్లెను=అతిశయించెను.

తా త్ప ర్య ము

గుట్టలవలెఁ బడిన ఏనుఁగుల కుప్పలమీఁద నెక్కి తోడేళ్ళు పరమ ప్రీతితోఁ నెక్కి యాడుకొని యాశ్చర్యకరముగా విజృంభించి మొండెముల గుంపునకై ముసురుకొని తీవ్రముగా నాట్యము సలిపెను. గ్రద్దలు తమ దూరపు బంధువులను గూడఁ బిలుచుకొని కడుపునిండ విందులారగించెను. నెత్తురు నదులలోఁ బుట్టెలను తెప్పలమీఁద నక్కలు గరువముతో నూరేఁగెను. కాకు లాకాశంబున గుండ్ర ముగాఁ దిరిగెను. ఈ పీనుఁగు నాదనిన నాది యని కాకులకు గ్రద్దలకు పెద్దజగడము జరిగెను. అప్పుడు వాసర రాక్షసయుద్ధము భూతములకు భయము గలిగించెను.

—* వజ్రదంష్ట్రుఁడు వాసరసేనపై విజృంభించుట *—

కం. పగులుతలన్ దెగడు మొల, ల్నొగులు మెయుల్ తునుఁగుచేతు*లుం బాదములై తగులు శరంబుల నెసఁగిన, నెగులునఁ జెడి పడిరి యామి*నీచరకీశుల్. ౧౧౨౬

అర్థములు. నొగులు=నొప్పిచెందిన, మెయుల్ = శరీరములు, నెగులున= బాధచే, యామినీచరకీశుల్ = రాక్షసులు, వాసరులు.

తా త్ప ర్య ము

పగులుచున్న తలలు, తెగుచున్న నడుములు, నొప్పిచెందుచున్న దేహములు, తునిఁగి పడుచున్న చేతులు కాళ్ళు కలిగి తగులుచున్న బాణములచే నతిశయించిన బాధవలనఁ జెడి రాక్షసులు వాసరులు పడిరి.

ఉ. చండతరప్రతాపి కపిసైన్యముచేఁ దమవార లండఱున్
 గండఱి తూలి తాఁ గన వికావికలై చనుచుండ వజ్రదం
 ఘ్రిండు శరాసనంబుఁ గొని * రోషసముజ్జ్వలభీకరప్రతీ
 కుం డయి వానరుల్ బెదరఁ * గ్రూరగతిం బరఁగించె నమ్ములన్. ౧౧-౨౭

అర్థములు. చండతరప్రతాపి=మిగుల తీక్షణమైనప్రతాపముగల, గండు+
 అఱి=పౌరుషముచెడి, తూలి = పడి, వికావికలై = చెల్లచెదరై, రోష = కోప
 ముచే, నముజ్జ్వల = ప్రకాశించు, భీకర = భయంకరమైన, ప్రతీకుండయి =
 దేహము గలవాడై. తా త్ప ర్య ము

తీవ్రమైన ప్రతాపము గల వానరసేనచేత తమవారు పౌరుషముచెడి,
 కొండఱుపడి, కొండఱు చెల్లచెదరై, పోవుచుండఁగాఁ జూచి వజ్రదంఘ్రిండు
 విల్లుతీసికొని కోపముచే మందుచున్న దేహముగలవాడై వానరులు భయపడు
 నట్లు బాణములఁ బ్రయోగించెను.

శా. వ్యూహంబుల్ కలఁగంగఁబాఱ నరదంబుం దోలుచున్ సంగరో
 త్సాహం బిన్నడిగా నిశాతవిశిఖా*సారంబునం గీశరా
 డ్దేహంబు ల్లుఱుమాడుచున్ నఱకుచున్ * దృష్టింప దుర్లక్ష్యుఁడై
 బాహోటోపముఁ జూపె నాహవకళా*పాండిత్యముం జాటుచున్. ౧౧-౨౮

అర్థములు. వ్యూహంబుల్ = సేనలు గుంపులుగూడినతీరు, కలఁగంగఁ
 బాఱన్ = కలఁతచెందునట్లు, ఇన్నడి = రెట్టింపు, నిశాత = పదునైన, విశిఖ +
 ఆసారంబునన్ = బాణవర్షముచే, తుఱుమాడుచున్ = తుఱుముగాఁ జేయుచు,
 నన్నసన్న తునుకలుగాఁ జేయుచు, దుర్లక్ష్యుఁడై = లక్షింపరానివాడై, ఆహవ
 కళా = యుద్ధ విద్యయందలి, పాండిత్యము = జ్ఞానాతిశయము.

సేనలకూర్పు చెదరిపోవునట్లు రథమును నానాదిక్కులఁదోలుచు యుద్ధమందలి
 యుత్సాహము రెండింతలుగాఁగా వాఁడి బాణముల వర్షముచే వానర ముఖ్యుల
 దేహములు పొడిపొడిగా నఱకుచు తేఱిచూడరానివాడై తన యుద్ధమందలి
 పాండిత్యము ప్రకటించుచు భుజబలముఁ జూపెను.

కం. తక్కక క్రోధావేశం, బెక్కఁగ నేవురును నేడ్చు*రెనమండ్రుగఁ దా
 నొక్కొకనారాచంబున, నక్కపులను గుదులు గ్రుచ్చి*యామికఁబాపెన్.
 అర్థములు. గుదులు గ్రుచ్చి = ఒకరివెంట నొకరిని వరుసగా పుల్లలకు
 పూలు గ్రుచ్చినట్లు గ్రుచ్చి, ఆమిక = అహంకారము.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. ఒఱగుమెడల్ విఱుగుదొడల్, నఱకుదువడు కాళ్ళు నగుచు*నగచరవర్కుల్
 విఱిగి చని వాలితనయుని, మఱుఁగునఁ జోరఁబాఱి రవుడు*మలచపువెఱచేన్.

అర్థములు. మలదపువెఱు=అధికమైన భయము, మఱుఁగునఁజోఱు(బాటిరి=చాటునకుఁ బోయిరి, శరణుజొచ్చిరి.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

—* వజ్రదంష్ట్రుఁ డంగడుతోఁబోరి వచ్చుట *—

ఉ. త్రస్తుల నాత్మయోధులను * దారతనూజుఁడు గాంచి కిన్క మై
మస్తక మూఁచి చూపులనె * మానవభోజి దహించునట్టిఁ డై
శస్తజవంబునన్ హరి గజంబుపయిం బడుమాడ్కి దూఁకి య
భ్యస్త సమస్తజన్యవిధుఁ * డంకిలి లే కొక గ్రుద్దు గ్రుద్దినన్. ౧౧౩౧

అర్థములు. త్రస్తులన్ = భయపడినవారిని, మస్తకము = తల, డూఁచి= డూఁగులాడించి, శస్త = ప్రశంసించఁదగిన, జవంబునన్ = వేగముచే, అభ్యస్త= అభ్యాసము చేయఁబడిన, సమస్త=అన్ని విధములైన, జన్యవిధుఁడు=యుద్ధవిధములు గలవాఁడు, అంకిలి=అడ్డము=భయము.

తా త్ప ర్య ము

భయపడిన తనయోధులను జూచి కోపించి తల యూఁగులాడించి చూపుల చేతనే రాక్షసుని దహించువానివలెనై పొగడ్త కెక్కిన వేగమున సంగదుఁ డేనుఁగు మీఁదఁబడు సింహమువలె వానిమీఁద దూఁకి యన్ని యుద్ధవిధముల నలవాటుపడిన యతఁడు భయపడక వాని నొక గ్రుద్దు గ్రుద్దెను.

కం. తోమరసంఘాతంబుల సామజమును గ్రుమ్ముగతి నిశాచరుఁ డలుకన్
భీమశరసహస్రములను, త్రామజసుతు మేను సలిపెఁర క్తమయముగన్. ౧౧౩౨
అర్థములు. తోమర=చిల్లకోలల, సంఘాతంబులన్ = సమూహములచే, సామజమును=ఏనుఁగును, గ్రుమ్ముగతి=బొడుచునట్లు, నుత్రామజసుతు = ఇంద్రుని కొడుకగు వాలిపుత్రుని, రక్తమయముగన్ = నెత్తుటితో నిండునట్లు.

తా త్ప ర్య ము

చిల్లకోలల సమూహముచే నేనుఁగును బొడుచునట్లు రాక్షసుఁడు కోపముతో భయంకరములైన యనేక బాణములచే సంగదుని దేహము నెత్తుటితో నిండునట్లు చేసెను.

ఉ. ఇవ్విధి బాణవర్షము నఁపీవగతిం గురియించి మర్మముల్
నొవ్వఁగజేయ శక్రజుతఃసూభవుఁ డొక్కవిశాలసాలము
స్రవ్యున వీచి నైవఁ గని * నూర్కొని లీల మరారి భూజమున్
గ్రోవున నింత లింతలుగఁ * గూల్చి ధరం బడ శౌర్యసంపదన్. ౧౧౩౩

అర్థములు. విశాలసాలము = పెద్దచెట్టు, నొవ్వఁగన్ = బాధ కలుగునట్లు, నూర్కొని=పురిగొని, లీలన్ = అనాయాసముగా.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము విశేషముగ బాణవర్షము గురియించి ప్రాణస్థానములను బాధింపఁగా నంగదుఁ డొక పెద్దచెట్టును ఆవృన్ది విసరివేయఁగా రాక్షసుఁడు ఘోరి గొని యవలీలగా నా చెట్టును చిన్న చిన్న తునుకలై పడునట్లు నటకొను.

ఉ. ఆశరువిక్రమంబు తెఱఁకఁ గంఠయుఁ గన్గొని శైల మొండు వే
కేశవరుండు గైకొని పకీలున వైచే ససింహనాదుఁ డై
లేశముఁ గొంక కారఁ డవలీల గదం గొని దిగ్గదాఁటివన్
నాశముఁ జేసె భూద్రము క్షణంబునఁ దేరి సచక్రవాజిగన్.

అర్థములు. ఆశరు=రాక్షసుని, పకీలున=వేయునప్పటి ధ్వస్యనుకరణము, భూద్రము=కొండ, సచక్రవాజిగన్=చక్రములతో గుట్టములతో.

తా త్ప ర్య ము

రాక్షసుని పరాక్రమము విధమంతయుఁజూచి పర్వత మొక్కటి తీసికొని సింహనాదముచేసి పకీలున వానిపై వైవఁగా వాఁడు దానిని కొంచెమైన జంకక గదతీసికొని తటాలున తేరిమీఁదినుండి క్రిందికి దాఁటను. ఆ పర్వతము చక్రము లతో గుట్టములతోఁ దేరిని నాశము చేసెను.

కం. వెండియును వాలినందనుఁ డొంఁడొకతరుయు క్షభూద్రఁ ముద్ధతి విసరన్
గండలు గ్రక్కుచు నద్దె, త్యుండు ధరన్ సోలె గడనుఁనూఁతగఁ గొనుచున్.

అర్థములు. తరుయు క్షభూద్రము = చెట్లతోడి కొండను, ఊఁతగన్ = ఆధారముగ.

తా త్ప ర్య ము

అంతలో, బోసీయక యంగదుఁడు చెట్లతోడ నున్న పర్వతమును నొక దానిని విసరి రాక్షసుని మీఁద వైవఁగా వాఁడు దాని తాఁకున నెత్తురు కండలు గ్రక్కుచు భూమిమీఁద తెలివితప్పి గద నాధారముచేసికొని పడెను.

తే. ఊర్చుచును వ్రాలి యొకక్షణంబుండి లబ్ధ, సంజ్ఞఁడై లేచి కదినినశక్రపాత్రు
తోమ్ములక్షించి బిట్టుగఁ గ్రుమ్ముటయును, వాలితనయుండు నగ్గదఁ బాఱఁజిమ్మె.

అర్థములు. ఊర్చుచును = పెద్ద శ్వాస విడుచుచు, లబ్ధసంజ్ఞఁడై=స్మృతి పొందినవాఁడై, కదినిన=నమిపించిన, లక్షించి=గుఱిచూచి.

తా త్ప ర్య ము

ఎగబోసి కొనుచుఁ కొంచెము నేపు పడియుండి స్మృతి తెచ్చుకొని లేచి తన్ను నమిపించిన యంగదుని తోమ్ముగుఱిచూచి గదచే బొడువఁగా నంగదుఁడు దానిని గుంజకొని దూరముగఁ బాఱవై చెను.

కం. భీమబలాధ్యులు దెగి ము, స్త్రీముష్టిరణంబు నేయఁ ధీకొన నన్యో
న్యామితఘాతములను ను, ద్వామంబగు రక్తధారఁ ధడిసె న్మేసుల్.

అర్థములు. భీమబలాధ్యులు = భయంకరమైన బలముయొక్క సంపద గలవారు, ముష్టిముష్టిరణంబు=పిడికిళ్ళతో యుద్ధము, పిడికిటఁ గొట్టినవానిని మరల పిడికిట గొట్టుట ముష్టిముష్టిరణము - వ్యతిహారబహువ్రీహి. చూ. మందరము రంగప-కిష్కింధ. అన్యోన్య + అమిత + ఘాతములను = ఒకరినొకరు మితిలేక కొట్టుటచేత, ఉద్దామము = అధికము.

తాత్పర్యము

భయంకరబలముచే నధికులగు నంగద వజ్రదంష్ట్రులు సాహసించి పిడికిళ్ళతో నొకరి నొకరు పలుమాఱు కొట్టుకొనఁగా నా దెబ్బలచే వారి దేహము నెత్తుటఁ దడిసెను.

కం. అంగారక బుధు లనఁగాఁ, జెంగక రక్షఃప్లవంగ * శేఖరు లలుకన్

భంగముపడక భరంపడి, కంగా నొనరింప సందు * గని ప్లవగుండున్. ౧౧౩౮

అర్థములు. చెంగక = ఓడిపోక, రక్షఃప్లవంగ శేఖరులు=రాక్షస వానర శ్రేష్ఠులు, అలుకన్ = కోపముతో, భంగముపడక=ఓడిపోక, భరంపడి = అతి కష్టముతో, కంగారు=యుద్ధము, సందు=అవకాశము.

తాత్పర్యము

రాక్షస వానర శ్రేష్ఠులు అంగారక బుధ గ్రహములవలె నెనుదీయక, యోడిపోక కష్టముపై యుద్ధము చేయునెడఁ గొంచెము సందు దొరకఁగా నంగదుఁడు, చ. అవిరళ పుష్పభారసముదంచితభూమిరుహంబు నైచినన్

దివిజవిరోధి ఖడ్గనిహతిఁ దెగవ్రేయఁగ జూచి యార్షభం

బవు ఫలకంబు గజ్జయలఁనందము మీఱు కృపాణముం గొనెన్

బ్లవగవరుండు దైత్యుఁడు కృపాణము డాలును గొంచుఁ దాకినన్. ౧౧౩౯

అర్థములు. అవిరళ=దట్టమైన, పుష్పభార = పూవుల యతిశయముచే, సముదంచిత = ప్రకాశించుచున్న, భూమిరుహంబు = చెట్టును, ఆర్షభము = ఎద్దు చర్మముతోఁ జేయఁబడిన, ఫలకంబు=డాలు, కృపాణము=కత్తి.

తాత్పర్యము

బాగుగ పూచిన చెట్టు నొకదానిని దీసివేయఁగా రాక్షసుఁడు దానిని కత్తితో నఱకివైచెను. అదిచూచి యందే పడియుండిన ఎద్దుచర్మముతోఁ జేయఁబడిన డాలు, గజ్జెలువేసిన కత్తి నంగదుఁడు తీసికొనఁగా రాక్షసుఁడు నల్ల డాలు, తరవారి తీసికొనెను.

కం. జయకాంక్ష నిర్దఱును ని,ర్దయచి త్తత నేటు నోటు * దాఁటును బలమున్

రయముం జూపుచు నొండొరు, భయపడక యుదగ్రవృత్తిఁబడ నడువంగన్.

అర్థములు. నిర్దయచి త్తతన్ = దయలేని మనస్సులతో.

తాత్పర్యము

స్పృహము.

ఉ. పోటులగంట్ల నెత్తుటను • బూచిన మోదుగుచెట్లబోలి యా
 మేటిమగల్ శ్రమం బడక • మేదిని జానుల నూఁది నిల్చు చో
 వ్రేటునఁ బామువోలె నన • రేగి కపీంద్రుఁడు దాఁటి మీఁదికిన్
 బోటనబంతినా నసురు • భూరి శిరంబును ఖడ్గధారచేన్.

అర్థములు. పోటులగంట్ల = దెబ్బలవలన నైన గాయముల, జానుల =
 మోఁకాళ్ళను, ఊఁది = నేలకుమోపి, వ్రేటునన = దెబ్బకొట్టఁగా, ఎసరేఁగి =
 విజృంభించి, పోటనబంతి = పుట్టచెండు, పోటు + బంతి = సంధియందు వర్ణాగమము.

తాత్పర్యము

విడికిటి పోటులవలననైన గాయముల వెంటఁగాఱు నెత్తుటిచేఁ దడిసి పూచిన
 మోదుగుచెట్లవలెనై యా శూరులు మిగులఁ బ్రయాసముతో నేలపై మోఁకా
 ళ్ళుది నిల్చునపుడు దెబ్బదినిన వాము లేచునట్లు తటాలున నంగదుఁడు రాక్షసుని
 మీఁదికి దూఁకి పుట్టచెండును జమ్మువానివలె వాని శిరస్సు కత్తిధారచేత.

కం ఖండించుటయున్ రోషో, చృండత గిరగిరను దిరుగు • చక్షులతోడన్
 నిండారునెత్తురులతో, మొండెంబును విడిచి త్రెళ్ళె మూర్ధము త్రుటిలోన్.

అర్థములు. రోషోచృండత = కోపాతిశయముచే.
 నిండారునెత్తురులతో, మొండెంబును విడిచి త్రెళ్ళె మూర్ధము త్రుటిలోన్.

తాత్పర్యము

నలుకఁగా కోపాతిశయముచే గిరగిర తిరుగుచున్న కన్నులతో నిండిన నెత్తు
 టితో మొండెమును విడిచి తల నేలపై నిమిషములోఁ బడెను.

ఉ అంతకువారికిం దనుబఱలాధిపుఁ డేగిన రక్కసుల్ భయా
 క్రాంతమనంబులన్ నగచరప్రవరుల్ దఱుమంగ లంకకున్

స్వాంతము పల్లటిల్లఁ జని • రంతట నంగదుఁ డెల్ల వానరుల్
 పొంతలఁ గొల్వ నొప్పె సుర • పుంజసమర్చిత శక్రుకై వడిన్.

అర్థములు. అంతకు వారికిన్ = యమునియొద్దకు, బలాధిపుఁడు = నేనా
 నాయకుఁడు, భయ + ఆక్రాంతమనంబులన్ = భయముచే నాక్రమింపఁబడిన మన
 స్సులచే, నగచర ప్రవరుల్ = వానర శ్రేణులు, స్వాంతము = మనస్సు, పల్లటిల్లన్ =
 తత్తఱ పడఁగా, సురపుంజ సమర్చిత - దేవ సమూహముచేఁ బూజింపఁబడిన,
 శక్రుకై వడిన్ = ఇంద్రునివలె.

తాత్పర్యము

తమ నేనానాయకుఁడు మరణింపఁగా రాక్షసులు భయపడి తమ్ము వాన
 రులు తఱుముకొని రాఁగా మనస్సు తత్తఱపడ లంకలోనికిఁ బరునెత్తిరి. అంతట
 నంగదుని వానరులెల్ల కారవించిరి.

—• ౫౫-వ నర్గము. అకంపనుఁడు యుద్ధమునకుఁ బోవుట • —

సీ. వాలిపుత్రునిచేత • వజ్రదంష్ట్రుండు జ, న్యంబునఁ గూలుట • యాలకించి
 యనురాధిర్ల ప్రహస్తుతో దుర్దమ, శౌర్యగుర్యులను రాక్షసులఁ గూర్చి

పంపు మకంపనుఁ * బ్రథనార్థ మీతఁడు, సర్వశస్త్రాస్త్ర విశారదుండు
 సమరసమ్మతుఁడు శాస్త్రయుగోత్తమతయు, మద్భూతి కాముండు మహితబలుఁడు
 తే. ఈతఁడు జయింపఁజాలు నశరేంద్రవాస, రేంద్రుల నటన్న నాతఁ డహీననేన
 భీమదర్శనరాక్షసస్తోమ మొనరఁ, గోలుతలు నేసి యిచ్చె నశకుంతగతిని.

అర్థములు. జన్యంబునన్ = యుద్ధమందు, దుర్దమ=అణఁపరాని, శౌర్య
 ధుర్యులను = శౌర్యాతిశయముగలవారిని, ప్రథనార్థము=యుద్ధముకొఱకు, సమర
 సమ్మతుండు = యుద్ధమునందుఁ బ్రసిద్ధుఁడు, శాస్త్ర=శత్రువుల శిక్షించువాఁడు,
 గోత్త=తన సైన్యమును రక్షించువాఁడు, నేత=నేనకునాయకుఁడుగానుండి నడపఁ
 గలవాఁడు, మత్ + భూతి + కాముండు = నాయోశ్వర్యము కోరువాఁడు, మహిత
 బలుఁడు=గొప్పబలముగలవాఁడు, అహీననేన=గొప్పదండు, భీమదర్శన=భయము
 కలిగించు చూపులుగల, కోలుతలు నేసి=యుద్ధమునకు సిద్ధపఱచి, అకుంతగతిని =
 లోపములేని విధముగ.

తాత్పర్యము

అంగదునిచే వజ్రదంష్ట్రుఁడు చచ్చె నని విని రావణుఁడు ప్రహస్తునితో నిట్ల
 నియె. మిగుల శౌర్యవంతు లగు రాక్షసులఁ గూర్చి యుద్ధముకొఱకీ అకంపనుఁ
 బంపుము. ఇతఁడు సర్వశస్త్రాస్త్రములు తెలిసినవాఁడు, యుద్ధమునందుఁ బ్రశస్తి
 గన్నవాఁడు, తన నేనను రక్షించుచుఁ బరులనేనను శిక్షించుచు నేనను నడపఁగల
 వాఁడు, నామేలు కోరువాఁడు, గొప్పబలము గలవాఁడు, ఇతఁడు రామలక్ష్మణుల
 సుగ్రీవుని జయింపఁజాలును-అనిన నతఁడు గొప్పనేనను యుద్ధమునకు సిద్ధముచేసి
 యతని స్వాధీన పఱచెను.

చ. కలన నిలింపకోటికి న * కంపనుఁ డౌట నకంపనప్రథన్
 జెలఁగెడివాఁడు నీరదరు * చిన్ జలదార్భటి నొప్పువాఁడు మే
 ల్లభుకుఁబసిండిపోగుల వి * లాసమువాఁడు మహారథంబుపైఁ
 బొలిచె సరోజబాంధవుఁడు * పుట్టుమలన్ వెలుగొందుచంద మై. ౧౧౮౧

అర్థములు. నిలింపకోటికిన్ = దేవతా సమూహమునకు, అకంపనుఁడు=
 చలింపనివాఁడు, అకంపనప్రథన్ = అకంపనుఁ డను కీర్తిని, నీరదరుచిన్ = మేఘు
 కాంతితో, జలదార్భటిన్ = మేఘుధ్వనితో, సరోజ బాంధవుఁడు - సూర్యుఁడు,
 పుట్టుమలన్ = తూర్పుకొండయందు.

తాత్పర్యము

యుద్ధమందు దేవతలైనను గదలింపలేదు కావున అకంపనుఁ డని ప్రసిద్ధి
 వహించెను. మేఘుకాంతి మేఘుధ్వని కలవాఁడు, బంగారు పోగుల విలాసము గల
 వాఁడు. ఇట్టివాఁడు తూర్పుకొండమీఁదసూర్యునివలె రథంబుమీఁదఁగూర్చుండెను.

నీ. ఈరీతి నరుగుచోఁ • దేరిగుట్టలులు, నిర్నిమిత్తంబుగ • నేల మ్రొగ్గె
 డాకన్ను చలియించె • డగ్గుత్తిక జనించె, వదననీమను విన్నఁ • బాటు దోడ రెఁ
 బ్రతికూలవాయువుఁ • భయదమై వీచె దుర్ది నముగాఁ దోఁచె సుఁదినమ యయు్య
 ఖగమృగంబులు నించె • ఖరతరస్వరములు, శార్దూలబలుఁ డవి • సరకుగొనక
 ఆ. కలని కుత్సహించె • బలలాశిసైన్యంబు, అల్లి క్షోభ మొంద • నార్యటింప
 సులికి కీశసేన • యుర్విరుహఁద్రుల, సిద్ధపఱిచి నిలిచె • యుద్ధమునకు. ౧౧౮౬

అర్థములు. మ్రొగ్గెన్ = వ్రాలెను, డాకన్ను = ఎడమకన్ను, డగ్గుత్తిక =
 గొంతు తడఁబడుట, ఖరతరస్వరములు = మిగుల కఠినధ్వనులు, దుర్ది నము = మేఘము
 లచే గప్పఁబడిన దినము, సుదినము = ఎండకాయుచున్న దినము, ధూమ్రాక్షుఁడు
 యుద్ధమునకు వెలువడినప్పుడు నిశేధమని చెప్పఁబడెను. ఇప్పుడు సుదిన మనుటచే
 నిది పగటియుద్ధము కావున ఛాల్గుణ బహుళ దశమి యని యేర్పడు చున్నది.
 శార్దూలబలుఁడు = పులిబలమంత బలము గలవాఁడు, కలనికీన్ = యుద్ధమునకు,
 పలలాశిసైన్యంబు = రాక్షససేన, అల్లి = సముద్రము, క్షోభము = కలఁత,
 ఉలికి = భయపడి.

తాత్పర్యము

ఈ విధముగఁ బోవునపుడు కారణములేకయే దేరిగుట్టములు మోఁకాళ్ళ
 మీద ముందఱికిఁబడెను. వానికి నెడమకన్న దరెను. మాట తడఁబడెను. ముఖము
 తెల్లఁబాఱెను. ఎదురుగాలి భయంకరముగ వీచెను. మబ్బులులేని దినమయు్య
 మబ్బుక్రమ్మి నట్టులుండెను. పక్షులు మృగములు పరుషధ్వను లెసగించెను.
 వ్యాఘ్రుబలుఁడు గావున బలమదంబున వానిని లక్ష్యపెట్టక యుద్ధమునకుఁ బోవు
 నుత్సాహము గలవాఁడయ్యె. రాక్షస సైన్యంబు సముద్రము కలఁతచెందునట్లు
 సింహనాదములు చేసెను. దానికి వానరసేన యులికిపడి చెల్లు కొండలు సిద్ధపఱిచి
 కొని యుద్ధమునకై సిద్ధపడియుండె.

చ. ఉభయచమూసమూహముల • కుగ్రసమీక మనేక భంగి యై
 రభస మొర్పఁ జెల్లునెడ • రామదశాస్యజయార్థ మై కపుల్
 ఋభుపరిపంథులుం దనువు • లీయఁ గడంగి పరస్పరంబు దో
 ర్విభవ మెలర్పఁ దాఁచిరి య • రీణపరాక్రమ ముల్లసిల్ల గన్. ౧౧౮౭

అర్థములు. ఉభయచమూ సమూహములకున్ = రెండుదండుల గుంపునకు,
 కుగ్రసమీకము = భయంకర యుద్ధము, రభసము = త్వర, అనేకభంగి = నానా
 విధములు, రామజయార్థమై + దశాస్య జయార్థమై = రామదశాస్య జయార్థమై =
 రాముఁడు గెలుచుకొఱకు రావణుఁడు గెలుచుకొఱకు, ఋభుపరిపంథులు = దేవ
 విరోధులు, రాక్షసులు - ఆదిత్యాఋభవోఽస్వస్నా'యని యమరము. తనువులు =
 దేహములు, క్రమాలంకారము - రామార్థము కపులు - దశాస్యార్థము రాక్షసులు -
 దోర్విభవము = భుజబల సంపద, తాఁచిరి = కొట్టిరి, ఆరీణ = వంకరగాని.

తాత్పర్యము

రెండు సేనలవారికి భయంకర యుద్ధము నానావిధములుగా జరుగునపుడు రామునకు జయముగోరి వానరులు, రావణునకు గెలుపుకోరి రాక్షసులు తమ దేహములు వదలిపెట్టఁబూని ప్రాణములపై నాశనదలి భుజబలముకొలఁది యొకరి నొకరు పరాక్రమాతిశయమునఁ గొట్టిరి.

సీ. వారల తర్జనభర్జనగర్జలు, బధిరత్వ మొందించె * భటులకెల్ల నొక్కచో నరుణవర్ణోపమానరజంబు, పదిదిక్కులందును * బ్రాచఁడొడఁగె నొకచోటఁ బదిఘట్టనోద్ధూతఘాళులు, చీఁకుల గావించె * సేనవారి వాజి వర్జంబును * ధ్వజము పతాకయుఁ, దేరను భేదంబు * తెలియరాదు తే. రూప మొక్కఁడుదోఁప కాటోపజనిత, వికటసంరావ మొక్కఁడవిసఁగఁనయ్యె రాక్షసులు కొట్టినాగిరి * రాక్షసులనె, ప్లవగవర్జులు ద్రుంచిరి * ప్లవగవరుల.

అర్థములు. తర్జనభర్జన గర్జలు = అదలింపులు బెదరింపులు గల కేకలు, బధిరత్వము = చెవుడు, అరుణవర్ణ = అరుణుని కాంతితో, ఉపమాన = సమాన మైన, రజంబు = ఘోరి పదఘట్టన = కాలి త్రొక్కుదులచే, ఉద్ఘాత = ఎగురఁ గొట్టఁబడిన, ఘాళులు = దుమ్ములు, చీఁకులన్ = గ్రుడ్డివారిని, వాజివర్జము = ఇది గుట్టము, ఇది కవచము, ధ్వజము = చిత్రము ప్రాసిన పెక్కెము, పతాక = చిత్రపు ప్రాసాని పెక్కెము, వాజివర్జము = 'ద్వంద్వశ్చ ప్రాణి తూర్యసేనాంగానామ్' ప్రాణిని-౨-౪-౨. ప్రకారము ఏకవచనము. తోఁపక = కానరాక, ఆటోపజనిత = సంప్రథమమువలనఁ గలిగిన, వికట = భయంకరమగు, సంరావము = ధ్వని.

తాత్పర్యము

వారియొక్క యదలింపుమాటలు బెదరింపుమాటలు సింహనాదములు భటులకుఁ జెప్పుడు కలిగించెను. ఒక్కచో నెట్లని దుమ్ము పది దిక్కులందును వ్యాపించెను. ఒక్కచోట పాదముల త్రొక్కుచుచే లేచిన దుమ్ము సేనలవారిని గ్రుడ్డివారిని జేసెను. ఏది గుట్టమో, యేది కవచమో, యేది ధ్వజమో, యేది పతాకమో, యేది తేరో తెలియదయ్యెను. రూపమేదియుఁ గానరాలేదు. కాని వారి భయంకర ధ్వనులుమాత్రము వినవచ్చుచుండెను. రాక్షసులు రాక్షసులనే కొట్టిరి, వానరులు వానరులనే కొట్టిరి. వీల ఇట్లు జరిగె నన,

కం. తనవార లెదిరివారని, మనమున గుర్తింపరాక * మహితాంధమునన్ తనవారి నెదిరివారిని, దునిమి రుభయయోధవరులు * దుములపుటనిలోన్.

అర్థములు. మహితాంధమునన్ = దట్టమైన చీకటియందు, 'వినేత్రేంధ్ర స్త్రీషు ధ్యాంతే క్షీణే' - నానా.ర. అంధశబ్దము గ్రుడ్డివానికిఁ జీకటికిని పేరు. తుములపుటనిలోన్ = దొమ్మియుద్ధమందు.

తాత్పర్యము

దుమ్ము నిండుటచే గ్రమ్మిన దట్టపుఁ జేకటియందు వీరు తన వారని వారు శత్రువు లని గుర్తింప సాధ్యము కాని కారణమున వీరు వారు తమవారినే చంపిరి. ఎఱుటి వారిని దొమ్మి యుద్ధమందు జంపిరి. చేతికి నెవఁడు దొరికిన వాఁడే శత్రువని చంపిరి.

తే. అస్రధారాప్రవాహంబు • లమిత మగుడు

ఘోరజము రూపు మాయఁగఁ • గాన వచ్చెఁ

గుణపశతములుఁ జచ్చిన • గుఱ్ఱములును

రాసులై నేలవ్రాలిన • వేసడములు.

౧౧౫౦

అర్థములు. అస్రధారా ప్రవాహము = నెత్తుటిధారల వెల్లున, ఘోరజము = భూమిదుమ్ము, గుణపశతములు = నూర్లకొలఁది వీనుఁగులు; వేసడములు = కంచర గాడిదలు.

తాత్పర్యము

నెత్తురు ప్రవాహముగఁ బాటుటచే నేల దు మ్మకఁగుట వలన నూర్లకొలఁ దులు వీనుఁగులు, చచ్చిన గుఱ్ఱములు, కుప్పలుగా నేలఁబడిన కంచరగాడిదలు కానవచ్చెను.

కం. ద్రుమముల శక్తి శిలాప్రాసముల గదాపరిఘపట్టిసంబులఁ గపియూ

ధము రాక్షసయూధంబును, సమరం బొనరించె నసమసాహసలీలన్ ౧౧౫౧

అర్థములు. ద్రుమములన్ = చెట్లచేతను, అసమ = అసమానమైన, సాహస లీలన్ = తెంపుతో.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

కం. నఖములఁ బ్లవగులు నొంప ని, శిఖముల రాక్షసులు ద్రుంపఁ జేతులఁ గ్రోతుల్ ముఖములఁ జంప శిరశిలీ ముఖములచేఁ ద్రెంచి రసురముఖ్యులు వానిన్.

అర్థములు. నఖములన్ = గోళ్ళచే, ప్లవగులు = వానరులు, విశిఖములన్ = బాణములచేత, శిర = వాఁడియగు, శిలీముఖములచే = బాణములచే.

తాత్పర్యము

గోళ్ళను వానరులు నొప్పించిరి. బాణములచే రాక్షసులు శత్రువులఁ ద్రుంచిరి. వానరులు చేతులచే రాక్షసుల ముఖములు చింపిరి. వానిని కఱకు బాణములచే రాక్షసులు ఖండించిరి.

కం. అప్పు డకంపన చోదిత, మప్పలభుక్సమితి గవుల • నడలఁగఁ జేయన్

గుప్పలు తాల్లరియించుచుఁ, గప్పిరి వృక్షాటవరులుఁ గండడఁగంగన్.

అర్థములు. అకంపన చోదిత = అకంపనునిచేఁ బ్రేరింపఁబడిన, పలభుక్ + సమితి = మాంసము దిను రాక్షసుల సమూహము, అడలఁగన్ = ఏడ్చునట్లు, కుప్పలు = కుప్పలుగా, వృక్షాటవరులు = వానరశ్రేణులు, గండు = పొరుషము,

తా త్ప ర్య ము

అప్పు డకంపనుఁడు ప్రేరింపఁగా ఆ రాక్షససమూహము వానరులను దుఃఖంపఁజేయఁగా వానరులు కుప్పలుగా తాలు గురియించుచు వారి పౌరుష ముడఁగునట్లు కప్పిరి.

కం. చెట్లల గుట్టల తాలం, గొట్టుచుఁ బైకుఱికిఁ బ్రాంతి * గొలుపుచు వారల్ పట్టినయాయుధములబిగి, పట్టున లాగికొని వారి*వసుధం గూల్చున్. ౧౧౧౪

అర్థములు. బిగిపట్టున - గట్టిగఁ బట్టుటచే, లాగికొని=గుంజుకొని, వాని చేతనే = వారిన్ = రాక్షసులను.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

శ్లో. ఇంతలో వారలకు బాస * టగుదెంచి, నలుఁడు కుముదుండు మైందుండు * బలియుఁడైన ద్వివిదుఁడును వృక్షముల నరివీరసమితిఁ, వీన్లు పెంటలు చేసిరి*భీమగతిని. ౧౧౧౫ అర్థములు. బాసట = తోడు, అరివీరసమితిన్ = వీరులను శత్రువుల నమూహమును.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

— * ౧౬-వ నర్గము. అకంపనుఁడు వానరసేనపైఁ గవియుట * — మ. సమదప్రక్రియ వైరియోధులు భుజా*సంరంభశుంభద్గతిన్ దమవారిన్ నధియించి మించుటయుఁ క్రోధస్ఫూరతామ్రాక్షుఁడై విమతప్రాణవినాశకారి ధనువున్ * వే త్రిప్పుచున్ దీవ్రవే గమునం గోలుము సారథీ! మన శతాంగంబున్ బరుల్ బెగ్గిలన్. ౧౧౧౬ అర్థములు. సమదప్రక్రియన్ = గర్వముతోఁ గూడిన విధముగ, భుజా సంరంభ శుంభత్ గతిన్ = భుజముల వేగిరపాటుతోఁ బ్రకాశించెడివిధముతో, తమ వారిన్ = రాక్షసులను, సంబంధార్థమున బహువచనము. క్రోధస్ఫూరతామ్రాక్షుఁడై = కోపాతిశయముచే నెట్టినై న కన్నులు గలవాఁడై, విమత = శత్రువుల, ప్రాణవినాశకారి = ప్రాణముల నాశముచేయునది యగు, ధనువున్ = వింటిని, శతాంగంబున్ = రథమును.

తా త్ప ర్య ము

గర్వముతోఁ గూడినవిధముగ శత్రుయోధులు భుజబలాటోపముచేఁ దమ వారిని జంపుటచూచి కోపముచేఁ గన్ను లెట్టచేసి శత్రువుల ప్రాణము దీయఁజాలు ధనుస్సును తీవ్రముగాఁ ద్రిప్పుచు సారథీ! యతి వేగముగా మన తేరిని శత్రువులు ధయపడునట్లు తోలుము.

ఉ. అల్లదె కీశనాథు లసు * రాళి బడల్పడఁ ద్రుంచుచున్నవా రల్లతలంబుఁ జేరఁ జను * మా యట శైలమహీజసాధనుల్

పెల్లుగ నున్నవారు కపివీరులు యుద్ధము వేచి, వారలం జిల్లులు వాఱఁ ద్రుంపఁ దమిసేసెదఁ జూపఱ గుండె దిగ్గనన్. ౧౧౧౭
 అర్థములు. అల్లదె = అదిగో, బడల్పడన్ = బాధ పడునట్లు, అల్ల
 తలంబు = ఆ ప్రదేశము, శైలమహీజసాధనుల్ = కొండలు చెట్లు ఆయుధ
 ములుగాఁగలవారు, చిల్లులు వాఱన్ = బొక్కలు పడునట్లు, తమిసేసెదన్ = ఆశ
 పడెదను, చూపఱ = చూచువారి యొక్క.

తా త్ప ర్య ము

అదిగో, వానరులు రాక్షసులను బాధపడఁ జంపుచున్నారు. అక్కడకు మన
 తేరు పోనిమ్ము. అచ్చట చెట్లు గుట్టలు నాయుధములుగా గ్రహించి యుద్ధమునకై
 కాచి వానర వీరులు విశేషించి యున్నవారు. చూచువారు భయపడునట్లు వారి
 దేహములు తూంట్లుపడఁ జేయఁ గోరిక యగుచున్నది.

చం. అనవుడు సూతుఁ డట్ల తనశ్శ్యందన ముద్ధతిఁ దోలఁగా నకం
 పనుఁడును దీవ్రబాణచయపాతపురస్సరుఁ డౌచు వారిపైఁ
 జని సరఘావితానముల * చందమునన్ బరగించి శశ్రుముల్
 వసచరపాలి మూర్తమున * లా వఱి తూలఁగ నేసి యూర్చినన్. ౧౧౧౮

అర్థములు. శ్శ్యందనము = తేరు, దీవ్రబాణచయపాత = తీక్షణబాణ
 సమూహములు పడుటను, పురస్సరుఁడు = ముందుగాఁగలవాఁడు, సరఘావితాన
 ముల = శ్రేణిటిఁగల గుంపుల, లావఱి = బలము క్షీణించి.

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లు చెప్పఁగా సారథి తేరిని త్వరగాఁ దోలఁగా నకంపనుఁడు తనకంటె
 ముందు తన తీవ్రబాణములు పోవునట్లుగా వారిపైకిఁ బోవుచు తేనెటిఁగల గుంపు
 ముసరు కొన్నట్లుగ శశ్రుములను వానరులపైఁ బ్రయోగించి వారిబలము నణచి
 యార్చెను.

క. ఆతనికోల్తలకుం గా, కాతతదరమునను వీఁగునగచరవరులన్
 వాతాత్మజుండు గని యా, దై తేయున కెనుట నిలిచె * దర్పమెలర్చన్.

అర్థములు. కోల్తలకున్ = ఎదుట నిలిచి యుద్ధము నేయుటకు, లేక = శక్తి
 లేక, ఆతత దరమునను = విస్తార భీతిచే, వీఁగు = వెనుదీయు.

తా త్ప ర్య ము

అతని యెదుట నిలఁబడి యుద్ధము చేయ శక్తిలేక వెనుకకుఁ బోవు వానర
 శ్రేణులఁజూచి హనుమంతుఁ డా రాక్షసుని యెదుట గర్వమతిశయింపఁగానిలిచెను.
 అకంపనుఁడే ద్వారమునబయలు దేఱవచ్చినదిముందు చెప్పఁబడలేదు. ౧౧౧౯
 మున నలకుముద మైందద్వివిదులు యుద్ధము చేసినట్లు చెప్పఁబడెను. వీరుతూర్పు గవని
 సరికట్టినవారు. అయినను నొక ద్వారమున నొక రాక్షసుఁడు బయలుదేరినపుడు

తక్కిన ద్వారములఁ గాచు వానరులకుఁ బనియుండదు. కావున నాయకులగు వా రెచ్చటఁబనిబడిన నచ్చటికిఁ బోవుచుండి రని తోచెడిది.

—* హనుమంతునిచే నకంపనుఁడు హతుం డగుట *—

కం. హనుమంతుని ప్రాపును గని, వనచర యూధాధినాథ * వర్ణము మోదం బునఁ బొదలి బలము గొని క్రం దనము లెసఁగ వైరిసేనఁ * దాఁకెంగినుకన్. అర్థములు. క్రందనములు = సింహనాదములు.

తా త్ప ర్య ము

హనుమంతుఁడు తోడుపడిన కారణమున నాయనను ఆశ్రయించి వానర యూధములందు శ్రేష్ఠు లగువారు సంతోషించి సింహనాదములు చేయుచు వైరుల సేనను నెదిరించెను.

మ. తన మ్రోలం బవమానసూనుఁడు మహీ * ద్రప్రక్రియన్ నిచ్చినన్ జనితామరకుఁ డయ్యకంపనుఁడు ప * ర్ణమ్యండు ధారావళిన్ మునుఁగం తేయుగతిన్ శరావళులచే * ముంచెం దదాసార మే పున నార్షభ్యము వాన పై తోరఁగఁ గొమ్ముల్ వంచుచందంబుగన్.

అర్థములు. మహీద్రప్రక్రియన్ = కొండవలె-జనితామరకుఁడు = కోప ముదయించినవాఁడు - పర్ణమ్యండు = వర్షాధిదేవత - ధారావళిన్ = వర్షధారల గుంపులచే - శరావళులచే = బాణ సమూహములచే - తత్ + అసారము = ఆ వానను - ఆర్షభ్యము = ఆబోతు.

తా త్ప ర్య ము

తన యెదుటఁ గొండవలె నిలువబడిన హనుమంతునిఁ జూచి కోపించి యకం పనుఁడు వానదేవత జడివాన గురియించునట్లు బాణవర్ష మాయనపైఁ గురియఁగా వాన చినుకులు తనపైఁ బడఁగా మదించిన కోడెకొమ్ములు ప్రక్కకు వంచినట్లుగ.

కం. శిర మొక్కయొర వ్రాలిచి, సరకు గొనక వానిచక్కి * సమదగజంబుం బురిడించుచు నుద్రేకిత, నెరవడి జన రక్కసుండునివ్వెర గొనుచున్. ౧౧౬-౨

అర్థములు. ఒక్కయొర=ఒకప్రక్కగా, వాని చక్కి=వాఁడున్న చోటికిఁ జక్కఁగా, సమదగజంబున్ = మదపుటేనుఁగును, పురిడించుచున్ = పోలుచు, పురుడు + ఇంచు = ఇత్వంబుగాని యెత్వంబుగాని కూడుచో ననాద్యంబయిన యుత్వంబున కిత్వంబగు, సు. వ్యా. క్రియ. ౯౬ నూ. నెరవడిన్ = అధిక వేగముగ, నెరవు + వడి = నెరవడి - యిది యుభయ రేఫములలోఁ జేరినది - నివ్వెర గొనుచున్ = ప్రాంతుఁడై.

తా త్ప ర్య ము

తల యొక ప్రక్కఁగా వంచి బాణవర్షము లక్ష్యమునేయక వాఁడుండుచోటికి నరిగా మదపుటేనుఁగువలె మిగుల వేగముతోఁ బోఁగా వాఁడు దిగ్రభముగొని.

కం. తోలఁగి చని బాణవరము, నిలుపక కురియింప మండునీరజహీతునిన్
 దలఁపించుచు నా హనుమయుఁ, దలఁగక గర్జించి వానిఁదఱుముకొని చనెన్.
 అర్థములు. నీరజహీతునిన్ = సూర్యుని, తలపించుచున్ = స్మృతికి దెచ్చుచు-
 సరిపోలుచు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

ఉ. వెంటనె పాటివచ్చు కపివీరునిపై ననురుండు వేగియై
 మంటలు గ్రుమ్మరించు శితమార్గణముల్ పరఁగించి నొంచినన్
 గంటున సాధనం బెదియుఁ గొకొనకుంట దలంచి పాఠుతో
 నంటఁగఁ బీఠికి శైల మొకహస్తమునం గొని బొబ్బ పెట్టుచున్. ౧౧౬౪
 అర్థములు. శితమార్గణముల్ = వాడి బాణములు, కంటున = పగచే.

తా త్ప ర్య ము

తాను దోలఁగి పోయినను దనవెంటనె పరువెత్తి వచ్చుచున్న వానసుని
 మీఁద నకంపనుఁడు మిగుల వేగము గలవాఁడై మంటలు చిమ్ముచున్న వాడి
 బాణములు ప్రయోగించి పగపూని నొప్పింపఁగా చేత నేదియు సాధనము
 లేకుండుట యాలోచించి యొక కొండను పాఠుతోఁ బీఠికి దాని నొకచేతఁదీసికొని
 సింహనాదము చేయుచు.

కం. గిడగిర ద్రిప్పుచు నముచిన్. స్వరుకరుఁడై మున్ను త్రిదశఃపతి దరిమిన య
 క్కరణి నకంపనుఁ దఱుమగ, సురనైరియు దాని జూచిఁసూటి మెఱయఁగన్.
 అర్థములు. స్వరుకరుఁడై = వజ్రమును జేత ధరించినవాఁడై, త్రిదశఃపతి =
 ఇంద్రుఁడు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

చం. కఱకగు సర్ధచంద్రవిశిఖంబుల దవ్వుననుండియే గిరిం
 దుఱుఁ మొసరింపఁ గేసరితఃసూధవుడుం దనకొండ మింటనే
 నఱు మయిపోక గన్గొని ఘోసం బగు కిసకను నశ్వకర్ణమున్
 బిఱబిఱ వేరుతోఁ బెఱికివేగమ యెత్తి హసించి త్రిప్పుచున్. ౧౧౬౬

అర్థములు. కఱకు = పదును - అర్ధచంద్రవిశిఖంబునన్ = అర్ధచం దుని
 యాకారముగల బాణములచే - దవ్వున = దూరమునందు - తుఱుము = పోకి -
 నఱుము = చూర్ణము - అశ్వకర్ణము = ఇనుమద్దిచెట్టు - హసించి = నవ్వి.

తా త్ప ర్య ము

పదునై న యర్ధచంద్రబాణములచే దూరమున నుండియే యా కొండను పొడి
 చేయఁగా హనుమంతుఁడు తానెత్తినకొండ యాకాశమందే చూర్ణమైపోవుట
 చూచి మిగులఁగోపించి యొక్క యినుమద్దిచెట్టును వ్రేళ్ళతోఁ బెఱికి నవ్వుచు
 దానిని గిరగిర ద్రిప్పుచు.

మ. పదఘాతంబుల భూమి కంపిల భటాశ్వస్యందనవ్యూహమున్
 రది సంఘాతము నుగ్గునూచముగ రాశ్రవస్ఫూర్తిఁ దున్నాడుడున్
 బెదరెం బాజెఁ గృతాంతుఁ గన్న పగిదిన్ విద్యేషి సైన్యంబు దు
 ర్మదుఁడై చాపకళాప్రవీణత రహింపన్ రాక్షసాధీశుఁడున్.

అర్థములు. పద ఘాతంబులన్ = కాలిదెబ్బలచే-కంపిలన్ = చలింపఁగా-
 భట-అశ్వ-స్యందన వ్యూహమున్ = భటులయు గుఱ్ఱములయు తేరులయు సమూ
 హమును-రది = ఏనుఁగుల - సంఘాతము = సమూహము - తున్నాడుడున్ =
 ఖండింపఁగా - కృతాంతున్ = యముని - విద్యేషి సైన్యంబు = వైరుల నేన -
 దుర్మదుఁడై = చెడ్డ మదము గలవాఁడై, చాపకళాప్రవీణతన్ = ధనుర్విద్యా
 పాండిత్యముచే.

తా త్ప ర్య ము

కాలి త్రోక్కుడు దెబ్బల చేతనే భూమి చలించుచుండఁగా భటులను
 గుఱ్ఱములను రథములను ఏనుఁగులను పొడిపొడిగ ఖండింపఁగా, శత్రువులనేన
 యమునిఁ జూచినట్లు భయపడి పరుసెలైనె. అప్పుడు దుష్టమగు గర్వముగలవాఁడై
 యకంపనుఁడు తన విలువిద్యయందలి నేర్పు ప్రకాశింపఁగా.

ఉ. నాలము ద్రుందివైచి శర * జాలవ్రణీకృత దేహుఁ జేసినన్
 గాలిసుతుండు నెత్తురులు * గారుశరీరముతో విధూనున
 జ్వాలకృశానునట్లు సుమ * సంచయరంజితకింశుకాగముం
 బోలి సమగ్రసత్త్వమున * భూరుహ మన్యము పట్టి త్రిప్పుచున్. ౧౧౬౮

అర్థములు. నాలమున్ = చెట్లను, శరజాల వ్రణీకృత దేహున్ = బాణ
 సమూహములచే వ్రణముగాఁ జేయఁబడిన శరీరము కలవానిఁగా, విధూనున్ = పొగ
 లేని, నజ్వాల = శిఖలతోఁ గూడిన, కృశాను నట్లు = అగ్నివలె, సుమసంచయ =
 పూలగుంపుచే, రంజిత = ఎఱ్ఱనైన, కింశుకాగమున్ = మోదుగుచెట్టును, సమగ్ర
 సత్త్వమునన్ = పూర్ణబలమున, బలముకొలది, భూరుహము = చెట్టు, అన్యము =
 వేటొకటి.

తా త్ప ర్య ము

చెట్టును ఖండించి బాణసమూహముచే గాయపడిన దేహము కలవానిఁగాఁ
 జేయఁగా హనుమంతుఁడు నెత్తురు కాలు దేహముతో పొగలేని శిఖలు గల
 యగ్నివలె మంచుచు బూలచే నెఱ్ఱనైన మోదుగుచెట్టువలెనై బలము కొలది
 వేటొకచెట్టు వీడి త్రిప్పుచు.

చ. పరులకు దుర్నిరీక్షుఁ డయి * బాధరుహపరిపూర్ణచిత్తుఁడై
 కరముల రెంట బిట్టగ న * కంపను శీర్షము వ్రయ్యమోదిసన్
 సురపరిపంథి నేలపయి * సోలెను నీలెను దక్కురక్కసుల్
 ధరణి వణకినన్ ద్రుమవి * తాసము లట్టులు వ్రాలి రుర్విపై. ౧౧౬౯

అర్థములు. దుర్నిరీక్షుడయి = కానరానివాడై, బాధరుమాపరిపూర్ణ చిత్తుడై = అధిక కోపముతో నిండిన మనస్సుగలవాడై, రెండుచేతులతోఁ గట్టిగ నకంపను తల పగులునట్లు కొట్టఁగా ఆ రాక్షసుఁడు నేలపయి పడి చచ్చెను. తక్కిన రాక్షసులు భూకంపమునందు చెల్లవలె నేలపైఁ బడిరి.

తా త్ప ర్య ము

గమనవేగముచే నితరులకుఁ గానరాక అధికకోపముచే నిండిన మనస్సు గలవాడై రెండుచేతుల గట్టిగ నకంపను తల వ్రక్కలగునట్లు కొట్టఁగా నా దేవ విరోధి నేలపయి పడిచచ్చెను. తక్కిన రాక్షసులు భూకంపమునఁ జెల్లు నేలఁబడి నట్లు పడిరి.

సీ. మోదరసావేశమునఁ గవుల్ దఱుమంగ, సంభ్రాంతచిత్తులైఁ చావుభీతి విరిదలల్ దడఁబడుఁచరణంబులకు గల్గి, త్రోద్రోపులుగఁ బడఁద్రోసికొనుచు నొండొరులను మీఱిఁయఱికిరి లంకకు, వెనుప్రక్క మఱిమఱిఁ కనుచునంత హరిసమూహంబులుఁహనుమంతు శ్లాఘించె, నిరుపమబలుఁడవుఁసీవ యనుచుఁ తే. నతఁడు ప్రతివాక్యముల వారినాదరించె, మీరు దోడ్పడ నాకెదిఁమేరయనుచుఁ బ్లవగులును బొంగి యూపిరిపట్టునంత, బిగ్గకేకలు వైచిరిఁప్రియము చెలఁగ.

అర్థములు. మోదరసావేశమునన్ = సంతోషరసముయొక్క యావేశ ముచే, సంభ్రాంత చిత్తులై = మిగుల భ్రమ చెందిన మనస్సు గలవారై.

తా త్ప ర్య ము

సంతోషరసము తమపై నావేశించుటచేఁ గవులు వెంటఁబడి తఱుమఁగా దిక్కు తెలియక మఱిచెడినవారై రాక్షసులు తలలు విరియఁబోసికొని కాళ్లు తడఁ బడుచుండ నొకరి నొకరు త్రోసికొనుచు నొకఱిని మీఱి మఱియొకరు వానరులు నచ్చుచున్నారేమో యని భయమునఁ దిరిగి తిరిగి చూచుచు లంకలోనికిఁ బరు వెత్తిరి. అప్పుడు వానరులు హనుమంతుని నీవే యనమానబలుఁడ వని పొగడిరి. ఆయనయు మీరు సహాయులై యుండ నాకేది యసాధ్యమని వారలకు బదులు చెప్పి వారల శ్లాఘించెను. వానరులు సంతోషించి యూపిరిపట్టగూడినంత పట్టి గట్టిగాఁ గేకలు వేసిరి.

కం. కొఱకొఱ ప్రాణంబులతో, గుఱ గుఱ మను గొంతులోనిఁగుఱకలతో న త్తఱి నుండిన రాక్షసులన్, బఱ బఱ వెస నీడ్చి పాఱవైచిరి కీశుల్. ౧౧౭౧

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

చ. బలియు నకంపనుం దునిమిఁపావని తేజన మీఱె నయ్యెడన్ బలిని నడంచి మించు నలఁ వామనుభంగిని, రామలక్ష్మణుల్ వలిముఖనేతయున్ దనుజవల్లభుఁడున్ దివిజావళుల్ మహా బలసుతు మేలివాక్యములఁ బ్రస్తుతి నల్పె ముదంబు పెంపునన్. ౧౧౭౨

అర్థములు. బలియున్ = బలవంతుని - వలిముఖనేత = సుగ్రీవుడు, దనుజ వల్లభుడు = విభీషణుడు-దివిజావళుల్ - మహాబలసుతున్ - వాయుపుత్రుడైన హనుమంతుని-సల్యే నను క్రియకు - రామలక్ష్మణులు - వలిముఖనేత - దనుజ వల్లభుడు, దివిజావళుల్-అనునవి కర్తృపదములు- ఇందుగడపటిది - క్రియకు సమీపమం దుండునది దివిజావళుల్ - అను నమహాదర్శకపదము గావున దానికి ననుసరించి క్రియసల్యేనని ప్రయోగింపబడెను. "కర్తృలనేకంబు లున్నచోఁ గ్రియకు సమీపకర్తయొక్క లింగవచనంబులగు" - సు. వ్యా. వాక్య. ౩౭.

తాత్పర్యము

బలవంతుడై యకంపనుఁ జంపి హనుమంతుఁడు బలిని నణఁగఁదొక్కిన త్రివిక్రమువలె బ్రకాశించెను హనుమంతుఁడు చేసిన మహాకార్యమును రామ లక్ష్మణులు సుగ్రీవవిభీషణులు దేవతలు మెచ్చిరి.

—* ౧౭-వ నర్కము. రావణుఁడు ప్రహస్తుని యుద్ధమునకుఁ బొమ్మనుట *—

నీ. అనిలో నకంపనుం * డంతకాతిథి యలు, చనుట దశాస్యుండు*విని యొకింత దీనుడై మంత్రివి*తాసంబుతో మంత, సం బుండి యించుక * నాటియుదయ కాలమునం బురిఁ * గలయంగ నలువంక, యరిగి నేనలచొప్ప*నరసి చూచి కాపు లెస్సె యుంట*కన్దొని కపినేన, మట్టు ముట్టడిగొన్న*ప శ్చైత్యంగి తే. మేన్యుపరిదగ్ధచిత్తుఁ డై * జన్యనిపుణు, సంతికస్థుఁ బ్రహస్తుని*నతఁడు పలుకుఁ గోట ముట్టడి డింపించు*శాట యొందు, కలసు దక్కఁగ వేటొండు*గానరాదు.

అర్థములు. అనిలోన్ = యుద్ధమందు, అంతక + అతిథి = యముని కతిథియై=చచ్చి, దీనుడై = వ్యసన పడినవాడై, వితాసంబుతోన్ = సమూహముతో, మంతసంబుండి=అలోచించి, నలువంక = నాలుగు ప్రక్కల, అచ్చ ద్విగువు, ఏకవచనము, మన్యు=కోపముచే, పరిదగ్ధ చిత్తుడై = మిగుల దహింపఁ బడిన మనస్సు గలవాడై, జన్యనిపుణున్ = యుద్ధమందు నేర్పరిని, అంతికస్థున్ = సమీపమందున్న వానిని, కలసు = యుద్ధము, నాటి యుదయకాలము = అకంప నుఁడు యుద్ధమునకుఁ బోయిన నాటి యుదయకాలము, అకంపనుని యుద్ధము పగటి యుద్ధము, రెండవ దినము నుదయమునఁ గావు సరిగానున్నదో లేదో యని నాలుగు ప్రక్కలు రావణుఁడు పరీక్షించెను. ఇట్లు చేయుచుండ నకంపనుఁడు చచ్చిన వార్త వచ్చెను. అప్పుడు సమీపమందున్న ప్రహస్తునితో నిట్లు చెప్పెను.

తాత్పర్యము

యుద్ధమం దకంపనుఁడు చచ్చినవార్త రావణుఁడు విని కొంచెము వ్యసన గ్రస్తుడై మంత్రిలతోఁ గొంచె మాలోచించి యానాటి యుదయమందు పట్టన మంతయు నాలుగు ప్రక్కలఁబోయి పరీక్షించి కాపు చక్కఁగా నున్నదని చూచి

కపిసేన సగరమును ముట్టడించి యున్న విధము తెలిసికొని కోపముచే దహింపఁబడుచున్న మనస్సు గలవాడై యుద్ధమందు సమర్థుఁడను, తన సమీపమందున్న వాఁడును సగు ప్రహస్తుని జూచి యిట్లనియె. ప్రహస్తా! యీకోట ముట్టడి వదలింప వలయు నన్న యుద్ధము తప్ప వేతొక యుపాయము కానరాదు.

నీ. ఈ మహాభారంబు * నే నొండె ననుజుండు, కుంభకర్ణుండు ని * కుంభుఁ డొండె నేనాని వగు యోధ * కేళర! నీ వొండె, నింద్రజితుం డొండె * నింతగాక యేవారు చతురులు * మోవఁగఁ జెప్పమా, దాన నీ వలసిన * దానవారిఁ గొని యని కేగుము * క్రోతులు నీ ఛాటి, విన్నంత వెఱగొని * విచ్చువారు తే. బెదరుగొడ్డులు నవిసీతు * లదరుగుండె, వారు కీతులు నీ మహారథులు విన్న సైచువారలె? సింహగర్జనము విన్న, వారణము లట్టు లూడనిఁబాడువారు.

అర్థములు. చతురులు = సేర్పరులు, మోవఁగా = భరింపఁగా, అవి నీతులు = నీతిమాలినవారు, అదరుగుండెవారు = పిఱికివారు, ఊడనిఁబాడువారు = పరుగెత్తువారు.

తాత్పర్యము

యుద్ధముచేసి జయించి వానరులఁ దఱుమఁగొట్టినఁగాని ముట్టడి పోదనుట నిజమే. ఇంతి కార్యము చేయఁగలవా రెవ రనెదవా? ఇంతటి కార్యభారము నేనో నా తమ్ముఁడు కుంభకర్ణుఁడో వాని కొడుకు నికుంభుఁడో నేనానాయకుఁడవగు నీవో నా కొడుకు ఇంద్రజిత్తో యింతగాక మఱి యెవరు నీ భారము మోవ సమర్థులులేరు. కావున నీవు కావలసినంత నేవ దీసికొని యుద్ధమునకుఁ బొమ్ము. నీవు వచ్చుచున్నావని విన్నంత మాత్రముచేతనే వానరులు పరువెత్తిపోదురు. నీవు యుద్ధము చేయవలసినపదికూడ నుండదు. ఏలన వానరులు బెదరుగొడ్డులు. నీతి తెలియనివారు. నీపేరు విన్న వారికి గుండె లదరును. పిఱికివారు వారా, నీ కంత ధ్వని విని నహింపఁగలవారు? సింహగర్జనము విన్న యేనుఁగులవలె బరువెత్తిపోదురు. ఇవి యిచ్చకాలమాటలో, మోఘమో.

తే. నేన లేకున్న నే మొకోచేయువారు, రామసౌమిత్రు లెడలంగ * రాజసంబు దిక్కుగానక వడిచెడిదీను లగుచు, నీకు లోపడువారలునిశ్చయముగ.

అర్థములు. రాజసంబు వెడలంగ = ప్రభుత్వము తొలఁగిపోఁగా, భటులుండిన ప్రభుత్వము, వారు పోయిన నదియును బోవును.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

చ. మరణము గల్గు నిక్కముగ * మందిరమం దిపు డూరకుండినన్,
మరణము సందియంబు రణ * మండలి గల్గు మొ యే మొ కొంతయేన్
దొరకొనినన్ శుభంబె కద * దోర్బలధుర్య! హితంబుఁ బలుకమీ
మరణము నీట మేలొ రణ * మండలమందున మేలొ యోధకున్ ? ౧౧౧౬

అర్థములు. దొరకొనినన్ = లభించినను - వీటన్ = ఇంట - యోధకున్ = యుద్ధశూరునకు.

తా త్ప ర్య ము

యుద్ధములో మనమే జయింతు మని యెట్లు నిశ్చయింప వచ్చు నందువా గెలుపు రాకున్న మరణము వచ్చునుగదా! ఆ మరణము నీ వింట నుండిన నేఁడు గాకున్న నిఁకఁ గొన్నినాళ్ళకై వచ్చును గాని రాకపోదు. లేదా శత్రువులు పైపడివచ్చి గొంతు పిసికి చంపినను జంపుదురు. యుద్ధమునకుఁ బోయితిమా మరణము సందేహము. మనమే గెలుతుమో యేమో? గెలుపు నిశ్చయము కానపుడు ఓటమి నిశ్చయము కాదు కదా, కొంత గెలుపు వచ్చినను మేలేకదా, ఓయి బలవంతుఁడా! హితము చెప్పుము. యుద్ధశూరునకు నింట రోగముతోఁ జచ్చుటమేలా? యుద్ధమందుఁ జచ్చుట మేలా?

‘యత్ర యుద్ధే ధ్రువో మృత్యుః, ర్యుద్ధే జీవితసంశయః
తమేవ కాలం యుద్ధస్య, ప్రవదంతి మనీషిణః ॥

‘ఎప్పుడు యుద్ధము చేయకున్నను జాపు నిజమో యుద్ధము చేసిన సందేహమో యదియే యుద్ధమునకుఁ దగిన కాలమని బుద్ధిమంతులు చెప్పుదురు? అను వాక్యము స్మరింపనగు.

చ. అనవుడు వాహినీపతి దశశాస్యునితో ననుకేంద్రు శుక్రున
ట్లఱు నిదియెల్లఁ బూర్వమె నశమస్థులు మంత్రులు నేను యోజనం
బొనరిచినార, మేకమతముం గొనకుండుట యెల్ల వారమున్
బని చెడియెన్ వివాదమునఁ బల్కెద నా మత మాలకింపుమీ. ౧౧౭౭

అర్థములు. ఏకమతము = ఒక్క యభిప్రాయము.

తా త్ప ర్య ము

ముట్టడించుటకు యుద్ధము తప్ప వేఱుపాయము లేదని రావణుఁ డన్న మాటకుఁ బ్రత్యుత్తరము చెప్పుచున్నాఁడు. ఈ ప్రకారము రావణాసురుఁడు చెప్పఁగా అసురరాజుతో శుక్రుఁడు చెప్పినట్లు ప్రహస్తుఁ డిట్లనియె. రాజా! యీ విషయము నేను, మంత్రులు, ముందే యాలోచించినారము. మాలో మాకు వాదముతోఁ బని చెడెను గాని యేకాభిప్రాయమునకు వచ్చినవారముగాము. దానివలన నీకు నేను జెప్పలేదు. నేనొకఁడు చెప్పియుండిన విభీషణుగతియే నాకుఁ బ్రాప్తింపియుండును గదా! నా యభిప్రాయము చెప్పెద వినుము.

కం. శ్రేయము జానకి నిచ్చుట, చేయవ పో యట్లు రణముః నేయుట శుభ మం
చీ యనువున నేఁ జెప్పిన, వైయర్థ్యము గలిగె భేదవాదముచేతన్. ౧౧౭౮

అర్థములు. వైయర్థ్యము = నిష్ప్రయోజకత్వము, వ్యర్థత, భేదవాదము చేతన్ = తల కొక యభిప్రాయ మిచ్చుటచే.

తాత్పర్యము

సీతను మరల నిచ్చుట శ్రేయస్కరము. మన మందఱము గలసి యామాట నీకుఁ జెప్పదము. అది నీవు వినకపోయిన యుద్ధము చేయుదము, అని నేను మంత్రులతోఁ జెప్పితిని. తక్కినవారట్లు చెప్పఁగూడదు, యుద్ధమే శ్రేయస్కరమని చెప్పవలయునని వాదించిరి.

యుద్ధమే కూడదు, అందఱము కలసి నిన్ను బలవంతపెట్టయైన సీత నిచ్చునట్లు చేయవలయునని వాదించినవాఁడు విభీష్ణుఁడు. సీతనిచ్చుట శ్రేయస్కరమే. అది నీకు రుచింపదేని యుద్ధము పర్యాయముగా సంగీకరింతు మనువారు మఱి కొందఱు తక్కినవారు సంధిమాట చెప్పనేరారు, యుద్ధమే చేయవలయునని వాదించిరి. ఈవిధముగ నాయాలోచన వ్యర్థమైపోయెను. ఫలమనుభవమునకువచ్చెను.

చ. అది యటులుండనిమ్ము వివిధార్థములన్ బహుమానవాక్కులన్ ముదమున దన్ని యెల్లపు డఱనూనగతిన్ నను సత్కరించి తీవద నిది నాకు నీ ఋణమునంతయు దీర్చగ నిట్టివేళ నే బ్రతుకగ నోరి డాగుదునోపార్థివ! యంతటితీపె ప్రాణముల్ ? ౧౧౭౧

అర్థములు. ఇట్లు చెప్పటచేఁ దనకు యుద్ధమునకుఁ బోవ నిష్ఠము లేదని రావణుఁ డభిప్రాయపడునని తలఁచి దానికిఁ బరిహారము చెప్పుచున్నాఁడు. అది = జరిగిపోయిన ముచ్చటలు, వివిధార్థములన్ = అనేకవిధములై స పదార్థములచేతను, ధనములచేతను; బహుమానవాక్కులన్ = గౌరవముతోడీ మాటలచేతను తన్ని = తృప్తిపొందించి - అనూనగతిన్ = కొఱతలేకుండ - సత్కరించితివి = గౌరవించితివి - అదను = సమయము.

తాత్పర్యము

రాజా ! జరిగిపోయిన ముచ్చట లిప్పుడేల ? అది యటులుండనీ, అది యిప్పుడు విచారించవలసిన సమయముగాదు. ఇప్పుడు నేనది చెప్పిన నాప్రాణమునకు వెఱచి చెప్పుచున్నానని తలంతువు. నా యభిప్రాయ మదికాదు. నీవు నాకుఁ గావలసిన పదార్థములు ధనములు నిచ్చితివి. సగౌరవ వాక్కులచేత నన్నుఁ దృప్తునిఁ జేసితివి. నన్నెన్నోవిధముల బహూకరించితివి. ఇదంతయు నీవుచేయుట నేను నీ కక్కఱవేళ నుపయోగపడుదుననియే కదా. అట్టి నీ ఋణమును నేను దీర్చుకొనుట కిది సమయము. ఇది తప్పఁగొట్టితినేని నీ ఋణము నే నెట్లు తీర్చుకొనఁగలను ? కావున బ్రతుకుమీఁది యాశచేత నే నీ సమయమున దాఁగికొందునా ? ప్రాణములంత తీచా ? కావున నేనట్లు చేయును.

కం. పుత్రకమిత్ర కళిత్ర, క్షేత్ర ధనావళుల నాసః చేయును నీకై గాత్రము రణసవమున నే,మాత్రము పిఱుసనక వేల్తుఁమదిసమ్మ పతీ.౧౧౮౦

అర్థములు. గాత్రమున్ = దేహమును, రణసవమునన్ = యుద్ధ మను యజ్ఞమున, పీఠసనక = నెనుకకుఁబోక, వేల్చున్ = హోమము చేయుదును.

తా త్వ ర్య ము

నా కొడుకులు, మిత్రులు, భార్యలు, భూములు, ధనములు వీనిని రక్షించు నిమిత్తమై నిన్ను విడువవలయునా? నీ నిమిత్తమై వారి నెల్ల విడువవలయునా? యను ప్రశ్న వచ్చినపుడు నీ నిమిత్తమై వారి నందఱ విడుతును గాని వారి నిమిత్తమై నిన్ను విడువను. యుద్ధ యజ్ఞమునందు నా దేహమును కొంచెమైన వెనుదీయక హోమము నేయుదును. నా మాట నమ్ముము.

ఇచ్చట నొక ధర్మ నందేహము.

ప్రహస్తుఁడు “నీ ధనము నేను దివియున్నాను గనుక నీకై ప్రాణమిచ్చి నీ ఋణము తీర్చుకొనెదనని చెప్పెను. భారతయుద్ధమందు దుర్యోధనుఁడు భీష్మ ద్రోణులను దన పక్షమున యుద్ధమువకు రమ్మని కోరినపుడు ‘మహారాజా! జను లందఱు ధనదాసులు. ధనమెవ్వరికి దాసిగాదు. నీ ధనము మేము దివియున్నాము, గనుక నీకు మేము కట్టుపడి యున్నాము. నీ పక్షమున యుద్ధము చేసెద’ మని చెప్పిరి. అట్లె చేసిరి. కాని తా మధర్మపక్షమున యుద్ధము చేయుచున్నామని వారెఱుఁగుదురు. యుద్ధకాలమందుఁ బ్రతిదినము ధర్మరాజునకు జయము కలుగును గాక యని ధ్యానించియే యుద్ధమువకుఁ బోవుచుండిరి..... ప్రహస్తుఁడో రావణుఁ డధర్మమం దున్నవాఁడని తెలిసియు నా విచారము పెట్టుకొనక “వాని ధర్మా ధర్మవిచారము నాకేల? అతఁడు పోషించిన దేహము అతనికిఁ బనిపడినపుడు అతని నిమిత్తమై వినియోగపెట్టుట యతని నేవకుఁడనైన నాకు ధర్మ మని తలఁచి తన ధర్మమును దాను నిర్వహించెను. రాజు చేయు పాపకార్యములకుఁ బ్రజలు నేవకు లుత్తరవాదులు కారు. ఆ పాపము వారి నంటదు. ఇటు చూచిన భీష్మ ద్రోణుల కంటఁ బ్రహస్తుఁడే యుత్తముఁడని చెప్పవలసియున్నది. అయినను భీష్మ ద్రోణు లధర్మవర్తనులన వలనుపడదు. ప్రభువుల ధనముచే నేవకులు దేహములఁ బోషింతురే కాని యాత్మలఁ బోషింపరు. కావున నేవకుల దేహములు ప్రభువుల సొత్తుగాని యాత్మలుగావు. తమ యాత్మలను దాము ధర్మమార్గమున నుంచుట స్వామి ద్రోహము కాఁజాలదు. ఎవఁడైనను ‘ధర్మోజయతు’ అనవలయునే కాని ‘అధర్మో జయతు’ అనరాదు. అట్లననేని యాత్మహాని కలిగించుకొనిన వాఁడగును కావున భీష్మ ద్రోణులు దేహములు చేయఁదగిన కార్యములు దుర్యోధను పక్షమునఁ జేసిరి. ఆత్మలను ధర్మమందే నిలిపిరి. తన కొడుకధర్మమందున్నాఁడని తెలిసియు గాంధారి ‘ధర్మోజయతి’ యనియొకదా, జయము కలుగ నాశీర్వదింపుమని కోరిన దుర్యోధనుని దీవించెను. కావున భీష్మద్రోణులు చేసినది తప్పుగాదు. ‘నాత్మాన మవసాదయే’ త్తని కదా భగవద్గీత చెప్పుచున్నది.

అట్లెసచో విభీషణుని చర్య దుష్టమేకదా. విభీషణునకు స్వార్జితములేదు
 పితృతార్జితములేదు. సర్వము రావణార్జితమే. రావణన త్తధనమే. కావున భీష్మ
 ద్రోణులవలె నేల విభీషణుఁడు ప్రవర్తింపరాదు. సమయమున ముఖముఁ దప్పిం
 చుట కాక శత్రువులలోఁ జేరికొనుటచే ద్రోహి యగును గదా! యను సందే
 హము రాకమానదు, విభీషణ విషయమై యట్లు సందేహింపఁ గారణము లేదు.
 భీష్మ ద్రోణులు ధర్మాత్ములే యైనను రజోగుణభూయిష్టులనుట వారి చర్యవలననే
 స్పష్టము. శ్రీకృష్ణుఁడు భగవదవతారమూర్తియని యెఱిగియు నాయన నేను యుద్ధ
 మున నాయుధము పట్టనని చెప్పిన వెంటనే నే నాయనచే నాయుధము పట్టించెదనని
 భీష్ముఁడు ప్రతిజ్ఞ చేసెను. పూలచేఁ బూజింప వలసిన భగవంతుని బాణములచే
 నొప్పించెను. తన్నుఁ జంపుటకై చక్రముపూని వచ్చినపుడు ఆయుధము విడువక యే
 రారమ్మని పిలిచెను. ఇవి సాత్త్వికభక్తుని లక్షణములుగావు. విభీషణుఁడో రాక్షస
 జాతి యందుఁ బుట్టినను జన్మప్రభృతి సాత్త్వికుఁడు, ధర్మనిష్ఠుఁడు. సీతాదేవిని
 దెచ్చిన గడియనుండి ఛీనీపు వెడలి పొమ్మని రావణుఁ డనువఱకు నయభయముల
 నెంతెంత చెప్పవలయునో యంతెంత చెప్పెను. వ్యర్థమయ్యెను. 'గురోరప్యవలిస్తస్య
 కార్యాకార్య మజానతా! ఉత్పథం ప్రతిపన్నస్య కార్యం భవతి శాసనమ్' గురు
 వైనను గర్వించి తెలిసి కాని, తెలియక కాని యకార్యము చేసినేని వానిని దండింప
 వలయును. లేదా వదలిపెట్టి పోవలయు నను ధర్మశాస్త్రవాక్యము ననుసరించి
 వదలిపెట్టి పోయెను. సామాన్య ధర్మమునకు విశేషధర్మమునకు విరోధము
 వచ్చినపుడు విశేషధర్మము గ్రాహ్య మగును గాని సామాన్యధర్మము
 గ్రాహ్యము గాదు. తన యెదుట స్త్రీమానము దీయుచుండఁ జూచి సహించిన
 భీష్ముని కంటె, భగవత్పక్షమునకు విరుద్ధ పక్షమున నిలిచి దుష్టులకు నాహాయ్యము
 చేయఁ బూనిన భీష్మునికంటె విభీషణుఁడే శ్రేష్ఠుఁడు. శత్రుభావమున రావణుఁడు
 వెడలి పొమ్మనుటచే విభీషణుఁడుపోయెను. భీష్మ ద్రోణుల కట్టి సందర్భములులేవు.
 ఒక విధమునఁ జూచిన దుర్యోధనుని ధనము తాను దినుచున్నానని భీష్ముఁడు
 చెప్పినది నరియైనది కాదు. ఆచర్య యిందనావశ్యకము. ఆ ధర్మ మనుసరించినచో
 విదురుఁడు ద్రోహియేకదా యగును. 'నజాతు కామాన్నభయాన్నలోభాత్ | ధర్మం
 త్యక్తే క్షీవితస్యాపి హేతోః | అని యేకారణముచేనైన ధర్మపక్షము వదలరాదు.

—* ప్రహస్తుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట. *

తే. అనుచు నేనాని నిజబలాధ్యక్షుతోడఁ జలుల సైన్యంబుఁ గొనిరమ్ము*క్షణములోన
 మచ్చితాశుగవినిహత*మరకటాళి, మాంసముల మెక్కుమాంసాఁ*మండలంబు.
 అర్థములు. నేనాని=నేనానాయకుఁడైన ప్రహస్తుఁడు సర్వ సేనానాయ
 కుఁడు. సేనానాయకుని కంటెఁ గ్రింది నాయకులు బలాధ్యక్షులు, సేనానాయకుఁ

దొకడే యుండును, బలాధ్యక్షు లనేకు లుందురు. చటుల సైన్యంబు యుద్ధమునకై త్వరపడుచున్న నేనను, మత్=నాయొక్క, శితాశుగ = వాడి బాణముల, విని హత=చంపకబడిన, మర్కటాశిమాంసములన్=వాసరుల గుంపుల మాంసమును, మెక్కున్=తినును, మాంసాద=మాంసమును దిను తోడేఘృ నక్కలు లోనైనవి, మండలము = సమూహము.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము రావణునకుఁజెప్పి సర్వసేనానాయకుఁడైన ప్రహస్తుఁడు తన బలాధ్యక్షునిఁజూచి క్షణములో యుద్ధమునకై సిద్ధపడియున్న నేనను దీసికొనిరమ్ము. నా బాణములచే జచ్చినవాసరుల మాంసము గృధ్రాదులు తినునుగాక.

తే. అబ్బలాధ్యక్షుఁ డెల్ల నాయ త్తపఱుపఁ, దిగ్మనానావిధాయుధదీప్త మసుర బలమతంగజ సైంధవాశులము నయ్యె, లంకయంతయుఁ దుటిలో భయంకరముగ.

అర్థములు. ఎల్లన్ = సర్వము - ఆయ త్తపఱుపన్ = సిద్ధముచేయఁగా - తిక్మ = తీక్షణములైన - నానావిధాయుధదీప్తము = అనేక విధాయుధములచే బ్రకాశించునది - మతంగజ = ఏనుఁగులు - సైంధవ = గుఱ్ఱములు - వీనిచే - ఆకు లము = కలఁత చెందినది.

తా త్ప ర్య ము

ఆ బలాధ్యక్షుఁడు నేన సంతయు సిద్ధము సేయఁగా తీక్షణములై యనేకవిధము లైన యాయుధములచే బ్రకాశించు రాక్షస భటులచేతను నేనుఁగులచేతను గుఱ్ఱములచేతను లంక యాకులమయ్యెను.

తే. జాతవేదుని వేల్చినశివీపాగల, వాసనలచేత బ్రాహ్మణులవరుల సర్వ చేసియర్పించుసుమములశ్రీసుగంధ, ములఘ్నుమాయిం చెనగరంబుశిమూలమూల.

అర్థములు. జాతవేదుని=అగ్నిని, వేల్చిన=హోమముచేసిన.

తా త్ప ర్య ము

యుద్ధమున జయముఁగోరి యగులయందు నేయి హోమము చేయఁగాఁ బుట్టిన పాగవాసనల చేతను బ్రాహ్మణులఁ బూజించు పూలవాసనల చేతను, చందనముల చేతను లంక మూల మూల ఘ్నుమఘ్నుమ వాసన గొట్టుచుండెను.

కం. హారంబుల బలువివిధా, కారంబుల, మంత్రితములగలహోద్యమహా ర్షారంభులు మేను లలం, కారంబులు చేసికొనిరిక్రవ్యాదవరుల్. ౧౧౮౪

అర్థములు. హారంబుల = ముత్యాల సరముల చేతను, మంత్రితములన్ = మంత్రింపఁబడిన వానిని, కలహోద్యమ=యుద్ధప్రయత్నమందు, హార్షారంభులు = సంతోష ప్రయత్నములు గలవారు, క్రవ్యాదవరుల్ = రాక్షసశ్రేణులు, క్రవ్యాదులు=మాంసము దినువారు.

తా త్ప ర్య ము

మంత్రింపఁబడిన పలువిధములైన హాఠములచే సంతోషముతో యుద్ధప్రయత్నము చేయు రాక్షసవరులు తమ్ములంకరించుకొనిరి.

కం. మై మఱువు దొడిగి కేలను, భామానిత కార్ముకములు పట్టి నిజంబౌ హామిక దశకంఠుఁడు గన, నా మోదముతోడ వచ్చి రసురవరేణ్యుల్. ౧౧౦౫
అర్థములు. మైమఱువు = కవచము, భా = కాంతిచే, మానిత = గౌరవింపఁబడిన, కార్ముకములు = విండ్లు, హామికన్ = అహంకారముచే.

తా త్ప ర్య ము

కవచములు తొడిగికొని కాంతులు గల విండ్లను జేతులఁ బట్టుకొని, నిజమైన యహంకారము గల రాక్షసులు రావణుఁడు చూచుచుండఁగా వచ్చిరి.

సీ. సకలాశ్రుశ్రుసంఘాయసంయుతంబును, బటుత రాజానేయవాహితంబు
రణకళాకుశలసారథిచోదితంబును, నిఘ్నరజలధరనిస్వనంబు
ప్రత్యక్షశీతాంశురవిభాసురంబును, హాటకజాలసమందితంబు
భయదర్శకరధ్వజదుర్ధరంబును, సురభగుప్తిరథాంగశోభితంబు
తే. నన్యవస్త్వపహాసి ప్రభాధికంబు, నైన రథ మెక్కిరావణునాజ్ఞఁ బూని
శంఖమందుభిన్నిహాసంకులంబు, నైన సైన్యంబుతోడ నేనాని వెడలె.

అర్థములు. సంచయ = సమూహముచే, సంయుతము = కూడినది, పటుతర = మిగుల బలము గల, ఆజానేయ = ఉత్తమ గుఱ్ఱములు, వాహితంబు = మోయునది, రణకళాకుశల = యుద్ధవిద్యయందు నేర్పుగల, సారథి చోదితంబును = సారథిచే దోలఁబడునదియు, నిఘ్నర జలధర నిస్వనంబు = కఠినమైన మేఘధ్వని గలది, ప్రత్యక్షశీతాంశురవిభాసురంబును = కంటి కెదుట నున్న సూర్యచంద్రులవలెఁ బ్రకాశించునదియు, హాటకజాలసమందితంబు = బంగారు కిటికీల సమూహముచేఁ బ్రకాశించునది, భయద = భయముకలిగించు, దర్శకరధ్వజదుర్ధరంబును = పాము యొక్క ఆకారము ప్రాయఁబడిన ధ్వజమెత్తఁబడినదియు, సురభగుప్తి రథాంగ శోభితంబు = (౧) రథగుప్తి = ఉశోవాయి యనెడి చక్రము లోని గొట్లము; (౨) రథ రక్షణార్థమైమోదవేసిన మంచికప్పు, దీనిచేతను, రథాంగ = చక్రముచేతను, శోభితము = ప్రకాశించునది, అన్యవస్తు + అపహాసి + ప్రభాధికంబు = తేజోవంతములైన యితరవస్తువుల నవ్వుకాంతియొక్క యతిశయము గలది.

తా త్ప ర్య ము

అన్ని విధములైన శస్త్రములు అస్త్రములతోఁ గూడినదియు మంచి యుత్తమాశ్వములు కట్టఁబడినదియు, యుద్ధమందు నేర్పుగల సారథిచే దోలఁబడునదియు. కఠోరమైన మేఘధ్వని గలదియు సూర్యచంద్రులవలెఁ బ్రకాశించునదియు, బంగారు కిటికీలచేఁ బ్రకాశించునదియు, పాము ఋడగ యెత్తఁబడినదియు రథగుప్తి

చేతను మంచి చక్రముల చేతను శోభిల్లునదియు తన కాంతిచే నితర వస్తువుల నపహసించునదియు నగు రథమును రావణుని యాజ్ఞప్రకార మెక్కి శంఖములు, భేరులు మ్రోగుచుండ ప్రహస్తుఁడు యుద్ధమునకు బయలుదేఱెను.

కం. నిర్జరహృద్భేదకముగఁ, బర్జన్యనదోపమానబహుళరవముతో
గర్జిల్లుచు భుజశౌర్యా, వర్జితపరిపంథి యాహవస్పృహఁ జనియెన్. ౧౧౮౭
అర్థములు. నిర్జరహృత్ + భేదకముగన్ = దేవతల గుండెలు పగులునట్లు, పర్జన్యనదోపమాన = మేఘధ్వనివంటి బహుళరవమును, శంఖ భేరికాహళ రవములతో, గర్జిల్లుచున్ = సింహనాదముచేయుచు, భుజశౌర్య = బాహుబలముచే, ఆనర్జిత = లోపఱుచుకొనఁబడిన, పరిపంథి = శత్రువులు గలవాఁడు, ఆహవస్పృహన్ = యుద్ధకాంక్షచే.

తా త్ప ర్య ము

భుజబలముచే వశపఱుచుకొనఁబడిన శత్రువులు గల ప్రహస్తుఁడు దేవతల గుండెలు పగులునట్లు మేఘధ్వనివంటి వాద్యధ్వనితో సింహనాదములు చేయుచు యుద్ధమందలి కోరికతో బయలు వెడలెను.

— ప్రహస్తున కవశకునంబు లగవడుట —

సీ. ఘోరస్వరముల దిక్కుటముల్ ప్రయ్యంగ, భీమరూపులు మహాభీమతనులు
మున్నుగా నడువ నశమున్నతుండు నరాంత, కుండు మహానాదకుంభహనులు
సచివు లీ నల్వరుఁస్వపరివారములతో, బలసి రాఁ జనెఁ దూర్పుఁ ద్వారమునను
వాని ప్రయాణరథవంబు సేనాజ్యేష, లును లంకలో నున్న ఁ దనుజతెలికి

ఆ. గుండె లగలఁ జేసెఁ ఁ గూపెట్టె సర్వభూ, తము లమేఘదివిఁ బ్రదక్షిణముగ
రథముఁ జుట్టి పక్షి ఁ రాజులు తిరుగాడె, నదరు లుమిసె వఱడుఁలతని కెలన.

అర్థములు. ఘోరస్వరములన్ = భయంకర ధ్వనులచే, దిక్కుటముల్ = దిక్ప్రదేశములు, ప్రయ్యంగన్ = పగులఁగా, భీమతనులు = భయంకర దేహములు గలవారు, బలసి = చుట్టుకొని, సేనాజ్యేషలు = సేనలవారి సింహనాదములు, అమేఘదివి = మబ్బులేని యాకాశము, అదరులు = నిప్పుల మంటలు, వఱడులు = సక్కలు, కెలన = ప్రక్కన.

తా త్ప ర్య ము

భయంకరములైన వేషములు భయంకరములైన దేహములు గల రాక్షసులు దిక్కులు పగులునట్లు క్రూరముగ ధ్వనించుచు ముందు నడువఁగా నమున్నతుండు, నరాంతకుఁడు, మహానాదుఁడు, కుంభహనుఁడు నను నల్వరు మంత్రులు తమ పరివారములతోఁ జుట్టుకొని రాఁగా తూర్పుద్వారమున బయలు వెడలెను. వాని ప్రయాణ ధ్వనులు సింహనాదములు లంకలో నుండు రాక్షసులకు గుండెలు పగులఁ జేసెను. భూతము లన్నియు ఘోషించెను. మేఘములు లేని యాకాశమందు పక్షులు

రథముచుట్టు తిరిగను. (మేఘము లావరించినప్పుడు తిరుగుపక్షులు మేఘములు లేకున్నను దిరుగుట యవలక్షణము) నక్క లతని ప్రక్కనే మంటలు గ్రక్కెను. చ. పరుషముగాఁ బ్రభంజనుఁడు వారక వీచె గ్రహాభు లెల్ల నం బరమునఁ బోరఁగా దొడఁగె † వ్రాలె మహోల్కలు మేఘవారముల్ ఖరతరరావముల్ నినిచె † గ్రద్ద ధ్వజంబున దక్షిణాస్య మై యిరుదెస గీఱుకొంచు హరియించె నమస్తము వాని తేజమున్. ౧౧౮౯

అర్థములు. ప్రభంజనుఁడు = వాయువు, వారక = విడువక, మహోల్కలు = పెద్ద కొఱపులు; ఖరతరరావముల్ = మిగులఁ గఠినములైన ధ్వనులు, దక్షిణాస్యమై = దక్షిణముఖమై, ఇరుదెస = రెండుప్రక్కలను.

తా త్ప ర్య ము

హోరుమని యెదురుగాలి విడువక వీచెను, ఆకాశమున గ్రహములు కల హించెను. కొఱపులు రాలెను. మేఘములు కఠినధ్వనులు నించెను. దక్షిణముగ గ్రద్ద వాని ధ్వజముపై వ్రాలి రెండు ప్రక్కల గీఱుకొనుచు వాని తేజము నెల్ల హరించెను.

తే. చాటిపడెఁ జేతిసెలగోల † సారథికిని జాఁపకట్టుగఁ బడియెను † సైంధవములు సమతలమునందు వసుదుర్ల † భము స్వతేజ మవుడు శ్రుతిలోన నమసెఁ బ్రహస్తునకును. అర్థములు. సెలగోల = కొఱడా, చాఁపకట్టుగ = నేలతో సమముగ, వసుదుర్ల భము = అష్టవసువులకు లభించునది.

తా త్ప ర్య ము

సారథి చేతఁబట్టుకొనియున్న కొఱడా యూరకయే చాటి క్రిందఁ బడెను. గుఱ్ఱములు చాఁప పఱచినట్లు నేలతో సమముగ మిట్టపల్లములు లేని చదరపు నేల యందు బడెను. వసువులకును లేని ప్రహస్తుని ముఖకాంతినిమిషములో సమసెను. చ. పొడగని యిట్టి చుక్కకున † ముల్ మదిఁ గొంకక ఖ్యాతపౌరుషం దుడుగని తీవ్రవేగమున † నుగ్రగతిం జనుదేరఁ గ్రోతులున్ బుడమి వడంకు ఘోషములు † పుట్లఁగఁ గొండలఁ జెల్లఁ బీకుచున్ నడచిరి వాని నెత్తికొని † నాదవిదారిత దిక్సమూహులై. ౧౧౯౦

అర్థములు. పొడగని = చూచి, ఖ్యాతపౌరుషండు = ప్రసిద్ధికెక్కిన పౌరుషముగలవాఁడు, నాద = కంఠధ్వనిచే, విదారిత = చీల్చబడిన, దిక్సమూహులై = దిక్కుల గుంపులు గలవారై

తా త్ప ర్య ము

ఇటువంటి చెడ్డ శకునములను జూచియు జంకక ప్రసిద్ధికెక్కిన పౌరుషముగల

ప్రహస్తుఁడు మిక్కిలి వేగముతోఁగా జూచి వానరులు భూమి యదరునట్లు కేకలువేయుచు కొండలు చెట్లు వీకి తీసికొని సింహనాదములచేఁ బదిదిక్కులు పగులజేయుచు నెదురునడచిరి.

ఉ. అంకెలు వైచు కోడెల తేఱంగున నయ్యరువాఁగు నొండొరున్
బింకముమీఱఁ గన్గొనుచుఁ † బిల్చుచు అొప్పుచు యుద్ధలంఘటల్
గొంకును జంకులేని తమిఁగోయని యార్చుచు డాసి రంతి ని
శృంకము వహ్నిలో మిడుతేఱవందమునం గపిరాజవాహినిన్. ౧౧౯-౨

అర్థములు. ఇరువాఁగు = రెండుపక్షములవారు, యుద్ధలంఘటల్ = యుద్ధ కాంక్ష గలవారు, నిశృంకము = సం దేహము భయము లేక.

తా త్ప ర్య ము

రెండుపక్షములవారు యుద్ధమందుఁ గోరికగలవారై అంకెలువైచు కోడెల వలె నొకరినొకరు పొరుషముతోఁ జూచుచుఁ, బిల్చుచు, హుంకరించుచు, జంకు గొంకు లేక సమీపించిరి. అప్పుడు భయములేనివాఁడై ప్రహస్తుఁడు మంటలో దూఁకు మిడుతవలె వానరసేనను.

— † ౧౦-వ నర్గము. ప్రహస్తసేనలు వానరులతోఁ బోరుట † —

కం. కుమతి ప్రహస్తుఁడు గెలువం, దమకపడుచుఁ జొచ్చె నిట్లు † తతభీమగతిన్ దీమసేనలపై నడరెడు, తమిచచుఁ గని రామవిభుఁడు † దరహాసముతోన్.

అర్థములు. కుమతి = కుత్సితమనస్సు గలవాఁడు, తనశక్తి యెదిరిశక్తి యాలోచింపనివాఁడగుటచే నిట్లు చెప్పఁబడెను. తమకపడుచున్ = త్వరపడుచు, దరహాసముతోన్ = చిఱునవ్వుతో, రామచంద్రమూర్తి గొప్ప బలము కలవాఁడు కావున బలశాలి యగు శత్రువును జూచినపుడు అలక్ష్మ్యభావముచే దరహాసము గలిగెను.

రామచంద్రమూర్తి యుత్తరపు గవని యెదుట నుండువాఁడుగదా; తూర్పు గవని యొద్దనుండు ప్రహస్తు నెట్లుచూడఁగలిగెను? రెండుస్థలములకు విస్తార దూరముగలదు. వంపు కలదుకదా యను సం దేహము కలుగవచ్చును. ఉత్తరపు దిశ గాచినాఁడనిన ఉత్తరపువైపు అంతయునని గ్రహింపవలెనుగాని వాకిటి కెదు రుగ నొక్కచోటనే కూర్చుండి యుండెనని యర్థము నేయరాదు. ఉత్తరపువైపున తూర్పుకొననుండి వడమటి నైపువఱకు సంచరించుచుండెను అని గ్రహింపవలయును. కావుననే హనుమంతుఁడు అకంపనుని జంపఁగలిగినది చూడఁగలిగెను. అట్లులే యిపుడు నుత్తరపార్శ్వమునఁ దూర్పుకొనకు వచ్చియుండుటచే ప్రహస్తునిఁ జూడఁ గలిగెను. పూర్వవ్యాఖ్యలందుఁ 'గని' యనుటకు నమ్మకముగా 'విని' యని వ్రాసి యున్నారు.

తా త్ప ర్య ము

మతిమాలిన ప్రహస్తుఁడు శత్రువుల గెలువవలయు నని తొందరపడుచుఁ బ్రవేశించెను. ఇట్లు తన సేనలమీఁద భయంకరముగాఁ బడుచున్న యితనిఁజూచి రామచంద్రమూర్తి చిఱునవ్వుతో.

కం. పలుకు విభీషణుతోడన్, బలితపుబలములు భజింపఁబలు పగు మేనన్ గలనికి వచ్చినవాఁ డా, బలియుఁ డెవం డనఁగ నతఁడఁవచియించె నిటుల్.

తా త్ప ర్య ము

విభీషణుతో నిట్లనియె. బలిష్ఠమైన సేనలతో బలిసిన దేహముతో యుద్ధము నకు వచ్చిన యా బలశాలి యెవ్వఁ డనిన నతఁ డిట్లు లనెను.

ఉ. ఈతఁడె రావణాసురునియెంతయు నమ్మినజోదు శూరుఁడున్ భ్యాతసరాక్రముండు మహితాస్త్రవిదుండు సమస్తవాహినీ నేత త్రిభాగ సైన్యయుతఁనిష్ఠురకర్ముఁడు వీర్యవంతుఁడున్ వీతభయండు రామపృథివీవర ! పేరఁ బ్రహస్తుఁ డం చనన్. ౧౧౯౫

అర్థములు. జోదు = బంటు, యోధశబ్దభవము, సమస్త వాహినీనేత = సమస్త సేనకు నధిపతి, త్రిభాగ సైన్యయుతుఁడు = రావణాసురుని సేనలో మూఁడవ వంతు సేన యితని వశమున నుండును. తక్కిన రెండు భాగములు పై విచారణ యందుఁచుకొని యుండును. నిష్ఠుర కర్ముఁడు = కఠిన కార్యములు చేయువాఁడు, వీర్యవంతుఁడు = బలవంతుఁడు, 'వీర్యంబలే ప్రభావేచ' యని యమరము - వీత భయండు = భయములేనివాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

వీఁడె రావణాసురుని నమ్మినబంటు. శౌర్యము గలవాఁడు. పరాక్రమ ముండుఁ బ్రసిద్ధుఁడు. గొప్ప యస్త్రములు డెలిసినవాఁడు. సర్వసేనాధిపతి. లంక లోని సేనలో మూఁడవవంతుసేన యితని స్వాధీనముం దుండును. కఠిన కార్యములు చేయువాఁడు. బలశాలి. యుద్ధమునందు భయ మెఱుఁగనివాఁడు. రామచంద్రా! వీని పేరు ప్రహస్తుఁడు.

శా. ఈలో వాఁడు నదత్సురారియుతుఁ డై • యెంతే రుపం బ్రస్ఫుట శ్వేతాజాలవిభిన్నదిక్కుహరుఁడై • జేయంచుఁ బైవచ్చినన్ గోలాంగూలచయంబు భూమిరుహముల్ • గొండ్ లౌపం గొంచు ను ద్వేలక్షీప్రగతిన్ సమీర్ష్యను గ్రుధాంధీభూతచేతనకమై. ౧౧౯౬

అర్థములు. నదత్ = ధ్వనించుచున్న, సురారియుతుఁడై = రాక్షసులతోఁ గూడినవాఁడై, ఎంతే = ఎంతేని ఏనిశబ్దమునకు హల్లు పరం బగునపుడు అంత్యవర్ణము లోపించును. "ఎంచే డెందము కందలించు"నని పెద్దన-అచ్చుపరమైనపుడు నివర్ణము మీఁది స్వరము లోపించును. ఇది కళయేగాని ద్రుతప్రకృతికముగాదు. "ననుఁ

దగియెడు నతిథింగా, మనంబునఁ దలంచి నీవు మన్నించెదవే, నిని వచ్చెదనీపాలికి-”
 భా. కర్ణ. ౨-౨౮౬-ఇత్యాది ప్రయోగంబులందు ఏనియును, దానిలో 'యు' లోపించి ఏనిను అని మిగిలి, ఇత్యము మీఁదిది గావున ఏనిని యయ్యో నని యెఱుంగునది. ఇది యర్థ విశేషంబున వచ్చిన సముచ్చయము.....
 రువస్=కోపముతో, ప్రస్ఫుట=విస్పష్టమైన, క్ష్యేభాజాల=సింహనాద సమూహములచే, విభిన్న = మిక్కిలి భేదింపఁబడిన, దిక్కుపారుడై = దిక్కుల యందలి గుహలు కలవాడై, (౨) దిక్కు రంధ్రములు గలవాడై, సమీర్ష్యను=మిగులఁ గోపముచే, క్రుధా=కోపముచే, అంధీభూత చేతస్కమై=ఏమియుఁ నోఁపని మనస్సు గలదై, ఉద్వేలక్ష్మిప్రగతిన్=అధికమైన వేగముతోఁ గూడిన గమనముతో.

తా త్ప ర్య ము

ఇంతలోఁ బ్రహస్తుఁడు ధ్వనించు రాక్షసులతోఁ గూడినవాడై మిగుల రోషముతో స్పష్టమైన సింహనాదములచే దిక్కుపాలు పగులఁ జీల్చుచు జేయని తమ మీఁదికి రాఁగా కొండముచ్చుల గుంపులు చెట్లు కొండలు త్వరగాఁ దీసికొని మిగుల వేగముతో నీర్వాతీశయముతో కోపముచే దేహములు దెలియనివారై.

కం. ఎదురుకొనన్ శూలంబులు గదలున్ రోఁకండ్లు శక్తి * ఖడ్గాశుగముల్
 గుదియలుబరిసలుబరుచులు, మొదలగు కైదువులు మెఱయ* మొగిరక్కసులున్,
 అర్థములు. కైదువులు = ఆయుధములు, బరిస = ఇనుపకట్లగుదియ* బరుచులు = ఈఁపెలు, ఏ-బరిచి, రూ. బరిచీ.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

ఉ. తాఁకిరి వారువారు బలదర్పము లొప్పుగ తాలవానయున్
 వీఁకను బాణవర్షమును * బెన్దడిగాఁ గురియింపఁ దద్ధతిన్
 మూఁకలు మూఁక లై యసురముఖ్యులు వానరులున్ వ్యధార్తులై
 కూఁకలు వెట్టుచు న్నలఁగి * కూలిరి భిన్నశిరఃప్రతీకులై. ౧౧౯౮

అర్థములు. తత్+హతిన్ = ఆ దెబ్బచే, భిన్నశిరఃప్రతీకులై = పగలిన తలలు, విఱిగిన అవయవములు గలవారై.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

సీ. కాలాయసంబు లాశూలాయుధంబుల, గుదులుగాఁ గ్రుచ్చిరి * క్రూరవృత్తిఁ బరిఘాతనంబులఁ * బ్రతిఘాతముల నిచ్చి, ప్రతిఘాతనముఁ జల్పి * రతులరీతి గండగొడ్డలి యేట్లఁ * గండలు వగిలించి, గం డడఁగించి రుద్దండ భంగి నొత్తి పైపడి త్రొక్కి*కుత్తుక బిగఁబట్టి, యూర్షోవకుండఁగ * నొత్తిరించి కే. రసురవర్షులు క్రోఁతుల*నగచరా? యంప పోటుల హృదయమ్ములగిలి ఖడ్గ ధారలను రెండునై శూల*వారనిహతిఁ, గృత్తపార్శ్వకమై యుష్ణ*గడసి చనియె.

అర్థములు. కాలాయనంబులు = ఉక్కుతోఁ జేయఁబడిన, గుదులుగాన్ = వరుసలుగా, ప్రతిఘాతనంబులన్ = ఇనుపకట్ల గుదియలచే, ప్రతిఘాతములన్ = మాలు దెబ్బలను, ప్రతిఘాతనము = చంపుట, గండు = పొరుషము, ఊర్వోవరుండంగన్ = ఊపిరాడకుండ, ఒత్తరించిరి = త్రొక్కించిరి, అంపపోటులన్ = అమ్ముల దెబ్బలచే, అగిలి = పగిలి, కృత్త = చీల్చఁబడిన, వార్షకమై = ప్రక్కలుగలదై, కెడసి = పడి.

తాత్పర్యము

ఉక్కుశూలములచే రాక్షసులు వానరులను క్రూరులై గుదులుగాఁ గ్రుచ్చిరి. ఒక్క శూలమునకే ఐదుగు రాగురిని గ్రుచ్చిరి. వానరులు కొట్టిన దెబ్బలకు బదులుగ నినుపకట్లగుదియలతోఁ గొట్టి చంపిరి. గండ్రగొడ్డలి దెబ్బలచే గండలు పగుల జీల్చి వానరుల గర్వ మడగించి రాక్షసులు వానరులపై బడి త్రొక్కి గొంతు బిగఁగట్టి యూపిరాడకుండఁ ద్రొక్కించిరి. అప్పుడు వానరులు బాణముల దెబ్బలకు తొమ్ములు పగిలి ఖడ్గముల దెబ్బలచే రెండుగాఁ జీలి శూలముల పోటులచే ప్రక్కలు నఱకఁబడి పడిపోయిరి.

ఉ. అజ్జగడంబునం గపులుః హామికః గొండలుః జెట్లు అవ్విసన్
 బజ్జలు నూరుఁబిండులును • బచ్చడులుం బెనుముద్దలున్ మఱిన్
 గుజ్జలు నైరి రాక్షసులు • గూలిరి వీలిరి వీటతాటమై
 నజ్జగ నైరి వజ్జఱి విఃనాశనముఁ జెందిరి మ్రుంది రండఱున్. ౧౨౦౦

అర్థములు. అజ్జగడంబునన్ = ఆ యుద్ధమందు, హామికన్ = అహంకార ముతో, వీటతాటమై = తాఱుమాటై, నజ్జగన్ = తొనుకలు తునుకలుగా, వజ్జఱి = ఉపాయము తెలియక.

తాత్పర్యము

సీ. ఫేటూరకలిత చ పేటఘాతకములచే, బొక్కినోళ్లనట్టిరక్కసులును
 బిడుగుల కెనవచ్చు • విడికిళ్ళపోటుల, గ్రుడ్లుడి గ్రుడ్లయిఃకూలువారు
 సిగఁ బట్టి తల వంచించేకొల్లి గ్రుద్దిన భోక్కున నెత్తునుః గ్రక్కువారు
 నిరుగాలు బిగఁబట్టి • గిరగిర మని త్రిప్పి, వీచివైచిన యముః • జూచువారు
 తే. నుఱికి కఱ కగు కోఱలఁ • గఱచి నోళ్ళఁ, బెఱికి వారల ఖండాలః నఱికివైవ
 బిఱుసుఁచెడి గర్వముడిగితః తఱిలివెఱచి, యఱచిపఱచిరినుడసిరిః యెఱచిదిండ్లు.

అర్థములు. ఫేటూరకలితః = ఫేట్ అను ధ్వనితోఁ గూడిన, చపేటఘాత ములచే = అఱచేతి చెంపదెబ్బలచే, బొక్కినోళ్లు = పండ్లు రాలిపోయిన నోళ్లు, గ్రుడ్లు = కంటిగ్రుడ్లు - గ్రుడ్డివాండ్రు, ఇరుగాలు = రెండుకాళ్లు, ద్విగువు ఏకవచనము, వారల ఖండాల = వారు ధరించిన కత్తులచే, ఎఱచిదిండ్లు = మాంసము దినువారు, రాక్షసులు.

తాత్పర్యము

సీ. ఫేటూరకలితః చ పేటఘాతకములచే, బొక్కినోళ్లనట్టిరక్కసులును

శా. బాహుస్ఫలన మాచరించుచును శుంభదైర్భవకారులున్
 సాహంకార వివృత్త నేత్రులయి రక్షః కీశసైన్యాధి హే
 మాహేమీలు ఘటాఘటి లడఁగి సింహవ్యూహసంరంభు లై
 బాహుబాహిని మల్లసంగర కళాప్రావీణ్య మేపారఁగన్. ౧౨౦౨
 అర్థములు. బాహుస్ఫలనము = భుజములు తట్టుట, శుంభత్ + ధైరవా
 కారులున్ = భయంకరముగాఁ బ్రకాశించు నాకారములు గలవారును, సాహంకార
 వివృత్త నేత్రులును = కోపము కూడికచే దిరుగుదు పడుచున్న కన్నులు గల
 వారు, రక్షః + కీశ + సైన్యాధి = రాక్షసులయు, వానరులయు సేనా సమూహము,
 హేమాహేమీలు, ఘటాఘటిలు = ఎంత కార్యమైన సాధించువారు, సింహవ్యూహ
 సంరంభులై = సింహముల గుంపుయొక్క పూనిక గలవారై, బాహుబాహిని =
 చేతులు చేతులు కలసి చేయు యుద్ధమున, మల్లసంగర కళాప్రావీణ్యము = మల్ల
 యుద్ధ విద్యయందలి నేర్పు, జెట్టిల కొట్లాటకు మల్లయుద్ధ మని పేరు.

తా త్ప ర్య ము

రెట్ట లరచేతులతోఁ దట్టుకొనుచు భయంకరరూపులై యహంకారముచే
 గ్రుడ్లు గిరగిర ద్రిప్పుచు రాక్షసులందు వానరులందు మిగుల సమర్థులగు వారు
 పూని సింహములవంటి ప్రయత్నముతో చేతులు చేతులు కలసిన జెట్టిపోరునందలి
 తమ నేర్పు విస్తరింపఁగా.

కం. పోరునడ వారి పటుగర్జారవములు క్రందనములు జయనపరక్ష్యే

భారభటుల్ దీనుల దుఃఖారావము లధిక మయ్యెనా సమయమునన్. ౧౨౦౩
 అర్థములు. పటుగర్జారవములు = దృఢమైన పెద్ద ధ్వనులు, క్రందనములు =
 పిలుపులు, జయనపర = జయించుటయం దాసక్తి గలవారి, క్ష్యేభారభటుల్ = సింహ
 నాదములు, దీనుల దుఃఖారావములు = దెబ్బలు దిని బాధపడువారి యేడుపుధ్వనులు.

తా త్ప ర్య ము

యుద్ధము సేయు సమయమున వారల పెడబొబ్బలు, పిలుపులు, జయకాంక్ష
 గలవారి సింహనాదములు, గాయములచే బాధపడువారి యేడుపులు విస్తరించెను.
 సీ. అంతకోపమ కుంభహనుసమున్నతసరాం, తకమహానాదులు దర్ప మొనరఁ
 బొంగి వచ్చెడి కీశపుంగవవార్ధికిఁ, జెలియలి కట్టలై నిలువరింపఁ
 గొండపేటును ద్వివిమందు వైచిన దాన, నంతకుఁ గొల్చె నశరాంతకుండు
 దుర్ముఖుం డొక మహాద్రుమముఱిప్పునవై వ, నుర్విపైఁ గూలె సమున్నతుండు
 తే. స్రష్టనుతుండు మహానాదుసరభసముగ, బండతోఁ దాఁపనాతండు దండీశేరెఁ
 దారకరము క్తభూరుహ తాడనమునఁ, గుంభినీధరమనఁగూ లెఁగుంభహనుండు.

అర్థములు. అంతక + డిపమ = యమునితో సమానులైన, కీశపుంగవ
 వార్ధికిన్ = వానరశ్రేష్ఠు లను సముద్రమువకు, అంతకుఁ గొల్చెన్ = చచ్చెను, స్రష్ట

సుతుఁడు=జాంబవంతుఁడు, తాఁపన్ = కొట్టఁగా, దండిన్ = యముని, తారకరముక్త=తారుని చేతితో వేయఁబడిన, భూరుహ తాడనమునన్ = చెట్టుదెబ్బచే, కుంభినీధరము=కొండ.

తా త్వ ర్య ము

యమునితో సమానులగు కుంభహనుఁడు నమున్నతుఁడు నరాంతకుఁడు మహానాదుఁ డను వారలు పొంగివచ్చుచున్న వానరులను సముద్రమునకుఁ జెలియలి కట్టలై నిలువరింపఁగా ద్వివిదుం డొక కొండపీటు వైచిన దానితో నరాంతకుఁడు చచ్చెను. దుర్ముఖుఁ డనువాఁ డొక పెద్దచెట్టు వేయగా నది తగిలి నమున్నతుఁడు చచ్చెను. జాంబవంతుఁడు మహానాదుపై నొక బండవేయఁగా వాఁడు చచ్చెను. తారుఁడు చెట్టు నొకదాని వైవఁగా కుంభహనుఁడు కొండవలె నేలఁబడెను.

—* ప్రహస్తుఁడు కపుల వధింపుట *—

ఉ. అద్రిచరక్రియం గని ప్రహస్తుఁడు కార్ముక హస్తుఁడై లయో
న్నిద్రపయోధి చందమున * నిర్జరభీకరుఁ డట్టె పొంగుచున్
రాద్రరసంబు మూర్తిగొనురాణ లయం బొనరించుభంగి న
క్షుద్రజనంబునం బఱపెఁ * గ్రోతులు భీతులుగా శతాంగమున్. ౧౨౦౪
అర్థములు. అద్రిచరక్రియన్ = వానరులు చేసిన కార్యమును, కార్ముక హస్తుఁడై=చేత విల్లుగలవాఁడై, లయోన్నిద్ర పయోధి చందమున = ప్రలయ కాలమునందు హెచ్చరికగల సముద్రమువలె, నిర్జర భీకరుఁడు=దేవతలకు భయము గలిగించువాఁడు, మూర్తిగొను రాణన్=ఆకారము గొన్న విధముగ, లయంబు=నాశము, అక్షుద్ర=అల్పముగాని, జనంబునన్ =వేగమున, శతాంగము=తేరిని.

తా త్వ ర్య ము

వానరులు చేసిన తన మంత్రులఁ జంపుట యను కార్యమును జూచి దేవ భయంకరుఁడగు ప్రహస్తుఁడు చేత వింటిని ధరించి ప్రలయ కాలమునఁ బొంగు సముద్రమువలె లొంగి రాద్రరసము ఆకారముగొన్న విధమున, సర్వము నాశము చేయువానివలె డన తేరిని వానరులపై మిగుల వేగముగఁ బఱపెను.

మ. ప్లవగాంభోనిధి మందరాయితరథఃవ్యాపారపారీణుఁ డా
దివిజారాతిరణంబు కల్పసమమై * దీపింపఁ దత్సాగరా
రవముంబోలెఁ జమూనినాదము కతోఃరస్సారనారాచపా
తవినిర్భిన్న వలీముఖాంగ విగళఃక్ర క్తంబు నీరంబుగన్. ౧౨౦౬

అర్థములు. ప్లవగాంభోనిధి=వానరులను సముద్రమునకు, మందరాయిత=మందరపర్వతమువలె నైన, రథ = తేరియొక్క, వ్యాపార పారీణుఁడు = కార్యమునందు సామర్థ్యము గలవాఁడు, కల్పసమమై=ప్రలయముతో సమానమై, తతో+సాగ రారవమున్ = అప్పటి సముద్రధ్వనిని, చమూనినాదము = నేనలధ్వని,

కఠోర=కఠినములు, స్ఫార = అధికములు నగు, నారాచ = బాణముల, పాత = పడుటచే, వినిర్భిన్న = మిక్కిలి భేదింపబడిన, వలీముఖాంగ=వానరుల దేహము నుండి, విగళత్ =కాటుచున్న, రక్తంబు=నెత్తురు, నీరంబుగన్=నీళ్ళుగ.

తా త్ప ర్య ము

వానరు లను సముద్రమునకుఁ దన తేరు మందరమువలెఁ జేసి చరించు నా రాక్షసుని యుద్ధము ప్రలయమువలెఁ దోచెను. ఆ కాలమందలి సముద్రఘోషము వలె సేనాభటుల ధ్వని యుండెను. కఠిన బాణములచేఁ దెగిన దేహము గల వానరుల నెత్తురు ఆ సముద్రమందలి జలమై యుండెను.

తే. దానికిని నీడఁబోవక * తరుచరాళి, జన్య మొనరించి రాక్షసశంఘములను బిలుకుమార్చంగనుభయ సేనలమహీధ్ర, సమశరీరంబులొప్పెభీమముగనపుడు.

అర్థములు. ఈడఁబోవక = వెనుదీయక, తరుచరాళి = వానరుల గుంపు, జన్యము=యుద్ధము, పిలుకుమార్చంగన్=చంపఁగా, మహీధ్రసమ శరీరంబులు = పర్వతములవంటి దేహములు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. దైతేయ కీశరక్త, ప్రోతస్వినిచేతఁ దడిసి * క్షోణి రహించెన్ స్ఫీతగతిన్ మాధవవేళాతత సుమయుక్త కింశుకాకృతి దోపన్. ౧౨౦౮
అర్థములు. దైతేయ=రాక్షసుల యొక్కయు, కీశ=వానరులయొక్కయు, రక్తప్రోతస్వినిచేత=నెత్తుటియేటిచేత, మాధవవేళా=వసంతసమయమున, ఆతత = విస్తారమైన, సుమయుక్త=పూలచేఁగూడిన, కింశుకాకృతిన్=మోదుగులవలె.

తా త్ప ర్య ము

వానరులయు, రాక్షసులయు నెత్తుటి యేటిచేఁదడిసి భూమి వసంతసమయమున నిండారఁ బూచిన మోదుగువలె నుండెను.

నీ. కూలినవీరుల * కోటులు దరులుగా, విఱిగిన కైదువుల్ * వృక్షములుగఁ గీలాలజాలంబు * గీలాలచయముగాఁ, గారిజంబును బ్లిహామార బురద ప్రేవుల ప్రోవులు * శైవలవితతిగాఁ, గాలుసేతులతుండ్లు * మీలు గాఁగ గాత్రాంగ నివహముల్ * కడిమిడి పట్లుగాఁ, జెనుగ్రద్ద గుమి యంచపిండుగాఁగ

తే. మలయు రావులు లుయ్యలపులుఁగులుగను మెదడు సుగువుగ నేడ్పులు * నదములుగను గాపురువదు స్తరము యమకంఠిగతిక మాజిభూ మయి నిమ్మగ * యవుడు పాతె. ౧౨౦౯

అర్థములు. దరులు = ఒడ్డులు, కైదువుల్ = ఆయుధములు, కీలాల జాలంబు=నెత్తుటి సమాహము, కీలాలచయముగాన్=నీళ్ళవంక గా, కారిజంబును= కదువులోని నీరుతి త్రి క్రింద నుండెడి మాఁనఖండ విశేషము, యకృత్తు (Liver)

స్లీహము (Spleen) కడుపులో నెడమ ప్రక్కనుండు మాంసఖండ విశేషము, శైవల వితతి = పాచిసమూహము, మీలు = చేపలు, గాత్రాంగనిహముల్ = దేహము లందలి యవయవ సమూహము. కడిమిడి నట్లుగా = పచ్చికపట్లుగా, రాపులు = ఒక్కవిధమైన గ్రద్ద, ఉయ్యెలపులుగు = సారసపక్షులుగా, సదములు గను = ఏటి ప్రవాహ శబ్దములుగను, కాపురుష దుస్తరము = పిఠికి పండలచేదాట రానిది, యమకంధి గతికము = యముడను సముద్రమును జేరబోవునది, ఆజిభూ మయి = యుద్ధభూమియనెడి, సార్థకమయడంతయు, నిమ్నగ = నది, వ్యస్త సావ యవరూపకము = యమకంధి గతిక మనుచో సమస్తరూపకము.

తాత్పర్యము

యుద్ధభూమిని నేలుగా వర్ణించుచున్నాడు. ఆయేటికి యుద్ధమందు జచ్చిన వీరుల గుంపులు యీవలి యావలి మొద్దులు, విఠిగిన యాయుధములు వృక్షములు, నత్తురే నీళ్ళు, కారిజము స్లీహము బురద, ప్రేవులరాసులు ప్రాచిగుంపు, కాళ్ళు నేతుల తునుకలు ప్రేళ్ళు మొదలైనవి చేపలు, దేహమునందలి యవయవములు పచ్చిక పట్లు, గ్రద్దలు హంసములు, రాపులుగులే సారసములు, మెదడు నురుగు, ఏడ్పులు ఏలు పాలు ధ్వని, ఈ నదిని లిఠికివారు దాటలేరు.

కం. శారదవేళను హంసక, సారసచయ నేవితంబు * శైవలినివలెన ధీరులు, వానర రాక్షస, వీరులు తన్నడిఁ దరించి * వెలసిరి బలిమిన్. ౧౨౧౦ అర్థములు. శారదవేళను = శరత్కాలసమయమున, హంసక = హంసల చేతను, సారసచయ = బెంగురుల గుంపులచేతను, నేవితంబు = నేవింపఁబడినది, కూడినది, శైవలిని = నది.

తాత్పర్యము

ధీరులగువారు శరత్కాలమందు హంస సారసములతోఁ గూడిన నదిని దాటునట్లు వానర రాక్షసవీరులు నదిని దాటిరి.

కం. పాదరజోవిధ్వస్తము, మేదురరక్తాభ జల సఃమేతము సరసిన్ సాదరముగ నీఁదిస మద, వేదండము లసఁగ వారు * వెలిగిరి రక్తిన్. ౧౨౧౧ అర్థములు. పాదరజోవిధ్వస్తము = అడుగుల దుమ్ముచేఁ బాడుచేయఁ బడినది, మేదుర = దట్టమైన, రక్తాభ = నెత్తుటితో నమానమైన, జల = నీటితో, సమేతము = కూడినది, సరసిన్ = కొలనిని, మదవేదండము = మదపుటనుఁగు, రక్తిన్ = ఎఱ్ఱని కాంతిచే.

తాత్పర్యము

కాలి దుమ్ముచేఁ బాడుచేయఁబడినదియు, అధికమైన నెత్తుటివంటి జలముగల దియు నగు కొలనిని నీఁదిస మదపుటనుఁగులవలె వా రెఱ్ఱని కాంతిచే వెలసిరి.

—* నీలుడు ప్రహస్తుని వధించుట *—

ఉ. ఎందును నడ్డు లేక తను * నెవ్వఁడు మార్కొనువాఁడు లేక యా
నక్కండనధాత్రిలోఁ దనదు * స్కందనముం బఱిపించి మీఁదమీఁ
దం దనుఁ జూచి క్రోఁతులు య * థాయథ లై పరువెత్త నధిలో
నం దిరుగాడు పెన్గొఱ య * నన్ విహరించు నిశాటు నీలుఁడున్. ౧౨౧౨
అర్థములు. ఆనక్కండనధాత్రిలో = యుద్ధభూమిలో, యథాయథలై =
చెల్లాచెదలై, పెన్గొఱ=పెద్ద కొఱమీను, నిశాటున్ = రాక్షసుని.

తా త్ప ర్య ము

యుద్ధభూమియందు నెందును నడ్డములేక యెదిరించువాఁడును లేక, తన
తేరిని దోలి తన్నుజూచి క్రోఁతులు పోయినదే పోకగాఁ బరువెత్తగా నముద్ర
ములోఁ బెద్ద కొఱచేపవలె దిరుగు రాక్షసుని జూచి నీలుఁడు.

చ. కనుఁగవ కెంపుపెంపు గొనఁ * గాంచి సమంచితవేగుఁ డై వియ
జ్జనిత మహాబలుండు ఘనజాలముపైఁ బడురీతి నాఁగినన్
దినమణి భాసమాసరథతీవ్రజవోద్ధతి చాపనైపుణం
బును మెఱయంగ వానిపయి * మొక్కలుఁ డైపడి యేపు చూపుచున్.

అర్థములు. వియత్ + జనిత మహాబలుండు = ఆకాశమునఁ బుట్టినవాయువు,
ఘనజాలముపై = మేఘసమూహముపై, ఆఁగినన్ = అడ్డగింపఁగా, దినమణి =
సూర్యునివలె, భాసమాస = ప్రకాశించు, రథ = తేరి యొక్క, తీవ్రజవోద్ధతి =
అధిక వేగాతిశయము, చాపనైపుణంబు = విలువిద్య నేర్చు, మొక్కలుఁ డై = శూరుఁడై.

తా త్ప ర్య ము

తన్ను లెఱ్ఱజేసి చూచి మిగుల వేగము గలవాఁడై ఆకాశమునందుఁ బుట్టిన
మహావాయువు మేఘములపై పడినట్టులు ప్రహస్తుని నడ్డగింపఁగా సూర్యుని వలె
ప్రకాశించు రథముయొక్క వేగాతిశయము విలువిద్యనేర్చు మెఱయఁగఁ బ్రహ
స్తుఁడు శూరుఁడై వానిపై పడి తన పరాక్రమము చూపుచు.

శా. హుంకారస్ఫుటనాదుఁ డై దితిభవవ్యూహంబు మెచ్చన్ ధను
వ్వంకారం బొనరించుచున్ నిశితకాండంబుల్ మెయిం గ్రుచ్చి నా
హంకారోద్ధతి నార్భటించె, నవి కీ * శాధ్యక్షు మేనిన్ నిరా
తంకప్రక్రియఁ జించి చొచ్చె ధరణిం * దద్రక్త సిక్తంబులై. ౧౨౧౪

అర్థములు. హుంకారస్ఫుట నాదుఁడై = హుమ్మని స్పష్టమైన ధ్వనికల
వాఁడై, నిశితకాండంబుల్ = పదు నగు బాణములు, గ్రుచ్చి = నాటి, ఆర్భటించెన్ =
సింహనాదము చేసెను, కీశాధ్యక్షు మేనిన్ = వానరపతియగు నీలుని దేహమును
నిరాంతక ప్రక్రియ = అడ్డములేని విధముగ, తద్రక్త సిక్తంబులై = ఆ నెత్తుటిలోఁ
దడిసినవై.

తా త్వ ర్య ము

హుమ్మని ధ్వనించుచు రాక్షసులు తన్ను మెచ్చునట్లు వింటిని టంట మ్మని మీటుచు పదునగు బాణములను నీలుని దేహమందుఁ గ్రుచ్చి యహంకారాతి శయముచే సింహనాదము చేసెను. ఆ బాణములు వానరపతి దేహమునందు నడ్డము లేక ప్రవేశించి చించి యానత్తుటితోఁ దడిసి భూమిలోఁ దూతెను.

ఉ. వెండియు నాప్రహస్తుఁ డటవీచరుఁ జెంతలఁ జేరనీక యు డ్దండశరప్రకాండముల * దారుణవాహిని మీఁదఁ గొల్ప నీ లుంఘను సాలమొండు త్రుటిలోఁ గొని తా నెదు రీఁది పోయి దో శ్చండిమ శూరవర్షుఁడు నిశాచరుపై నొక దెబ్బ దీసినన్. ౧౨౧౫
అర్థములు. అటవీచరున్ = వానరుని, నీలుని, ఉద్దండ శరప్రకాండముల = అధిక మైన శ్రేష్ఠములైన బాణముల, దారుణవాహిని = భయంకర నదిని, సాలము = చెట్టు, దోశ్చండిమ = భుజబలాతిశయముచే.

తా త్వ ర్య ము

అంతతోఁ బోక ప్రహస్తుఁడు వానరుని దగ్గఱఁ జేరనీక విశేషముగ బాణ శ్రేష్ఠములను భయంకర నదిని నతని మీఁదఁ బ్రవహింపఁజేయఁగా నీలుఁడు చెట్టొక్కటి నిమిషములో నీడికొని యానదికి నెదురీఁది పోయి భుజబలము కొలఁది రాక్షసుని నొక దెబ్బకొట్టెను.

కం. క్ష్యేభాబధిరిత దిగ్గజ, జాలుండ్లై రాక్షసుండు * శరధారాక ల్లోలిని నీరంధ్రంబుగ, నీలుపయిం బఱప నతఁడు * నిశ్చేష్టం జై. ౧౨౧౬
అర్థములు. క్ష్యేభా = సింహనాదముచే, బధిరిత = చెవుడుగా చేయఁబడిన, దిగ్గజ జాలుండ్లై = దిక్కులందలి యేనుఁగుల గుంపులు గలవాఁడై, శరధారా కల్లోలిని = బాణపరంపర యను నదిని, నీరంధ్రంబుగన్ = సందు లేకుండునట్లు, నిశ్చేష్టంజై = చేష్ట లుడిగినవాఁడై.

తా త్వ ర్య ము

దిగ్గజములకుఁ జెవుడు పట్టునట్లు సింహనాదము చేయుచు ప్రహస్తుఁడు బాణ పరంపరానదిని సందులేకుండునట్లు నీలునిపై బరఁగింపగాఁ నతిదేమియుఁ జేయ లేనివాఁడై.

శా. వారింపం దరియింపరామిని గపివ్యాఘ్రంబు క్షోణిన్ శర ధారాపాతమునన్ వృవంబువలె నేత్రద్వంద్వమున్ మోడ్చి దో స్సారం బూతఁగ నిల్పియుండి యవకాశం బబ్బ వృక్షాహతిన్ ధీరగ్రామణి చిత్తవేగ రథవీతిస్తోమముం గూల్చుచున్. ౧౨౧౭
అర్థములు. వారింపన్ = అడ్డగించుటకు, తరియింపన్ = దాటుటకు, రామిని = సాధ్యము కాకుండుటచే, గపివ్యాఘ్రంబు = వానర శ్రేష్ఠుఁడు, క్షోణిన్ = భూమియందు, శరత్ = శరత్కాలమందలి, ధారాపాతమునన్ = వర్ష ధారలు పడు

టచే, ముందు వానకాలమందలి ప్రవాహ మని చెప్పి యిప్పుడు శరత్కాల మందలి వాన యని చెప్పుటచే క్రమముగ వేగము తగ్గిన దని సూచన. వృషంబు వలెన్ = ఎద్దువలె, దోస్సారంబు=భుజబలము, ఊతగన్ = ఆధారముగ, అవ కాశంబు=సందు, వృక్షాహతిన్ = చెట్టు దెబ్బచే, ధీరగ్రామణి=ధీరులందు శ్రేష్ఠుఁడు, చిత్తవేగ = మనోవేగముగల, రథవీతిస్తోమముం = రథమునకు గట్టిన గుఱ్ఱముల సమూహమును, కూల్చుచున్ = చంపుచు.

తా త్ప ర్య ము

మీఁదఁ జెప్పిన బాణనదిని నిలుపుటకుఁగాని దాటుటకుఁగాని సాధ్యము గాకుండుటచే నీలుఁడు భూమిమీఁద శరత్కాల వర్షమును నెద్దువలె సైరించి రెండుకన్నులు మూసికొని భుజబలము ఆధారముగ నిలిచియుండి సందు దొరకఁగా చెట్టుతోఁ గొట్టి మనోవేగమునఁ బోవు తేరి గుఱ్ఱాలఁ జంపుచు.

ఉ పైపడి వాని కార్ముకముఁ † బట్టి దృఢంబుగ నీడ్చి వైచి యా టోపమునన్ నదించుచుఁ ద † టుక్కున దానిని ద్రుంచివైచినన్ జాపము లేమి రక్కసుఁడు † న్యందనసంస్థితసాధనాళిలోఁ జేపడినట్టి రోఁకలిని † జేకొని భూమికిఁ దాఁటఁ జిప్పునన్. ౧౨౧౮

అర్థములు. కార్ముకము=విల్లు, ఆటోపమునన్ = సంభ్రమముతో, నదించుచు = అఱచుచు, న్యందన సంస్థిత = తేరియందుంచిన సాధనాళిలో=ఆయుధముల గుంపులో, చేపడినట్టి=లభించిన=చేతికి దొరికిన.

తా త్ప ర్య ము

వానిపై పడి గట్టిగ విల్లుపట్టుకొని యీడ్చి సంభ్రమముతో కేకలు వేయుచు దానినివోటిచి వేయఁగా విల్లులేమిచే రాక్షసుఁడు తేరి యందున్న యాయుధములలో చేతికి దొరకిన రోఁకలిని దీసికొని భూమిమీఁదఁ దటాలున దుమికెను.

కం. రోఁకలి ద్రిప్పుచుఁ దన్నుం, దాఁకెడు రక్కసునిఁ గాంచి † తడఁబడ కేమిన్ వీకను నీలుఁ డెదుర్కొని, యాఁకఁటైన్ బాహుబలరఁమాధికుఁ డగుచున్.

అర్థములు. తడఁబడక = చలింపక, ఆఁకఁటైన్ = అడ్డగించెను, బాహు బలరమాధికుఁడు = భుజబల సంపత్తిచే నధికుఁడై.

తా త్ప ర్య ము

రోఁకలి ద్రిప్పుచు తనపైకి వచ్చుచున్న రాక్షసుని జూచి నీలుఁడు తల్తల నొందక బలశాలియై యెదుర్కొని భుజబలసంపత్తిచే నతని రోఁకలి ద్రిప్పుకుండ నడ్డగించెను. చేతులు చేతులు గలసినపుడు రోఁకలి యేమి పని చేయఁగలదు ?

ఉ. ఇద్దఱు వాహినీపతులు † నిద్దఱు జాతవిరోధు లిద్దఱున్ గద్దఱికాండ్రు రిద్దఱును † గాఢజవాన్వితు లొం డొకండు పె

అర్థములు. ఇద్దఱు వాహినీపతులు = ఇద్దఱు వాహినీపతులు, నిద్దఱు జాతవిరోధు లిద్దఱున్ = నిద్దఱు జాతవిరోధు లిద్దఱున్, గాఢజవాన్వితు లొం డొకండు పె = గాఢజవాన్వితు లొం డొకండు పె

న్నుద్దులు నోలమాసగొన * కోటమిచెందక యోహటింప కా
పద్దశ నొంద కేపఱక * పాయక లోఁగక స్రుక్క కాత్మలన్. ౧౨౨౦

అర్థములు. వాహినీ పతులు=సేనానాయకులు, జాతవిరోధులు=విరోధ భావము గలవారు, గద్దటికాండ్రు=ధైర్యశాలులు, గాధ జవాన్వీతులు = మిక్కిలి వేగముతోఁ గూడినవారు, ఉద్దులు=సమానులు, ఓలమాసగొనక = మఱుఁగునకు పోక, ఓటమిచెందక = ఓడిపోక, ఓహటింపక = వెనుదీయక, ఆపద్దశనొందక= కీడుచెందక, ఏపు+అఱక=పరాక్రమముతగ్గక, పాయక=తొలఁగిపోక, లోఁగక= లోపడక, స్రుక్కక = నొచ్చుకొనక.

తా త్ప ర్య ము

ఇద్దఱు సేనానాయకులు, ఇద్దఱు విరోధభావము గలవారు, ఇద్దఱు ధీరులు, ఇద్దఱు వేగవంతులు, ఒకని, కొకఁడు మిక్కిలి సమానులు. వీరు మఱుఁగునకు పోక యెదుర నిలచి యోడిపోక, వెనుదీయక, కీడుచెందక, పరాక్రమము తగ్గక, తొలఁగిపోక, లోపడక, మనస్సులందు నొప్పిచెందక.

సీ. మ త్తకుంజరములమాడ్కిని బోరుచో, నెత్తుట మేనులు * జొత్తిలంగ
ససమును గోరుచుఁ * బసమెయిఁ గేరుచు, మసలక తారుచు * మండలగతిఁ
గోఱలఁ గొఱుకుచు * గోశ్యమ బెఱుకుచుఁ, గత్తుల నఱుకుచు * గండుమీఱి
దాసినఁ గొట్టుచుఁ * బాసినఁ బట్టుచుఁ, దూసినఁ దిట్టుచు * తోరగిల్లి

ఆ. లేచి కవియు చిట్లు * లీలమై రాక్షస, ప్లవగస్సైన్యపతులు * బలము మెఱసి
వృత్రపారులరీతిఁ బిఱు దివియక యాత్మ, రోస ముజ్జగింపకేస రేఁగి. ౧౨౨౧

అర్థములు. కుంజరములమాడ్కి = ఏనుఁగులవలె, జొత్తిలంగన్ = ఎఱ్ఱ పాఱఁగా, అసము = కీర్తి, కేరుచున్ = విజృంభించుచు, మసలక = ఆలస్యములేక, తారుచున్ = సమీపించుచు, మండలగతి = గుండ్రముగాఁ దిరుగుచు, దూసినన్ = వెనుకకుఁబోఁగా, తోరగిల్లి = వ్రాలి, ఉజ్జగింపక = వదలక, ఏస రేఁగి = విజృంభించి.

తా త్ప ర్య ము

మదపు లేనుఁగులవలె బోరాడుచో నెత్తుట దేహము లెఱ్ఱపాఱగా, కీర్తిని గోరుచు సత్తువకొలఁది విజృంభించుచు ఆలస్యములేక మండలాకారముగ సమీపించుచు గోఱలఁ గొఱుకుచు, గోశ్యచేఁ బెఱుకుచుఁ, గత్తుల నఱుకుచు, దగ్గఱకువచ్చినఁ గొట్టుచు, దూరముపోయినఁ బై పడి పట్టుచు, తొలఁగిపోయినఁ దిట్టుచు, వంగుచు లేచి, పై పడుచు నీస్రకారము రాక్షస వాసర సేనానాయకులు బలము ప్రకాశింపఁ జేసి వృత్రుఁడు ఇంద్రుఁడు యుద్ధముచేసినట్లు వెనుకంజపెట్టక మనస్సులో రోషము విడువక విజృంభించి.

సీ. కొమ్ముటేనుంగుల * కొమరుల ధీకొని, హుమ్మని తాఁకుదు * రొక్కమాటు
తగరులవడువున * దవ్వు దవ్వుగ వీఁగి, యురువడిఁ దగులుదు * రొక్కమాటు

కోడిపుంజలరీతిః * గూడి చుట్టుచు దాఁటు, లుగ్రత దాఁటుదు*రోక్కమాటు
దందశూకము లనఁగ్రిందు మీఁ దగుచును, మర్విని బొరలుదు*రోక్కమాటు
తే. ఆముటాఁబోతులట్లు సింహములకరణి

వ్యాఘ్రములభంగిఁ బోరుచు * నసమబలులు
నజతు లాహవవిక్రాంతి*విజయు లుండ
దితిజపరివృథుఁ డొక్కొంత * తెఱపిఁ గాంచి.

౧౨౨౨

అర్థములు. తగరులు = పొట్టేళ్ళు, దందశూకములు = పాములు, ఆముటాఁ
బోతులు = మదము పట్టిన కోడెలు, అజతులు = జయింపబడని వారు, ఆహవ
విక్రాంతివిజయులు = యుద్ధమునందలి పరాక్రమమందు గెలుపుకొన్నవారు, దితిజ
పరివృథుఁడు = రాక్షస శ్రేష్ఠుఁడు, తెఱపి = సందు.

తా త్వ ర్య ము స్పష్టము.

కం. తటుకున ముసలంబును గొని, పటుజవగతిఁ గీశవీరు*ఫాలము నడిచెన్
జొట జొట నెత్తురు గాఱఁగ, ద్రుటి నీలుఁడు విసరి చిమ్మె*దోరపుఁజెట్టున్.
అర్థములు. పటుజవ గతిన్ = మిగుల వేగముతోడి గమనముతో, ఫాలము =
నొసలు.

తా త్వ ర్య ము

ప్రహస్తుఁడు తటాలున రోఁకలి తీసికొనినీలుని నొసటిపైఁ గొట్టఁగా నెత్తురు
జొట జొట గాఱఁగా నిమిషముండి నీలుఁడు చెట్టువినరి ప్రహస్తునిపైఁ గొట్టెను.

చ. మిసుగక దాని కేమి మిసిమింతుఁడు గాక ప్రహస్తుఁ డుగ్రుఁ డై
ముసలము రెండు కేలఁ గొని * మొగ్గలపుంబస మీఁది కెత్తి రా
గసిబిసిపాటు లేక ప్లవ*గప్రవరేణ్యుఁడు దవ్వు దాఁటి పే
ర్యై నొకగుండు ఊర్వునను * వీచి శిరంబున మొత్తై సూటిగన్.

౧౨౨౪

అర్థములు. మిసుగక = కదలక, మిసిమింతుఁడు = శ్రమనొందినవాఁడు,
మొగ్గలపుంబస = అధిక బలముతో, గసిబిసిపాటు = కలఁత, పేర్యై నన్ = మిగుల
వేగముతో

తా త్వ ర్య ము

ప్రహస్తుఁడు దానికేమి కదలక శ్రమపడక రెండుచేతుల రోఁకలి మీఁదికి
యెత్తుకొని యధిక బలమున నీలుని తల పగుల కొట్టుటకై రాఁగా నీలుఁడు తటా
లున దూరముగ దూకి మిగుల వేగముతో నొక గుండు తీసికొని ఊర్వున వాని
తల గుఱిచూచి కొట్టెను.

కం. ఆరాతితాఁకునను దే, వారాతిశిరంబు పగిలి * యఱవఱలుగ నై
ధారినైఁ బడె లగుడంబున ప్రహారంబునఁ బగులు కుంభ * మన నిమిషమునన్.

అర్థములు. దేవారాతి = దేవతలకు విరోధి యొక్క, అఱవఱలు = తును
కలు, లగుడంబు = దుడ్డుకట్టె యొక్క, ప్రహారంబునన్ = దెబ్బచేత.

అఱవఱలు * దునుకల వదలము నుండి గ్రుక్కక గ్రుక్క * దలఁచుటలతో

తాత్పర్యము

ఆరాతి దెబ్బచే ప్రహస్తుని తల దుడ్డుకట్టతోఁ గొట్టిన మట్టికుండవలెఁ దునుకల్తె నిమిషములో నేలఁబడెను.

కం. మూలము నఱకినఁ గుజ మన, వ్రాలె నతఁడు నేలపై శిశిరంబున మేనన్

జాలుగొనన్ సెలయేఱుల, పోలిక నెత్తురులు భీమముగ నవ్వేళిన్. ౧౨౨౬

అర్థములు. మూలము = వేరు, కుజము = చెట్టు, జాలుగొనన్ = ప్రవహించెను, భీమముగన్ = భయంకరముగ.

తాత్పర్యము

వేరు నఱకిన చెట్టువలె నతఁడు నేలపైఁబడెను. తలనుండి దేహమునుండి నెత్తురు సెలయేఱువలె ప్రవహించెను.

మ. తమసేనాపతి యిట్లు లీల్లఁగ నపేతప్రీతిచిత్తుల్ నిరు

ద్యములున్ దీనులు నై నిశాచరులు వ్రతయ్యంగట్ట నీరంబునా

నమరక్షోణిని వీడి లంకకును వ్రాసం బొత్తఁగాఁ బాటి యా

యమర ద్వేషి నృపాలుశాలఁ జని మాటలాడంగ లే కేమియున్. ౧౨౨౭

అర్థములు. అపేత ప్రీతి చిత్తుల్ = సంతోషము పోయిన మనస్సులుగల వారు, నిరుద్యముల్ = యుద్ధ ప్రయత్నము లేనివారు, దీనులు = దుఃఖముగలవారు, కట్ట వ్రతయ్యన్ = కట్టతెగఁగా, వ్రాసంబు = భయము, అమర ద్వేషి నృపాలుశాలన్ = రావణుఁడున్న సభకు.

తాత్పర్యము

తమ సేనాపతి యిట్లు చావఁగా సంతోషము చెడినవారై యే యత్నము లేని వారై దుఃఖించుచు రాక్షసులు యుద్ధభూమి విడిచి కట్టతెగిన నీళ్ళుపోవునట్లు భయపాటుతోఁ బరువెత్తి రావణుఁడున్న సభకుఁబోయి యేమి చెప్పవలకు నోరురాక.

తే. ధ్యానమూకత్వమునఁ దెల్వితప్పినట్లు, మహితశోకార్ణవంబునఁ ముగ్గులొడు వెట్టిమాపులు చూచుచు • వెడలు బొప్పధార లఱఁపగ నేమియు • నేరరైరి.

అర్థములు. ధ్యానమూకత్వమునన్ = ధ్యానముచే మాటలాడనేరక, మహిత శోకార్ణవంబునన్ = గొప్పశోకసముద్రమందు, ముగ్గులు = మునిగినవారు.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

కం. అద్భుతగతి గపివంశ, ప్రోద్భవుఁ డిటు వైరిఁ జంపి • భుజబలమున సం యదూభామి వెలిఁగెఁ గీశులు, ముద్భావముతోడఁ బొగడఁ మొనసినరక్తిన్.

అర్థములు. కపివంశప్రోద్భవుఁడు = వానర వంశమునఁ బుట్టినవాఁడు • నీలుఁడు, సంయత్ + భూమిన్ = యుద్ధభూమియందు, ముద్భావముతోడ = సంతోష చిత్తములతోడ.

కా త్వ ర్య ము

వాసరశ్రేష్ఠుడగు నీలుఁడు ఆశ్వర్యకరమైన విధముగ భుజబలమున వైరిని జంపి యుద్ధభూమిని బ్రకాశించెను. వాసరులు సంతోషముతో నతనిని బొగడిరి. కం. రాముఁడు మెచ్చెను మే లని, సౌమిత్రియు మిగుల నతని * శ్లాఘించెన్ శా ఖామ్యుగ నేనానియు నమి, తామోదము జెందె దశరథాత్మజు కృపకున్.

అర్థములు. శాఖామ్యుగ నేనాని = వాసర నేనానాయకుఁడు, నీలుఁడు.

కా త్వ ర్య ము

రామలక్ష్మణులు నీలుని మిగుల శ్లాఘించిరి. వారి దయకు నీలుఁడును మిగుల సంతోషించెను.

—* ౧౯-వ సర్గము. రావణుఁడు తొలిసారి యుద్ధమునకు వెడలుట *—
నీ. హతశేష సైన్యంబులంతయు వినిపింప, విని రావణుఁడు క్రోధవివశుఁడగుచు శోకార్దితుం డయి * సురల సంబోధించు, వృద్ధశ్రవసురీతి * నిట్లు లనియె నాకపబలనాశు * నా చమూపాలునిఁ, గవు లట చంపిరి * కదసనీమ సానుయాత్రంబుగ * సహయగజంబుగ, నింక నుపేక్షింప * హితవు గాదు ఆ. ఔర! యెంతవంతయగ చరులా రాక్షసులను జంపువారుచూతుఁ గాక నేన పోయి వారి * నిర్మూలితులఁజేసి, జయముఁ గొందు సిరయశంబుఁగందు.

అర్థములు. హతశేష సైన్యంబులు = చంపబడఁగా మిగిలిన సేనలు, క్రోధవివశుఁడు = కోపముచే దేహము తెలియనివాఁడు; శోకార్దితుండు = శోకముచే బీడింపబడినవాఁడు. వృద్ధశ్రవసురీతి=ఇంద్రునివలె, 'వృద్ధశ్రవాః సునానీరః పురుహూతః పురందరః' అమరము. నాకపబలనాశున్=ఇంద్రుని బలమును నాశము చేసినవాని-నాచమూపాలుని=నేనానాయకుని "ధ్వజనీ వాహినీ నేనా పృతనానీకినీ చమూః వరూధినీ బలం సైన్యంచక్రం చానీక మస్త్రీయాం" అమరము. ఇవి సేనకు సమస్తీపర్యాయపదములైనను పరస్పరభేదము కలదు.

"ఏశే భై కరథాత్యశ్వా పత్తిః పంచపదాతికా" ఒక యేనుఁగు ఒక రథము మూఁడు గుఱ్ఱములు ఏవురు కాలిబంట్లు గలసేన పత్తి యనబడును. మూఁడు పత్తులు సేనాముఖము, మూఁడు సేనాముఖములు గుల్మము, మూఁడు గుల్మములు ఒక గణము, మూఁడు గణము లొకవాహినీ, మూఁడు వాహీను లొక పృతన, మూఁడు పృతన లొకచమువు, మూఁడు చమువు లొక యనీకిని, పది యనీకినులు ఒక యక్షాహినీ.

	ఏనుఁగులు	రథములు	గుఱ్ఱములు	కాలిబంట్లు
సేనాముఖము	3	3	౯	౧౫
గుల్మము	౯	౯	౨౭	౪౫
గణము	౨౭	౨౭	౮౧	౧౩౫

వాహిని	౮౧	౮౧	౨౪౩	౪౦౫
పృతన	౨౪౩	౨౪౩	౭౨౯	౧౨౧౫
చముపు	౭౨౯	౭౨౯	౨౧౮౭	౩౬౪౫
అనీకిని	౨౧౮౭	౨౧౮౭౦	౬౫౬౧	౧౦౯౩౫
అక్షాహిణి	౨౧౮౭౦	౨౧౮౭౦	౬౫౬౧౦	౧౦౯౩౫౦

గుఱ్ఱముల సంఖ్యయందుఁ దేరికిఁ గట్టిన గుఱ్ఱములు చేరవు. పదాతి సంఖ్య యందు ఏనుఁగులమీఁద గుఱ్ఱములమీఁదరథములమీఁదనుఁడు మనుష్యులుచేరరు.

కపులఁటే=కపులా? ఆశ్చర్యమును దెలుపును. దేవతలను జయించిన వానిని క్రోఁతులు చంపుట యాశ్చర్యకరము కదా, నానుయూత్రంబుగన్ = వెంటవచ్చిన కాలిబంట్లతోను, సహాయగజంబుగన్ = గుఱ్ఱములతోను ఏనుఁగులతోను, నిర్మూలితులు=నిర్మూలము చేయఁబడినవారు, పేరు కూడ లేకుండఁ జేయుట నిర్మూలము చేయుట.

తాత్పర్యము

ప్రహస్తుని వెంటఁబోయి చావఁగా మిగిలిన నేన జరిగిన వృత్తాంతమంతయుఁ దెలుపఁగా విని రావణుఁడు పరాభవము వలనఁ గలిగిన కోపముచే దేహము తెలియనివాఁడై జయించి వచ్చునని తాను నమ్మిన తనకు ముఖ్యుఁడు ఇష్టుఁడునై యున్నవాఁడు చచ్చె నను శోకముచే బీడింపఁబడినవాఁడై దేవతల సంబోధించు నింద్రునివలె రాక్షసులతో నిట్లనియె, స్వర్గమునకు నధిపతియైన యింద్రుని బలము నాశనముచేసినవాని, నా నేనకు నాయకుఁడైన వానిని భటులతో, నేనుఁగులతో, గుఱ్ఱములతో యుద్ధమందు వానరులూ చంపిరి!! ఔరా! యిఁక నూరకుండ రాదు. ఆహా యేమి విఠత! క్రోఁతులూ రాక్షసులను చంపుచున్నవి! అవి యెట్టి క్రోఁతులో!! చూచెదనుగాక. నేనేపోయి వారిపేరు లేకుండఁజేసి జయము కీర్తి పొందుదునుగాక.

‘అప్పు ధ్లవంతే వాషాణాః మాసుషా ఘ్నంతి రాక్షసాన్
వాసరాః కర్మ కుర్వంతి కాలన్య కుటిలాగతిః ॥’

నీళ్ళలో మునిగి పోవలసిన తాలు తేలుచున్నవి. రాక్షసుల కాహారమైన మనుష్యులు రాక్షసులను జంపుచున్నారు. క్రోఁతులు పనిచేయుచున్నవి! కాలగతి ఎంత వంకర యయ్యెను అని రావణుఁ డేడ్చెనని యొక చాటువు గలదు.

ఇంతవఱకుఁ బ్రభువగు తాను బ్రత్యక్షముగ యుద్ధమునకుఁ బోక పరులచే వానరుల జయింపఁజూచెను. ఎంతటి బలవంతులు పోయినను బోయిన వారదే పోక గాని మరల వచ్చినవారు లేరు. ఎవరిని బంపిన నీక నిదేగతి యని తలఁచియఁ దానింటఁ గదలక కూర్చుండి యితరులఁ జంపించుచున్నాఁడని నిండ రాకుండుటకును రాక్షసుల కుత్సాహము కలిగించుటకును దానే బయలుదేఱఁ దలఁచెను.

ఉ. ఏడుర నన్నుఁ చాకి మని * యేగడివాఁ డిక్కఁ జూడుఁడి ననున్
 మాఁడిచి వై చెదం గవినఁమాజముఁ గానను గారుచిచ్చు నాఁ
 జూఁడెద రామలక్ష్మణులఁ * జొక్కపు ములుకుల, నింతచేసినన్
 తూఁడరిపుర్వులన్ నరులఁ * ద్రుంతును గా కిక్క నే నహింతునే ? ౧౨౩౨

అర్థములు. మని = బ్రదికి, కానను = అడవిని, చూఁడెదన్ = కాల్యదను, తూఁడరి పుర్వులను = చెడుపురుగులను, తుంట+అరి = తుంటరి, ఇది తూఁటరియై రూపాంతరమున తూఁడరి యయ్యెను, వికృతి ప్రాస్వంబులకు ననునాసికములు పరములగుచో రూపాంతరంబున ప్రాస్వంబునకు దీర్ఘంబును ననునాసికస్థానంబున నర్థలిందువు నగు. సు. వ్యా. సంజ్ఞ ౩౨. ఈ పద్యమునందలి, మాఁడు = మండు, చూఁడు = మండు, ఈ సూత్రప్రకారమైన రూపంబులే.

తా త్ప ర్య ము

ఎవ్వఁడురా నన్ను యుద్ధమందు నెదిరించి బ్రదికి పోవువాఁడు? ఇంతవరకు నీ యల్పకార్యమునకు మనము పోవలెనా యని యుపేక్షించి యుంటిని. ఇక్క చుపేక్షింప రాదు. ఇక్క నే నెట్టివాఁడనో చూడుఁడు. అడవిని గారుచిచ్చు గాల్చినట్లు కోతి గుంపును గూల్చివై చెదను. చక్కని బాణములచేత రామలక్ష్మణుల శుష్కింపఁ జేసెదను. దహించెదను. చెదపురుగులను ఇక్క నేను నహింతునా ?

చ. అని జ్వలనప్రకాశ మగు * స్వందనమున్ హయరాజయు క్తమున్
 ఘనమణిదీప్యమానమును * గ్రద్దన యొక్క మృదంగ భేరికా
 నినదము శంఖరావమును * నిస్తులరాక్ష ససింహనాదముల్
 జనశుభ వాక్యము ల్వలయ * సంగరకుర్దనలిప్పుఁడై చనెన్. ౧౨౩౩

అర్థములు. జ్వలనప్రకాశము = అగ్ని కాంతిగలది, స్వందనమున్ = చేరిని, హయరాజయు క్తమున్ = గుఱ్ఱపు సమూహములతో గూడినది, ఘనమణి దీప్యమానమును = గొప్ప రత్నములచే బ్రకాశించునది, మృదంగ భేరికానినదము = మద్దెలయు నగారాలయు ధ్వని, సంగర కుర్దన లిప్పుఁడై = యుద్ధక్రీడయం దానక్తి గలవాఁడై పోయెను.

తా త్ప ర్య ము

ఈ ప్రకారము పౌరుషములు పలికి యగ్నివలె వెలుఁగుచు పెక్కు గుఱ్ఱములు కట్టబడి గొప్ప రత్నములచే బ్రకాశించు రథమును వేగముగ నెక్కి మద్దెలలయు నగారాలయు శంఖములయు ధ్వనులును రాక్షసుల సింహనాదములు ప్రజల యాశీర్వచన వాక్యములు విస్తరించుచుండ యుద్ధమను నాటయందుఁ గోరిక గలవాఁడై పోయెను.

తే. అద్రిజలదాధరూపమాం * సాదనులును, నగ్నినందీప్తలోచను * లనుగమించి
 రానిశాచరరాజేంద్రు * నసురనాభు, రుద్రభూతముల్ వెనుకొను * మాద్రుద్రుఁడోఁప.

అర్థములు. అద్రీ జలదాభ = కఠినత్వమున కొండలతో, సంకోచ వికాసాదుల యనుకూలత మేఘములతో సమానమయిన-రూప = ఆకారముగల-మాంసాదనులును=మాంసభక్షకు లగు రాక్షసులును-అగ్ని సందీప్తలోచనులు = అగ్నివలె మండుచున్న కన్నులు గలవారును - అనుగమించిరి = వెంటబోయిరి. అసురనాథుఁడగు రుద్రున్-భూతముల్ = పితౄచములు - రావణునకు రుద్రునకు రాక్షసులకు పితౄచములకు నుపమానములు - ఉభయత్ర అసురనాథత్వము - తమోగుణము భయంకరరూపము సమము. రుద్రుఁడు తమోగుణవంతుఁడని శ్రుతిస్మృతి పురాణ ప్రసిద్ధి కావున నీ యుపమానము చెప్పఁబడెను. "యోహవా అస్యతామపోశపోఽసౌరుద్రః" అని మైత్రతాయణీయోపనిషత్తు పండుఁ గలదు. కావుననే భాగవతమందు ముముక్షువులు భయంకరరూపులగు భూతనాథుల వదలి నాత్వికుఁడగు విష్ణువును ధ్యానింతురని చెప్పఁబడెను.

తాత్పర్యము

కఠినత్వమునఁ గొండలతోను, అనుకూలత కొలఁది దేహమును బెంచుట తగ్గించుట కలవారగుటచే మేఘములను బోలియున్నవారును అగ్నివలె మండుచున్న కన్నులు గలవారును నగు రాక్షసులు అసురనాథుఁడైన రుద్రుని వెంటఁ బిశాచములు పోవునట్లు రావణు వెంటబోయిరి.

తే. రావణుండిట్లువాహినీ*రాజి గొలువఁ, బురము వెలువడ చని కాంచె*భూజశైల హస్త మర్ణవజలదర*వాన్వితంబు, దృష్టి భీకర మైన క*పీంద్రనేన. ౧ ౨౩౧

అర్థములు. వాహినీ రాజి=నేనా సమూహము, భూజశైల హస్తము=చెట్లు కొండలు చేతఁగలది. అర్ణవ జలద రవాన్వితము=సముద్రము మొక్క మేఘముల మొక్క ధ్వనివంటి ధ్వనితో, గూడినది. దృష్టి భీకరము = చూచుటకు భయంకరమైనది, కపీంద్రనేన=వానరశ్రేష్ఠుల సైన్యము.

తాత్పర్యము

నేనాసమూహము నేవింపఁగా నిట్లు రావణుఁడు పురము విడిచి బయలుదేఱి పోయి చెట్లు కొండలు చేతుల ధరించి సముద్రమేఘములవలె ధ్వనించుచుఁ జూడ భయంకరమైన వానరసేనను జూచెను.

ఉ. వ్యాలధవోపమానభుజః * డద్రచరేంద్ర సమన్వితండు సు శ్రీలలితుండు రాముఁడు విశిష్టంఖలమై సమితి ప్రచండ మై యాలముఁ గోరివచ్చు నసు*రాధిప సైన్యముఁ జూచి శస్త్ర విద్యాలసి తాగ్రగణ్య సుగు*ణాధ్యు విభీషణుఁ గాంచి యిట్లుమన్. ౧ ౨౩౨

అర్థములు. వ్యాలధవ = పాములకు రాజగు శేషునితో, ఉపమాన = సరిపోలు, భుజుఁడు=చేతులు గలవాఁడు, ఇట్లు చెప్పటచే యుద్ధోత్సాహంబున బాహువులు పెరుఁగు చున్నవని భావము. 'మూఁపులు మూఁడగున్ రిపు సమూ

హముఁ గన్నపుడే కిరీటికెన్' అని కలమకదా, వీరలక్షణము. అదిచరేంద్ర సమన్వితండు = సుగ్రీవునితోఁ గూడియుండువాఁడు, ఇట్లు చెప్పటచే వచ్చుచున్న వాఁడు రావణుఁడని యెఱిఁగి రామలక్ష్మణ రక్షణార్థము రావణునితో యుద్ధము చేయఁగోరి సుగ్రీవుఁడు వానర ప్రముఖులతోవచ్చి రాముని జుట్టుకొని యున్నారని భావము. సుశీలలితుండు=మన పరాక్రమము చూపదగిన కాలము వచ్చెఁగదా యను సంతోషముచేఁ గలిగిన ముఖశోభచే మనోహరుఁడు, రాముఁడు=ఇట్టి వీర రసముతోఁ గూడియున్నను మనోహరుఁడుగా గానవచ్చువాఁడు-విశ్వంఖలమై = అడ్డములేనిదై; సమితిప్రచండమై=మీఁదుమిక్కిలి కోపముగలదై, ఆలమున్ = యుద్ధమును, శత్రువిద్యాలసితాగ్రగణ్యుల్ = శత్రువిద్యచేఁ బ్రకాశించువారిలో శ్రేష్ఠుని, ఇట్లనుటచే విభీషణుఁడును గద సారించి యుద్ధనన్నద్దుఁడై యుండెనని సూచితము, సుగుణాధ్యుఁడన్వామిసేవ చేయవలయునను మంచి గుణసంపత్తి గల వానిని.

తా త్ప ర్య ము

అదిశ్రేష్ఠునితో సమానమైన భుజములు గలవాఁడును, వానర నాయకునితోఁ గూడినవాఁడును, మంచి ముఖకాంతి గలవాఁడును, నగు రామచంద్రమూర్తి అడ్డములేక మిక్కిలి కోపముగలదై యుద్ధముగోరివచ్చి రావణు సైన్యముఁ జూచి శత్రువిద్యయందు మొదటివాఁడును సద్గుణములు గలవాఁడును నగు విభీషణునిఁ జూచి యిట్లనియె.

శా.నానాకేతుకదంబజుష్టమును నానాప్రాసశూలాది సం
 తానాభీలము దిగ్గజోపమమహా • దంతావళాన్వీతమున్
 నానాయోధవితానభీమ మయి సైన్యం బొప్పె నక్షోభ్యమై;
 దానిన్ నా కెఱుఁగంగఁ జెప్పు మసురేంద్రదా యద్ది యెవ్వారిదో. ౧౨౩౭

అర్థములు. నానాకేతు కదంబజుష్టము = అనేక ధ్వజ సమూహములతో గూడినది, నానాప్రాసశూలాది సంతానాభీలము = అనేకవిధములైన ప్రాసములు శూలములు వీని సమూహముచే భయంకరమైనది, దిగ్గజోపమ = దిక్కులయం దుండు నేనుఁగులతో సమానములైన, మహాదంతావళాన్వీతమున్ = పెద్ద యేనుఁగులతోఁగూడినది, నానాయోధవితానభీమము = అనేక యుద్ధభటుల సమూహముతో భయంకరమైనది, అక్షోభ్యము=కలతపెట్టరానిది, అసురేంద్రదా యనుటచే వీరు నీ జాతివారే గనుక నీకుఁ దెలిసియుండునని భావము.

తా త్ప ర్య ము

పెక్కువిధముల ధ్వజములతోఁ గూడినదియు పెక్కువిధములయిన ప్రాసశూలాది సాధనములతోఁగూడి భయంకరమైనదియు దిక్కులయందుండు నేనుఁగులతో సమానమైనదియు నగు నీ నేన కలఁపరానిదై యున్నది. ఇది యెవరి సేవయో నాకుఁ దెలియఁజెప్పుము.

—* విభీషణుడు శ్రీరామునకు రాక్షసవీరుల నిరూపించి చెప్పుట *—

కం. అసవుడు విభీషణుం డా, వసజాయతలోచనునకుఁ * బంక్తిముఖుని వా
హిని ని ట్లని విశదంబుగ, వినిచెం దత్సేనఁ గలుగు * వీరులతోడన. ౧౨౩౮
అర్థములు. వసజాయతలోచనునకున్ = తామరలవలె దీర్ఘములయిన
కన్నులు గలవానికిని, ఔత్సుక్యముచేఁ జూచుటచే విచ్చిన కన్నులు పెద్దవయ్యె
నని భావము, వాహిని=సేన, వినిచెన్=వినిపించెను.

తా త్వ ర్య ము సృష్టము.

మ. కరటిస్కంధగతుండు పూర్వగిరిశృం * గ్రభాజమానాబ్జమి
త్రురుచిస్సీతముఖుండు శౌర్యఖని డో * ర్ధర్మ ప్రథాశాలి దు
ర్ధరతేజుండు స్వభారసంచలిత వే * దండ్రోత్తమాంగుండు భూ
వరచంద్రా ! యతఁడే యకంపనుఁడు దే * వద్వేషిరాట్పుత్రుఁడున్. ౧౨౩౯
అర్థములు. కరటిస్కంధ గతుండు=ఏనుఁగు మూఁపునందుఁ గూర్చున్న
వాఁడు, పూర్వగిరి శృంఘ=తూర్పుపర్వతము శిఖరముమీఁద, గ్రభాజమాన=ప్రకా
శించు, అబ్జమిత్ర = సూర్యునివంటి, రుచిస్సీతముఖుండు = కాంతిచే నతిశయించిన
ముఖము గలవాఁడు, శౌర్యఖని=పరాక్రమమునకు గని - డోర్ధర్మ ప్రథాశాలి =
భుజబల గర్వంబునఁ గీర్తికన్న వాఁడు, దుర్ధరతేజుండు = సహింపరాని తేజస్సు
గలవాఁడు-స్వభార=తన బరువుచే-సంచలిత = కదలుచున్న - వేదండ్రోత్తమాం
గుండు = ఏనుఁగు శిరస్సుగలవాఁడు - దేవద్వేషిరాట్ + పుత్రుఁడున్ =
రావణాసురుని కొడుకు.

తా త్వ ర్య ము

ఏనుఁగు మెడపైఁ గూర్చున్న వాఁడు తూర్పుకొండమీఁద సూర్యుని కాంతి
వంటి కాంతిగల ముఖము గలవాఁడు-శౌర్యమునకు గని-భుజబలము గలవాఁడని
కీర్తిచేఁ బ్రకాశించువాఁడు, శక్రువులకు సహింపరాని తేజస్సు గలవాఁడు- తన
బరువును మోయలేక తల కదలించు నేనుఁగు గలవాఁడు. రామచంద్రా ! వాఁడే
రావణాసురుని కొడుకగు నకంపనుఁడు.

శా. జంభారాతిశరాసనద్యుతిలస * చ్చాపంబుఁ దాఁ ద్రిప్పచున్
గుంభిద్వేషిపతాకమా రథమునం * గూర్చుండి ప్రాచీదిశా
కుంభింబోలి వివృత్తదంష్ట్రోఁ డయి ని * కుక్కుల్ మీఱువాఁడే చుమీ
జంభారిస్మయహోరి యండ్రజి వరా * జయ్యుండు ధాత్రీశ్వరా ! ౧౨౪౦
అర్థములు. జంభారాతి = ఇంద్రుని, శరాసన = వింటియొక్క, ద్యుతి =
కాంతిచే, లసత్ = ప్రకాశించు, చాపంబున్ = వింటిని, కుంభిద్వేషిపతాకము =
ఏనుఁగు విరోధియగు సింహాధ్వజము, ఔ = కల, ప్రాచీదిశాకుంభిన్ = తూర్పు
దిక్కునందలి ఏ రావతమును, వివృత్తదంష్ట్రోఁడయి=గుండ్రని కోఱలు గలవాఁడై,

జంభారిస్మయహారి = ఇంద్రుని గర్వ మణచినవాఁడు, వరాజయ్యుండు = బ్రహ్మవరములచే జయింపరానివాఁడు, ఇంద్రజి = ఇంద్రజి త్తనువాఁడు.

తా త్ప ర్య ము

ఇంద్రధనుస్సు కాంతిగల వింటిని ద్రిప్పుచు సింహధ్వజము గల రథమునందున్నవాఁడై, యైరావతము దంతములవంటి గుండ్రని దంతములు గలవాఁడై యుండువాఁడే, బ్రహ్మవరముచే జయింపరానివాఁడై యింద్రుని గర్వ మణచిన యింద్రజి త్తనువాఁడు.

చ. అతిరథసింహుఁ డు త్తమశః రాసనటంకరణో గ్రుఁ డస్త మన్ క్షితిధరమున్ మహేంద్రమును * నిస్తులవింధ్యముఁ బోలువాఁడు దా నతిపరివృద్ధకాయుఁడు శః తాంగగతుండు సమీకమం దనా హతుఁ డతికాయనాముఁడు మహాద్భుతకర్ముఁడు మాసవేశ్వరా. ౧౨౪౧

అర్థములు. అతిరథసింహుఁడు = అతిరథులందు శ్రేష్ఠుఁడు, (౨) అతిరథుఁడును సింహమునైన వాఁడతిరథసింహుఁడు. వేయి గుఱ్ఱములు కట్టిన గొప్ప రథము గలవాఁడు అతిరథుఁడు. అతివీరుఁడు = సింహుఁడు, ఇంద్రజిత్తు మాయా బలముచే వీరుఁడు. వీఁడు మాయ లేకయు వానికంటెను వీరుఁడు. ఉత్తమ శరా సన = శ్రేష్ఠమైన వింటియొక్క, టంకరణ = టంటమ్మని మ్రోగించు, ఉగ్రుఁడు = భయంకరుఁడు, అస్తమన్ క్షితిధరము = సూర్యుడ స్తమించుకొండ, మహేంద్రము = మహేంద్ర పర్వతము, నిస్తుల = అసమానమైన, వింధ్యమును = వింధ్యపర్వతమును పోలువాఁడు, అస్తపర్వత మనుటచే ఇతరుల తేజము నణచు శక్తియు, మహేంద్ర సామ్యముచేత నత్యున్న తత్వమును సూచితము. అతిపరివృద్ధకాయుఁడు = మిగుల వృద్ధిపొందిన దేహము గలవాఁడు, శః తాంగగతుండు = రథమునం దున్న వాఁడు, సమీకమందు = యుద్ధమందు, అనాహతుఁడు = కొట్టబడనివాఁడు, అతికాయ నాముఁడు = అతికాయుఁడను పేరుగలవాఁడు, మహాద్భుతకర్ముఁడు = యుద్ధ మందాశ్చర్యకరములైన కార్యములు చేయువాఁడు, మాసవేశ్వరా! = రాజా.

తా త్ప ర్య ము

వేయిగుఱ్ఱములు గట్టిన తేరు గలవాఁడు, అతివీరుఁడు, శ్రేష్ఠమైన ధనుస్సు మీటుచుండువాఁడు, అస్తాద్రి మహేంద్ర వింధ్యశైలములను బోలువాఁడు - మిగులఁ బెద్దదగు దేహముగలవాఁడు, రథముమీఁదనుండువాఁడు, యుద్ధమందు జయింపఁ బడనివాఁడు, యుద్ధమందు మిగులనద్భుతమగు సాహస కార్యములు చేయువాఁడు, వీని పేరు అతికాయుఁడు.

శా. బాలార్క ప్రతిమానలోచనుఁడు భా * స్వద్ధంటికానిస్సనా భీలానేకపవాహనుండు నిజవి * ద్విద్భీతినంధాత వీ

రాశీప్రాగ్రసరుండు భూరిఖరనిర్హారిదుండు రామావనీ
 పాలా! వాఁడు మహోదరుం డనడు దేవద్యేషి వీక్షింపుమా. ౧౨౪౨
 అర్థములు. బాలార్క ప్రతిమాన = లేత సూర్యునితో సమానమైన,
 లోచనుఁడు = కన్నులు గలవాఁడు, భాస్వత్ = ప్రకాశించు, ఘంటికా నిస్వస =
 ఘంటానాదముచే, ఆఘీల = భయంకరమైన, అనేకపవాహనుండు = ఏనుఁగు వాహ
 నము గలవాఁడు, తొండముతో నోటితో రెంటును నీళ్ళుత్రాగును గనుక నేనుఁగు
 నకు అనేకప మని ద్విపమనిపేరు నిజవిద్విట్ = తన శత్రువులకు, భీతి సంధాత =
 భయము గలిగించు వాఁడు, వీర + ఆఠీ = వీరుల సమూహ మందు, ప్రాగ్ర
 సరుండు = శ్రేష్ఠుఁడు, భూరి = గొప్పదగు ఖర = పరుషమగు, నిర్హారిదుండు =
 సింహనాదము గలవాఁడు, రామావనీపాలా = రామరాజా, దేవద్యేషి = రాక్షసుడు,
 దేవతలకు శత్రువు.

తా త్ప ర్య ము

ఉదయించుచున్న సూర్యునివంటి కన్నులు గలవాఁడు, గంటలు మ్రోగు
 చున్న యేనుఁగు నెక్కినవాఁడు, తన శత్రువులకు భయము గలిగించువాఁడు,
 వీరులందు శ్రేష్ఠుఁడు, పెద్ద పరుషపుధ్వని కలవాఁడు వాఁడే రామచంద్రా!
 మహోదరుఁ డను పేరుగల రాక్షసుఁడు.

శా. సాయాహ్నోభ్రగిరిప్రకాశవిలసజ్జాంబూనదాలంక్రియా
 స్ఫాయత్సైంధవయానుఁడై ధగధగజ్వాలావలీనద్ధగాం
 గేయావిష్కృతముష్టి కుంతవరముం గీలించి కేలన్ రణ
 వ్యాయామాస్థను వచ్చు నాతఁడు పిశాచాఖ్యుండు నీతాధిపా! ౧౨౪౩
 అర్థములు. సాయాహ్నా = సాయంకాలమందలి, అభ్ర = మేఘముతో
 గూడిన, గిరి = కొండయొక్క, ప్రకాశ = కాంతితో, విలసత్ = ప్రకాశించు, జాంబూ
 నద = బంగారుతో చేయబడిన, అలంక్రియా = ఆభరణములచే, స్ఫాయత్ = ప్రకా
 శించు, సైంధవయానుఁడై = గుఱ్ఱమును వాహనముగా గలవాఁడై, ధగధగజ్వాలా
 వలీ = ధగధగ మను కాంతి సమూహముచే - నద్ధ = కూడినదై, గాంగేయ = బంగారు
 చే - ఆవిష్కృత = విస్తరింపఁబడిన = ముష్టి = పిడికిలిపట్టుగల - కుంతవరమున్ =
 కుంతమను నుత్తమాయుధమును - రణవ్యాయామాస్థను = యుద్ధ పరిశ్రమ మందలి
 కోరికచే - పిశాచాఖ్యుండు = పిశాచుఁ డను పేరు గలవాఁడు - నీతాధిపా = ఇది
 నీతను స్మృతికిఁ దెచ్చుటచే రోషము కలిగించుటకై చెప్పిన మాట.

తా త్ప ర్య ము

సాయంకాలమందలి మేఘమును దన మీఁదఁగల కొండ కాంతివంటి కాంతిచే
 ప్రకాశించు బంగారు సొమ్ములు గల గుఱ్ఱముపై నెక్కినవాఁడును, ధగధగ మను
 కాంతులు గల బంగారు సొమ్ములు విస్తారముగాఁగల పిడికిలిపట్టుగల కుంత మను

నాయుధము చేతఁ గలవాఁడును, రణపరిశ్రమముం దభిలాష గలవాఁడై వచ్చు
వాఁడే నీతానాథా! విశాచుఁ డనువాఁడు.

ఉ. కింకరవజ్రవేగ మని * కీర్తిత మైన వృషంబు నెక్కి ని
శృంకమతిన్ క్షణప్రభల * జాలము లీనడి శాతశూలమున్
బింకము మీఱఁ బట్టి యతి*వేగమునం జనుడెంచువాఁడు పు
ణ్యాంక, రఘూత్తమా! త్రిశిరుఁ * డ నృలియుండు జగత్ప్రసిద్ధుఁడున్.

అర్థములు. కింకర = సేవకునివలె జేయఁబడిన; వజ్రవేగ = వజ్రము
యొక్క వేగముగల, వజ్రవేగమునకంటె నతిశయించిన వేగము గలదని భావము.
వృషంబు = ఎద్దు, క్షణప్రభల = మెఱుపుల, జాలము = సమూహము, శాత శూల
మున్ = వాడియగు శూలమును, పుణ్యాంక = పుణ్యమే భూషణముగా గలవాఁడా.

తా త్ప ర్య ము

వజ్రవేగమున కంటె మిక్కిలి వేగముగల యెద్దునెక్కి నిర్భయమైన మవ
స్సుతో మెఱుపుల కాంతులు గలిగించు వాఁడి శూలమును జేతఁబట్టుకొని మిక్కిలి
వేగముతో వచ్చుచున్నవాఁడు త్రిశిరుఁ డను బలశాలి, లోకములందుఁ బ్రసిద్ధుఁడు.

ఉ. కుండలిరాజకేతనుఁడు * కుంభుఁడు పూర్ణసుజాతపీనవ
క్షుం డమృతాశనోత్కరని*షూదనదక్షుండు తాలతుల్యకో
డుండవిధూననుండు భృశ*దారుణకార్ముకటంక్రియావిరా
వుండు ప్రచండవిక్రముఁడు * భూమిసుతారమణీమనోహరా! ౧౨౪గె

అర్థములు. కుండలి రాజకేతనుఁడు = సర్పరాజు గుర్తుగల ధ్వజము గల
వాఁడు, పూర్ణ = విశాలమును, సుజాత = అందమైనదియు, పీన = బలిసిన, వక్షుండు =
ఱొమ్ముగలవాఁడు, అమృతాశన = అమృతము నాహారముగాఁగల దేవతల,
ఉత్కర = సమూహమును, నిషూదన = చంపుటయందు, దక్షుండు = సమర్థుఁడు,
తాలతుల్య = తాటిచెట్టుతో సమానమైన, కోడుండ విధూననుండు = వింటిని ద్రిప్పు
చున్నవాఁడు, భృశ దారుణ = మిక్కిలి భయంకరమైన కార్ముక టంక్రియా విరా
వుండు = వింటి టంకారధ్వని గలవాఁడు, ప్రచండ విక్రముఁడు = మిగుల తీక్షణమైన
పరాక్రమము గలవాఁడు, భూమి సుతారమణీ మనోహరా = జానకీవల్లభ.

తా త్ప ర్య ము

సర్పరాజు గుర్తుగల ధ్వజముగలవాఁడు, విశాలమై అందమై బలిసిన ఱొమ్ము
గలవాఁడు, దేవతా సమూహములఁ జంపుటయందు సమర్థుఁడు, తాటిచెట్టు
నంత వింటిని ద్రిప్పువాఁడు, మిగుల భయంకరమైన వింటి టంకారధ్వని గల
వాఁడు, అతి తీవ్రమైన పరాక్రమము గలవాఁడు. వీఁడె కుంభుఁ డనెడివాఁడు.

ఉ. ఆతనిసోదరుం డతిభయంకరరూపుఁడు దైత్యవాహినీ
కేతనభూతుఁ డుగ్రరణ*కేశ్యవిచింతిత ఘోరకర్ముఁడున్

భ్యాతబలుండు రత్నమయః * హాటకజుష్టవిధూమదీప్తిమా

లాతతసంజ్వలత్పరిఘః * హస్తుఃఽదు రామ ! నికుంభుః డాఖ్యచేన్. ౧౨౪౬

అర్థములు. డైత్యవాహినీ = రాక్షససేనకు, కేతినభూతుఁడు = ధ్వజము వంటివాఁడు, ఉగ్రరణకేశి=భయంకర యుద్ధక్రీడయందు, అవిచింతిత = చింతింప రాని, ఘోరకర్ముఁడున్ = భయంకరకార్యము గలవాఁడు, భ్యాతబలుండు=ప్రసిద్ధి కెక్కిన బలము గలవాఁడు, రత్నమయ = రత్నములతోనిండిన, హాటక = బంగారుతో, జుష్ట=కూడినదియు, విధూమ=పొగలేని, దీప్తిమాలా=కాంతివరుసలు గల, ఆతత=విస్తారమైన, సంజ్వలత్ = మంచుచున్న, పరిఘహస్తుఁడు=ఇనుపకట్లగుదియ చేతియందుఁగలవాఁడు, ఆఖ్యచే=పేరుచే, నికుంభుఁడు.

తాత్పర్యము

ఆ కుంభుని తోడబుట్టినవాఁడు (వీరిరువురు కుంభకర్ణుని కొడుకులు) మిగుల భయము గలిగించు రూపము గలవాఁడు, రాక్షస సేనయందు శ్రేష్ఠుఁడు, భయంకర యుద్ధములందు సహింపరాని ఘోరకార్యములు చేయువాఁడు, బలవంతుఁడని ప్రసిద్ధి గన్నవాఁడు, మణులు చెక్కిన బంగారుతోఁగూడి పొగలేని కాంతి జ్వాలలచే బ్రకాశించు నినుపకట్ల గుదియకలవాఁడు, వాడే నికుంభుఁడను పేరుగలవాఁడు.

ఉ. చాపకృపాణ కాండముఖః * సాధనసంచయ భాసమానమై

దీపితహవ్యవాహనసః * దృక్షము వ్యోమచలత్పతాకమా

శ్రీపరిణాథఘోటకవిః * శిష్టశతాంగముపై నుదగ్రమా

రూపున నున్నవాఁడు సగః * రూఢసుయోధి సరాంతకుండగున్. ౧౨౪౭

అర్థములు. చాప=విల్లు, కృపాణ=కత్తి, కాండ = బాణము, ముఖ = మొదలైన, సాధన సంచయ = ఆయుధ సమూహముతో, భాసమానమై=ప్రకాశించునదియై, దీపిత = మంచుచున్న హవ్యవాహ = అగ్నిహోత్రముతో, సదృక్షము = సమానమై, వ్యోమ = ఆకాశమందు, చలత్ = కదలుచున్న, పతాకము=ధ్వజముకలది, శ్రీపరిణాథ = కాంతిచేఁ గూడిన, ఘోటక విశిష్ట = గుఱ్ఱములతోఁగూడిన, శతాంగముపై = తేరిమీఁద, సగరూఢ సుయోధి=పర్వతములతో బ్రసిద్ధముగా యుద్ధముచేయువాఁడు, తనతో యుద్ధము చేయుఁగలవారు లేకుండుటచే తన బలము పర్వతములపై జూపువాఁడనుట.

తాత్పర్యము

విండ్లు కత్తులు బాణములు లోసగు సాధన సమూహములచే బ్రకాశించు నదియై మంచుచున్న యగ్నితో సమానమై యాకాశము దెగురుచున్న ధ్వజము గలదై కాంతులతోఁ గూడిన గుఱ్ఱములు కట్టబడిన తేరిమీఁద భయంకరమైన రూపమున మంచువాఁడు పర్వతములతో యుద్ధము చేయువాఁడు సరాంతకుండను వాఁడు.

నీ. నానావిధాకారనాగేంద్రశార్దూల, వీతిమ్మగోష్ఠాస్యభూతచయము
 బలసి రా రుద్రునిభాతి వెలుంగుచు, సూక్ష్మశలాకంబు * సుందరంబు
 సోమసంకాశంబు * శుభ్రభాతపత్రంబు, రహిమీఱ మకుటంబు * రాణ దనరఁ
 దళితళలాడంగఁ * జలకుండలంబులు, ప్రాలేయధరవింధ్యపర్వతములఁ
 ఆ. బోలు భీమతనుఁడు * పురుహూతసమవర్తి, దర్పహంత యపరతపనమూర్తి
 నాకలోకమందిరార్తిఘటకకీర్తి, సదయ! యతఁడె యసురచక్రవర్తి. ౧౨౩౪
 అర్థములు. - నానావిధాకార = అనేక విధములైన రూపములు గల
 నాగేంద్ర=వీనుఁగులయు, శార్దూల = పులులయు, వీతి = గుఱ్ఱములయు, మృగ =
 జింకలయు, ఉష్ట్ర=ఒంటెలయు, ఆన్య=ముఖములు గల, భూతచయము=పిశాచ
 నమూహము, బలసి = చుట్టుకొని, రాన్ = రాఁగా, రుద్రుని భాతి = రుద్రుని
 వలె, సూక్ష్మశలాకంబు=సన్నని కమ్ములుగలది, సోమసంకాశంబు=చంద్రునితో
 సమానమైనది, శుభ్రభాతపత్రము = తెల్లని గొడుగు, మకుటంబు = కిరీటము, చల
 కుండలంబులు = కదలుచున్న చెవిపోగులు, ప్రాలేయధర = మంచుగొండతోను,
 వింధ్యపర్వతములు=వింధ్యపర్వతములతోను, బోలు=సరియగుచున్న, భీమతనుఁడు=
 భయంకర దేహము గలవాఁడు, పురుహూత=ఞ్చంద్రుని యొక్కయు, నమవర్తి=
 యముని యొక్కయు-దర్పహంత=గర్వమును జంపినవాఁడు-అపర తపనమూర్తి=
 రెండవ సూర్యుఁడు - నాకలోకమందిర = స్వర్గలోక మిల్లుగాఁ గల దేవతలకు -
 ఆ ర్తిఘటక=దుఃఖము గలిగించువాఁడను - కీర్తి = ప్రసిద్ధి గలవాఁడు - అసుర
 చక్రవర్తి = రాక్షస సార్వభౌముఁడు = రావణుఁడు.

తా త్ప ర్య ము

౨౩౪ వ పద్యమునందుఁ జెప్పఁబడిన రుద్రోపమానమిందు విస్తరింపఁ
 బడుచున్నది. నానావిధములైన యాకారములు వీనుఁగు-పులి-గుఱ్ఱము-జింక -
 ఒంటె వీని ముఖములుగల పిశాచములు కొలిచి రాఁగా రుద్రునివలె వెలుంగుచు
 సన్నని కమ్ములు కలిగి యందమై చంద్రునివంటిదైన తెల్లని గొడుగు ప్రకాశిం
 పఁగా కిరీట మొప్పుచుండ చెవుల పోగులు తళితళిమని మెఱయుచుండ హిమ
 వంతము వింధ్యముఁబోలు భయంకర దేహముగలవాఁడు, ఞ్చంద్రియముల గర్వ
 మణచినవాఁడు. రెండవ సూర్యుని వంటివాఁడు, దేవతలను దుఃఖపెట్టినవాఁడు
 దయాశీల! వాఁడె రాక్షసరాజు రావణుఁడు.

—* శ్రీరాముఁడు రావణుఁ జూచి యాశ్చర్యపడుట. *—

కం. శ్రీరాముఁ డా నుడు ల్విని, యారా తేజంబు ! పటుపరాక్రమ మరచే!!
 సూరుఁడు కరములచే వలె, నీ రావణుఁ డమరె దుర్నిరీక్షుండగుచున్.
 అర్థములు. సూరుఁడు=సూర్యుఁడు, కరములచే=కిరీటములచే, దుర్నిరీక్షుఁడు=
 చూడ సాధ్యముకానివాఁడు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. దేవతలయందు నేనియు, దేవారులయందు నిట్టి * తేజోయుతరూపే వేళ వివరగఁబడెనే, యీ వీరునిదీప్తి కలుగ * దిల నెవ్వరికిన్. ౧౨౧౦ అర్థములు. దేవారులయందు = దైత్యదానవులయందు నేని.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. అందఱును శైలతుల్యులు, నందఱు నగయోధు లంద * తాయుధధగులున్ మందేతరతేజులు వీనిం దిరు లయి కొలిచి వచ్చు * నిశిచరవీరుల్. ౧౨౧౧ అర్థములు. శైలతుల్యులు = పర్వతముతో సమానులు, నగయోధులు = పర్వతములవంటి శూరులు, మందేతరతేజులు = తీక్షణమైన తేజస్సు గలవారు, తిరులయి = ధీరులయి, నిశిచరవీరుల్ = రాక్షసవీరులు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. భీమపరాక్రమముఁ దే, జోమితవిగ్రహము తీక్ష * మగు బహుభూతస్తోమము గొలువఁగ నీతిం, డా మా ర్తండాత్మజాతు * నట్లు వెలింగన్. అర్థములు. తేజోమితవిగ్రహము = అపరిమిత తేజస్సుగల యాకారము, ఆ మార్తండాత్మజాతునట్లు = ఆ సూర్యుని కొడుకగు యమునివలె.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. ఈ ప్రగిది దై వవశమున, నీ పాపాత్ముఁడు నాదు * దృష్టిపథంబున్ బ్రాపించె వీనిపై నీ, తాపహరణజనితరోప * మంతయు విడుతున్. ౧౨౧౩ అర్థములు. దై వవశమునన్ = అదృష్టకారణమున, నీ తాపహరణ జనిత రోపము = నీతను హరించుటవలనఁ గలిగిన కోపము.

తా త్ప ర్య ము

ఈ విధముగ నదృష్టవశమున నీ పాపపు మనస్సు గలవాఁడు నాకుఁ గాన వచ్చెను. వీని మీఁద నీతా దేవిని వీఁడు హరించుటచేఁ గలిగిన కోపమంతయు విడుతును.

కం. అని రామచంద్రుఁ డంతట, ధనువుం గొని యొక్క పెట్టి * దారుణశరమున్ దొన నుండి దూసికైకొని, యనుజునితో నిలిచె సంగ * రార్పితమతి యై. అర్థములు. దొననుండి = అమ్ముల పొదినుండి, సంగ రార్పిత మతియై = యుద్ధమునం దుంచఁబడిన మనస్సుగలవాఁడై.

తా త్ప ర్య ము

అని చెప్పి రామచంద్రమూర్తి విల్లు తీసికొని యొక్క పెట్టి తీక్షణమైన బాణమును పొదినుండి దూసి తీసికొని యుద్ధమందు మనస్సునిలిపి తమ్మునితో నిలఁబడెను. నీ. అసురాధినాయకుం * డనుచరులను బల్కు, నరుగుఁడు మీ రెల్ల * మరలి పురికి ద్వారచర్యాగృహ * వారగోపురముల, నిలువుఁడు మదిలోన * నభుకు లేక

యెల్లరు నిటవచ్చు * ఔఱిఱిగినచో వన,చారులు తమ కిదే * సమయ మనుచు
శూన్యపట్టనమును*జొచ్చి ధ్వంసముఁ జేసి, పాడు చేయఁగఁబూను*వారు నుండు
ఆ. పాం డటంచుఁ బంపి * దంశిమిగం డంత, నర్ల వంబుఁ జొచ్చు * నమితరూప
ఝవమువోలెఁ గీశ*సైన్యసాగరమును, వ్రచ్చి కొనుచుఁ జొచ్చెఁ*గచ్చు మెఱసి.

అర్థములు. ద్వారచర్యాగృహ వార గోపురములన్ = ప్రాకారము వాకి
టను పురమునందును గట్టఁబడిన యిండ్ల వాకిండ్లయందు. అగుకు = భయము,
శూన్యపట్టనము = కాపాడఁదగిన వీరులులేని పట్టనము, అర్లవంబు = సముద్రము,
ఝవము = చేప, వ్రచ్చి కొనుచున్ = చీల్చుచు, కచ్చు = గర్వము.

తా త్వ ర్య ము

రావణుఁడు తనతోడ వచ్చిన వారి నందఱను జూచి యిట్లనియె. మీరందఱు
మరలిపోండు. కోట గవకుల యొద్ద యిండ్ల యొద్ద గృహ గోపురములందు కావలి
యుండుఁడు. భయపడవలదు. అందఱు నిచ్చటికి వచ్చినారనిన వార్త వానరు
లఱిఱిగిరా తమ కిదే సమయమని శూరులులేని పట్టనమునఁ బ్రవేశించి యంతయు
నాశముచేసి పాడుచేయ యత్నింతురు. కావునఁ బొందు అని చెప్పి యా గొప్ప
శూరుఁడు సముద్రములోఁ బెద్దచేప బ్రవేశించినట్లు వానరసేనను రెండుగాఁ
బగుల దీసికొనుచు గర్వముతోఁ బ్రవేశించెను.

—* రావణుఁడు సుగ్రీవాదులతోఁ బోరుట *—

శా. సాహంకారకఠోరనాదదళితా*శాకుద్యభాగుండు నై
యాహోపూరుషికం బ్రదీప్తవిశిఖే*హ్వాసుండు నౌ రాక్షస
వ్యూహోధీశ్వరుఁ జూచి సూర్యసుతుఁడుం * బ్రోద్యన్మహోఘఁ డై
బాహోటోపవిజృంభమాణుఁ డగుచుం * బైవై చె శైలాగ్రమున్. ౧౨౫౬

అర్థములు. సాహంకార = అహంకారముతోఁ గూడిన, కఠోర = పరుష
మైన, నాద = ధ్వనిచే, దళిత = చీల్చఁబడిన, ఆశాకుద్యభాగుండు = దిక్కుల
గోడల యందలి భాగము గలవాఁడు, ఇది లోకాకాక సర్వతమో బ్రహ్మాండ
కర్పరమో కావచ్చును. అతిశయోక్త్యలంకారము, ఆహోపూరుషికన్ = ఆహో
పురుషికయే, ఆహోపురుషిక, స్వార్థకప్రత్యయాంతము. 'అహోయం పురుష ఇతి
బుద్ధి రాహో పూరుషిక' యని వ్యుత్పత్తి. తాను గొప్పవాఁడనను గర్వముచే
వని యర్థము, ప్రదీప్త విశిఖేహ్వాసుండు = మండుచున్న బాణములు గల విల్లుగల
వాఁడు, రాక్షస వ్యూహోధీశ్వరున్ = రాక్షస సమూహమునకు రాజు, బ్రోద్యన్మహో
ఘఁ డై = విశేషముగఁ బట్టుచున్న గొప్ప కోపము గలవాఁడై, బాహోటోప
విజృంభమాణుఁడు = భుజబల సంభ్రమము యొక్క యతిశయము గలవాఁడు,
శైలాగ్రమున్ = కొండశిఖరమును.

తా త్ప ర్య ము

అహంకారముతోఁ గూడిన నిష్ఠురమైన కంఠనాదముచే దిక్కులు పగులఁ జేయుచు నాకంటె గొప్పవాఁ డెవఁడను గర్వముతో మంచుచున్న బాణములు విల్లు గలవాఁడైన రావణుని జూచి మిక్కిలి కోపించినవాఁడై సుగ్రీవుఁడు భుజబలము వేగము సతిశయింపఁ జేసినవాఁడై కొండశిఖర మెత్తి వానిపై వైచెను.

ఉ. వాసరరాజముక్త కుజ * వారసమంచితసానుయక్త ని
స్సాస్వన భయంకరాద్రి తనఃపై వరుడెంచుట గాంచి రుక్మపుం
భానుపమానవేగవిశి * భావళిఁ జాపకళాప్రవీణుఁ డా
దాసవభర్త యేసె శతఃథా వికలంబయి నేల రాలఁగన్. ౧౨౫౭

అర్థములు. వాసర రాజముక్త = సుగ్రీవునిచే వేయఁబడిన, కుజవార సమంచిత = చెల్లసమాహముతోఁ బ్రకాశించు, సానుయక్త = చలులతో గూడిన, నిస్సాస్వన = ధ్వనిచే, భయంకర = భయము గలిగించు, అద్రి = కొండ, రుక్మపుంభ = బంగారు పింజలు గలిగి, అనుపమానవేగ = అసమాన వేగముగల. విశి భావళిన్ = బాణసమాహమును, చాపకళాప్రవీణుఁడు = విల్లువిద్యయందు నేర్పరి, శతఃథావికలంబులు = నూలు తునుకలై.

తా త్ప ర్య ము

సుగ్రీవుఁడు వేసిన చెల్లతోఁగూడిన చలులుగల కొండ తనమీఁదికి రాఁగాఁ జూచి విలువిద్యయందు నేర్చుగల రావణుఁడు బంగారు పింజలు మిక్కిలి వేగము గల బాణములచే దానిని నూలు తునుకలుగాఁ నేలఁ బడఁగొట్టెను.

ఉ. ఏసియు వాసరేంద్రు వధిఁయింపఁగ గోరి నరోషచిత్తుఁడై
వాసవసాధనోపమ ము*వారితమారుతతుల్య వేగమున్
భాసురశాతమార్గణముఁ * బావక తేజము గాఢముష్టి నా
యాసురభర్త నైచె హృదః*యాంతర దేశము నాట సూఁటిగన్. ౧౨౫౮

అర్థములు. వాసవసాధనోపమము = వజ్రముతో సమానమైనది, అవారిత = వారింపరానిది, మారుత తుల్యవేగము = వాయువేగముతో సమానమగు వేగముగలది, విశేషణోభయపదకర్మధారయసమాసము. భాసుర = కాంతిగల, శాతమార్గణము = వాడిగల బాణము, పావక తేజము = అగ్ని తేజస్సువంటి తేజస్సుగలది, గాఢముష్టి = దృఢమైన పిడికిట, హృదయాంతర దేశము = అొమ్ము లోపలి భాగము.

తా త్ప ర్య ము

అట్లు వేసియు సుగ్రీవుని జంపఁవలఁచి రావణుఁడు కోపముతోఁగూడిన మనస్సు గలవాఁడై వజ్రాయుధముతో సమానమైనదియు వారింపరానిదియు వాయు వేగము

గలదియు నగు బాణమును దృఢముష్టిని లాగి అొమ్ములోపల నాటునట్లు గుఱి చూచి వైచెను.

తే. షణ్ముఖప్రేరితం బై నశక్తి క్రౌంచ, పర్వతము నుచ్చిపోయిన * పగిది గాఁగ దశముఖవిముక్త దారుణవిశిఖ మపుడు, వేడి వెలుగుల దొరపట్టిఁ గాఁడిపాతె. అర్థములు. షణ్ముఖ ప్రేరితము=కుమారస్వామిచే బ్రయోగింపబడినది, శక్తి=శక్తి యను నాయుధము, ఉచ్చిపోయిన=తూటిపోయిన, దశముఖవిముక్త=రావణుచే విడువబడిన, దారుణవిశిఖము = తీక్ష్ణ బాణము, వేడి వెలుగుల దొర పట్టి=సూర్యపుత్రుని, కాఁడి=నాటి, పాతెన్=ఆవల వెడలిపోయెను.

తా త్ప ర్య ము

ఆట తలలు కుమారస్వామి వేసిన శక్తి యను నాయుధము క్రౌంచ పర్వత మును భేదించి యీవలనుండి యీవలకు వెడలి పోయినట్లు పదితలలవాఁడు వేసిన బాణము సుగ్రీవు అొమ్మున నీ ప్రక్క నాటి యీ ప్రక్క వెడలి పోయెను.

రామచంద్రమూర్తి వారి ధరించిన హారమునకు భయపడి చాటుగ నుండి కొట్టెనని కొందఱు చెప్పెడిమాట సరిగాదనియు నది దూరమందుండువారి నేమియుఁ చేయఁజాల దనియు మందరము కిష్కింధాకాండయందు చెప్పబడెను. దాని కిదే ప్రమాణము. సుగ్రీవుఁ డిప్పు డా హారము ధరించియున్నాఁడు. అది యతనిని రక్షింపఁ జాలనిది కాదయ్యెను. రావణుని బాణమునందు సుగ్రీవుని జంపునంత శక్తి లేకుండెను. కాన సుగ్రీవుఁడు మూర్ఛపోయెను. రామబాణమందు వాలిని జంపు శక్తి యుండెను. కావున నీ హారమునకు వెఱచి రాముఁడు చాటుననుండి వాలిని గొట్టెననుట సరిగాదు.

కం. ఆ సాయక వేదనచే వానరపతిసుతుఁడు కూఁత * వైచుచుఁ బడినన్ మాసర మగు సంతనమున, నాసురసైన్యంబు లట్ట * హాసము సేసెన్.

అర్థములు. సాయక వేదనచే = బాణము వలనఁ గలిగిన బాధచే, మాన రము=అధికము, అట్టహాసము=పెద్దనవ్వు.

తా త్ప ర్య ము

ఆ బాణము వలని బాధచే సుగ్రీవుఁడు కూఁతవైచి నేలఁబడఁగా మిగుల సంతోషించి రాక్షస సైన్యము పెద్దగా నవ్వెను.

నీ. శాఖామృగేంద్రుని * చందంబుఁ గనుగొని, తీవ్రవేగమున జ్యో * తిర్ముఖుండు గవయగవాక్షులు * ప్లవగర్న భుం డైన, ఋషభుఁడు నభుఁడు మ * హీధరారిఁ దాల్చి సుదంష్ట్రుండు * దమకుఁ దోడ్పడ మేను, పెంచి రావణుమీఁ దఱివరివై వ వింశతి బాహుండు * వివిధభగంబుల, నేలఁ దూలఁగ నేసి * నిశితబాణ

తే. జాలముల వారి తచువుల * జలైడలను, బోలె నొనరింప వారలు * భూమిఁ బడిరి పంక్తి వదనుండు నెదిరించు * వారు లేక, మూఁక పైఁబడి నుఱుమాడ * వీఁక మెఱసి.

తా త్ప ర్య ము

వాసరప్రభువిధము జూచి మిక్కిలి వేగముతో జ్యోతిర్ముఖుఁడు గవయ గవాక్షులు ఋషభుఁడు ననువారు సువంష్టుఁడు తమకుఁ దోడురాగా దేహములు పెంచి చెల్లను రావణమీద విసరివైవఁగా రావణుఁడు నానాబాణముల వానిని నేలఁ బడఁగొట్టి పదునైవ బాణముల వారి దేహములను జల్లెడలవలె జిల్లులుపడఁ గొట్టగా వారు భూమిపై బడిరి. అప్పుడు తన్నెదిరించువారు లేక గుంపుమీఁద బడి వాసరులను నాశముచేసెను.

చ. సగచరవీరవర్ణము సశివర్ణ మార్గణవృష్టిఁ జేతిబ

ల్పిగు వెనఁగంగ ముంప నతిభీతిని గోతులు జాతదుఃఖులై

వగచెడి పాటి దీనజనవత్సలు లోకశరణ్య రామునిన్

మొగి శరణంబు వేడ నృపశిముఖ్యుఁడు వారల భీతి మాన్పుచున్. ౧౩౬౨

అర్థములు. సగచరవర్ణమున్ = వాసరవీరుల సమూహమును. అనర్ణ = అడ్డములేని, మార్గణవృష్టిన్ = బాణవర్షముచే, వగచెడి = ఏమిచేయుటకుఁ దోపక, దీనజనవత్సలున్ = ఆర్తులగువారియందు దయ గలవానిని, లోకశరణ్యన్ = లోకముల కన్నిటికి రక్షకుఁడగువానిని.

తా త్ప ర్య ము

వాసరవీరులను నడ్డములేక బాణవర్షముచే దనచేతి బలముకొలఁది ముంకగా వారు భయపడి దుఃఖితులై యేమిచేయుటకు నాలోచనవోక పరువెత్తి, బాధపడు వారియందు దయగలవాఁడును, సర్వలోకరక్షకుఁడగు రామచంద్రమూర్తిని రక్షింపు మని ప్రార్థింపఁగా నాయన వారికి భయపడవలదని చెప్పి.

—* లక్ష్మణుఁడు రావణుతోఁ బోర శ్రీరామాజ్ఞఁ గొనుట *—

కం. కరుణాపరుఁడు మహాత్ముఁడు, గురుతరచాపంబుఁ గలఁ * గొని రావణుపై నరుగఁగ లక్ష్మణుఁ, డిట్లనుఁ, బరమార్థంబై నసూక్తిఁ బ్రాంజలి యగుచున్.

అర్థములు. కరుణాపరుఁడు = కరుణయే పరమగుణముగాఁ గలవాఁడు, రామచంద్రునియం దనేక కల్యాణగుణము లున్నను అన్నిటికంటె దయాగుణమును గొప్పగా వసుష్ఠించువాఁడు, (౨) కరుణా+అపరుఁడు = కరుణకు నన్యము గాని వాఁడు, అనఁగా ఆయనయే కరుణ, కరుణయే యాయన, అనఁగా మూర్తి భవించిన దయయగువాఁడు, ఇతరుల దుఃఖమును జూచి సహింపలేకుండుటయేకదా దయ, మహాత్ముఁడు = గొప్ప మనస్సు, గొప్ప స్వభావము గలవాఁడు. కావుననే వారు శరణవఁగానే విల్లందుకొనెను. కేలఁగొని = చేత, దానే తిసికొని, యుద్ధకార్యము లేనప్పుడు విల్లు లక్ష్మణునొద్ద నుండును. 'చాప మాసయ సౌమిత్రే' లక్ష్మణా! విల్లు దెమ్మని యడుగుట ఆయన యిచ్చుట యింతలో కాలము వృథాహారణ మగునని తలంచి తానే వింటిని గ్రహించెనని భావము. ఇది శరణాగత రక్షణ మందలి

త్వరను సూచించుచున్నది. ప్రాంజలి=చేతులు జోడించి నమస్కరించిన వాడు, అట్లు రావణుని మీదికి బోవువాడు లక్ష్మణుడు డడ్డమువచ్చి చేతులు జోడింపఁ గానే నిలిచె నని భావము. రామచంద్రమూర్తి కింకరకైంకర్యమును గ్రహించును గాని విరాకరింపఁడని భావము. ఇది కాయక కైంకర్యముఁ దెలుపును. ఇంక వాచాకైంకర్యమును తెలుపుచున్నాఁడు. పరమార్థంబైన సూక్తిన్ = పరమ ప్రయోజనము గల మంచిమాట, అనఁగా నుపచారార్థము చెప్పినమాటగాదు. పరమార్థమైనను వ్యర్థపుమాటగాదని భావము. ఎవరికిఁ బరమప్రయోజనము? ఇరువురకును, శరణాగతి ఫలించుట కింకరునకుఁ బ్రయోజనము. శరణాగతి ఫలింపఁ జేయుట శరణ్యునకు ప్రయోజనము. "Mercy blesses him that gives and him that takes" Shakespeare.

తా త్ప ర్య ము

దయయే పరమగుణముగాఁ గలవాఁడును దానిని వినియోగించు గొప్ప మనస్సు గొప్పస్వభావము గలవాఁడు నగు రామచంద్రమూర్తి మిగుల గొప్ప దగు విల్లు చేతఁ దీసికొని రావణుని మీదికి బోవుచుండ, లక్ష్మణుఁ డడ్డమువచ్చి చేతులు మోడ్చి పరమ ప్రయోజన కరమైన మంచి మాట యిట్లు చెప్పెను.

కం. దేవరలే కృతముఖు లీ, రావణు దురితాత్ముఁ జంప * రణమున నైనన్

నే నధియించెద నీచుం, దేవా నా కానతిమ్ము * నెమ్మి నటన్నన్. ౧-౨౬౪

అర్థములు. దేవరలే = పూజ్యార్థమున బహువచనము, కృతముఖులు = మిక్కిలి సమర్థులు, దురితాత్ముఁ=పరస్త్రీ హరణ మను మహాపాపము చేసినవానిని, నెమ్మిన్ = సంతోషముతో, ఆనతిమ్ము = అనుజ్ఞనిమ్ము, నా యనుజ్ఞయేల? నీచే పోరాదా యందునేమో? నేను దానుఁడను. నీ యాజ్ఞలేక యేదియుఁ జేయరాదు. అట్లు చేసితి నేని స్వతంత్రవృత్తి గలవాఁడ నగుదును. దానివలన నాకు స్వరూప హాని సంభవించును. కావున నీ యాజ్ఞ గోరెదను అని భావము.

తా త్ప ర్య ము

దేవరవారే యీ మహాపాపిని రావణుని యుద్ధమునఁ జంప మిగుల సమర్థులు. అయినను నేను వీనిఁ జంపఁగోరెదను. సంతోషముతో దేవా! నాకనుజ్ఞ నిమ్ము.

ఉ. రాముఁడు సత్యనిస్తుల ప * రాక్రముఁ డిట్లనుఁ బొమ్ము లక్ష్మణా!
 యేమఱిబోకుమీ కలన * నీ యసురేశ్వరుఁ డాహవైకవి
 ద్యామహితాసమద్రవిణుఁ * డద్యుత వీర్యుఁడు మూఁడులోకముల్
 హామిక నెత్తి క్రుద్ధుఁ డగు * నాతని వ్రేలిని వంపలే వనిన్. ౧-౨౬౫

అర్థములు. సత్యనిస్తుల పరాక్రముఁడు = సత్యమే సమానములేని పరాక్రమముగఁ గలవాఁడు. (౨) సత్యము అసమానమునైన పరాక్రమము గలవాఁడు, కలనన్ = యుద్ధమందు, ఆహవైకవిద్యా = కేవల యుద్ధవిద్యయందు, మహిత =

గొప్పదై, అసమ=సమానములేనిదై న, ద్రవిణుడు = పరాక్రమము గలవాడు, ద్రవిణం గేహే-విత్తే-స్వర్గే-పరాక్రమే - నానా. ర. అద్భుత వీర్యుడు = ఆశ్చర్య కరమైన బలము గలవాడు, హామిక = గర్వముచే, ఎత్తి=దండెత్తి.

తాత్పర్యము

ఇట్లు లక్ష్మణుడు ప్రార్థింపగా సత్యమై యసమానమైన పరాక్రమము గల రామచంద్రమూర్తి యిట్లనియె. లక్ష్మణా! యుద్ధమునకుఁ బొమ్ము. యుద్ధమందు నాత్మరక్షణమం దేమతెరవునుమా. ఏలన యీ రాక్షసరాజు యుద్ధమే ప్రధాన విద్యగా నుంచుకొనిన గొప్పదియు ససమానమగు పరాక్రమముగలవాడు. ఆశ్చర్య కరమైన బలము గలవాడు. అహంకారముచే మూఁడు లోకములవారు వీసిపై దండెత్తినను వీఁడు కోపించినేనివీని ప్రవేలిన వంపలేరు. ఇక నేమి జయింపఁ గలరు? కం. కను మాతని ఛిద్రంబులు, కను నీ లోపములు వానిఁ * గనబఱుపకు నిన్ ధనువునఁ గన్నుల హెచ్చరి. కను రక్ష యొసర్చి కొనుచుఁ గడఁగుము పోరన్, అర్థములు. ఛిద్రంబులు=రంధ్రములు, లోపములు.

తాత్పర్యము

యుద్ధము నేయుటయందు వానియందుఁ గొన్ని లోపము లున్నవి. వానిని నీవు తెలిసికో- నీయందుఁ గలవి నీవు తెలిసికొనుము. కాని వానికిఁ గనబడ నీయ కుము. వింటిచేతఁ గంటిచేత రెంట నిన్ను నీవు కాపాడుకొనుచు యుద్ధము చేయ యత్నింపుము.

కం. నావుడు సౌమిత్రియు నీ, తావిభునిం గాఁగిలించి * తత్పదముల స ధ్యావమున మ్రొక్కి యుద్ధము, పై వేడుక నరిగెఁ గీశ*వరులు నుతింపన్.

తాత్పర్యము స్పష్టము.

మ. ధరణీశాత్మజఁ డేగి కన్దనియె ను*ద్యద్భీమకాండాసనున్ బరమాశీవిష తుల్య మార్గణ కదంబచ్చాది తాత్మీయవా నరసేనానివహున్ దశాస్య శితకాండ్వ్రాతనిర్భిన్న గా త్రరవాక్రకాంతదిశాంతు ర క్తనయనాంతస్ఫీతవక్త్రాబ్జుఁ డై. ౧౨౬౦

అర్థములు. ఉద్యత్ భీమకాండాసనున్ = ఎత్తబడిన భయంకరమైన విల్లు గలవానిని, పరమ=ప్రత్యేకములైన, ఆశీవిష = చాములతో, తుల్య = సమానము లైన, మార్గణ కదంబ=బాణసమూహముచే, ఛాదిత = కప్పబడిన, ఆత్మీయ = తన, వానరసేనా నివహున్ = వానర సైన్య సమూహము గలవానిని, దశాస్యన్ = రావణుని, శితకాండ్వ్రాత = వాఁడిములుకుల సమూహముచేత, నిర్భిన్న = భేదింపబడిన, గాత్ర=దేహములుగల వారిమొక్క, రవ = ధ్వనిచే, ఆక్రాంత = ఆక్రమింపబడిన, దిశాంతున్ = దిక్కుల కొనలుగలవానిని, రక్తనయనాంత

స్థీత+వక్త్రాబ్జుఃజై = ఎఱ్ఱని కనుఁగొనలచేఁ బ్రకాశించు ముఖకమలము గలవాఁడై, కన్గొనియెను.

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లు లక్ష్మణుఁడు పోయి యెత్తబడిన భయంకరమైన విల్లు గలవాఁడును, గొప్ప సర్పములవంటి బాణములచేఁ గప్పబడిన తమ వానరసేన గలవాఁడును, వాఁడి బాణములచే భేదింపబడిన దేహములు గలవారి యేడ్పుధ్వనిచే నాక్రమింపఁబడిన దిక్కుల కొనలు గలవాఁడును నగు రావణుని ఎఱ్ఱనగు కన్నులు గల ముఖకమలము గలవాఁడై చూచెను.

—* రావణ హనుమంతుల యుద్ధము *—

కం. కరికరబాహుఁడు లక్ష్మణుఁ, దరుదెంచుట గాంచి యడ్డ * మరిగి బలువిడిన్ మరుదాత్మభవుఁడు తోఁకం, బరుశరములఁ జెదర నడిచి * పటుకోపమునన్.

అర్థములు. కరికరబాహుఁడు = ఏనుఁగు తొండములవంటి చేతులు గల వాఁడు, బలువిడిన్ = బలమైన పరాక్రమముతో, మరుత్ + ఆత్మభవుఁడు = వాయు కుమారుఁడు, హనుమంతుఁడు, పరుశరములన్ = శత్రువుని బాణములను, అడిచి = కొట్టి.

తా త్ప ర్య ము

ఏనుఁగు తొండములవంటి చేతులు గల లక్ష్మణుఁడు యుద్ధమునకు వచ్చుట హనుమంతుఁడుచూచి దాసుఁడగు నేనుండఁగా స్వాములు ముందుగా రావచ్చునాయని రావణునకు లక్ష్మణునకు నడ్డముగ దూకి రావణుఁడువేయు బాణములను తోఁకతోఁ దన్నుఁదాఁకకుండఁ జెదరఁగొట్టుచు మిగుల కోపము గలవాఁడై.

ఉ. రావణు తేరిపై కుఱికి * గ్రద్దన దక్షిణ బాహువైత్తి రక్షోవరుఁ డాత్మ జెగ్గిలఁగ * గ్రూరపుఁ జూపులఁ జూచు చిట్లనున్ రావణా ! నాగయక్ష సుర * రాక్షసదానవ పక్షి జాతిచేఁ జావక యుందు గాక కపిసంఘముచే మృతి నీకుఁ దప్పనే ? ౧౨౭౦

అర్థములు. గ్రద్దన = వేగముగ, దక్షిణ బాహువు = కుడిచేయి, జెగ్గిలఁగన్ = భయపడునట్లు.

తా త్ప ర్య ము

రావణు తేరిపైకి దుమికి వేగముగ కుడిచేయైత్తి రావణుఁడు జెదరునట్లు గ్రూరపుఁ జూపుల నతనిని జూచుచు నిట్లనియె. రావణా ! నీవు నాగులు యక్షులు దేవతలు రాక్షసులు దానవులు పక్షులు వీనిచేఁజావక యుండిననుండువుగాక, వానరులచే నీకుఁ జావుదప్పనా? వారివలనఁ జావులేకుండ నీకు బ్రహ్మవరము లేదుకదా.

మ. ఇదె నాదక్షిణబాహువుం గనుము కోఁరీ ! పంచశౌఘాన్వితం బిది నీ యిన్నిదినాలు కాచు నును ఊపి దేహమందుండి వే చెదరం గొట్టఁగ నెత్తితిం, దిరుఁడ వై * చేకొమ్ము, నా రావణుం దుదితక్రోధుఁడు రక్తనేత్రుఁ డయి వా * యుప్రోద్భవుం ధీరతన్. ౧౨౭౧

అర్థములు. పంచశౌభాన్వితంబు=ఎనువ్రవేళ్ళతోఁ గూడినది, తిరుండవై= చలింపనివాఁడవై, ఉదితక్రోధుఁడు=పుట్టిన కోపము గలవాఁడు, వాయుప్రోద్భవున్=వాయుకుమారుని.

తా త్పర్యము

ఓరీ! ఇదిగో నా కుడిచేయి చూడుము. ఎను వ్రవేళ్ళతోఁ గూడినది. ఇన్ని దినాలుగా నీవు నీ దేహమందుఁ గాపాడుచుండిన ప్రాణమును నిప్పుడే చెదరఁగఁ గొట్ట నెత్తినాడను. ధీరుఁడవై చలింపక నిలిచి కైకొమ్ము. అని హనుమంతుఁ డనఁగా రావణుఁడు కోపించి యెఱ్ఱని కన్నులు గలవాఁడై యాంజనేయునితో ధైర్యముతో నిట్లనను.

మ. అనియెం జూచెదఁ గాక నీ కడిమి కీ * శా! కొట్టుమీవేగన
న్ననుమానింపక పొందుమీ యశము నే * నా వెన్న నీశౌర్యముం
గని నిన్నుం బరిమార్తు నన్న మును * సం గ్రామంబునన్ మద్ధతున్
మనమం దక్షుని సంస్కరించుకొని య * స్మచ్చౌర్య మూహింపుమీ. ౧౨౨౨

అర్థములు. నీ కడిమి=నీబలము, అస్మత్=నా, శౌర్యము=పరాక్రమము.

తా త్పర్యము

వానరా! నీ బల మే మాత్రమో చూచెదను. కొట్టుము. రావణు నంతటి వానిని హనుమంతుఁడు కొట్టె ననుకీర్తి నంపాదింపుము. నీవు కొట్టిన వెనుక నీ శౌర్యమేమాత్రమో చూచి నిన్నుఁ జంపెదను. అనిన నోరీ నా శౌర్య మెట్టిదో నా చేతఁ జచ్చిన నీ కొడుకును దలఁచుకొని యూహింపుము.

చ. అనవుడు శౌర్యదర్పమహి * మాన్వితుఁడౌ నసురేంద్రుఁ డా మరు
త్తనయునురంబు గాధతల * తాడనవీడితమున్ ఘటింపఁగా
హనుమయుఁ ద్రత్పహారజని * తాధిక బాధను నారె నారె కొ
య్యనఁ జలియించి యూఁగి నిమి * మార్థమునన్ మఱి సైర్య మూనుచున్.

అర్థములు. శౌర్యదర్ప మహిమాన్వితుఁడు = శౌర్యము వలనఁ గలిగిన గర్వముయొక్క గొప్ప తనముచేఁ గూడిన వాఁడు. గాధతల = గట్టిదియగు నఱ చేతి, తాడన = దెబ్బచేత, వీడితమున్ = బాధింపఁబడినది, తత్=ఆ, ప్రహార = దెబ్బచేత, జనిత=పుట్టిన, అధిక బాధను = అతిశయమైన బాధచే, నారెనారెకు = పలుమాఱు, మీఁదమీఁద, నిమిషార్థమునన్ = అఱనిమిషమున.

తా త్పర్యము

ఇట్లు చెప్పఁగా శౌర్యమువలనఁ గలిగిన విశేష గర్వముగల రావణుఁడు హను మంతుని గట్టిగ నఱచేతఁగొట్టి బాధింపఁగా నా దెబ్బకు హనుమంతుఁడు మిగుల బాధ చెంది యఱనిమిషము ముందు వెనుకకుఁ బలుమాఱుగి మరల తెప్పించుకొని.

కం. తీండ్రం బగుకోపంబునఁ, జండ్రల నిప్పుకలఁ బోలు * చక్షుల నసురన్

గాండ్రించుమోమునన్ వెన, గోండ్రించుచుఁ బాణినొక్క * గ్రుద్దుం గ్రుద్దెన్.

అర్థములు. చండ్రల = చండ్రకట్టెల, నిప్పుకలు = నిప్పులు, చండ్ర నిప్పుల వేడిమి యొక్కవ కణకణలాడుచు దీర్ఘ కాలముండును. తీండ్రము = ప్రచం డము, గాండ్రించు = ఉబ్బు, ఇక్కడ కోపముచే నుబ్బు, గోండ్రించుచున్ = ధ్వనించుచు, పాణి = అణచేత, వాఁడు చేతితోఁ గొట్టుటచే దాను జేతితోఁ గొట్టెను.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. ఆ కపివర్యుని పోటున, కాకంపించెను సురారి * యధికవ్యధచే

భూకంపంబున గిరి యనఁ, శ్రాకటగతి వచ్చుఁబోవు * ప్రాణంబులతోన్.

అర్థములు. ఆకంపించెను = దేహమంతయు మిగుల వణకెను.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. హనుమత్కరతలతాడన, మున గాసింబడిన యసుర * ముఖ్యునిఁ గని కా

సనచరఖచరమునీంద్రులు, మనములు భృశహర్ష వార్ధి * మగ్నంబులుగన్.

అర్థములు. హనుమత్ = హనుమంతుని యొక్క, కరతలతాడనమునన్ = చేతి దెబ్బచేత, కాసనచర = వానరులు, ఖచర = దేవతలు, మనములు = మన స్సులు, భృశహర్ష = మిగుల సంతోషమనెడి, వార్ధిన్ = సముద్రమందు, మగ్నంబు లుగన్ = మునిగి పోగా.

తా త్ప ర్య ము

హనుమంతుని చేతిదెబ్బకు మిగుల బాధపడిన రావణుఁ జూచి వానరులు, దేవతలు, మునులు మిగుల సంతోషించిరి.

కం. కొండాడిరి రావణుఁడుం, గొండాకవడిఁ దెప్పిటిల్లి * కొని మేల్ మేల్ మా

ర్తుండవ యైవను మెచ్చితి, దండిమగఁడ వన్నఁ బవన * తనయుఁడు పలికెన్.

అర్థములు. కొండాడిరి = స్తోత్రముచేసిరి, కొండాకవడిన్ = కొంతసేపటికి, మార్తుండవు = శత్రువు, దండిమగఁడవు = మిగుల శూరుఁడవు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము

ఉ. ఏటికి నన్ను మెచ్చెడ విశీయది యేమిటిపోటు రావణా!

కాటికిఁ బోక తక్కితివి * కాలృన మద్భుజ శౌర్యసారముల్

పోటుల తారతమ్యమును * బోల నెఱుంగని మూఢ! నన్ను నీ

మా లెది గ్రుద్దుమీ పిదప * మద్భుజముష్టిని నిన్నుఁ గూల్చెదన్. ౧౨౭౮

అర్థములు. ఇనీ = ఛీ, కాటికిఁబోక = చావక.

తా త్ప ర్య ము

ఏల నన్ను మెచ్చెదవు? ఛీ రావణా! యిది యేమిపోటు? నీవు చావక బ్రదికి

యున్నావే ఏల నా భుజబలము కాల్యనా? ఓరి మూఢుడా! నీవు పోటుల
యందుఁగల హెచ్చుతక్కువ లెఱుంగవు. ఏదీ నీ భుజబలముకొలఁది నీవు గ్రుద్దుము.
ఆవల నా భుజబలముకొలఁది నేను గ్రుద్దెదను. అప్పుడు నా పోటుశక్తి చూడ
గలవు. నీవు చావనే చచ్చెదవు.

ఉ. నావుడుఁ గ్రోధరక్తనయఃసంబుల మండుచు శక్తి యంతయున్
వావిరిఁ బూని పెన్దడఁక • వాయుతనూజునురంబు దక్షిణం
బౌ వరముష్టిఁ దాఁచినఁ దదాహతి నాతఁడు దద్దఱింపఁగా
రావణుఁ డింతలో నుఱికి • క్రచ్చఱ నీలునిఁ దాఁకి యీసునన్. ౧ ౨౨౯
అర్థములు. క్రోధరక్తనయఃసంబులన్ = కోపముచే నెఱ్ఱినైవ కన్నుల, పెను
కడఁక = దృఢప్రయత్నముతో, తదాహతిన్ = ఆ దెబ్బచే, దద్దఱింపఁగా = తల్చి
బ్బులు పడఁగా, ఊఱికి = పరువెత్తి, ఈసునన్ = కోపముతో.

తాత్పర్యము

అని చెప్పఁగా రావణుఁడు కోపముచే గన్ను లెఱ్ఱిచేసి మండిపడుచు తన
శక్తి యంతయుఁ బూని హనుమంతుని ఊమ్మును కుడిచేతి విడికిటఁ గొట్టెను.
ఆ దెబ్బచే హనుమంతుఁడు తల్చిబ్బు లాడుచుండఁగా దెప్పఱిల్లినఁ జంపునని
భయపడి వేగముగా నీలునిమీఁదికిఁ బోయెను.

—• రావణుఁడు నీలునితో యుద్ధము వేయుట •—

శ్లో. ఘోరాశీవిషతుల్యముల్ నిశితముల్ • క్రూరంబులున్ మర్మసం
వారచ్చేదనదక్షముల్ భయదముల్ • బాణంబు లత్యుద్ధతిన్
ధీనున్ నీలుని ముంప నాతఁడు మహాధీరాగ్రముం గేల ర
క్షోరాజన్యునిమీఁద వై చెను; మరుఁత్సూనుండు నీలో స్మృతిన్. ౧ ౨౩౦
అర్థములు. ఘోరఱశీవిషతుల్యముల్ = భయంకరములైన సర్పములతో
సమానములు, నిశితముల్ = పదునైనవి, క్రూరంబుల్ = కఠినములైనవి, మర్మ
సంవార = ఆయువుపట్టులను, ఛేదనదక్షముల్ = ఛేదించు సామర్థ్యముగలవి, భయ
దముల్ = భయంకరములైనవి, అత్యుద్ధతిన్ = మిగుల గర్వముతో, మహాధీరా
గ్రమున్ = గొప్ప పర్వతశిఖరమును, రక్షోరాజన్యునిమీఁద = రాక్షస రాజు
మీఁద, మరుత్ + సూనుండు = హనుమంతుఁడు, స్మృతిన్ = తెలివిని.

తాత్పర్యము

భయంకరములైన సాములతో సమానములు, పదునైనవి, క్రూరములైనవి,
ఊపిరిపట్టుల ఛేదించగలవి, భయము కలిగించునవి యగు బాణములచే ఛైర్యశాలి
యగు నీలునిముంప నతఁడు పెద్ద పర్వతశిఖరమును రావణుమీఁద వైచెను.
ఇంతలో హనుమంతుఁడు స్మృతిగలవాడై.

కం. కని నీలునితోఁ బెనఁగడి దనుజేంద్రునిఁ జూచి యహహా * తప్పెం దప్పెన్
జనరాదు గాక పగతుం, దనినేయఁగ నన్యుతోడ * పని చింతించెన్. ౧౨౮౧
అర్థములు. పగతుఁడు=విరోధి, అని=యుద్ధము.

తా త్ప ర్య ము

నీలునితో యుద్ధముచేయు రావణునిఁజూచి యాహా నమయము తప్పెను గదా ! పగవాఁడు మఱియొకనితో యుద్ధము నేయునపుడు నేను బోవుట మర్యాద గాదని తలఁచి యూరకుండెను.

ఉ. నీలవిము క్త శ్శృంగమును * నిఘ్నరమార్గణ స ప్తకంబునన్
నేలను దున్నలై తొరఁగ * నిర్జరవైరి ఘటింప నాతఁడున్
కాలకృశానుబోలి యధికంబగు గోపముతోడ మండుచున్
సాలధవాశ్వకర్ణకర * సాలతమాలజటిద్రుమాదులన్. ౧౨౮౨

అర్థములు. నీలవిముక్తశ్శృంగమును = నీలునిచే విడువఁబడిన శిఖరమును, నిఘ్నరమార్గణ సప్తకంబునన్ = కఠినములైన యేడు బాణములచే, తొరఁగన్ = పడఁగా, కాలకృశానుబోలి = ప్రలయాగ్నివలె, సాల = మద్ది, ధన = చంద్ర, అశ్వకర్ణక = ఇనుమద్ది, రసాల = మామిడి, తమాల = చీకటిమాను, జటి = మట్టి, ద్రుమాదులన్ = చెట్లు మొదలైనవానిని.

తా త్ప ర్య ము

నీలుఁడు పైచిన శిఖరమును రావణుఁ డేడు బాణంబులఁ దునుకలై నేల, బడఁగొట్టఁగా నతఁడు ప్రలయకాలాగ్నివలె గోపముచే మండిపడుచు మద్ది, చంద్ర లోనగు వృక్షంబులను.

ఉ. వారక పైపయిం గురియ * వానిని జెక్కలు ముక్కలై పడన్
నారసముల్ గుముల్ రయము * సం బరఁగించియు సంతఁబోక య
వీరునిపైఁ గలంబచయ * వృష్టి నిరంతరమై పడంగ లే
ఖారి నిగుడ్చ వానరుఁడు * హ్రాస్వముగా ఘటియించి రూపమున్. ౧౨౮౩

అర్థములు. వారక = నిలువక, నారసముల్ = బాణములు, కలంబచయ వృష్టి = బాణసమూహవర్షము, నిరంతరమై = సందులేక, లేఖారి = దేవవిరోధి, రావణుఁడు, నిగుడ్చన్ = ప్రయోగింపఁగా, హ్రాస్వముగాన్ = కుఱుచగా = చిన్నదిగా.

తా త్ప ర్య ము

విడువక మీఁదమీఁద గురియఁగా వానిని తునుకలు తునుకలుగాఁ బడు నట్లు బాణములు గుంపులు గుంపులుగాఁ ద్వరగా బ్రయోగించియు సంతతో వద లక వానిపై సందులేక బాణవర్షము గురియింపఁగా నీలుఁడు తనరూపమును చిన్న దిగాఁ జేసి.

చ. ఎగసి ధ్వజంబుపైఁ బడఁగ * నెందుర పోయెద వంచు వానిపై
 ఖగముల జైచు లోన హరి * గర్జల నించుచు వింటికోప్పుపై
 నొగపయిఁ గేతినంబుపయి * నొవ్వడరంగఁ గిరీటసీమపై
 వగచెడి సైంధవాళిపయి * వానికరంబులపై శిరంబుపై.

అర్థములు. ఖగములన్ = బాణములను, గర్జలన్ = సింహనాదముల,
 వింటి కోప్పుపై = వింటి కొనపై, నొవ్వడరంగన్ = నొప్పికలుగునట్లు, వగచెడి =
 బలము చెడిన, సైంధవాళిపయి = గుఱ్ఱములపంక్తిమీఁద.

తాత్పర్యము

ఎగిరి ధ్వజంబు మీఁదఁ బడఁగా నతఁడు తప్పించుకొని పోవుచున్నాఁడని
 తలఁచి రావణుఁ డెందురా పోయెద వని బాణములు వేయులోపల నీలుఁడు
 సింహనాదములు చేయుచు వింటి కొనమీఁదను తేరి కాఁడిమీఁదను ధ్వజము
 మీఁదను వానికీ దలనొప్పి పుట్టునట్లు కిరీటము మీఁదను గుఱ్ఱముల మీఁదను
 రావణునిచేతుల మీఁదను తలమీఁదను.

కం. ఇక్కడ కక్కడ కక్కడ, కిక్కడకున్ లాఘవమున * నెగురుచుఁ గపి వే
 రక్కజపు న్లాఘవమున, నొక్కింతయు గుఱికి చిక్కఁకుద్ధతి మెఱసెన్.

అర్థములు. వేరక్కజపున్ = మిగుల నాశ్చర్యకరమైన.

తాత్పర్యము

కం. ఆతని జవలాఘవముల, కాలతవిస్మయము నొందిరినిలాత్మజుఁడున్

సీతానాఘంఘ సుమి, త్రాతనయుఁడు సంప్రమోదతత్పరమతులై ౧౨౮౬
 అర్థములు. జవలాఘవములకున్ = వేగమునకు లాఘవమునకు, అనిలాత్మ
 జుఁడు = హనుమంతుఁడుకూడ, ఇట్లనటచే తాను వాయువుపుత్రుఁడు, గావున
 వాయువువలె వేగము లాఘవము గలవాఁడనని హనుమంతుఁడు తలఁచి యుండెను.
 అట్టి వానికీ గూడ నీలుని జవలాఘవములు ఆశ్చర్యకరము లయినవి. సంప్రమోద
 తత్పరమతులై = మిక్కిలి సంతోషించిన మనస్సులు గలవారై.

తాత్పర్యము

ఆ నీలుని వేగమునకు లగువునకు మిగుల సంతోషించినవారై రామలక్ష్మణు
 లును హనుమంతుఁడును మిగుల నాశ్చర్యపడిరి.

కం. వానరలాఘవ విస్మితుఁ, డౌ నరభోజనుఁడు పావ * కాశ్రుము వింటన్
 బూని కపినేయఁ గడఁగియు, వాని యునికిఁ దెలియలేక శ్రమ గొని యుండెన్.

అర్థములు. వానరలాఘవవిస్మితుఁడు = నీలుని లగువుచే నాశ్చర్యపడిన
 వాఁడు, నరభోజనుఁడు = మనుష్యులఁ దినువాఁడు, రావణుఁడు, పావకాశ్రుము =
 ఆగ్నేయాశ్రుము.

తాత్పర్యము

కం. తాత్పర్యము స్పష్టము.

కం. వికలస్వాంతంబునఁ గడుఁ దికమిక గొను నసురవేతఁ దృష్టించి కపుల్
 ప్రకటార్భటుల న్నించిరి, మెక మెక పాటునను ముదముఁమిగులఁగ నంతన్.
 అర్థములు. వికలస్వాంతంబునన్ = కలవరపాటు చెందిన మనస్సుతో,
 కడున్ = మిక్కిలి, తికమిక గొను = కలత చెందు, మెక మెక పాటునను = విజృంభణముచే.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

కం. నీలునిగంతాలకుం గపి, జాలము రంతులకు నసురవేతముఁ డెంతే
 వ్యాలోలమనస్కుం డయి, తూలుచు నేమియును దిక్కుఁదోఁపక యుండెన్.
 అర్థములు. రంతులకు = కేకలకు, వ్యాలోల = మిక్కిలి చలించిన, మన
 స్కుండై = మనస్సు గలవాడై, తూలుచున్ = చలించుచు.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

చ. కలవరపాటు దేఱి దశఁ కంఠుఁడు కేతనసంస్థు నీలునిన్
 దెలిసి కపి! లఘుత్వమునఁ దేఱినమేటివి, మాయచేతఁ బె
 కులు నిజరూపముల్ నెఱపఁ గూడితి నీ యనలాశ్రు మేసెదన్
 దెలియుము, నీకు శక్తి గలఁ దేనియుఁ బ్రాణముఁ గాయకొమ్మిఁకన్.

అర్థములు. కేతన సంస్థున్ = ధ్వజమునందున్న వానిని, మాయచేత =
 అత్యద్భుతమై ఆశ్చర్యకరమైన శక్తిచే, ఇట్టి శక్తికే మాయ యని పేరు. ఇచ్చట
 నీలుఁడు ఇంద్రజాల మహేంద్రజాల విద్య లేమియుఁ గనఁబఱుపలేదు. స్వశక్తి
 చేతనే యిట్లు గంతులు పెట్టెను.

తా త్ప ర్య ము

కలతదేఱి రావణుఁడు స్వస్థచిత్తుడై ధ్వజమందున్న నీలునిజూచి వానరుఁడా
 లగువునందు బాగుగ నాఱిఱేఱినాఁడవు. నీ యద్భుతశక్తిచే పెక్కురూపములు
 గనఁబఱచితివి. ఇదిగో నీ యాగ్నేయాశ్రుము వేసెదను. నీకు శక్తి యుండెనా
 ప్రాణము కాచుకొనుము.

కం. నీ వెంత యెగురు లాడిన, జీవముతో విడదు నిన్నుఁ సిద్ధం బని యా
 పావక బాణము వై చెను, బావక సుతుమీఁదఁ బంక్తి వదనుం డలుకన్.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

చ. తతథయదానలాశ్రుమునఁ దాడితుఁడై పరిదహ్యమానుఁడై
 స్మృతిరహితుండు వై యొకీగఁ మేదిని నీలుఁడు జాను లూఁతగాఁ
 లిత్పసుమహానుభావమునఁ స్వీయబలంబునఁ దేజుచే నను

మృతిఁ గనఁ డయ్యె నంత బలసూదనగర్వహరుం డహంకృతిన్. ౧౨౯౨
 అర్థములు. తతథయద = మిగుల భయముకలిగించు, అనలాశ్రుమునన్ =
 ఆగ్నేయాశ్రుమున, తాడితుఁడై = కొట్టబడినవాడై, పరిదహ్యమానుఁడై =

మిగుల కాల్యబడువాడై, స్మృతిరహితుండునై = తెలివితప్పినవాడై, జానులు = మోకాళ్ళు, పితృసుమహానుభావమున = అతని తండ్రియైన యగ్నిహోత్రుని మహిమచేత, తన కొడుకుకావున నగ్ని విశేషముగ బాధింపలేదు. స్వీయబలంబున = స్వశక్తిచేత, తేజచే = తేజస్సుచే, అసుచ్యుతి = ప్రాణముపోవుట, బలనూదన = ఇంద్రునియొక్క, గర్వహారుండు = పొగరణఁచినవాఁడు, రావణుఁడు.

తాత్పర్యము

మిగుల భయంకరమైన యాగ్నేయాస్త్రముచే గొట్టఁబడి కాల్యబడిన వాడై తెలివితప్పినవాడై మోకాళ్ళు నేలయూని నీలుఁడు పడెను గాని తండ్రి మహిమచేతను తన బలము తేజస్సుచేతను జచ్చినవాఁడుకాఁడు. అంతట రావణుఁడహంకారముతో

— రావణ లక్ష్మణ సంవాదము —

చ. ముదిరము మ్రోయునట్లు రథముం బఱపించుచుఁ గేరి లక్ష్మణుం గదిసి గుణధ్వజుల్ చెలఁగఁ గ్రచ్చుట నడ్డము వచ్చువారలన్ గుదియఁగఁ జేయుచుండఁ గనికూళ నిశాచర ! బక్కక్రోతులన్ మదమునఁ జంపుటంత విసుమానవుఁ గర్మమె శూరధర్మమే.

అర్థములు. ముదిరము = మేఘము, 'ఘనజీమూత ముదిరం జలము' క్కని యమరము, కేరి = విజృంభించి, కుదియఁగన్ = అణఁగునట్లు, విసుమానవుఁగర్మమే = ఆశ్చర్యకరమైన కార్యమా? శూరధర్మమే = శూరులకు న్యాయ్యమా?

తాత్పర్యము

మేఘము మ్రోగునట్లు రథధ్వని కలుగఁగాఁ నోలించుచు విజృంభించి లక్ష్మణుఁడేరి వింటి యల్లెతాటిధ్వజులు విస్తరింపఁగా నాయన కడ్డమువచ్చు వానరుల నడఁగునట్లు చేయుచుండఁజూచి యోరి క్రూరరాక్షసుఁడా! బలవంతుఁడనవి గర్వముచే బక్కక్రోతులను జంపుట యాశ్చర్యకరకార్యమా? శూరులకు ధర్మమా?

కం. ముదముద లే కీ కీశుల, నదవదపడఁ జేసి యడరినంతనె చననా గొదగొద రా రమ్మియ నే, సదమద మొనరింతు నీకుఃస్మయ మసురేంద్రా!

అర్థములు. ముదముద = జంకు, అదవదపడన్ = కలఁత చెందునట్లు, గొదగొద = పగ, సదమద మొనరింతు = నాశము చేయుదును, స్మయము = గర్వము.

తాత్పర్యము

క్రోతుల నెట్లు చంపుదునా యను జంకులేక యీ వానరులను కలఁతపడఁ జేసినంతనే నీకు మాకుఁగల విరోధము పోవునా? ఇటురమ్ము. నీ గర్వము నాశము చేసెదను.

కం. అనవుడు నాతని వాక్యంబును నుగ్రము పూర్ణఘోషమును నగు మూర్ఛి నినదంబును విని కిసుకన్, దనుజుగ్రణియను సుమిత్రతనయునితోడన్.

అర్థములు. ఉగ్రము=తీవ్రమైనది, పూర్ణఘోషము = నిండుధ్వని గలది, మార్వీనినదంబును=అల్లెత్రాటి మ్రోతను, కినుకన్=కోపముచే.

తా త్ప ర్య ము స్పష్టము.

ఉ. ఎంతటిభాగ్య మార మనుశేంద్రసుతా! విపరీతబుద్ధి వై
యంతకు సంతికంబుఁ జన * నాత్మక దలంచియొ వచ్చినాఁడ, వా
కింత మదీయదృష్టిపథ * మియ్యోడఁ బాయకు, నాదుబాణముల్
సుంతయు జాగులేక యమలోకముఁ జేరగఁ బుచ్చు ని న్ననన్. ౧౨౯౬

అర్థములు. అంతకు = యమునియొక్క, అంతికంబు=సమీపము, దృష్టి పథము=చూపుమార్గము, సుంతయున్=కొంచెమైనను, జాగు=ఆలస్యము.

తా త్ప ర్య ము

రాజకుమారా! మేమి నా యదృష్టము. యముని సమీపమునకుఁ బోవఁ దలంచి కాఁబోలు విపరీతబుద్ధివై వచ్చితివి. కొంచెమునేపు నాకుఁ గానరాక తొలఁగి పోకుము. నా బాణములు కొంచెమైన యాలస్యములేక నీ కోరిక ప్రకారము యమలోకమునకుఁ బంపును అనఁగా.

ఉ. ఏపున బొబ్బరిల్లు ననుశేంద్రుని వృత్తసితాగ్రదంష్ట్రునిన్
భాపతివర్యపుత్రుఁ డొకపోకకుఁ గైకొన కిట్లు పల్కున్
పాపజనాగ్రగణ్య! యిటుపగ్గలు గొట్టెద వేల నీకు నీ
వే? పరమప్రభాపు లిటుపేలరు కాఱులు మున్ను మున్నుగన్. ౧౨౯౭

అర్థములు. ఏపునన్ = బలముచే, బొబ్బరిల్లు=బొబ్బలుపెట్టు, గట్టిగా నఱచు, వృత్త=గుండ్రములై, సితాగ్ర = తెల్లనగు కొనలు గల, దంష్ట్రునిన్ = కోఱలుగలవానిని, పాపజనాగ్రగణ్య = పాపాత్ములలో మొదటివాఁడా! పగ్గలు కొట్టెద=పొరుషములు పలికెద, ప్రజ్ఞాశబ్దభవము పగ్గ, కాఱులు=వ్యర్థపుమాటలు.

తా త్ప ర్య ము

బలముకొలఁది గట్టిగా నఱచుచున్న వానిని గుండ్రని తెల్లని కొనలుగల కోఱలు గలవానిని లక్షణుఁడు పోకమాత్రమైన లక్ష్యము చేయక యిట్లనియె. పాపాత్ములలో మొదటివాఁడా! ఏల నీకు నీవే యూరక పొరుషములు పలికెదవు? గొప్ప మహిమగలవారు వ్యర్థపుమాటలు కార్యముచేయుటకు ముందుగా వదరరు.

చ. ఎఱుఁగనివాఁడఁ గాను ననుశేంద్ర! భవద్బలముం బ్రతాపమున్
గొఱులు పరాక్రమం బెఱిఁగి * కోరి రణం బరుదెంచినాడఁ గ్ర
చ్చుఱ శరచాపపాణి నయి * సాధనముల్ కయి నుండ నిట్టి ప
ల్లఱపుల నేమికార్య మగు * నాలము నేయఁగ రమ్మ నాపుడున్. ౧౨౯౮

అర్థములు. కొఱులు = ప్రకాశించు, క్రచ్చుఱన్ = శీఘ్రముగ, పల్లఱ పులు = వ్యర్థభావణములు, ఆలము = యుద్ధము.

తాత్పర్యము

రాక్షసరాజా! యేనాఁడు దండకారణ్యములో నీతాదేవి యొంటరిగా నుండఁగా నీవు దొంగసన్నాసివై వచ్చి దొంగిలించి తెచ్చితివో యానాఁడే నీ బలము, ప్రతాపము, శౌర్యము అన్ని తెలిసికొంటిని. ఇప్పుడు నీవ చిప్పు బనిలేదు. తెలిసియే యిటువంటి శూరుఁడవు గనుక నీతో యుద్ధముచేయు చేతులందు విల్లు బాణములు ధరించి వచ్చితిని. ఆయుధములు చేతనుండ నేల యూరక వదరెదవు? రమ్ము. యుద్ధము నేయుము అనఁగా.

—* రావణ లక్ష్మణుల యుద్ధము *—

ఉ. క్రోధపరీత చిత్తుఁ డయి * క్రూరసుపుంఖకలంబసప్తకం
వేధితవేగముం బఱప * నింతలు నింతలు చేసె వాని దు
స్సాధపదేక్షముండు సర * సత్తముఁ దుజ్జ్వలరుక్మపుంఖము
తేస్సేధము శాతధార మగు * తీవ్రపృవత్కసముత్కరంబునన్. ౧-౨౯౯
అర్థములు. క్రోధపరీతచిత్తుఁడు = కోపముచే చుట్టుకొనిన మనస్సుగల వాఁడు, క్రూర - సుపుంఖ - కలంబ - సప్తకంబును = మంచి పింజలుగలిగిన యేడు బాణములను, వేధితవేగమున్ = వృద్ధిచెందు వేగముగలవి, దుస్సాధపరాక్రముండు = సాధింపరాని పరాక్రమము గలవాఁడు, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించు, రుక్మపుంఖ = బంగారు పింజగలది, ఉతేస్సేధము = పొడవైనవి, శాతధారము = పదునైన యంబు గలది, తీవ్ర = వేగముగల, పృవత్క = బాణముల, సముత్కరంబునన్ = సమూహముచే.

తాత్పర్యము

క్రోధముచేఁ జుట్టుకొనఁబడిన మనస్సుగలవాఁడై రావణుఁడు మంచి పింజలు గల యేడు బాణములను మిగుల వేగముగ వేయఁగా నసాధ్య పరాక్రముఁ డగు లక్ష్మణుఁడు వానిని బంగారు పింజ గలిగి పొడవైన పదునైన బాణసమూహములచే తునుకలు తునుకలుగా పడఁగొట్టెను.

సీ. సామిత్రి నిర్ముక్త * శాతాశుగంబుల, చే దనబాణముల్ * చిద్రుప లగుచు
నిర్ముక్తఫణులట్లు * నేలఁ దొరంగినఁ, దామ్రలోచనుఁ డయి * దశముఖుండు
వెండియు, గురియించెఁ * గాండప్రకాండ ప్ర, కాండంబులను మెండు * దండిగాఁగఁ
దద్భాణవర్షంబు * దశరథసుతుఁడును, గర్లిభల్లఘ్నర * కాండములను
తే. సర్గచంద్రశరంబుల * నన్ని యంద, యంద తునుమాడి కలఁగక * యంద నిలిచె
నన్ని శరములఁ దా * నేయ * నన్ని వితథ, ములుగనొ సరించులక్ష్మణు * బలముఁ జూచి.
అర్థములు. నిర్ముక్త = విడువఁబడిన, శాత = పదునైన, అశుగములచేన్ = బాణములచే, చిద్రుపలు = తునుకలు, ఇందు 'చి' లఘువేకాని గురువుకాదు. నిర్ముక్త = కుబుసము విడిచిన, ఫణులట్లు = పాములవలె, తొరంగినన్ = పడఁగా, కాండ ప్రకాండ ప్రకాండములను = శ్రేష్ఠములైన బాణముల సమూహములను

కర్ణి = బాణవిశేషము, భల్ల = బల్లెములవంటి, క్షుర = మంగలికత్తులవంటి, కాండంబులను = బాణములను, వితథములు = వ్యర్థములు.

‘నకూర్తై రాయుధైర్వన్యాత్ యుద్ధ్యమాన్ రణే రిపూన్
నకర్ణిభి ర్నాపి దిగ్భిః నాగ్నిజ్వలిత తేజనైః’ మను-౨-౧౦

లోపల కత్తియుండి పైకిఁ గట్టవలెఁ గానవచ్చు నాయుధములతోఁ గాని, కర్ణి యాకారము గల బాణములచేఁ గాని విషముపూసిన యాయుధములతోఁ గాని నిప్పులోఁ గాల్చి వేడిచేసిన బాణములచేఁ గాని యుద్ధమందు శత్రువును గొట్టరాదు. ఇట్లు మనుస్మృతి చెప్పుచుండ లక్ష్మణుఁడు కర్ణి బాణములు ప్రయోగింప వచ్చునా ?

సమాధానము :—శత్రువులను గొట్టి చంపుటయందు వాని నుపయోగింప రాదని స్మృతి చెప్పుచున్నది. లక్ష్మణుఁడు శత్రువు వేసిన బాణములు తన్నుఁ దగులకుండఁ దప్పించుకొనుటకై వానిని ఖండించెను గాని రావణుని వానితోఁ గొట్టలేదు.

తా త్ప ర్య ము

లక్ష్మణుఁడు వేసిన వాడి బాణముచేఁ దన బాణములు తునుకలు తునుకలై కుబుసము విడిచిన పామువలె నేలఁబడుటచూచి కన్ను లెఱ్ఱచేసి రావణుఁడు మఱియు శ్రేష్ఠములైన బాణసమూహములను లక్ష్మణుపై దండిగాఁ గురియించెను. లక్ష్మణుఁడును ఆ బాణములను కర్ణికలచేతను బల్లెములు, మంగలికత్తులు పోలిన బాణముల చేతను అర్థచంద్రబాణములచేతను అన్నిటిని నచ్చట నచ్చటనే విల్లువెడలి రాఁగానే ఖండించి కలఁకలిలేక నిలిచెను. ఈ ప్రకారము దా నెన్ని శరములు వేసినను అన్నిటిని వ్యర్థములుగఁ జేయు లక్ష్మణుని బలము చూచి.

ఉ. అబ్బుర మంది యయ్యనఘుఃపాస్తలఘుత్వపటుత్వలక్ష్మీకిన్
బొబ్బున వెండియుం గురిసె * ఘోరశరంబుల వాని నెల్ల జె
న్నిబ్బరమూని లక్ష్మణుఁడు * నేలను గూలఁగ నేసి వీని పె
న్దవ్బితనం బడంచి వడిఁ * గాలునిఁ గూర్చెద నంచు నెంచుచున్. ౧౩౦౧

అర్థములు. అబ్బురము=ఆశ్చర్యము, అపూర్వశబ్దభవము, పాస్తలఘుత్వ పటుత్వ లక్ష్మీకిన్=చేతిలాఘవ సంపత్తికి, బలసంపత్తికి, గవ్బితనంబు=గర్వము, పెను+నిబ్బరము = పెన్నిబ్బరము, మిక్కిలి మనోదార్ఢ్యము, నిర్భర శబ్దభవము నిబ్బరము.

తా త్ప ర్య ము

ఆ పుణ్యాత్ముని చేతి లాఘవము క్రమముగాఁ దగ్గక యతిశయించు చుండుటకు నాశ్చర్యపడి యాలస్యము చేయక మఱియును భయంకరములైన బాణములను

గురిసెను. లక్ష్మణుఁడు మనోదార్థ్యము యొక్క యతిశయము గలవాఁడై వాని నెల్లను నేలఁబడఁగొట్టి వీని గర్వము నణఁచి వీనిని వధించెద నని యాలోచించుచు.

కా. దంభోళి ప్రతిమానదండనిభ శాత * క్రూర బాణాళి సం
రంభం బొప్పఁగ వింటఁగూర్చి హుత భు * గ్రశ్మిచ్చటల్ గ్రక్కు త
చ్చంభ ద్వేగితతిన్ నిగిడ్చి నల ర * క్షోనాథు పై దర్పవి

ప్రసంభుం దాతఁడు వానిఁ ద్రుంచి మఱి వి * న్వప్రప్త్య దత్తంబులన్. ౧౩౦౨
అర్థములు. దంభోళి ప్రతిమాన = వజ్రాయుధముతో సమానమైన, దండ
నిభ = యమదండము పోలిన, శాత = పదునైన, క్రూర, బాణాళి = బాణ
పంక్తిని, హుతభుక్ = అగ్నియొక్క, రశ్మిచ్చటల్ = జ్వాలల సమూహములు,
తత్ = ఆ, శుంభత్ = ప్రకాశించు, వేగితతిన్ = వేగముగల బాణముల
సమూహములను, దర్ప విప్రసంభుండు = సమ్మకమైన దర్పము గలవాఁడు, విశ్వ
ప్రప్త్య దత్తంబులన్ = బ్రహ్మయిచ్చినవానిని, పై పద్యముతో నన్వయము.

తా త్ప ర్య ము

వాఁడిమియందు వజ్రాయుధముతోను క్రౌర్యమందు యమదండముతోను సమానమైన బాణపంక్తిని వేగముగ వింటఁగూర్చి యగ్నిమంటలు వెలువరించు చున్న యా శీఘ్రగమనము గల బాణములను రావణునిపైఁ బ్రయోగించెను. తన బలగర్వమునందు సమ్మకముగలవాఁడు వానినిఁ ద్రుంచి మఱియును బ్రహ్మయిచ్చిన,

కా. కల్పవర్షుధతుల్యకాంతి శరపూ * గంబుల్ లలాటస్థలిన్
గొల్పెన్ గాఢముగా సుమిత్రసుతుఁడం * క్రూరాశ్రుసంతాసజా
తాల్పాన్యవ్యధ సంచలించి శిథిలం * బౌ చాపముం బట్టి పె

న్మల్పారం బ్రతిలబ్ధసంజ్ఞఁ డయి ఖం * డించెం దదిష్యాసమున్. ౧౩౦౩

అర్థములు. కల్ప = ప్రలయకాలమందలి, ఉపర్షుధ = అగ్నిహోత్ర
ముతో, 'బర్షిశ్శుష్మా కృష్ణవర్తా శోచిషేశ ఉపర్షుధః' అని యమరము.
తుల్య = సమానమైన, కాంతి = ప్రకాశము గల, శరపూగంబులన్ = బాణ
సమూహములను, లలాటస్థలిన్ = నొసట, కొల్పెన్ = నాటనేసెను, క్రూరాశ్రు
సంతాసజాత = క్రూరాశ్రు సమూహమువలనఁ గలిగిన, తాల్పాన్యవ్యధ = గొప్ప
బాధచే, సంచలించి = వణకి, శిథిలంబు = జాతిపోవుచున్న, పెన్మల్పారన్ = మిక్కిలి
హెచ్చరికతో - ప్రతిలబ్ధ సంజ్ఞఁ డయి = తెలివినొందినవాఁడై, తత్ = ఆ రావణుని,
ఇష్యాసమున్ = వింటిని, ఖంఠించెన్ = సరకెను.

తా త్ప ర్య ము

ప్రలయకాలాగ్నితో సమానమైన కాంతిగల బాణసమూహములను నొసట దృఢముగా నాటునట్లు వేసెను. లక్ష్మణుఁడా క్రూర బాణసమూహమువలనఁ గలిగిన

విశేష బాధచే వణకి జాతిపోవు వింటిని హెచ్చరికతోఁ బట్టుకొని స్మృతి తెచ్చు కొని వానివింటిని ఖండించెను.

శా. తుండల్ చేసి నిరంకుశత్వరను దైత్యున్ మూఁడు బాణంబులన్
 గుండల్ వ్రయ్యఁగ నాటఁగా నతఁడు గగ్గో లొంది తబ్బిబ్బువై
 ఖండిభూతశరాసనుండు భృశరక్షక్లిన్న గాత్రుండు మే
 దోండవ్యాప్తతనుం డసంజ్ఞఁ డయి కృచ్చాచ్చత్తస్మృతిం దెంపునన్. ౧౩౦౬
 అర్థములు. నిరంకుశత్వరను=అడ్డములేని వేగముచే, గగ్గోలొంది = కల
 వరపడి, ఖండిభూత శరాసనుండు = తునుకలుగాఁ జేయఁబడిన విల్లుగలవాఁడు,
 భృశరక్షక్లిన్న గాత్రుండు = విశేషముగ నెత్తుటఁ దడిసిన దేహము గలవాఁడు,
 మేదస్+అండ=మాంసపు ముద్దచే, వ్యాప్తతనుండు = వ్యాపింపఁబడిన దేహము
 గలవాఁడు, అసంజ్ఞఁడయి=స్మృతి తప్పినవాఁడై, కృచ్చాచ్చత్తస్మృతిన్ = కష్టము
 మీఁద పొందఁబడిన స్మృతిగలవాఁడై, తెంపునన్ = నాహాసముచే, 'మేద
 వసా వసా' అమరము. హృదయమందుండు మాంసమునకు మేదస్సని పేరు.

తా త్ప ర్య ము

ఇట్లు తుంటలుగాఁజేసి యడ్డములేని త్వరనువాఁడు మరల విల్లెత్తుకొన నీయకుండునంత వేగముగ రావణుని మూఁడు బాణములచే గుండెలు పగులునట్లు నాటఁగా వాఁడు దిగ్భ్రమచెంది తబ్బిబ్బై విల్లువిఱిగినవాఁడు విశేషముగ నెత్తుటఁ దడిసినవాఁడు గుండెలలోని మాంసపుముద్దలచేత వ్యాపింపఁబడిన దేహముగల వాఁడై స్మృతి తప్పి యతికష్టముపైన మరల స్మృతి తెచ్చుకొని నాహాసించి వేటాక విల్లెత్తి యెక్కుపెట్టు లోపలఁ జంపునని భయపడి.

ఉ. తోయజగర్భుఁ డిచ్చిన విధూమ కృశానునిభం బమోఘు మ
 త్తాయతశక్తి శక్తి యను * నాయుధముం గపికోటి బెగ్గిలన్
 జే యని వీచి వైనఁ గని * నిష్ఠురవహ్నిసదృక్పరంబులన్
 దాయక యుండఁ గొట్టినను * దాటక యయ్యది భీషణాకృతిన్. ౧౩౦౭
 అర్థములు. తోయజగర్భుఁడు=బ్రహ్మ, విధూమ = పొగలేని, కృశాను నిభంబు = అగ్నితో నమానము, అమోఘము = వ్యర్థము పోనిది, అత్తాయత శక్తి=మిక్కిలి విస్తారమైన శక్తిగలది యగు, బెగ్గిలన్ = భయపడఁగా, నిష్ఠుర = కఠినములైన, వహ్నిసదృక్=అగ్నితో సమానమైన, శరంబులన్=బాణములను, దాయక యుండన్=సమీపమున కది రాకుండునట్లు, తాటక = నిలువక, భీషణా కృతిన్ = భయంక రాకారముతో.

తా త్ప ర్య ము

బ్రహ్మదేవుఁ డిచ్చిన పొగలేని యగ్ని సమానమైనదియు, వ్యర్థము పోని దియు, మిగుల విస్తారమైన శక్తిగలదియు నగుశక్తి యను నాయుధమును క్రోతులు

భయపడుచుండఁగా జేయని విసరివైవఁగా జూచి లక్ష్మణుఁడు కఠినములైన యగ్ని సమానములైన బాణములచే నది దగ్గఱకు రాకుండఁ గొట్టెనుగాని యది యమోఘమైనది కావున నిలువక భయంకరముగా.

— * మూర్ఖులైన లక్ష్మణు రావణుఁ డెత్తఁ బ్రయత్నించుట. * —

చ. సరభసవృత్తి వచ్చి సువిశాలభుజాంతర సీమ నాటివన్
గురుతరశక్తి శాలి రఘుకుంజరుఁ డుజ్జ్వలగాత్రుఁడై ధరం
దొరఁగెను సామ్యసిల్లుచును * దూర్లమ వింశతిబాహుఁ డా మహా
పురుషుని నెత్తికొంచుగ * బుద్ధిఁ దలంచి కరాలి నెత్తఁగన్. ౧౩౦౬

అర్థములు. సరభసవృత్తిన్ = త్వరతోఁ గూడిన వ్యాపారముతో, సువిశాల = మిక్కిలి వెడల్పుగల, భుజాంతరసీమ = అొమ్మునందు, గురుతరశక్తి శాలి = మిక్కిలి గొప్ప శక్తిగలవాఁడు, దీనివలన బ్రహ్మయిచ్చిన శక్తికంటె లక్ష్మణుశక్తి మిగుల గొప్పదని భావము. అట్లులుండియేల పడెననిన బ్రహ్మను గౌరవించుటకే యని తెలియునది. ఇది ముందు స్పష్టపడును. ఉజ్జ్వలగాత్రుఁడై = ప్రకాశించు దేహము గలవాఁడై, చావుదెబ్బ తగిలినపుడు దేహము కాంతి విహీనము గావలయుచుగాని ప్రకాశింపదు. ఇట్లు ప్రకాశించుటకు హేతువు జైష్ఠవ తేజము విశేషముగ నావహించుటయే యని యెఱుఁగవగు. సామ్యసిల్లుచును = మూర్ఖుపోయినట్లు, తొరఁగెను = వ్రాలెను, దూర్లమ = శీఘ్రముగ, వింశతి బాహుఁడు = ఇరువది చేతులు గలవాఁడు, ఇట్లు చెప్పుటచే నిపుడు వాఁ డిరువది చేతులతో నుండెనని సూచన, కరాలిన్ = చేతుల నమూహముతో.

తాత్పర్యము

శీఘ్రముగ వచ్చి మిగుల వెడల్పుయిన అొమ్మున నాటఁగా మిగుల గొప్ప శక్తిగల లక్ష్మణుఁడు ప్రకాశించు శరీరముగలవాఁడై సామ్యసిల్లినట్లు నేల వ్రాలెను. అదిచూచి రావణుఁడు ఆ మహాపురుషుని నెత్తికొనిపోవ నిరువదిచేతుల నెత్తఁగా దలంచి.

రావణుని యీ ప్రయత్నమున కుద్దేశ్యమేమి ?

(౧) ఇంద్రజిత్తు నాగపాశముల బంధించి చంపినపుడు మరల బ్రదికి లేచిరి. ఇప్పుడు మరక విడిచిన లక్ష్మణుఁడు మరల లేచునేమో ? కావున సముద్రములో నిప్పుడే మూర్ఖునండఁగ నే పాతవేయవలయునని యొక యుద్దేశ్యము. అట్లు చేసిన రాముఁడు నహాయహీనుఁడై యథము చాలించుకొనునని యతని తలంపు.

(౨) లంక కెత్తుకొనిపోయి చెఱయం దుంచి యొకవేళ బ్రదికినను మరల రానీయక కట్టివేసి రామునకుఁ దెలిపిన లక్ష్మణుని విడిపించుకొనుటకై సీతను వదలు కొనెదను, లక్ష్మణు విడిపింపుమని రాముఁడు సంధికై రావచ్చునని కాని, సీవు సంధికి వచ్చెదవా లక్ష్మణుని జంపుచునాయని రాముని బెదరింపవచ్చుననికాని యుద్దేశ్యము.

ఉ. మానితశక్తి మేరువును * మందరముం దుహినాచలంబు ద్యో
 యానచరాన్వితం బగు సమస్తజగంబును గేల నెత్తనా
 దానవభర్త యాభరతు * తమ్ముఁ గదల్పఁగ నేరఁ డయ్యె బల్
 పూనికఁ బంగటించి పెద * వుల్పిగియించియు నీలకర్పియున్. ౧౩౦౭

అర్థములు. మానితశక్తిన్ = గౌరవింపఁ బడిన బలముచే, తుహినా
 చలంబు=హిమవత్సర్వతము. ద్యోయానచరాన్వితంబు = దేవతలతోఁ గూడినది
 యగు, ఎత్తనా=ఎత్తఁగాఁగల, భరతు తమ్మున్ = భరతుని తమ్ముని, కదలింప
 లేనివాఁడు భరతుని యన్ననేమి జయింపఁ గలఁడు, రావణున కీమాత్రమైనఁ
 దోఁచినదికాదు. పంగటించి=కాశ్చేడమెడముగా నుంచి, ఈలకర్పియున్ = ప్రాణ
 ములు బిగపట్టియు, మేరువును = సర్వపర్వతములలో శ్రేష్ఠమైన మేరుపర్వతము
 నైనను రావణుఁ డెత్తఁగలడు, రావణున కోడిపోయి యూడిగముచేయు వాయు
 దేవుఁడు మేరువు నోడించి దానిశిఖరము దెచ్చి పాటవేయఁగా నదికదా లంక
 యయ్యెను. ఇక రావణుఁడు మేరునెత్తుట యసాధ్యముకాదు. మందరమెత్తుటయు
 ససాధ్యముకాదు. రావణున కోడిపోయిన దేవతలే మందర మెత్తినపుడు దానిని
 రావణుఁ డెత్తుట యసాధ్యకార్యముగాదు. హిమవంతమును రావణుఁ డెత్తుట
 యసాధ్యకార్యము గాదు. ఏలన:— ధైర్యేణ హిమవా నివ' యని కదలకుండు
 వానిలో గొప్పదగు హిమవత్సర్వతమును నెత్తఁగలఁడు. శివుఁ డుండు కైలా
 సము. హిమవంతములోనిదే కదా. దానిని సమూలముగా నెత్తి కుదిలించిన
 వాఁడు హిమవంతము నెత్తలేదా? సమస్త జగంబును = పూర్వము హిరణ్యా
 త్ముఁడు భూమిసంతయుఁ బ్రాణికోట్లతో నెత్తికొనిపోలేదా? వాఁడేకదా వీఁడు!
 ద్యోయానచరులు=దేవతలందఱు రావణు కొడుకునకు నోడిపోయిన వారేకదా!
 కావున సమస్త భూమినెత్తుటయు ససాధ్యముకాదు. ఎట్లెత్తుట? కేలన్ = ఒకచేత.
 ఇంతయు నొకచేతితో నెత్తఁగలవాఁడు, దానవభర్త = దుష్టరాక్షసులకు వీఁడు
 భర్తయైన కారణముచేతనే లక్ష్మణు నెత్తఁజాలఁ డయ్యెను. భరతు తమ్ముని =
 రాముని తమ్ముని తమ్ముని కదల్పఁగ, ఎత్తుటకుఁగాదు, కదలించుటకై నను నేరఁ
 డయ్యెను. ఇక నెత్తుట యెక్కడిది? మోసికొనిపోవుట యెక్కడిది?

పగఱ కప్రకంప్యఁడని చెప్పబడుటచే రావణుఁడు లక్ష్మణుని గదలింప
 లేకుండుట చూచి మఱికొందరు రాక్షసులుకూడ వానికి సహాయపడిరని తెలియ
 నగు. ఇందఱు కదలించినను లక్ష్మణుఁడు కదలిన వాఁడు కాఁడు.

మేరుమందరహిమవంతములతోడి సమస్త ప్రపంచమునకన్న మూర్ఛ
 పోయిన లక్ష్మణుఁడు భార మయ్యెనని భావము.

ప్రతిక్రియచేయక, స్వాధీనత చెడినట్లున్న లక్ష్మణు నొకనిని రావణుఁడు
 కదలింప నేరఁడయ్యెఁగదా! మేలుకనియున్న రాముని లక్ష్మణునికూడ విరాధుఁ

డెట్లెత్తుకొని పోగలిగెను? అది వారై యంగీకరించిన కార్యము. హనుమంతుఁడు రామలక్ష్మణుల నిరువుర నెత్తికొని సుగ్రీవునొద్దకుఁ బోలేదా? రావణుఁడు సీతా దేవి నెత్తికొని పోగలుగుటకు నామె విరుద్ధభావము సూచించక వానికొంప ధ్వంసముచేయ లంకకుఁబోవ సమ్మతించుట చేతనే యని యెఱుఁగవగు.

తాత్పర్యము

గౌరవింపదగిన శక్తిచే మేరువును మందరమును హిమవంతమును దేవతల తోడి ప్రపంచము నొకచేత నెత్తఁగలవాఁడు రాక్షసరాజు భరతుని తమ్ముని దృఢప్రయత్నముచేసి కాశ్యపంగచాచి పెదవులు లిగించి ప్రాణములు లిగఁ బట్టినను గదలించుటకును సమర్థుఁడు కాండయ్యో.

లక్ష్మణుఁ డింతి భారమగుటకుఁ గారణ మేమన.

ఆ. వనజభవునిశక్తి * వక్షంబు నాటంగ, నిట్టి దట్టి దనుచు * నెన్నరాని విబుధవినుత మైనవిష్ణ్వంశభూతమా, స్వస్వరూప మతఁడు*సంస్మరించె.౧౩౦౦ అర్థములు. వనజభవునిశక్తి = బ్రహ్మశక్తి, విబుధవినుతము = దేవతలచే స్తోత్రము చేయఁబడినది, విష్ణ్వంశభూతము = విష్ణువున భాగమైన, స్వస్వరూపము = తనస్వరూపము, సంస్మరించె = తలచెను.

బ్రహ్మశక్తి యమోఘముని చెప్పఁబడెనే, ఇప్పుడది వ్యర్థమైనట్లేకదా, యనిన నమోఘమైన వజ్రాయుధమును సగౌరవింప రాదని గరుత్మంతుఁడు తన యీక నొకటి వీఁకి యిచ్చి గౌరవించి పంపినట్లు లమోఘమైన బ్రహ్మశక్తిని లక్ష్మణుఁడు మూర్ఖు నటించి గౌరవించెను. వనజభవుని శక్తి యిట్టిదట్టి దనుచుఁ జెప్ప సాధ్యమైనది. నీలన నతఁడు ప్రాకృత మండలములోఁ జేరినవాఁడు, బ్రహ్మ కమల మందుఁ బుట్టినవాఁడు. (వనజభవుఁడుకదా). ఆకమలము నీశ్యయందుఁ బుట్టినది. ఆనీటికయనమైనవాఁడు. దానిని దొలుత నృజించినవాఁడు (అపవన ససర్వాచా) నారాయణుఁడు. అట్టివాని యంశము లక్ష్మణుఁడు. ఇట్టి వానిని బ్రహ్మశక్తి యేమి చేయఁగలదు? విష్ణుశక్తి యిట్టిదని బ్రహ్మకే తెలియ సాధ్యము కావపుడు తక్కిన వారిమాట యేల? ఇట్టి దట్టి దనుచు నెన్నరాని యనుటచే దాని లక్షణము నెఱుఁగ బ్రహ్మనులకు సాధ్యముగాదు. అయినను వారు చేయఁగల దేమన, విబుధవినుతము. ఆయన చేసిన కార్యములు స్తోత్రము చేయఁగలరు. అంత కెక్కువ వారికిని దెలియదు. ఒకఁ డొక కోటిరూయలు దానము చేసినపుడు దానిని బ్రశంసించ వచ్చునే కాని వానియొద్ద నట్టికోట్లన్ని యున్నవో యెవ్వఁడెఱుఁగును?

స్మరించె ననిన— మఱచిన దానిని జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొనుట స్మరించుట. ఇది స్మరించుట కాదు. సంస్మరించుట. విస్మరణ మెన్నఁడు లేదు. సమ్మను నుపసర్గ స్మరణమందున్న దానినే విశేషముగ స్మరించెనని తెలుపుచున్నది. ఇట్లు లవశౌర మూర్తిత్వము చెప్పఁబడెను. స్మరణమందున్న దానిని మరల స్మరించుటయేమి?

భగవంతుఁ డంతర్యామిగా నన్ని పదార్థములు దున్నను బ్రహ్మాదులందుఁ దన
 తేజస్సును విశేషముగఁ బ్రవేశ పెట్టినట్లు పదార్థములం దన్నిట వేడిమి (యగ్ని
 యున్నను సూర్యచంద్రాగ్నులందు విశేషించి యున్నట్లు) ఇతర వేళల లక్షణు
 మనస్సు ఇతర కార్యములందును వర్తించుచుండెను. ఇప్పు డట్లు కాక స్వస్వరూప
 చింతయందే యుండెననుట. దాని వలనఁ గొత్తగా వచ్చినది యేదియు లేదు.

ఓయి! యిచ్చట 'సోహమ్' నేనే యతఁడని స్మరించెనని యేల చెప్పరా
 దనిన సోహ మనుటకు నది ముఖ్యార్థమునఁ గాదు. అది యెట్లులుండినను ఇచ్చట
 విష్ణ్వంశేభూతము స్వస్వరూపమని చెప్పబడెను గాని విష్ణువగు స్వస్వరూపమని
 చెప్పబడలేదు. కావున నా యర్థము పోసఁగదు. విష్ణ్వంశ మనఁగా విష్ణువునం
 దొక భాగము. బాలకాండమున నవతారఘట్టము చూచునది. బాల. ౫౦౩ పద్యము
 లక్షణుఁ డాది శేషుఁడు కదా!

ఓయి విష్ణుతేజము నిరవయవముగదా! దానియందు భాగము అంశమెక్క
 డిది? సత్యము. ఇచ్చట నంశమనునది స్వరూపముచే భాగమని గ్రహింపరాదు.
 తారతమ్యము గుణావిర్భావ మందుచున్నది. పరవాసుదేవునందు నాణుగుణములు
 సంపూర్ణముగ నున్నవి. తక్కిన ముప్పురయందు రెండు రెండు పూర్ణముగాను
 దక్కినవి కొంచె కొంచెముగా నున్నవి. పూర్ణావతారములందు జ్ఞానబలములు
 పూర్ణముగా నుండును. తక్కినవి కొంత కొంత యుండును. కావున నంశమని
 చెప్పదురు గాని స్వరూప విభాగమును బట్టికాదు.

'ఆమోదే భువనే ప్రమోద ఉత సమ్మోదేచ సంకర్షణం
 ప్రద్యుమ్నంచ తథానిరుద్ధ మపి తాన్ సంహారస్పృష్టిసీతీః
 కుర్వాణాన్ మతిముఖ్య పద్మణవ రైర్యుక్తాం స్త్రీయుగ్మాత్మకైః
 ర్యూహాఢిస్థిత వాసుదేవ మపి తం క్షీరాబ్ధినాథం భజే.
 గుణైష్షడ్భిస్త్యేతేః ప్రథమతరమూర్తిస్తన బభౌ
 తత స్తిప్రస్తేషాం త్రియుగయుగైర్విత్తిత్రిభి రభుః
 వ్యవస్థాయాం చెషాం నను వరద సావిమ్కృతి వశాత్
 భవాన్ సర్వత్రైవ త్వగణిత మహా మంగళగుణః.

అనునవి ప్రమాణములు.

కొందఱు లక్షణుఁడు పూర్వమింత బరువులేడనియు, తన స్వస్వరూపము
 స్మరించుటచే నింత బరువయ్యె నందురు. కొందఱు తనకు వచ్చిన యాపద తీర్పు
 కొనుటకై విష్ణువును స్మరించెనందురు. కొందఱు ఇతఁడు విష్ణువు నంశమైనను తద్భా
 వన యతనికి సదా యున్నచో మనుష్యభావన నడవనేరదనియు అది లేనిచో రావణ
 వధాదులు జరుగవనియుఁ గాఁబట్టి యతఁడు సదా మనుష్యభావనతో నుండెననియుఁ
 గొందఱుండురు. వీనిలో నొక్కదానికై నను నిలువఁ గాఱులేవు. వీని కాధారమైశ

శబ్దముగాని భావముగాని లేదు. అంతయు వారి వారి స్వకపోలకల్పితము లగు నూహలు కావున గ్రంథస్థవాక్యములే ప్రమాణములు.

రామలక్ష్మణులు మనుష్యులను భావన రావణున కుండవలెను. గాని రామలక్ష్మణుల కుండవలసిన పనిలేదు. కావున వాని కారిత్యము తెలియరా కుండ నటించిరి. నాటక ప్రదర్శన మందు వలెనని యెఱుంగునది. రసానుభవము నభ్యులకే కాని పాత్రములకుఁగాదు. లక్ష్మణుఁడే రామచంద్రమూర్తితో 'కిమా త్మానం మహాత్మాన మాత్మానం నావబుధ్యసే' యని రెండుమార్లు చెప్పెను. ఇది స్వరూప విస్మృతి గలవాఁడు చెప్పెడి మాటలా ?

తాత్పర్యము

బ్రహ్మశక్తి తన వక్షమున నాటఁగ నింతమాత్రమైనది అట్టి విధమైనదని చెప్పసాధ్యము కానిదియు దేవతలచే స్తోత్రము చేయఁబడినదియు విష్ణువున భాగ మైనదియు నగు తన స్వరూపమును లక్ష్మణుఁడు సంస్మరించెను.

ఉ. మానక నైష్ఠవాంశ మటుమానుష దేహ సమాస్థితంబుగా దానవదర్శనాశేకు నుదారబలాఘ్య సుమిత్ర పట్టి న ద్దానవనాయకుండు భుజిదండములన్ బిగఁబట్టియున్ రవం తేనియు నెత్తఁజాలక రఃహిం బెనఁగాడుచు నుండె నింతలోన్. ౧౩౦౯

అర్థములు. మానక = వదలక, నైష్ఠవాంశమనుటచే, ఈశబ్దము నైష్ఠ వాంశము లక్ష్మణునం దిదివఱకు లేక యిప్పుడు వచ్చినది కాదనియు సర్వావస్థల సర్వకాలముల విడువక యుండునదే యనియుఁ దెలుపుచున్నది.

మానుష దేహ సమాస్థితంబుగాన్ = మనుష్య దేహమునంటి దేహమునం దుండుటచే. గజయాన యన్నపుడు గజగమనమువంటి గమనము గలదని భావమే కాని యేఱుగువలె నాలుగు కాళ్ళ నడుచునది యని యర్థము కాదు. ఇక్కడ నట్లులే మనుష్యాకారసమానాకార మని గ్రహింపవలయును. అటుగాక మనుష్య దేహముందు నైష్ఠవాంశము ప్రవేశించెననిన నది పరశురామాద్యవ తారములవలె ఆవేశావతారము లగును గాని పూర్ణావతారము గానేరదు. రామావతారము పూర్ణావతారమని రామాయణమందేకాక యితర ప్రమాణములందును గలదు.

సర్వవ్యాపకుడైన భగవంతుఁడు తానొక యవతార మెత్తవలయు ననిన నొక శరీరములో నున్న జీవునిపైఁ దన సర్వశక్తిత్వముచేఁ దన గుణావిర్భావ మును గావించి యతఁడు భగవదవతారముగాఁ గనఁబడఁజేయును. ఆయవతార ప్రయోజనము నెఱవేఱిన పిమ్మట దానియందలి భగవద్గుణావిర్భావము తొలఁ గును. అర్జున పరశురామాదులందువలె. ఇది ఇనుకగుండు నిప్పులో వేసినఁ దత్కాలమున నిప్పువలెఁ బనిచేయునట్లు దీనినే యావేశావతారమందురు.

ఇట్లుగాక యింకొక యవతారము గలదు. భగవంతుఁ డీ లోకమున మనుష్య

రూపమున నవతరింపఁ దలఁచుకొననేని యప్రాకృతమైన పంచోపనిషత్తులను వస్తువులను బ్రకృతి మండలము లోనికి రప్పించి దానిచే మనుష్యులవంటి యాకార మేర్పఱచి యందుఁ దాను బూర్వమే వ్యాపించియున్నను నాశరీరమూలకముగాఁ దన గుణంబుల నన్నిటితో కౌన్నిటితో యావిర్భవింపఁజేయును. ఇందు జీవునిపై గుణవ్యాప్తిలేదు. ప్రాకృత శరీరములందే జీవునిపై గుణావిర్భావము. పూర్ణావతారములందు శరీరాకారము మనుష్యాద్యాకారములవలెనుండును. గాన మనుష్యాద్యవతారము లందుము. ఈరామావతార మిట్టిది. ఈ శరీరములకు పంచోపనిషత్ స్వయశరీరము లని పేరు. దానవ దర్పనాశకున్ = రాక్షసుల గర్వము నాశము చేయువానిని, ఉదార బలాధ్యున్ = గొప్పబల సంపత్తి గలవానిని, సుమిత్ర పట్టి = సుమిత్రబిడ్డఁ దని పేరొందిన వానిని, భుజదండములన్ = ఇరువదిచేతులతోను.

తాత్పర్యము

ఏ వేళల నే దశల వదలక వైష్ణవాంశమైన తేజస్సు మనుష్య సమానాకారము నందుండుటచే రాక్షసగర్వనాశకుఁడును, గొప్ప బల సంపత్తి గలవాఁడునగు లక్ష్మణుని రాక్షసరాజు ఇరువదిచేతుల లిగఁబట్టియు నేకొంచెమైనను నెత్తఁజాలక ప్రతిష్ఠకై యవమానము వచ్చునే యని విడిచి పోలేక పెనఁగాడుచు నుండెను. ఇంతలో.

— హనుమంతుఁడు రావణుఁడన్ని లక్ష్మణు నెత్తికొని శ్రీరామునొద్దకుఁ దోవుట —

ఉ. పురువున వచ్చి వాయుజుఁడు † వజ్రనిభం బగుముష్టి తొమ్మునం బురుతరశక్తి గ్రుద్దుటయు † మోములఁ గన్నుల వీనులందు నెత్తురు లురలంగ ది క్కెదియుఁ † దోపక చేష్టలు దక్కి పోలి తా నరదములోనఁ గూలఁబడి † యైనను గానఁడు పూర్వ సుస్థితిన్. ౧౩౧౦

అర్థములు. వజ్రనిభంబు = వజ్రాయుధముతో సమానమైన, ముష్టిన్ = పిడికిట, పురుతరశక్తిన్ = మిగుల గొప్పదగు శక్తిచే, మోములన్ = ముఖములందు పదిముఖములందలి భావము. వీనులందున్ = చెవులందు, ఉరలంగన్ = బయలు వెడలఁగ, అరదములోనఁ గూలఁబడి యనుటచే హనుమంతునిఁ జూడఁగానే రథ మెక్కఁబోయెనని సూచన, పూర్వసుస్థితిన్ = మునుపుండిన స్వస్థావస్థను, తేరిలోఁ గూలఁబడి నాడనుటచేఁ దే రెక్కు సమయంబున గ్రుద్దినాడనియు నా దెబ్బదిని తేరిలోఁ బడిపోయినాడే కాని కూర్చుండుటకు శక్తిలేనివాడయ్యెనని భావము.

తాత్పర్యము

హనుమంతుఁడు పరువెత్తుచు వచ్చి వజ్రముతో సమానమైన పిడికిటఁ దన శక్తికొలఁది తొమ్ముపై గ్రుద్దఁగా (దీనివలన వంగి లక్ష్మణుఁ గదలించుచున్న రావణుఁడు హనుమంతుని రాక చూచి నిలఁబడి తే రెక్కఁబోయెనని సూచన) నిరువది శోశ్యఁ గన్నులఁ, జెవులనెత్తురు బయలు వెడలఁగా దిక్కు దెలియక కాళ్లు చేతులు

కదలింబట మాని మూర్ఖపోయి తన రథములోఁ గూలబడినను మునుపటి స్వస్థా
వస్థ చెందినవాఁడు కాఁడు. హనుమంతుఁ డప్పటి కని యిప్పుడు తీర్చుకొనెను.

ఆ. అతుల శౌర్యధుర్యుఁ * నరసాపు చచ్చిన, పంక్తివదనుఁ జూచి * ప్లవగతతులు
ఋషులు వాసవాదిఁ ఋభువితానంబులు, నెలమిఁ బొంగి కేకలిడియె నంత.

అర్థములు. అరసాపు సచ్చిన = మూర్ఖపోయిన, వాసవాది = ఇంద్రుఁడు
మొదలుగాఁగల, ఋభువితానంబులు = దేవతా సమూహములు, ఎలమిన్ =
సంతోషముచే.

తాత్పర్యము

అసమానమైన శౌర్యాతిశయము గలిగి మూర్ఖపోయి పడిన దశకంఠుని
జూచి వాసరులు ఋషులు ఇంద్రుఁడు మొదలగు దేవతలు సంతోషముచే
నుప్పొంగి కేకలు వేసిరి. ఆ పిమ్మట.

తే. రావణశరార్ధి తుని సుమిత్రాతనూజు, ననఘతేజస్వియైన వా * తాత్మజుండు
బాహువుల నెత్తికొనిచని * స్నేహగరిమ, రామచంద్రుని యంతికఁసీమ నిలిపె.

అర్థములు. రావణ శరార్ధితుని = రావణ బాణముచేఁ బీడింపబడిన
వానిని, అనఘ తేజస్వి = పాపరహితమైన తేజస్సుగలవాఁడు, దీనివలన రావణుఁడు
పాపపుఁడేజస్సు గలవాఁడని సూచన, స్నేహగరిమన్ = స్నేహాతిశయముచే,
అంతికఁసీమన్ = సమీపప్రదేశమందు.

తాత్పర్యము

రావణ బాణముచేఁ బీడింపబడిన లక్ష్మణుని పాపసంపర్కము లేక
తేజస్సు గల హనుమంతుఁడు స్నేహాతిశయముచే దన చేతుల నెత్తికొనిపోయి
రామునొద్ద నుంచెను.

తే. పవనతనయుండు సుహృదుండుఁ బరమభక్తి, గలుగువాఁడునువగుట

లక్ష్మణుఁడు పగఱ

కప్రకంఠ్యుండు నయ్యు వనాటునకును, దేలికగ నయ్యె నంత నాధీరవర్యు.

అర్థములు. సుహృదుండు = హితముఁగోరి హితముచేయువాఁడు, అంతేకాదు.
పరమభక్తి గలుగువాఁడు = విశేషభక్తి గలుగువాఁడు, ఆపత్కాలమం దెవ్వఁడైన
గ్రోత్తవాఁడైనను హితము చేయవచ్చును. అది తాత్కాలికస్థితి. ఇది యట్టిది
కాదు. పరమభక్తి... 'పరాసుర క్షిరీశ్వరే' 'నా పరమప్రేమరూపా' 'స్నేహపూర్వ
మనుష్యానం భక్తిరీత్యభిధీయతే' యన్నట్లు నిరంతరమైన పరమానురాగము.
అదియు నీశ్వరబుద్ధితో. పగఱ = శత్రువులకు, పగవారు = పగఱు, ఇది బహు
వచనరూపము. ఇట్లు చెప్పటచే రావణునకు లక్ష్మణు నెత్తుటయందు మఱి కొందఱు
తోడుపడిరని సూచన. వనాటునకును = అడవియందుఁ దిరుగువానికిని, ఇట్లు చెప్ప
టచే భగవద్రీతికి భక్తియే కారణమనియు జాతి, ధనైశ్వర్యాదులు కావనియు

భావము, తేలికగ నయ్యెన్ = వాస్తవముగ స్పృతి తప్పిపడిన వాఁడొకనికిఁ దేలిక గను మఱియొకనికి భారముగను దానుగనగు శక్తి, తెలివి, కలవాఁడు కాఁజాలఁడు కావున నిది మూర్ఛానటనమెకాని నిజమైన మూర్ఛకాదు. బ్రహ్మశక్తి సగారవింపరాదు గావున దానిని సమ్మానింప నాగవాశేబంధములందు వలె నీ మూర్ఛ మాయామనుష్యనటనమే. అప్రకంపుఁడు = కడలింపరాని వాడు, ధీర వర్యున్ = ధైర్యము గలవారిలో శ్రేష్ఠుని, ఇట్లు లక్ష్మణుఁడు భక్తునకుఁ దేలిక యగుట విరోధికి బరువగుట చెప్పటచే నాయన కా యవస్థయందును జ్ఞానబలము లకు నేకొఱఁతయఁ గలుగ లేదనుట స్పష్టము. ఇచ్చట సంపూర్ణజ్ఞాన బలములు చెప్పటచే న్నలాంతరములందు రామలక్ష్మణులు నజ్ఞానులవలెను దుర్బలులవలె వర్తించిరనుట నటనమనియు మనుష్యభావనానిర్వాహార్థ మనియు నెఱుంగనగును.

తా త్ప ర్య ము

హనుమంతుఁడు హితము కోరువాఁడును బరమభక్తి కలవాఁడు కావున లక్ష్మణుఁడు శత్రువులకుఁ గడలింపరాని వాఁడైనను భక్తి గలవానికి నడవియందు దిరుగు శ్రోతికి తేలికగా నయ్యెను.

కం. దుర్జయుఁ డగు లక్ష్మణుని వి, సర్జించి విధాతృశక్తి + చయ్యనఁ జనియెన్
 నిర్జరకంటకు తేరికి, వర్జితశల్యుండు తేఱి + బడలిక దీఱన్. = ౧౩౧౪

అర్థములు. దుర్జయుఁడు = జయింపరానివాఁడు, ఇట్లునుటచే లక్ష్మణుని శక్తి తనశక్తికంటె మించిన దనియు నతనిని దానేమియుఁ తేయఁజాలనని యది తెలిసికొనెనని భావము, వినర్జించి = వదలి, విధాతృశక్తి = బ్రహ్మశక్తి, నిర్జర కంటకు = రావణుని యొక్క, వర్జిత శల్యుఁడు = వదలి పెట్టబడిన మేకు వంటి బాణము గలవాఁడు, తేఱి = మూర్ఛ విడిచి.

తా త్ప ర్య ము

లక్ష్మణుఁడు తనకు జయింపరాని వాఁడని తెలిసికొని బ్రహ్మశర మతనిని వదలి రావణు తేరి మీఁదికిఁ బోయెను. బాణము వదలిపోఁగా లక్ష్మణుఁడు మూర్ఛ చాలించి లేచి తెప్పరిల్లుకొని బడలిక క్షయింపఁగా.

తే. మనములోపల స్మరియించుకొనుచు నుండె, విష్ణు నవిచింత్య మైనట్టిస్వీయభాగ మంత సురపైరి తెప్పిఱియాశుగములఁ గార్ముకంబును ధరియించితికడఁగననికి.

తా త్ప ర్య ము

లక్ష్మణుఁడు మనస్సులోఁ దన విష్ణుని యచింత్యమైన భాగమును స్మరించు చుండెను. ఇంతలో రావణుఁడు లేచి విల్లుబాణముల ధరించి యుద్ధమునకుఁ బ్రయత్నించెను.